

ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาการ
ทำงานเป็นทีมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนเสด็จวนชยางค์กุลวิทยา จังหวัดลำปาง

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนง

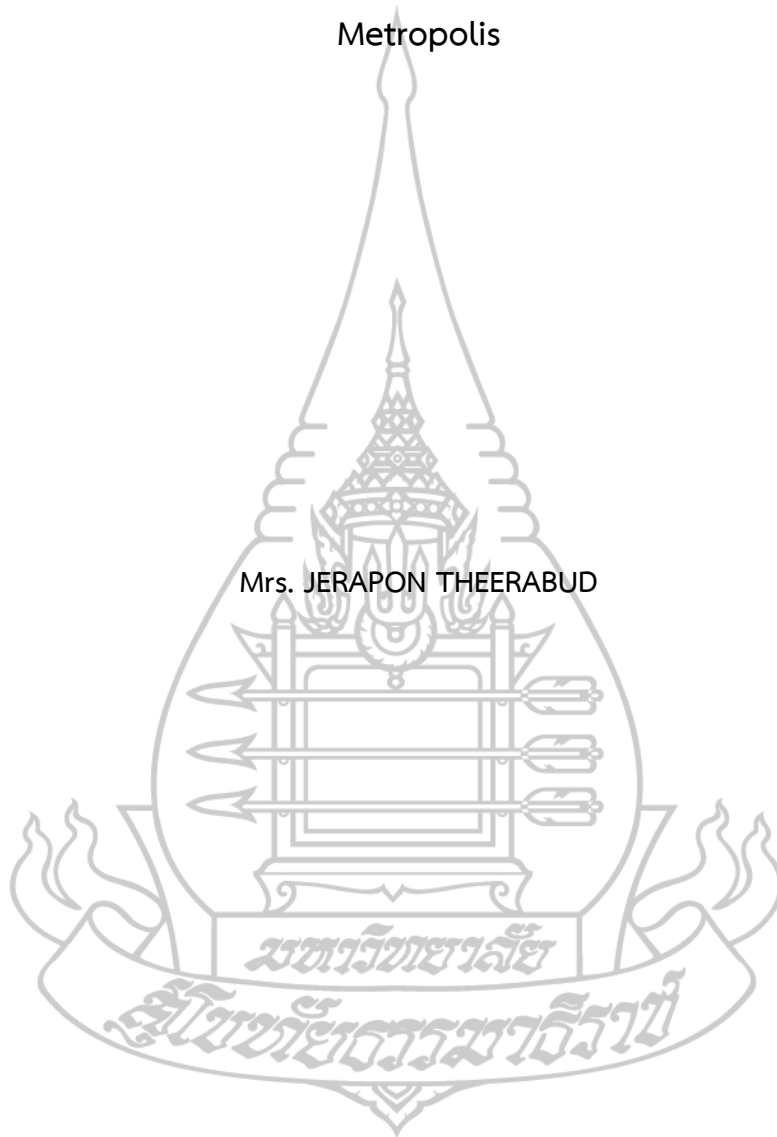
วิชาการแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

พ.ศ. 2566

The Effects of Using a Guidance Activities Package Based on
Cooperative Learning to Develop Team Working of Mathayom Suksa III
Students at Sadet wanachayangkulwittaya School in Lampang
Metropolis

Mrs. JERAPON THEERABUD

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Education in Guidance and Psychological Counseling

School of Educational Studies

Sukhothai Thammathirat Open University

2023

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเสด็จวนชยางค์กุลวิทยา จังหวัดลำปาง
ชื่อและนามสกุล	นางจิรพร ธีระบุตร
แขนงวิชา / วิชาเอก	การแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา
สาขาวิชา	ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา	1. รองศาสตราจารย์ ดร.วัลภา สบายยิ่ง
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	2. รองศาสตราจารย์ พันตำรวจโทหญิง ดร.สุขอรุณ วงษ์ทิม

วิทยานิพนธ์นี้ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 26 สิงหาคม พ.ศ. 2567

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....	ประธานกรรมการ
(อาจารย์ ดร.ครรชิต แสนอุบล)	
.....	กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.วัลภา สบายยิ่ง)	
.....	กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ พันตำรวจโทหญิง ดร.สุขอรุณ วงษ์ทิม)	

..... ประธานกรรมการบัณฑิตศึกษา
(รองศาสตราจารย์ ดร.นราธิป ศรีราม)

ชื่อวิทยานิพนธ์ ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเสด็จวนชยางค์กุลวิทยา จังหวัดลำปาง
ผู้วิจัย นางจิรพร อีระบุตร รหัสนักศึกษา 2602800373
ปริญญา: ศีษศาสตรมหาบัณฑิต (การแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา)
อาจารย์ที่ปรึกษา (1) รองศาสตราจารย์ ดร.วัลภา สบายยิ่ง (2) รองศาสตราจารย์ พันตำรวจโทหญิง ดร.สุขอรุณ วงษ์ทิม ปีการศึกษา 2566

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบการทำงานเป็นทีมของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ 2) เปรียบเทียบการทำงานเป็นทีมของนักเรียนกลุ่มที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวการเรียนรู้แบบร่วมมือและกลุ่มที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวปกติ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนเสด็จวนชยางค์กุลวิทยา จังหวัดลำปาง จำนวน 2 ห้องเรียน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่มเพื่อแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 44 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีม 2) กิจกรรมแนะแนวปกติ และ 3) แบบวัดการทำงานเป็นทีม ที่มีค่าความเที่ยงทั้งฉบับ เท่ากับ .90 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที่

ผลการวิจัยปรากฏว่า 1) ภายหลังจากการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือนักเรียนมีการทำงานเป็นทีมสูงกว่าก่อนการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) นักเรียนกลุ่มที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือมีการทำงานเป็นทีมสูงกว่าของนักเรียนกลุ่มที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ ชุดกิจกรรมแนะแนว การเรียนรู้แบบร่วมมือ การทำงานเป็นทีม มัธยมศึกษา

Thesis title: The Effects of Using a Guidance Activities Package Based on Cooperative Learning to Develop Team Working of Mathayom Suksa III Students at Sadet wanachayangkulwittaya School in Lampang Metropolis

Researcher: Mrs. JERAPON THEERABUD; ID: 2602800373;

Degree: Master of Education (Guidance and Psychological Counseling);

Thesis advisors: (1) Dr. Wunlapa Sabaiying, Associate Professor;(2) Dr. Sukaroon

Wongtim, Associate Professor Police Lieutenant Colonel ; Academic year: 2023

Abstract

The objectives of this research were to 1) compare the teamwork of the experimental group of students before and after using the guidance activities package based on cooperative Learning of Mathayom Suksa III students, and 2) compare the teamwork of students in the group using the guidance activities package based on cooperative learning and the group using the regular guidance activity.

The research sample consisted of 2 classrooms of Mathayom Suksa III students in the academic year 2024 of Sadet Wanachayangkulwittaya School, Lampang Province, selected by cluster random sampling to be divided into the experimental group and the control group, with a total of 44 samples. The research instruments included: 1) a guidance activities package based on cooperative learning to develop teamwork; 2) a regular guidance activities; and 3) a teamwork test with a reliability of .90. The statistics used for data analysis were mean, standard deviation, and t-test.

The research results showed that: 1) after using the cooperative learning guidance activities package, students demonstrated significantly higher teamwork before using the guidance activities package with statistical significance at the .05 level; and 2) The students who used the guidance activities package with cooperative learning demonstrated significantly higher teamwork compared to the students who used the regular guidance activity, with statistical significance at the .05 level.

Keywords : Guidance activities package, Cooperative learning, Teamwork,
Secondary school

กิตติกรรมประกาศ

การทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ดี ด้วยความอนุเคราะห์ดูแลเอาใจใส่ เป็นอย่างดี จาก รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ดร. วัลภา สบายยิ่ง อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และ รองศาสตราจารย์ พันตำรวจโทหญิง ดร.สุชอรุณ วงษ์ทิม อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม อาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.สกล วรเจริญศรี ประธานกรรมการการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำและตรวจแก้ไข ปรินิพนธ์ฉบับนี้ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่กรุณาเสียสละเวลาในการตรวจสอบ เครื่องมือและให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการวิจัยครั้งนี้ และขอกราบขอบพระคุณในความกรุณาของคณาจารย์แขนงวิชาการแนะแนวและการศึกษาเชิงจิตวิทยา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชและคณาจารย์ทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาแก่ผู้วิจัยตลอด การศึกษาตามหลักสูตรวิชาการแนะแนวและการศึกษาเชิงจิตวิทยา

ขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการและคุณครูโรงเรียนเสด็จวนชยางค์กุลวิทยา จังหวัดลำปาง ที่ให้ความเมตตา อนุเคราะห์ เอื้ออำนวยความสะดวก ให้ความช่วยเหลือในการจัดกิจกรรมเป็นอย่างดี และขอขอบใจนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเสด็จวนชยางค์กุลวิทยา จังหวัดลำปาง ที่ได้ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล การร่วมทำกิจกรรมตั้งแต่เริ่มจนถึงสิ้นสุดกิจกรรมทุก ๆ กิจกรรม ผ่านไปได้ด้วยดี

นางจิรพร ธีระบุตร

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ฅ
สารบัญภาพ	ญ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	6
กรอบแนวคิดการวิจัย	6
สมมติฐานการวิจัย	7
ขอบเขตของการวิจัย	7
นิยามศัพท์เฉพาะ	7
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	9
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	10
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ	11
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำงานเป็นทีม	31
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดกิจกรรมแนะแนว	48
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	63
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	63
ตัวแปรและนิยามเชิงปฏิบัติการ	63
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	66
แบบแผนการวิจัย	77
การเก็บรวบรวมข้อมูล	77
การวิเคราะห์ข้อมูล	78
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	79
ส่วนที่ 1 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของการทำงานเป็นทีมของนักเรียนกลุ่มทดลอง และนักเรียนกลุ่มควบคุมก่อนการทดลอง	80

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ส่วนที่ 2 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของการทำงานเป็นทีมก่อนและหลังการทดลอง ของนักเรียนกลุ่มทดลอง	80
ส่วนที่ 3 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของการทำงานเป็นทีมของนักเรียนกลุ่มทดลอง และนักเรียนกลุ่มควบคุมหลังการทดลอง	81
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	82
สรุปการวิจัย	82
อภิปรายผล	84
ข้อเสนอแนะ	90
บรรณานุกรม	91
ภาคผนวก	97
ก รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	98
ข ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดการทำงานเป็นทีม และค่าอำนาจจำแนกรายข้อ	106
ค ตารางวิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้องของแบบวัดการทำงานเป็นทีม	108
ง ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อชุดกิจกรรมแนะแนว โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือ	111
จ แบบวัดการทำงานเป็นทีม	116
ฉ แสดงความสัมพันธ์เปรียบเทียบระหว่างนิยามศัพท์ปฏิบัติการ ตัวแปรตาม ชุดกิจกรรมแนะแนว	123
ช ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีม ของกลุ่มทดลอง	133
ประวัติผู้วิจัย	205

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 3.1 ผลการพิจารณาคุณภาพชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีม	72
ตารางที่ 3.2 แบบแผนการทดลองแบบ Pretest-Posttest Control Group Design	77
ตารางที่ 4.1 ผลคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนจากแบบวัดการทำงาน เป็นทีมของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุมก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง	80
ตารางที่ 4.2 แสดงผลการเปรียบเทียบการทำงานเป็นทีมของกลุ่มทดลองก่อน และหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว	81
ตารางที่ 4.3 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของการทำงานเป็นทีมของนักเรียน กลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุมหลังการทดลอง	81

ญ

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย 6

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเปลี่ยนแปลงของสังคมในยุคปัจจุบัน ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อโครงสร้างทางด้าน เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม ตลอดจนวิถีชีวิตในการดำรงชีวิตของประชาชน อันเนื่องมาจากความล้ำสมัยของเทคโนโลยีที่มีความก้าวหน้ามากทั้งการสื่อสารที่รวดเร็ว การขนส่งที่ทันสมัย จึงทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงสู่สังคมในปัจจุบัน การจะปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและความคิดของคนให้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจึงจำเป็นต้องปลูกฝังความรู้ ความคิด ทักษะคิดและค่านิยมที่ถูกต้องตั้งแต่ในวัยเรียนเพราะเด็กนักเรียนถือเป็นหัวใจสำคัญ และเป็นกำลังหลักของชาติในการพัฒนาประเทศต่อไปในอนาคต

การศึกษาจึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาผู้เรียนในการเตรียมพร้อมรับมือต่อการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว โดยเป้าหมายหลักของการจัดการศึกษาจะต้องมุ่งสร้างสรรคสังคมให้มีลักษณะที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2561, น.1-3) เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะที่จำเป็น โดยเฉพาะทักษะความร่วมมือ ทักษะการทำงานเป็นทีม ทักษะการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างบุคคลและทักษะการสื่อสาร (วิจารณ์ พานิช, 2555, น.16-21) นอกจากนี้แผนการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2560-2579 ได้มีการกำหนดเป้าหมายด้านผู้เรียนอีกหลายด้านที่สำคัญ คือ ทักษะด้านความร่วมมือ ทักษะการทำงานเป็นทีมและภาวะผู้นำ (Collaboration, Teamwork and Leadership)

การทำงานเป็นทีมเป็นทักษะที่สำคัญประการหนึ่งที่จำเป็นสำหรับผู้เรียนเป็นการแสดงออกถึงความสามารถของบุคคลในการปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยครูจะคอยส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสาร มีแนวคิดใหม่ ๆ เพื่อให้ไปสู่ผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพพร้อมทั้งเปิดใจยอมรับความคิดเห็น นักเรียนจำเป็นต้องเรียนรู้และเข้าใจความสำคัญในการทำงานเป็นทีม การเป็นผู้นำในการสร้างสรรค์ผลงาน ยอมรับความผิดพลาดและยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่นเพื่อนำมาปรับแก้ไข (วิจารณ์ พานิช, 2555) เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจความสำคัญของทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล ให้มีทักษะกระบวนการในการทำงาน การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่าง

เหมาะสมรู้จักการหลีกเลี่ยงการกระทำอันไม่พึงประสงค์ที่จะส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 น.6, 204)

การทำงานเป็นทีมเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการทำงานเป็นทีมร่วมกับผู้อื่น โดยมีการกำหนดจุดมุ่งหมายเดียวกันมีปฏิสัมพันธ์ภายในทีม มีการให้ความช่วยเหลือกันมีการเคารพ กฎกติกาของกลุ่มมีความเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดีเพื่อปฏิบัติกิจกรรมให้สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายที่กำหนดดังนั้นการทำงานเป็นทีม จึงเป็นอีกหนึ่งลักษณะที่จำเป็นสำหรับเด็กและนักเรียนเพื่อให้ นักเรียนสามารถอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2561, น.29)

การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) เป็นการจัดการเรียนการสอนอีกรูปแบบหนึ่งที่ได้รับการยอมรับและถูกนำมาใช้อย่างกว้างขวางเนื่องจากกิจกรรมและผลลัพธ์ที่ได้จากการเรียนการสอนสามารถตอบสนองแนวทางการปฏิรูปการศึกษา ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในการเรียนการสอน Johnson and Johnson (1994,p. 274) อ้างใน จุไรรัตน์ อนันต์ไพฑูริย์, 2563,น.2 กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือจึงถือว่าการส่งเสริมให้ผู้เรียนที่มีความสามารถที่แตกต่างกันร่วมมือช่วยเหลือกัน เพื่อให้สมาชิกทุกคนภายในทีมได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของสมาชิกในทีมที่ต้องพึ่งพาอาศัยกัน โดยยึดหลักความสำเร็จของทีม คือ ความสำเร็จของทุกคนในทีม สอดคล้องกับ ทิศนา แคมมณี (2562, น.265) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นการจัดการเรียนรู้เป็นทีมที่มีสมาชิกมีความสามารถแตกต่างกัน 4-6 คน ร่วมกันทำงานและรับผิดชอบในหน้าที่ของตนด้วยความตั้งใจ โดยถือว่าทุกคนมีความสำคัญเท่าเทียมกัน สลาวิล (Slavin, 1995, p. 121) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือซึ่งสรุปได้เป็นการเรียนรู้เป็นกลุ่มเล็กๆ ประมาณ 4-5 คน และนักเรียนมีความสามารถแตกต่างกันได้ทำงานร่วมกัน มีการช่วยเหลือกันปรึกษาหารือกันเพื่อแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นซึ่งกันและกัน เพื่อแลกเปลี่ยนภาษาของครูมาเป็นภาษาของเด็กทำให้เพื่อนร่วมทีมเข้าใจง่าย ชื่น และมีเป้าหมายร่วมกันคือความสำเร็จของทีม

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสามารถพัฒนาให้ผู้เรียนสามารถทำงานร่วมกันช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการเรียนรู้ ให้คำปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิด มีความรับผิดชอบ พยายามทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็ม ความสามารถ ตระหนักถึงความสำเร็จเพื่อให้ได้มาซึ่งการเรียนรู้ของตนเองและของทีม ทำให้เกิดการเรียนรู้และปรับปรุงการทำงานให้ดีขึ้น ดังที่ ชนมณ ตั้งพิทักษ์โกธ (2558, น.65-69,74) กล่าวว่า การพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อเสริมสร้างทักษะการทำงานเป็นทีม กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ พบว่า ผู้เรียนมีกระบวนการทำงานกลุ่ม อยู่ในระดับมาก จะมีความร่วมมือในการทำงานกลุ่มและการนำเสนองานกลุ่มอยู่ในระดับมากที่สุด สมาชิกทุกคนในกลุ่มมีบทบาทหน้าที่ชัดเจน มีความรับผิดชอบทำงานร่วมกัน ช่วยเหลือและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ส่งผลให้บรรลุเป้าหมายในการเรียน อรอนงค์ โฆษิตพิพัฒน์ (2560, น.38) กล่าวว่า การพัฒนา

ความสามารถในการทำงานเป็นทีมด้วยรูปแบบการสอนแบบร่วมมือ ในรายวิชาสัมมนาวารสารศาสตร์ พบว่า ผู้เรียนใส่ใจรับผิดชอบงานและรับฟังแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันเป็นอย่างดี ทำให้เกิดความสามารถคืบในทีม นำไปสู่ความสำเร็จของกลุ่ม นภศร มิลินทานุช (2561, น.87) กล่าวว่า การพัฒนาทักษะการทำงานเป็นทีมและจิตสาธารณะของนักเรียน พบว่า นักเรียนมีทักษะการทำงานเป็นทีมในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดและพัฒนาจิตสาธารณะนักเรียนมีจิตสาธารณะสูงขึ้นกว่าก่อนการเรียนรู้อยู่ในระดับมาก จุไรรัตน์ อนันต์ไพฑูรย์ (2563, น.67)กล่าวว่า การพัฒนาทักษะการทำงานเป็นทีมในรายวิชาการอาหาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ พบว่าผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ทักษะกระบวนการการทำงานเป็นทีมหลังเรียนสูงขึ้น

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นการจัดการเรียนที่มีความหลากหลาย มีเทคนิคที่ได้รับ ความนิยม อย่างแพร่หลาย การเรียนแบบร่วมมือ เป็นเทคนิควิธีการสอนวิธีหนึ่ง ที่น่าสนใจ มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพปัญหาในปัจจุบัน เพราะเป็นการสอนที่ยึดผู้เรียน เป็นสำคัญ โดยแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มย่อย ดังที่ (รุจิรา เคารวะสกุล, 2561, น. 103) พบว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือตามรูปแบบ LT (Learning Together) สามารถพัฒนาทักษะการทำงานเป็นทีมสูงขึ้น การจัดการเรียนรู้รูปแบบร่วมมือ เทคนิคการร่วมกันเรียน (Learning Together) เป็นการเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันได้มีโอกาสได้ทำงานร่วมกันโดยที่สมาชิกแต่ละคน จะมีหน้าที่แตกต่างกันตามระดับความสามารถ มีการกำหนดบทบาทหน้าที่ของสมาชิกตลอดจนกฎเกณฑ์การทำงานกันอย่างชัดเจน (โสรัจจ์ แสสนคำ, 2560, น. 4) ส่งผลให้นักเรียนมีการปฏิสัมพันธ์ ที่ดีต่อกัน และกัน มีทักษะที่ดีในการออกไปชีวิตในชีวิตประจำวัน ซึ่งมีหลักในการเรียน 5 ประการ ประกอบด้วย 1) การเรียนรู้ที่ต้องอาศัยหลักการพึ่งพากัน (Positive Interdependence) 2) การเรียนรู้ที่ดีต้องอาศัยการหันหน้าเข้าหากัน มีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน (Face to face) 3) การเรียนรู้ร่วมกันจำเป็นต้องอาศัยทักษะทางสังคม (Social Skills) 4) การเรียนรู้ร่วมกันควรมีการวิเคราะห์กระบวนการกลุ่ม (Group Processing) 5) การเรียนรู้ร่วมกันจะต้องมีผลงานกลุ่มร่วมกัน (Johnson and Johnson 1974, pp. 213 - 240) และยังมีหลักการทำงานประกอบด้วย 5 ประการ ได้แก่ 1) การพึ่งพาเกื้อกูลกัน (Positive Interdependence) 2) การปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิด (Face to face promotive interaction) 3) ความรับผิดชอบที่สามารถตรวจสอบได้ของสมาชิกแต่ละคน (Individual accountability) 4) การใช้ทักษะปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานของกลุ่มย่อย (Interpersonal and Small - Group Skill) 5) การวิเคราะห์กระบวนการกลุ่ม (Group Processing) นางสาวมนัสรินทร์ บุญญคง (2559 น.) การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเทคนิคกลุ่ม การแข่งขัน เป็นการคละความสามารถของนักเรียน จึงถือว่าเป็นการส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์ภายในกลุ่มได้เป็นอย่างดีโดยนักเรียนแต่ละคนจะมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนเอง คนที่มีความสามารถสูงก็จะช่วยเหลือ คนที่มีความสามารถต่ำ ส่งผลให้การทำงานเป็นทีมมีความเข้มแข็งขึ้น ซึ่งเป็นการ

สร้างบรรยากาศของการเรียนรู้ที่ดีทำให้นักเรียนไม่รู้สึกเบื่อหน่ายต่อการเรียน มีความตื่นตัวและสนุกสนาน เพราะมีการแข่งขันเกมทางวิชาการ จากเหตุผลและข้อสนับสนุนดังกล่าว การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคกลุ่มการแข่งขัน ทำให้มีการคละ ความสามารถของนักเรียนมารวมอยู่ในกลุ่มเดียวกัน คือ ความสามารถเก่ง ปานกลาง อ่อน ซึ่งเป็นการช่วยเหลือ ซึ่งกันและกัน เห็นคุณค่าของผู้ร่วมกลุ่มในการที่จะได้มาซึ่งคะแนนของกลุ่มต้องเป็นความร่วมมือร่วมใจของทุกคนไม่ใช่เฉพาะคนเก่งที่จะได้คะแนนทุกคนมีความสำคัญ สำหรับนักเรียนกลุ่มเก่ง การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเทคนิคกลุ่มการแข่งขันจะเป็นการลดทิวฐิของตนเอง ฝึกลยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้ที่ต่อยกว่า และฝึกความมีน้ำใจช่วยเหลือเพื่อนร่วมทีม สำหรับนักเรียนกลุ่มปานกลางและอ่อน ก็ถือเป็นการสร้างความภาคภูมิใจในตนเอง ในกรณีนี้ นักเรียนสามารถทำคะแนนให้กับทีมได้ในกรณีที่นักเรียนไม่สามารถทำคะแนนให้กับทีมได้นักเรียนก็จะมีคามมุ่งมั่นพยายามในการเรียนรู้มากขึ้นเพื่อให้ตนเองสามารถสร้างคะแนนและนำชัยชนะให้กับทีมของตนเป็นการสร้างทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนและเกิดการมีส่วนร่วมทำกิจกรรมกลุ่มอย่างต่อเนื่อง

สภาพปัญหาที่พบในนักเรียนโรงเรียนเสด็จวนชยวงศ์กุลวิทยา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการสังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียนในรายวิชาแนะแนว และจากการสอบถามครูผู้สอนในแต่ละรายวิชาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 63 คน พบว่าเมื่อมีการจัดการเรียนรู้แบบเป็นทีมมีนักเรียนบางส่วนไม่มีส่วนร่วมในการทำงาน ทำให้เกิดการแยกตัวออกจากเพื่อน ไม่ให้ความสำคัญกับการจัดกิจกรรมในชั้นเรียนไม่ให้ความร่วมมือเมื่อมีในการจัดการเรียนการสอนของครู ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์นักเรียนในห้อง นักเรียนให้เหตุผลว่า นักเรียนจะชอบทำงานที่เป็นงานเดี่ยวมากกว่าการทำงานเป็นทีม เพราะการทำงานเป็นทีมมักจะถูกเอาเปรียบจากเพื่อนมักจะโดนปล่อยให้ทำงานเพียงคนเดียว และการทำงานเดี่ยวได้ผลงานตามที่ต้องการสามารถทำงานออกมาได้ดีกว่า แต่กิจกรรมเป็นทีมที่มีการแบ่งงานกันทำนักเรียนจะไม่ค่อยให้ความสนใจ งานส่วนใหญ่ที่นักเรียนที่เรียนเก่งจะได้เป็นหัวหน้าและเป็นผู้รับผิดชอบทำงานส่ง ส่วนสมาชิกภายในทีมจะไม่ค่อยมีส่วนร่วมในการทำงานมักจะอ้างว่าตัวเองทำไม่เป็น ทำไม่เก่ง ทำไม่สวย ส่วนนักเรียนที่เก่งจึงมักจะทำงานคนเดียวและให้เหตุผลว่าเชื่อมั่นในความสามารถของเพื่อนและต้องการให้ผลงานนั้นออกมาดีที่สุดในส่วนของนักเรียนกลุ่มอ่อนให้เหตุผลว่าไม่ยอมทำงานเนื่องจากทำแล้วเพื่อนในกลุ่มไม่ยอมรับผลงานคิดว่าผลงานนั้นไม่ดีพอ ปัจจัยดังกล่าวส่งผลให้ผู้เรียนขาดทักษะการทำงานเป็นทีม ผู้เรียนไม่กล้าแสดงออก ขาดความมั่นใจในตนเอง มีทัศนคติไม่ดีต่อการทำงานเป็นทีม ดังนั้นเพื่อแก้ปัญหาครูผู้สอนจำเป็นต้องจัดการเรียนรู้ หรือสถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนได้แสดงออกซึ่งศักยภาพ หรือความสามารถของตนเองออกมาโดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มากที่สุด ทั้งทางด้านร่างกาย สติปัญญา สังคมและอารมณ์ โดยเรียนรู้จากการปฏิบัติจริงมีสัมพันธกับบุคคล

แวดล้อม การฝึกทักษะการเรียนรู้ การสรุปความรู้ด้วยตนเอง และการได้นำความรู้ไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวันหรือในสถานการณ์ต่าง ๆ

การใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเป็นอีกกิจกรรมที่สามารถพัฒนาการทำงานเป็นทีมของ นักเรียนได้เพราะเป็นกิจกรรมที่มุ่งเน้นการพัฒนาผู้เรียนให้รู้จักและเข้าใจตนเอง รู้จักสภาพแวดล้อม สามารถเลือกและตัดสินใจได้อย่างเหมาะสมตลอดจนปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อม ได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้กิจกรรมแนะแนวโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือ ดังที่ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2545, น. 6) กล่าวว่า กิจกรรมแนะแนว เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนา ความสามารถของนักเรียนให้เหมาะสมตามความแตกต่างระหว่างบุคคล สามารถค้นพบและพัฒนา ศักยภาพของตน เสริมสร้างทักษะชีวิต วุฒิภาวะทางอารมณ์การเรียนรู้เชิง พหุปัญญา และการสร้าง สัมพันธภาพที่ดี อุไร นาคสง่า (2562, น.43) กล่าวว่า กิจกรรมแนะแนวแบบบูรณาการ หมายถึง มวล ประสพการณ์ที่จัดให้ ผู้รับบริการแนะแนวได้ปฏิบัติหรือมีส่วนร่วมเพื่อช่วยให้ผู้รับบริการบรรลุ เป้าหมายตามวัตถุประสงค์ และขอบข่ายของการแนะแนว ตามศักยภาพของแต่ละบุคคล สามารถนำ มวลประสพการณ์ต่างๆ ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ กิจกรรมแนะแนวแบบบูรณาการ เป็นการ จัดกิจกรรมที่ใช้เทคนิควิธีการที่หลากหลาย เพื่อมุ่งส่งเสริม พัฒนา หรือแก้ไขปัญหาให้กับผู้เรียน เพื่อให้ ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองได้เต็ม ตามศักยภาพ รู้จักเข้าใจตนเอง และสามารถดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่น ในสังคมได้อย่างมีความสุข ดังที่มีงานวิจัยแสดงให้เห็นว่า ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวที่เน้นกิจกรรม กลุ่มสัมพันธ์ ซึ่ง วริศรา ตีคำ (2562) ได้ทำวิจัยเรื่อง ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวที่เน้นกิจกรรมกลุ่ม สัมพันธ์เพื่อพัฒนาการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอนุบาลหนองป่า ครั่ง จังหวัดเชียงใหม่ มีการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการเข้าร่วม กิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการปรับตัวทางสังคม เพิ่มสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01

ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาค้นคว้าการทำงานเป็นทีมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเสด็จวนชยางค์กุลวิทยา จังหวัดลำปาง โดยนำชุดกิจกรรมแนะแนวโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือ มาใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาการทำงานเป็นทีมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเสด็จวน ชยางค์กุลวิทยา จังหวัดลำปาง เพื่อหาแนวทางในการจัดการเรียนการสอนหรือจัดกิจกรรมที่ช่วย ส่งเสริมและพัฒนาประสิทธิภาพในการทำงานเป็นทีมแก่นักเรียนให้ดียิ่งขึ้น รวมไปถึงการแก้ไขปัญหา ความขัดแย้งการทำงานเป็นทีมที่เกิดขึ้นกับนักเรียน และพัฒนานักเรียนให้เป็นบุคลากรที่มีคุณภาพใน สังคม ในการทำงานต่อไปได้ในอนาคต ด้วยเหตุผลตามที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยมีความประสงค์ที่จะ พัฒนาชุดกิจกรรมแนะแนวโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีมของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเสด็จวนชยางค์กุลวิทยา จังหวัดลำปาง เนื่องจากเป็นกิจกรรมที่มุ่งเน้นการ ทำงานแบบร่วมมือกัน ซึ่งมีจุดเด่นคือเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดประเด็นที่จะศึกษาร่วมกัน ผู้เรียนทุกคนมีบทบาทหน้าที่ของตนเองก่อให้เกิดพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อตนเองและทีม ช่วยให้

ผู้เรียนสามารถปรับตัวกับสภาพการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ในปัจจุบันได้ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนหรือจัดกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมและพัฒนาประสิทธิภาพในการทำงานเป็นทีมแก่นักเรียนให้ดียิ่งขึ้น รวมไปถึงการแก้ไขปัญหาการทำงานเป็นทีมที่เกิดขึ้นกับนักเรียน และพัฒนานักเรียนให้เป็นบุคลากรที่มีคุณภาพในสังคมการทำงานต่อไปได้ในอนาคต

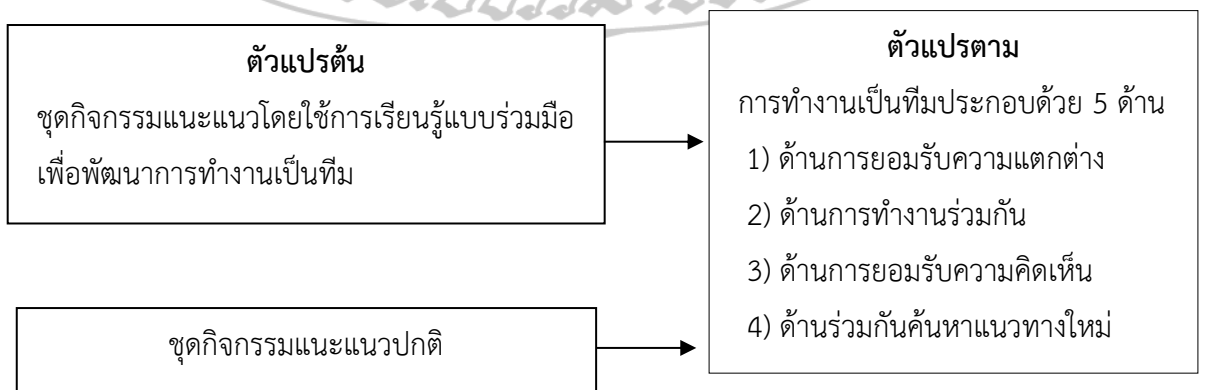
2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อเปรียบเทียบการทำงานเป็นทีมของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

2.2 เพื่อเปรียบเทียบการทำงานเป็นทีมของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือและกลุ่มควบคุมที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวปกติ

3. กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องสามารถนำมาสร้างเป็นกรอบแนวคิดการวิจัยได้ กล่าวคือ ผู้วิจัยศึกษาองค์ความรู้และแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบร่วมมือและการพัฒนาการทำงานเป็นทีม เพื่อสร้างเครื่องมือวิจัยที่เรียกว่า “ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีม” มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนกับกลุ่มตัวอย่างวิจัย คุชชานนไปกับการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวปกติ โดยใช้เครื่องมือวิจัยแบบวัดการทำงานเป็นทีม ประกอบด้วย 5 ด้าน ใช้ในการวัดก่อนและหลังใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว ดังรายละเอียด ดังนี้

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

4. สมมติฐานการวิจัย

4.1 หลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือนักเรียนมีการทำงานเป็นทีมสูงกว่าก่อนใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ

4.2 หลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือมีการทำงานเป็นทีมสูงกว่า นักเรียนกลุ่มควบคุมที่ใช้กิจกรรมแนะแนวปกติ

5. ขอบเขตของการวิจัย

5.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเสด็จวนชยางค์กุลวิทยา จังหวัดลำปาง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 3 ห้องเรียน รวมจำนวนนักเรียน ทั้งหมด 63 คน

5.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนเสด็จวนชยางค์กุลวิทยา จังหวัดลำปาง จำนวน 2 ห้องเรียน รวมทั้งหมด 44 คน โดยการสุ่มแบบกลุ่มอย่างง่าย เป็นควบคุมและกลุ่มทดลอง กลุ่มละ 22 คน

5.3 ตัวแปรที่ศึกษา ประกอบด้วย

5.3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเสด็จวนชยางค์กุลวิทยา จังหวัดลำปาง

5.3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ การทำงานเป็นทีม

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

6.1 การทำงานเป็นทีม (Teamwork) หมายถึง กระบวนการทำให้บุคคลกลุ่มหนึ่งร่วมกันดำเนินกิจกรรมให้บรรลุเป้าหมายไปในทิศทางเดียวกัน สนับสนุนช่วยเหลือเอาใจใส่ซึ่งกันและกันใช้ทักษะประสบการณ์ ร่วมกันทำงานอย่างเต็มความสามารถ ร่วมกันแก้ไขปัญหาหรือสถานการณ์ที่พบเจอได้ มีการประเมินผลการปฏิบัติงานและมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันในทีมในการทำงาน มีทักษะการทำงานเป็นทีม ซึ่งสามารถวัดได้จากแบบวัดทักษะการทำงานเป็นทีม ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ

6.1.1 ด้านการเข้าใจความแตกต่าง หมายถึง การเรียนรู้ การยอมรับ และรู้สึกชื่นชมยินดีในความแตกต่างของแต่ละคน

6.1.2 ด้านการทำงานร่วมกัน หมายถึง การที่สมาชิกในทีมร่วมกันทำงานโดยมีการกำหนดจุดมุ่งหมายร่วมกัน มีประสานงาน มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ติดต่อสื่อสาร การวางแผนร่วมกันเพื่อให้ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้

6.1.3 ด้านการยอมรับความคิดเห็น หมายถึง การยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น พร้อมทั้งเสนอความคิดเห็นของตนเองที่เป็นประโยชน์แก่ทีม

6.1.4 ด้านร่วมกันค้นหาแนวทางใหม่ ๆ หมายถึง การร่วมมือกันอย่างสร้างสรรค์เพื่อค้นหาทางเลือกและแนวความคิดใหม่ๆ ที่ดีกว่าเดิม อันก่อให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีกว่าเดิม

6.1.5 ด้านการประเมินผลร่วมกัน หมายถึง เป็นการตรวจสอบผลการปฏิบัติงานของทีมและตนเองเพื่อหาจุดอ่อนและข้อบกพร่องในการทำงาน การให้ความยุติธรรมแก่สมาชิกในทีมงาน และการปรับปรุงแก้ไขจุดบกพร่องในการทำงานครั้งต่อไปเพื่อให้เกิดความก้าวหน้าในการทำงาน ซึ่งก่อให้เกิดคุณค่าแก่การปฏิบัติงานร่วมกัน

6.2 ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึง แผนกิจกรรมแนะแนวที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการจัดกิจกรรมแนะแนวโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีมจำนวน 12 กิจกรรม กิจกรรมละ 60 นาที รูปแบบการสอนที่ครูจัดการเรียนรู้โดยออกแบบให้ผู้เรียนร่วมมือกันทำงานเป็นทีม ทีมละ 4-5 คน แบ่งแบบศิลปะ ครอบคลุมความสามารถที่แตกต่างกัน ประกอบด้วยขั้นตอนการจัดการจัดกิจกรรม 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ขั้นเตรียม 2) ขั้นดำเนินกิจกรรม 3) ขั้นปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม 4) ขั้นตรวจผลงาน และ 5) ขั้นสรุปบทเรียนและประเมินผล ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ใช้การสอนดังกล่าว กับกลุ่มทดลอง

6.3 กิจกรรมแนะแนวปกติ หมายถึง กิจกรรมแนะแนวที่จัดขึ้นให้นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเสด็จวนชยางค์กุลวิทยา โดยมีจุดประสงค์การเรียนรู้ของการจัดกิจกรรมตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ประกอบด้วย ชื่อกิจกรรม จำนวน 12 กิจกรรม กิจกรรมละ 50 นาที ประกอบด้วย ชื่อกิจกรรม จำนวนคาบเรียน สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งแบ่งเป็น 3 ชั้น ได้แก่ ชั้นนำ ชั้นดำเนินกิจกรรม และชั้นสรุปสื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้ การประเมินผล

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

7.1 โรงเรียนมีกิจกรรมแนะแนวโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเสด็จวนชยางค์กุลวิทยา อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง

7.2 ครูแนะแนวสามารถนำชุดกิจกรรมแนะแนวโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือไปใช้ในการพัฒนาการทำงานเป็นทีมของนักเรียน

7.3 เป็นแนวทางให้ผู้สนใจศึกษาและพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์อื่น ๆ ได้ศึกษาวิจัยต่อไป

7.4 ได้นวัตกรรมทางการแนะแนวที่ใช้พัฒนานักเรียนระดับมัธยมศึกษา

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัย เรื่อง ผลของการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาพฤติกรรมการทำงานเป็นทีม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่ 3 โรงเรียนเสด็จวนชยางค์กุลวิทยา จังหวัดลำปาง ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

- 1.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ
- 1.2 องค์ประกอบของการเรียนรู้แบบร่วมมือ
- 1.3 หลักการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ
- 1.4 ขั้นตอนการเรียนรู้แบบร่วมมือ
- 1.5 ประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ
- 1.6 เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ
- 1.7 วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ
- 1.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำงานเป็นทีม

- 2.1 ความหมายของการทำงานเป็นทีม
- 2.2 ความสำคัญของการทำงานเป็นทีม
- 2.3 องค์ประกอบของการทำงานเป็นทีม
- 2.4 ลักษณะของการทำงานร่วมกันเป็นทีม
- 2.5 การส่งเสริมทักษะการทำงานเป็นทีม
- 2.6 การพัฒนาการทำงานเป็นทีม
- 2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำงานเป็นทีม

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดกิจกรรมแนะแนว

- 3.1 ความหมายของกิจกรรมแนะแนว
- 3.2 ความสำคัญของกิจกรรมแนะแนว
- 3.3 ขอบข่ายของกิจกรรมแนะแนว
- 3.4 ประโยชน์ของกิจกรรมแนะแนว
- 3.5 แนวทางการจัดกิจกรรมแนะแนว

- 3.6 ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมแนะแนว
- 3.7 ความหมายของชุดกิจกรรมแนะแนว
- 3.8 ความสำคัญของชุดกิจกรรมแนะแนว
- 3.9 แนวทางการจัดกิจกรรมแนะแนว
- 3.10 เทคนิคการสอนกิจกรรมแนะแนว
- 3.11 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดกิจกรรมแนะแนว

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

1.1 ความหมายของการเรียนแบบร่วมมือ

การเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) คือ การจัดกระบวนการเรียนรู้ในปัจจุบัน มุ่งเน้นความสำคัญที่ตัวผู้เรียนโดยเปิดโอกาสให้เลือกเรียนตามความถนัดและความสนใจ ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักการทำงานร่วมกับผู้อื่น โดยใช้ทักษะด้านต่าง ๆ ให้มีส่วนร่วมในทุกกระบวนการเรียนรู้ พัฒนาความสามารถในการแสวงหาความรู้และการนำความรู้มาประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาศักยภาพของตนเองอย่างเต็มที่ รวมทั้งปลูกฝังความมีคุณธรรม ค่านิยม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ วิธีการจัดการเรียนรู้ที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และเกิดทักษะต่าง ๆ เพื่อนำมาประกอบการทำงาน มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ ความหมายของการเรียนแบบร่วมมือดังนี้

Alice F. Artzt and C.M. Newman (1999, pp. 448-449) ได้กล่าวถึง การเรียนแบบร่วมมือเป็นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนเรียนร่วมกันเป็นกลุ่มย่อย ๆ เพื่อเรียนรู้การแก้ปัญหาร่วมกันเพื่อให้กลุ่มประสบความสำเร็จหรือบรรลุเป้าหมายร่วมกับ สมาชิกในกลุ่มเป็นส่วนหนึ่งที่จะทำให้กลุ่มประสบผลสำเร็จหรือล้มเหลว สมาชิกในกลุ่มจะบรรลุเป้าหมายร่วมกันนั้นทุกคนต้องปรึกษาหารือกันซึ่งและกัน ช่วยเหลือกันให้เกิดการเรียนรู้ในการแก้ปัญหา ครูมีบทบาทหน้าที่เป็นผู้คอยให้ความช่วยเหลือในการจัดหาและชี้แนะแหล่งค้นคว้าข้อมูล ซึ่งผู้เรียนเป็นผู้ค้นคว้าเอง ตัวผู้เรียนจะเป็นผู้ที่มีความสำคัญในการที่จะทำให้เพื่อนในกลุ่มเข้าใจในเนื้อหาที่เรียน

สลาวิน (Slavin) รोजอร์จอห์นสัน (Roger Johnson) และเดวิดจอห์นสัน (David Johnson) (Johnson, D. & Johnson, R., 1994, pp. 31-32) ได้กล่าวถึง ในปัจจุบันการจัดการเรียนรู้ไม่ให้ความสนใจกับปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน แต่จะเน้นไปที่ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับผู้เรียนหรือระหว่างผู้เรียนกับบทเรียน ซึ่งมีผลการวิจัยชี้ชัดเจนว่าความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมชั้นเรียนมีผลต่อการเรียนเป็นอย่างมาก จึงจำเป็นต้องส่งเสริมการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยลดการแข่งขันในการเรียนและเพิ่มการช่วยเหลือพึ่งพากันในการเรียน ซึ่งสามารถช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ทักษะที่จำเป็นใน

การดำรงชีวิต อันได้แก่ ทักษะทางสังคมและทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่นรวมทั้งสามารถช่วยให้ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น

กรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ (2542, น.14) ได้กล่าวถึง การเรียนแบบร่วมมือเป็นการเรียนที่จัดให้กับนักเรียนได้ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มย่อยมีความรับผิดชอบต่อกัน ช่วยกันทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ โดยมีจุดมุ่งหมายเดียวกันสมาชิกในกลุ่มมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ทำงานเต็มความสามารถคิดงานร่วมกันมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกันและร่วมมือกันทำงานเพื่อให้งานประสบผลสำเร็จ

พิมพ์ลดา กมลศิริธนพงษ์ (2560, น.25) ได้กล่าวถึง การเรียนแบบร่วมมือเป็นการจัดการเรียนการสอนที่แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย ๆ คณะความสามารถ คณะเพศ โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้มีกิจกรรมร่วมกันมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันภายในกลุ่ม มีการช่วยเหลือกันในการทำงานเพื่อให้งานของกลุ่มบรรลุจุดมุ่งหมาย ซึ่งสมาชิกในกลุ่มทุกคนต้องร่วมแรงร่วมใจกันรับผิดชอบงานในกลุ่มร่วมกัน ทั้งต่อตนเองและต่อเพื่อนร่วมกลุ่ม เพราะความสำเร็จของทุกคนจะรวมกันเป็นความสำเร็จของกลุ่ม และความสำเร็จของกลุ่มจะเป็นความสำเร็จของทุกคนด้วยเช่นกัน

ยาวมาลย์ อรัญ (2561, น. 38, อ้างถึงใน Abuseileek, 2007) ได้กล่าวถึง การเรียนแบบร่วมมือไว้ว่าเป็นการเรียนที่จัดสมาชิกกลุ่มเล็กๆ แล้วร่วมกันแก้ปัญหาหรือทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ สมาชิกในกลุ่มทุกคนเป็นส่วนสำคัญของกลุ่มที่ต้องมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการทำงาน ความสำเร็จหรือความล้มเหลวของกลุ่มล้วนเป็นของทุกคนในกลุ่ม

จินดาหรรษา นิราศสูงเนิน (2562, น.25) ได้กล่าวถึง การเรียนแบบร่วมมือ เป็นการเรียนที่จัดสมาชิกกลุ่มเล็ก ๆ สมาชิกร่วมมือร่วมใจในการศึกษาค้นคว้าและปฏิบัติงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย สมาชิกในกลุ่มทุกคนเป็นคนสำคัญของกลุ่มที่ต้องมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการทำงาน ความสำเร็จหรือความล้มเหลวของกลุ่มล้วนเป็นของทุกคนในกลุ่ม

ทิตินา แคมมณี (2562, น.98) ได้กล่าวถึง การจัดการเรียนแบบร่วมมือเป็นการเรียนรู้แบบกลุ่มย่อยซึ่งประกอบด้วยสมาชิกที่มีความสามารถแตกต่างกันประมาณ 3-6 คน ช่วยกันเรียนรู้เพื่อให้งานของกลุ่มบรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

อุไร นาคสง่า (2562, น.51-52) ได้กล่าวถึง การเรียนแบบร่วมมือเป็นการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนโดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษาเรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ กลุ่มละประมาณ 4-5 คน โดยในกลุ่มต้องคละความสามารถทางการเรียน เพศ ผู้เรียนต้องมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันภายในกลุ่ม อภิปราย ช่วยเหลือซึ่งกันและกันโดยผู้เรียนที่เรียนเก่งกว่าจะเป็นผู้ช่วยเหลือนักเรียนที่อ่อนกว่า สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มต้องมีความรับผิดชอบร่วมกันทั้งในส่วนรวมหรือส่วนตน เพื่อให้กลุ่มของตนบรรลุเป้าหมาย

จูไรรัตน์ อนันต์ไพฑูรย์ (2563, น.22) ได้กล่าวถึง การจัดการเรียนแบบร่วมมือเป็นการที่ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยให้ผู้เรียนร่วมมือกันปฏิบัติงานเป็นกลุ่ม โดยผู้สอนแบ่งกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันออกเป็นกลุ่ม ๆ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ร่วมกันแสดงความคิดเห็นร่วมกัน ตัดสินใจช่วยเหลือพึ่งพาร่วมกันและกันในการแก้ปัญหา ได้ฝึกฝนและพัฒนาทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่นทำให้งานออกมามีประสิทธิภาพสูงสุดและนำไปสู่ความสำเร็จของกลุ่ม

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึง การที่ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้ร่วมมือกันปฏิบัติงานเป็นกลุ่ม ด้วยแบ่งกลุ่มนักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันประมาณ 4-6 คน เพื่อให้ผู้เรียนได้ช่วยกันในการคิด ร่วมมือกันในการทำงาน กล่าวแสดงออก กล่าวตัดสินใจและแก้ปัญหาได้ ได้ฝึกฝนพัฒนาทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ทำให้งานออกมาบรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

1.2 องค์ประกอบของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

การเรียนแบบร่วมมือนอกจากจะมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้แสดงความสามารถและศักยภาพในการทำงานร่วมกับผู้อื่นแล้วยังมีองค์ประกอบในด้านต่าง ๆ ที่ช่วยให้การเรียนแบบร่วมมือมีประสิทธิภาพมากขึ้น มีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการเรียนรู้แบบร่วมมือ ดังนี้

(Johnson & Johnson,1994, p. 31-37 อ้างใน ทิศนา แคมมณี, 2562 น.99) การเรียนรู้แบบร่วมมือ มีองค์ประกอบที่สำคัญ 5 ประการดังนี้

1. การช่วยเหลือเกื้อกูลกันการพึ่งพา (Positive Interdependence) สมาชิกทุกคนจะต้องตระหนักว่าสมาชิกทุกคนในกลุ่มที่มีความสำคัญ และมีทักษะที่แตกต่างกันซึ่งมีความสำคัญต่อผลสำเร็จของงานกลุ่มเท่าเทียมกัน เพราะทุกคนมีส่วนร่วมในงานของกลุ่มดำเนินไปสู่ความสำเร็จได้ โดยยึดหลักความสำเร็จของกลุ่มคือความสำเร็จของสมาชิกทุกคนในกลุ่ม ดังนั้นแต่ละคนจะต้องรับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ของตนเอง

2. สมาชิกกลุ่มมีการปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิด (face to face interaction) ในการทำงานโดยการระดมความคิดจากบุคคลหลายคนย่อมดีกว่าการทำงานเพียงคนเดียว เนื่องจากทำให้ข้อมูล ความรู้ประสบการณ์ที่หลากหลาย จากการช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการทำงานจะดำเนินไปได้ด้วยดีหากทุกคนได้พบปะปฏิสัมพันธ์ต่อกันและกันในทางที่จะช่วยให้กลุ่มบรรลุเป้าหมาย สมาชิกกลุ่มจะห่วงใย ไว้วางใจ ส่งเสริมและช่วยเหลือกันและกันในการทำงานต่าง ๆ ร่วมกัน ส่งผลให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีต่อไป

3. การใช้ทักษะปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในการทำงานกลุ่มย่อย (interpersonal and Small- Group Skills) เป็นหัวใจสำคัญในการทำงานร่วมกับผู้อื่นไม่ว่าจะเป็นทักษะทางสังคม ทักษะการปฏิสัมพันธ์ ทักษะการสื่อสาร ทักษะการแก้ปัญหาคความขัดแย้ง รวมทั้งการเคารพ ยอมรับ

และการไว้วางใจซึ่งกันและกัน ล้วนมีผลต่อการดำเนินงานทั้งสิ้น หากผู้เรียนมีทักษะด้านต่าง ๆ ดังกล่าวนี้ก็将会ช่วยให้บรรยากาศในการทำงานเป็นไปได้อย่างดีและมีมีความสุข

4. ความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ (Individual Accountability) การทำงานจะประสบความสำเร็จได้สมาชิกทุกคนต้องมีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ของตนเองและพยายามทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถ สมาชิกทุกคนในกลุ่มต้องมีส่วนร่วมในความสำเร็จของงาน ดังนั้นจึงต้องมีการตรวจสอบผลงานทั้งที่เป็นรายบุคคลหรือรายกลุ่ม เช่น การสุ่มเรียกชื่อให้รายงาน หรือจัดกลุ่มให้มีขนาดเล็กเพื่อให้ผู้เรียนเอาใจใส่กันอย่างเต็มที่และง่ายต่อการสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน

5. กระบวนการทำงานกลุ่ม (Group Processing) เป็นการศึกษาวิเคราะห์การทำงานของกลุ่มเพื่อการวางแผนและกำหนดแนวทางขั้นตอนในการทำงานของกลุ่ม ช่วยให้กลุ่มเกิดการเรียนรู้และปรับปรุงการทำงานให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด

Slavin (1995, p.12-111 อ้างถึงใน อุไร นาคสว่าง, 2562, น.53) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเรียนแบบร่วมมือไว้ 6 ประการดังนี้

1. เป้าหมายของกลุ่ม (Group goals) หมายถึง กลุ่มที่มีเป้าหมายในการทำงานร่วมกัน คือการยอมรับในผลงานของกลุ่ม

2. การรับผิดชอบเป็นบุคคล (Individual accountability) หมายถึง ความสำเร็จของกลุ่ม ซึ่งขึ้นอยู่กับผลการเรียนรู้รายบุคคลของสมาชิกภายในกลุ่ม และงานพิเศษที่รับผิดชอบเป็นรายบุคคล ผลของการประเมินจะมีผลต่อคะแนนความสำเร็จของกลุ่ม

3. โอกาสในความสำเร็จเท่าเทียมกัน (Equal opportunities for success) หมายถึง การที่เรียนได้รับโอกาสที่จะทำคะแนนให้กับกลุ่มของตนได้เท่าเทียมกัน

4. งานพิเศษ (Task specialization) หมายถึง การออกแบบงานย่อย ๆ ของแต่ละกลุ่มเพื่อให้นักเรียนแต่ละคนได้รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งนักเรียนแต่ละคนจะเกิดความภูมิใจที่ได้ช่วยเหลืองาน ในกลุ่มเพื่อให้ประสบผลสำเร็จ ลักษณะงานจะเป็นการพึ่งพาซึ่งกันและกัน มีการตรวจสอบความถูกต้อง

การแข่งขันเป็นทีม (Team competition) การเรียนแบบร่วมมือจะมีการแข่งขันระหว่างทีม ซึ่งหมายถึงการสร้างแรงจูงใจให้เกิดขึ้นภายในทีม

5. การดัดแปลงความต้องการของแต่ละบุคคลให้เหมาะสม (Adaptation to individual needs) หมายถึง การเรียนแบบร่วมมือแต่ละประเภทจะมีบางประเภทได้ดัดแปลงการสอนให้เหมาะสมกับความต้องการของแต่ละบุคคล

พิมพ์ลดา กมลศิริธนพงษ์ (2560, น.60) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือที่สำคัญ 5 ประการ ซึ่งแต่ละองค์ประกอบล้วนมีความสำคัญต่อการจัดการเรียนรู้

แบบร่วมมือทั้งสิ้นเพราะการเรียนรู้แบบร่วมมือเน้นเป้าหมายที่สำคัญไม่ใช่อยู่ที่การทำงานให้ประสบผลสำเร็จเพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่ยังมีหลาย ๆ ปัจจัยที่ช่วยให้การดำเนินงานสามารถบรรลุตามเป้าหมายที่กลุ่มได้กำหนดไว้ ซึ่งองค์ประกอบทั้ง 5 ประการได้แก่

1. การพึ่งพากันในเชิงบวกและการช่วยเหลือเกื้อกูลกัน (Positive Interdependence) ในการทำงานกลุ่มนั้นผู้เรียนแต่ละคนจะต้องตระหนักว่าเราไม่สามารถทำงานคนเดียวได้แล้วประสบความสำเร็จได้ แต่จะต้องอาศัยการร่วมแรงร่วมใจร่วมกันและกันในการทำงาน ช่วยกันคิด ช่วยกันทำ ช่วยกันแสดงความคิดเห็นเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงาน งานจึงจะสำเร็จได้ตามเป้าหมาย

2. การร่วมกันปรึกษาหารือ (face to face interaction) การเรียนรู้ร่วมกันที่ดีนั้นสมาชิกทุกคนในกลุ่มจะต้องอาศัยการหันหน้าเข้าหากัน มีอะไรตรงไหนไม่เข้าใจ หรือมีข้อคิดเห็นในส่วนไหนไม่ตรงกัน ควรอธิบายให้สมาชิกในกลุ่มได้เข้าใจในทิศทางเดียวกัน ซึ่งเป็นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และการเรียนรู้ต่าง ๆ ร่วมกัน

3. ความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละคน (Individual accountability) สมาชิกทุกคนในกลุ่มล้วนมีหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน เมื่อในกลุ่มได้มอบหมายบทบาทหน้าที่ให้สมาชิกต้องทำหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถโดยความรับผิดชอบของแต่ละคนมันจะมีผลสะท้อนกลับไปยังกลุ่มว่า กลุ่มมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมายน้อยเพียงใด

4. การสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานเป็นทีม (interpersonal and Small- Group Skills) การเรียนรู้แบบร่วมมือนั้นนอกจากจะได้ความรู้ในเชิงวิชาการแล้วยังช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ได้มีทักษะการทำงานในด้านต่าง ๆ ด้วย ซึ่งทักษะการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และทักษะการทำงานเป็นทีม นั้น จะช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจและสามารถทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

5. กระบวนการกลุ่ม (Group Processing) ช่วยให้กลุ่มเกิดการเรียนรู้ในการทำงานที่เป็นระบบ มีขั้นตอนในการทำงานที่มีประสิทธิภาพ มีการประเมินผลการทำงานว่ามีคุณภาพมากน้อยเพียงใดซึ่งจะนำไปสู่การปรับปรุงและพัฒนาการทำงานให้ดียิ่งขึ้น

พิมพ์พร วิทักษณ์บุตร (2563, น.23) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบสำคัญของการเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึง การที่สมาชิกในกลุ่มทำงานอย่างมีเป้าหมายร่วมกัน มีปฏิสัมพันธ์กันภายในกลุ่ม สมาชิกต้องมีความรับผิดชอบในการทำงานกลุ่ม ผู้เรียนได้ฝึกทักษะที่จะช่วยให้งานกลุ่มประสบความสำเร็จ

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า องค์ประกอบสำคัญของการเรียนรู้แบบร่วมมือ คือ มีการพึ่งพาอาศัยและการช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน ซึ่งเราไม่สามารถทำงานคนเดียวได้ การมีปฏิสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดในเชิงสร้างสรรค์การทำงานร่วมกัน มีทักษะกระบวนการกลุ่มย่อย สมาชิก

ภายในกลุ่มต้องมีความรับผิดชอบในการทำงานกลุ่ม ผู้เรียนได้ฝึกทักษะที่จะช่วยงานกลุ่มให้ประสบความสำเร็จและบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

1.3 หลักการจัดการเรียนแบบร่วมมือ

การเรียนแบบร่วมมือนั้นไม่ใช่มีหน้าที่เพียงแค่การจัดให้ผู้เรียนนั่งทำงานกันเป็นกลุ่มเพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่ยังมีหลักการจัดการเรียนรู้ที่มีลำดับขั้นตอนเพื่อให้การจัดการเรียนแบบร่วมมือมีประสิทธิภาพและเป็นระบบมากยิ่งขึ้น มีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงการจัดการเรียนแบบร่วมมือไว้ดังนี้

ชาตรี เกิดธรรม (ม.ป.ป.) ได้สรุปขั้นตอนในการเรียนแบบร่วมมือ ดังนี้

ขั้นที่ 1 เลือกเนื้อหาและกำหนดเกณฑ์ที่จะให้นักเรียนเรียนรู้และเข้าใจ

ขั้นที่ 2 กำหนดวัตถุประสงค์โดยครูเป็นผู้พิจารณาวัตถุประสงค์ของบทเรียน

ขั้นที่ 3 จัดแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม ครูอธิบายให้นักเรียนทราบถึงวิธีการจัดแบ่งกลุ่ม

ขั้นที่ 4 ครูบอกสิ่งที่คาดหวังจากกลุ่มให้ชัดเจนและกำหนดเวลาในการทำงาน

ขั้นที่ 5 ครูเสนอเนื้อหาโดยใช้วิธีการสอนที่เหมาะสม

ขั้นที่ 6 การช่วยเหลือกลุ่มทำงาน ครูสามารถให้คำปรึกษาให้กับกลุ่มนักเรียนใน

ขณะที่นักเรียนกำลังทำงานได้ตลอดเวลา

ขั้นที่ 7 การทดสอบ ครูมีการทดสอบความรู้จากการเรียนรู้ จากผลงานของกลุ่ม

หรือการใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ

ขั้นที่ 8 บันทึกผลที่ได้รับจากการการทำงานทั้งการทำงานรายบุคคลหรือการทำงาน

เป็นกลุ่ม

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2542 อ่างในพิมพ์ลดทอน กมลศิริธนาพงษ์ 2560, น.

32) การสอนแบบร่วมมือ ไว้ดังนี้

1. วัตถุประสงค์ กำหนดวัตถุประสงค์การจัดการเรียนตารางสอนที่ชัดเจน วัตถุประสงค์ประกอบด้วยวัตถุประสงค์เชิงเนื้อหาและวัตถุประสงค์เกี่ยวกับทักษะความร่วมมือ

2. การวางแผนการสอน

2.1 กำหนดขนาดของกลุ่ม ควรพิจารณาระยะเวลาที่สอน จำนวนเอกสาร บทเรียนเครื่องมือ สื่อการสอนและอุปกรณ์ที่มี เพื่อประกอบการตัดสินใจเลือกขนาดของกลุ่ม ในระยะแรกควรเริ่มต้นจากกลุ่มที่มีสมาชิกเพียง 2 คนก่อน

2.2 กำหนดผู้เรียนที่อยู่ในแต่ละกลุ่ม โดยทั่วไปควรกำหนดให้สมาชิกในกลุ่มมีสมาชิกที่มีลักษณะที่หลากหลาย (Heterogeneous Group) โดยการเลือกสมาชิกจากการสุ่ม อย่างไรก็ตามอาจกำหนดให้สมาชิกของกลุ่มมีลักษณะคล้ายกัน หรือให้ผู้เรียนเลือกเข้ากลุ่มกันเองก็ได้

2.3 การจัดห้องเรียน ขึ้นอยู่กับจำนวนสมาชิก เครื่องมือ อุปกรณ์ที่มี เพื่อให้เกิดการร่วมมือได้ดีที่สุดสมาชิกควรนั่งเป็นวงกลมหรือเป็นรูปตัวยู หันหน้าเขาหากันและนั่งใกล้กันเพียงพอที่จะสื่อสารกันได้ดี โดยที่แต่ละกลุ่มอยู่ห่างกันมากพอที่ผู้สอนจะสามารถเข้าไปดูแลแนะนำแต่ละกลุ่มได้

2.4 กำหนดสื่อการสอน ที่ส่งเสริมการพึ่งพากันระหว่างสมาชิกภายในกลุ่มในระยะแรกที่เริ่มใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบให้ผู้เรียนร่วมมือกัน จะต้องพยายามเลือกใช้สื่อการสอนที่ผู้เรียนต้องพึ่งพากัน

2.5 กำหนดบทบาทของสมาชิกในแต่ละกลุ่ม เพื่อให้ผู้เรียนได้พึ่งพากันโดยครูผู้สอนอาจกำหนดบทบาทของสมาชิกในแต่ละกลุ่มให้มีผู้สรุป ผู้แจกวัสดุอุปกรณ์ ผู้เก็บวัสดุอุปกรณ์ และอื่น ๆ เพื่อช่วยส่งเสริมความร่วมมือระหว่างผู้เรียน

3. การอธิบายและชี้แจงแก่ผู้เรียน

3.1 อธิบายเกี่ยวกับงานที่ได้มอบหมายให้ผู้เรียนเข้าใจเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมและมโนคติของบทเรียนเข้าด้วยกัน ให้คำจำกัดความมโนคติที่เกี่ยวข้อง อธิบายวิธีการดำเนินงาน ข้อควรระวังในการทำงาน และควรตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนก่อน ก่อนให้ผู้เรียนจะเริ่มต้นทำงาน

3.2 อธิบายเป้าหมายของการทำงานร่วมกันให้ผู้เรียนเข้าใจว่า ผู้เรียนต้องรับผิดชอบในการทำงานและเรียนรู้จากสื่อการสอนร่วมกับสมาชิกทุกคนในกลุ่ม

3.3 อธิบายถึงความรับผิดชอบของแต่ละคนว่า จะต้องเรียนรู้เป็นรายบุคคลด้วย

3.4 อธิบายความร่วมมือระหว่างกลุ่ม ในบางกรณีจะต้องขยายขอบเขตแนวคิดเกี่ยวกับความร่วมมือไปถึงระดับชั้นเรียนด้วยซึ่งจะต้องกำหนดวิธีการและเกณฑ์ให้ชัดเจน

3.5 อธิบายเกณฑ์ในการประเมินผล แจ้งให้นักเรียนได้ทราบว่าจะงานชิ้นไหนบ้างที่ผู้สอนจะประเมิน

3.6 ชี้แจงแนะแนวทางเกี่ยวกับพฤติกรรมความร่วมมือให้ชัดเจน ผู้เรียนอาจไม่เข้าใจว่าอะไรคือการทำงานแบบร่วมมือ ผู้สอนต้องยกตัวอย่างพฤติกรรมที่ผู้สอนคาดหวังให้ผู้เรียนแสดงออก

4. การติดตามผู้เรียน

4.1 คอยดูแลผู้เรียนขณะปฏิบัติงาน สังเกตการณ์แต่ละกลุ่ม และเข้าไปช่วยแก้ไข ปัญหาที่เกิดขึ้น

4.2 ให้ความช่วยเหลือเกี่ยวกับงานที่ได้มอบหมายให้กับผู้เรียนได้ทำ ในกรณีที่เกิดการติดขัด ผู้สอนอาจต้องชี้แจงเกี่ยวกับงานที่มอบหมายอีกครั้ง แนะนำมโนคติที่ช่วยเสริมให้ผู้เรียนบางครั้งผู้สอนต้องตอบคำถามและนำอภิปรายอีกที

4.3 สอนทักษะการร่วมมือ ในกรณีที่ผู้เรียนยังไม่รู้จักการทำงานแบบร่วมมือมากพอผู้สอนจะต้องเข้าไปยังกลุ่มของผู้เรียนเพื่อช่วยชี้แนะ และนำให้ผู้เรียนได้ทราบ

4.4 ดำเนินการสรุปบทเรียน ในตอนท้ายของการเรียนการสอนผู้สอนอาจเข้าไปนำสรุปรวมสิ่งที่ผู้เรียนนำเสนอ ทบทวนมโนคติและทักษะต่าง ๆ และให้แรงเสริมในการทำงาน

5. การประเมินผล

5.1 ประเมินปริมาณและคุณภาพของการเรียนรู้ ประเมินรายงาน

5.2 ให้ผู้เรียนประเมินกระบวนการทำงานของกลุ่มว่าดำเนินไปได้ดีเพียงใด เพื่อหาแนวทางในการปรับปรุงการทำงานในคราวต่อไป

ชาญชัย อาจินสมาจาร (2557) ได้กล่าวถึง การเตรียมการเรียนแบบร่วมมือ ดังนี้

1. กำหนดรายละเอียดอย่างชัดเจนในสิ่งที่ครูต้องการให้นักเรียนบรรลุผลสำเร็จ ซึ่งจะรวมถึงผลลัพธ์ทางวิชาการและผลลัพธ์ทางสังคม

2. คัดเลือกรูปแบบของการเรียนรู้แบบร่วมมือที่เหมาะสมที่สุดเพื่อนำไปใช้

3. อธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับการดำเนินการการเรียนรู้แบบร่วมมือให้กับนักเรียน โดยอธิบายถึงสิ่งที่ครูคาดหวังจากผู้เรียน ครูจะให้ช่วยเหลือพวกเขาอย่างไร และจะประเมินผู้เรียนอย่างไร ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญที่นักเรียนจะต้องเข้าใจในมโนทัศน์ของความร่วมมือและวิธีเรียนรู้เพื่อให้ประสบความสำเร็จทางวิชาการ

4. ให้นักเรียนได้ฝึกฝนการทำงานร่วมกัน ให้งานที่ใช้ความร่วมมือตั้งแต่วันแรกที่พบปะกับนักเรียน และค่อย ๆ สร้างกิจกรรมเหล่านี้ให้เป็นบทเรียนการเรียนรู้ที่ซับซ้อนมากขึ้น

5 เตรียมบทเรียนที่นักเรียนจำเป็นในการเรียนรู้เพื่อให้เกิดการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ซึ่งจะต้องเป็นหัวข้อที่มีความเหมาะสมและมีความหลากหลาย

6. จัดกลุ่มผู้เรียนให้มีทั้งเพศชายและหญิง เด็กเรียนอ่อน เด็กเรียนเก่ง

7. พัฒนาระบบเพื่อการยอมรับ และการให้รางวัลการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละคน และผลสัมฤทธิ์ของกลุ่ม โดยที่รางวัลของกลุ่มจะตั้งอยู่บนพื้นฐานการเรียนรู้เป็นรายบุคคล เพราะจะเป็นการจูงใจให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการแสดงพฤติกรรม

8. ให้การแนะนำและการฝึกฝนนักเรียนในการช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการเรียนรู้ หมายถึง การที่ครูได้ใช้เวลาในการช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ก่อนที่เขาจะได้ผลลัพธ์ทางวิชาการ

9. เตรียมเครื่องมือในการประเมินที่เหมาะสมสำหรับผู้เรียน

10. มีการเก็บรักษาสถิติผลสัมฤทธิ์ทั้งของนักเรียนเป็นรายบุคคลและรายกลุ่ม

11. เมื่อแต่ละกลุ่มได้ทำงานเสร็จแล้วจะได้รับผลสะท้อนกลับของข้อมูลที่ครูเก็บรวบรวม จะทำให้นักเรียนสามารถวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์และกระบวนการกลุ่มของตนเองได้

สรุปได้ว่าหลักเกณฑ์การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบ่งได้เป็น 5 ขั้นตอนดังนี้

1. การวางแผนการสอนและการกำหนดจุดประสงค์ในการเรียน โดยการกำหนดวัตถุประสงค์ การเรียนการสอนให้มีความชัดเจนและเฉพาะเจาะจง รวมถึงการวางแผนการสอนในประเด็นต่าง ๆ ที่จะจัดขึ้นในระหว่างการดำเนินกิจกรรม เช่น กำหนดขนาดของกลุ่ม ลักษณะของสมาชิกในกลุ่ม การจัดห้องเรียน การกำหนดสื่อการสอน การกำหนดบทบาทของสมาชิกในแต่ละกลุ่ม เป็นต้น

2. อธิบายแนะนำและให้คำชี้แจงเกี่ยวกับรายละเอียดต่าง ๆ ผู้สอนจะต้องอธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือให้กับผู้เรียนได้ทราบเบื้องต้นก่อนที่จะเริ่มทำกิจกรรม เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจว่ารูปแบบที่จะสอนนั้นมีขั้นตอนอย่างไร มีวิธีการอย่างไร รวมถึงมีการกำหนดเกณฑ์ในการประมวลผลอย่างไรบ้าง

3. ติดตามตรวจสอบการปฏิบัติงานของผู้เรียน ครูผู้สอนควรเดินดูการทำงานของผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสังเกตการปฏิบัติงานว่าผู้เรียนเข้าใจในสิ่งที่ผู้สอนได้อธิบายหรือไม่ หากผู้เรียนกลุ่มใดมีส่วนไหนที่ยังไม่เข้าใจ ผู้สอนจะได้อธิบายให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจได้ทันที

4. ประเมินผลการทำงาน เป็นการตรวจสอบผลการทำงานของแต่ละกลุ่มว่าประสบผลสำเร็จมากน้อยเพียงใด โดยจะให้ผู้เรียนประเมินตนเอง กลุ่มเป็นผู้ประเมิน และผู้สอนเป็นผู้ประเมินด้วย ซึ่งจะต้องมีการประเมินทั้งรายบุคคลและเป็นกลุ่ม ในประเด็นของเนื้อหาสาระเชิงวิชาการและพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของแต่ละบุคคล

5. ประมวลผลกระบวนการทำงาน จะเป็นตัวสะท้อนให้เห็นถึงขั้นตอนการเรียนรู้ของผู้เรียนว่ามีกระบวนการทำงานกลุ่มดำเนินการไปได้ดีเพียงใด เพื่อหาแนวทางในการปรับปรุงในการทำงานในครั้งต่อไป

1.4 ขั้นตอนการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ชนมน ตั้งพิทักษ์ไกร (2558, น. 27) ได้ กล่าวถึงขั้นตอนการสอนแบบร่วมมือไว้ดังนี้

1. ขั้นเตรียม ผู้สอนบอกวัตถุประสงค์ในการเรียนและเป็นที่ปรึกษาให้คำแนะนำบทบาทของผู้เรียนในการเรียนแบบร่วมมือและฝึกฝนทักษะพื้นฐานที่สำคัญต่อการทำงานร่วมกับผู้อื่น

2. ขั้นสอน ผู้สอนนำเข้าสู่เนื้อหาบทเรียน แนะนำแหล่งสืบค้นข้อมูลและมอบหมายงานกลุ่ม

3. ขั้นทำกิจกรรมกลุ่ม ผู้เรียนทุกคนจะมีส่วนช่วยเหลือกันในการทำงานกลุ่มตามที่ได้รับมอบหมายส่งผลให้เกิดการสนับสนุนกันในการปฏิบัติงาน

4. ขั้นตรวจสอบผลงานและทดสอบ เป็นการตรวจสอบผู้เรียนว่าได้ปฏิบัติหน้าที่ครบถ้วนหรือไม่ ผลการปฏิบัติเป็นอย่างไร เน้นการตรวจสอบผลงานของกลุ่ม ต่อจากนั้นเป็นการทดสอบ

5. ขั้นสรุปและประเมินผลการทำงานกลุ่ม ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสรุปบทเรียน และอธิบายข้อมูลเพิ่มเติมที่ผู้เรียนยังไม่เข้าใจ จากนั้นร่วมกันประเมินผลงานเพื่อหาจุดเด่นและจุดที่ควรแก้ไขพัฒนา

ศศิธร เวียงวะลัย (2556, น.106) ได้เสนอขั้นตอนของการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ดังนี้

1. ขั้นเตรียม ผู้สอนแจ้งวัตถุประสงค์ของบทเรียน แนะนำทักษะสำคัญในการเรียนรู้ร่วมกันและแบ่งกลุ่ม ๆ ละ 2-6 คน ผู้สอนควรชี้แนะแนวทางในการทำงานแบบร่วมมือ บทบาทหน้าที่ของสมาชิกกลุ่มและทำกิจกรรมร่วมกัน

2. ขั้นสอน ผู้สอนนำเข้าสู่บทเรียน แนะนำเนื้อหาและแหล่งข้อมูลจากนั้นมอบหมายงานให้ผู้เรียนทุกกลุ่ม

3. ขั้นกิจกรรมกลุ่ม สมาชิกทุกคนในกลุ่มช่วยกันเรียนและทุกคนได้ร่วมกันรับผิดชอบต่องานของกลุ่มโดยทุกคนมีหน้าที่ความรับผิดชอบตามที่ได้รับมอบหมาย

4. ขั้นตรวจสอบผลงาน เป็นการเน้นการตรวจสอบผลงานของกลุ่มและตรวจสอบว่าผู้เรียนได้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายครบถ้วน

5. ขั้นประเมินผลและสรุปบทเรียน ผู้สอนและผู้เรียนช่วยกันประเมินผลงานของกลุ่มและสรุปบทเรียนร่วมกันเพื่อหาจุดเด่นและสิ่งที่ควรปรับปรุงแก้ไข ผู้สอนควรอธิบายเพิ่มเติมหากผู้เรียนมีสิ่งที่ไม่เข้าใจ

สำนวน คุณพล (2557, น.28-29) ได้กล่าวถึง ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ 6 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ผู้สอนแจ้งวัตถุประสงค์ของกิจกรรมและบทบาทหน้าที่ของผู้เรียนในกลุ่ม เป็นการสร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียน

2. ขั้นชี้แจงกระบวนการเรียนรู้ ผู้สอนอธิบายขั้นตอนการทำกิจกรรมและทำข้อตกลงร่วมกัน

3. ขั้นนำเสนอความรู้ใหม่ ผู้สอนนำเสนอบทเรียนโดยให้ผู้เรียนเรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่ม

4. ขั้นกิจกรรมกลุ่ม ให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มร่วมกันโดยมีการวางแผนการทำกิจกรรมและบทบาทหน้าที่ของสมาชิกในกลุ่มและมีการตรวจสอบผลงานทั้งรายกลุ่มและรายบุคคลเพื่อประสิทธิภาพของงาน

5. ชื่อนำเสนอผลงาน ทุกกลุ่มจะจับสลากเพื่อหาตัวแทนกลุ่มออกมานำเสนอผลงานของกลุ่ม

6. ขั้นสรุปและประเมินผล ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันอภิปรายสรุปบทเรียนและการทำงานกลุ่มร่วมกัน เพื่อหาข้อดีและข้อควรแก้ไขของแต่ละกลุ่ม

จากข้อมูลดังกล่าวผู้วิจัยสามารถนำมาสรุปเป็นขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นเตรียมการ ผู้สอนจัดกลุ่มผู้เรียน ออกเป็นกลุ่ม ๆ ละ 4-5 คน โดยแบ่งแบบความสามารถ คละเพศ ของผู้เรียนขณะศึกษาอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2567 เพื่อช่วยเหลือกันในการเรียนรู้ ครูผู้สอนอธิบายถึงวัตถุประสงค์และบทบาทของผู้เรียนในการเรียนแบบร่วมมือ

2. ขั้นสอน ผู้สอนชี้แจงวัตถุประสงค์ของบทเรียน นำเสนอเนื้อหาด้วยการบรรยายและอภิปรายร่วมกับผู้เรียน แจกใบงานหรือมอบหัวข้องานกับผู้เรียนแต่ละกลุ่ม โดยครูผู้สอนแนะนำแหล่งเรียนรู้และกระบวนการทำงานกลุ่ม ตลอดจนทักษะพื้นฐานที่จำเป็นในการทำงานกลุ่มให้แก่ผู้เรียนได้ทราบ

3. ขั้นปฏิบัติงานกลุ่ม ครูกระตุ้นให้ผู้เรียนร่วมกันศึกษา อภิปรายซักถามกันทั้งในกลุ่มและระหว่างกลุ่ม ทำการแลกเปลี่ยนข้อมูลแสดงความคิดเห็นกันและเริ่มทำใบงานหรือรายงานตามที่ได้รับมอบหมาย โดยมีครูผู้สอนเป็นที่ปรึกษาให้คำแนะนำเมื่อผู้เรียนเกิดข้อสงสัย

4. ชื่อนำเสนองานกลุ่ม เมื่อสรุปเป็นผลงานของกลุ่มเสร็จแล้วให้แต่ละกลุ่ม นำเสนองานหน้าชั้นเรียนและเปิดโอกาสให้เพื่อนร่วมกันซักถามแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

5. ขั้นสรุป ครูผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันอภิปราย ศึกษา รวบรวมข้อมูลเพื่อนำไปสู่ข้อสรุปที่ถูกต้องและอภิปรายเกี่ยวกับการทำงานกลุ่มเพื่อหาจุดเด่นจุดด้อยสำหรับการปรับปรุง แก้ไขต่อไป

1.5 ประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีดังนี้ Johnson, Johnson, and Holubec (1994, pp. 31-34 อ้างถึงใน ทิศนา แคมมณี, 2562, น.101) ได้กล่าวถึงประโยชน์หรือข้อดีของการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ดังนี้

1. มีความพยายามที่จะบรรลุความสำเร็จมากขึ้น (Greater Efforts to Achieve) ช่วยให้ผู้เรียนมีความมุ่งมั่นที่จะเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเองให้บรรลุความสำเร็จ ส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ที่คงทนและผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นรู้จักใช้เวลาอย่างมีคุณค่า คิดอย่างมีเหตุผลและมีวิจารณญาณมากขึ้น

2. มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมชั้นเรียนดีขึ้น (More Positive Relationships Among Students) ช่วยให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของความแตกต่างของการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและการทำงานรวมกลุ่ม ตลอดจนมีน้ำใจใส่ใจในผู้อื่นมากขึ้น

3. มีสุขภาพจิตดีขึ้น (Greater Psychological Health) ช่วยให้ผู้เรียนมีความมั่นใจและมีความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง สามารถเผชิญกับปัญหาและความเครียดได้ดีขึ้น จึงส่งผลให้มีสุขภาพจิตดีขึ้น

Kagan (1994) ได้กล่าวถึงประโยชน์หรือผลที่เกิดจากการเรียนรู้ร่วมกันสรุปได้ดังนี้
ผลที่เกิดขึ้นทางด้านพุทธิพิสัย

1. มีความคงทนในการเรียนรู้มีการนำสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้ถ่ายโอนข้อเท็จจริง
 2. มีความสามารถทางด้านภาษา
 3. มีทักษะความร่วมมือในการทำงาน
 4. สามารถแก้ไขปัญหาได้
 5. มีความคิดสร้างสรรค์
 6. เกิดความตระหนักในการใช้ความสามารถของตนเอง
 7. มีความสามารถในการแสดงบทบาทที่ได้รับมอบหมาย
- ผลที่เกิดขึ้นทางด้านจิตพิสัย

1. มีความสามารถในการควบคุมอารมณ์
2. มีความสนุกสนานและเกิดความพอใจที่จะเรียนรู้
3. มีเจตคติที่ดีต่อโรงเรียน
4. ลดอคติและความลำเอียง
5. ยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล

ทิสนา เขมมณี (2562, น. 271) ได้กล่าวถึง การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สามารถส่งเสริมให้ ผู้เรียนพัฒนาทักษะกระบวนการหลากหลายด้านโดยเฉพาะทักษะการทำงานเป็นทีม ทักษะการคิด ทักษะการปฏิสัมพันธ์ ทักษะการแก้ปัญหา ทักษะการแสวงหาความรู้และอื่น ๆ

จุไรรัตน์ อนันต์ไพฑูรย์ (2563, น.40) ได้กล่าวถึง การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือจึง ช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะกระบวนการคิดและการทำงานเป็นทีมร่วมกับผู้อื่น มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนที่ดี ปลูกฝังให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบในหน้าที่ทั้งส่วนของตนเองและส่วนรวม มีความพยายามในการบรรลุเป้าหมาย ส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะด้านการคิดที่สำคัญ คือรู้จักคุณค่าในตนเองพร้อมทั้ง ยอมรับความแตกต่างทางความคิดของผู้อื่นได้ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนเป็นพลเมืองที่ดีและมีคุณภาพในการช่วยพัฒนาประเทศต่อไปในอนาคต

จากข้อมูลดังกล่าวผู้วิจัยสามารถนำมาสรุป ดังนี้ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือจึงช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะกระบวนการคิดและการทำงานเป็นทีมร่วมกับผู้อื่น ทักษะการปฏิสัมพันธ์ ทักษะการแก้ปัญหา ทักษะการแสวงหาความรู้ ปลุกฝังให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบในหน้าที่ทั้งส่วนของตนเองและส่วนรวม มีความพยายามในการบรรลุเป้าหมายรู้จักคุณค่าในตนเอง พร้อมทั้งยอมรับความแตกต่างทางความคิดของผู้อื่น

1.6 เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือ

วัฒนาพร ระวังบุทช์ (2545, น. 177-195) ได้กล่าวถึง เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ไว้ว่าเทคนิคที่นำมาใช้ในการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีหลายวิธีได้แนะนำไว้ดังนี้

1. ปริศนาความคิด (Jigsaw) เป็นเทคนิคที่สมาชิกในกลุ่มแยกย้ายกันไปศึกษาหาความรู้ในหัวข้อเนื้อหาที่แตกต่างกันแล้วกลับเข้ากลุ่มมาถ่ายทอดความรู้ที่ได้มาให้สมาชิกกลุ่มฟัง วิธีนี้คล้ายกับการต่อภาพจิกซอร์ จึงเรียกรวมกันว่า Jigsaw หรือปริศนาการคิด ลักษณะการจัดกิจกรรมผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกันเข้ากลุ่มร่วมกันเรียกว่า กลุ่มบ้าน (Home Group) สมาชิกในกลุ่มบ้านจะรับผิดชอบศึกษาหัวข้อที่แตกต่างกันแล้วแยกย้ายไปเข้ากลุ่มใหม่ในหัวข้อเดียวกัน กลุ่มใหม่นี้เรียกว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (Expert Group) เมื่อกลุ่มผู้เชี่ยวชาญทำงานร่วมกันเสร็จ ก็จะย้ายกลับไปกลุ่มเดิมคือ กลุ่มบ้านของตนนำความรู้ที่ได้จากการอภิปรายจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญมาสรุปให้กลุ่มบ้านฟัง ผู้สอนทดสอบและให้คะแนน

2. กลุ่มร่วมมือแข่งขัน (Teams – Games – Tournamens : TGT) เป็นกิจกรรมที่สมาชิกในกลุ่มเรียนรู้เนื้อหาสาระจากผู้สอนด้วยกัน แล้วแต่ละคนแยกย้ายไปแข่งขันทดสอบความรู้ คะแนนที่ได้ของแต่ละคนจะนำมารวมกันเป็นคะแนนของกลุ่ม กลุ่มที่ได้คะแนนรวมสูงสุดได้รับรางวัล ลักษณะการจัดกิจกรรม สมาชิกกลุ่มจะช่วยกันเตรียมตัวเข้าแข่งขัน โดยผลัดกันถามตอบให้เกิดความแม่นยำในความรู้ที่ผู้สอนจะทดสอบ เมื่อได้เวลาแข่งขันแต่ละทีมจะเข้าประจำโต๊ะแข่งขันแล้ว เริ่มเล่นเกมพร้อมกันด้วยชุดคำถามที่เหมือนกัน เมื่อการแข่งขันจบลงผู้เข้าร่วมแข่งขันจะกลับไปเข้าทีมเดิมของตนพร้อมคะแนนที่ได้รับ ทีมที่ได้คะแนนรวมสูงสุดถือว่าเป็นทีมชนะเลิศ

3. กลุ่มร่วมมือช่วยเหลือ (Team Assisted Individualization : TAT) เป็นการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้สมาชิกแต่ละคนได้แสดงความสามารถเฉพาะตนก่อนแล้วจึงจับคู่ตรวจสอบกันและกัน ช่วยเหลือกันทำใบงานจนสามารถผ่านได้ ต่อจากนั้นจึงนำคะแนนของแต่ละคนมารวมเป็นคะแนนของกลุ่ม กลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุดจะเป็นฝ่ายได้รับรางวัลลักษณะการจัดกิจกรรม กลุ่มจะมีสมาชิก 2-4 คน จับคู่กันทำงานตามใบงานที่ได้รับมอบหมาย แล้วแลกเปลี่ยนกันตรวจผลงาน ถ้าผลงานยังไม่ถูกต้องสมบูรณ์ต้องแก้ไขจนกว่าจะผ่าน ต่อจากนั้นทุกคนจะทำข้อทดสอบ คะแนนของทุกคนจะมารวมกันเป็นคะแนนของกลุ่ม กลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุดจะได้รับรางวัล

4. กลุ่มสืบค้น (Group Investigation : GI) เป็นเทคนิคการจัดกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการศึกษาค้นคว้าแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ผู้เรียนแต่ละกลุ่มได้รับมอบหมายให้ค้นคว้าหาความรู้มานำเสนอ ประกอบเนื้อหาที่เรียน อาจเป็นการทำงานตามใบงานที่กำหนด โดยที่ทุกคนในกลุ่มรับรู้และช่วยกันทำงาน ลักษณะการจัดกิจกรรมสมาชิกกลุ่มจะช่วยกันศึกษาค้นคว้าหาคำตอบหรือความรู้มานำเสนอต่อชั้นเรียน โดยผู้สอนแบ่งเนื้อหาเป็นหัวข้อย่อยแต่ละกลุ่มศึกษา กลุ่มละ 1 หัวข้อ เมื่อพร้อมผู้เรียนจะนำเสนอผลงานที่ละกลุ่ม แล้วร่วมกันประเมินผลงาน

5. กลุ่มเรียนรู้ร่วมกัน (Learning Together: LT) เป็นเทคนิคการจัดกิจกรรมที่ให้สมาชิกในกลุ่มได้รับผิดชอบมีบทบาทหน้าที่ทุกคน เช่น เป็นผู้อ่าน เป็นผู้จดบันทึก เป็นผู้รายงาน นำเสนอ เป็นต้น ทุกคนช่วยกันทำงานจนได้ผลงานสำเร็จ ส่งและนำเสนอผู้สอน ลักษณะการจัดกิจกรรมกลุ่มผู้เรียนจะแบ่งหน้าที่กันทำงาน เช่น เป็นผู้อ่านคำสั่งใบงาน เป็นผู้จดบันทึกงาน เป็นผู้หาคำตอบ เป็นผู้ตรวจคำตอบ เป็นต้น กลุ่มจะได้ผลงานที่เกิดจากการทำงานของทุกคน

6. กลุ่มร่วมกันคิด (Numbered Heads Together : NHT) กิจกรรมนี้เหมาะสำหรับการทบทวนหรือตรวจสอบความเข้าใจ สมาชิกกลุ่มจะประกอบด้วยผู้เรียนที่มีความสามารถเก่ง ปานกลาง และอ่อนคละกัน จะช่วยกันค้นคว้าเตรียมตัวตอบคำถามที่ผู้สอนจะทดสอบผู้สอนจะเรียกถามทีละคน กลุ่มที่สมาชิกสามารถตอบคำถามได้มากแสดงว่าได้ช่วยเหลือกันดีลักษณะการจัดกิจกรรมสมาชิกกลุ่มที่มีความสามารถแตกต่างกันจะร่วมกันอภิปรายปัญหาที่ได้รับเพื่อให้เกิดความพร้อมและความมั่นใจที่จะตอบคำถามผู้สอน ผู้สอนจะเรียกสมาชิกกลุ่มให้ตอบทีละคน แล้วนำคะแนนของแต่ละคนมารวมเป็นคะแนนของกลุ่ม

7. กลุ่มร่วมมือ (Co - op Co - op) เป็นเทคนิคการทำงานกลุ่มวิธีหนึ่ง โดยสมาชิกในกลุ่มที่มีความสามารถและความถนัดแตกต่างกันได้แสดงบทบาทตามหน้าที่ที่ตนถนัดอย่างเต็มที่ ทำให้งานประสบผลสำเร็จ วิธีนี้ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกความรับผิดชอบการทำงานกลุ่มร่วมกันและสนองต่อหลักการของการเรียนรู้และร่วมมือที่ว่า “ความสำเร็จแต่ละคน คือ ความสำเร็จของกลุ่ม คือ ความสำเร็จของทุกคน” ลักษณะการจัดกิจกรรมสมาชิกกลุ่มที่มีความสามารถแตกต่างกัน จะแบ่งหน้าที่รับผิดชอบไปศึกษาหัวข้อย่อยที่ได้รับมอบหมายแล้วนำงานจากการศึกษาค้นคว้ามารวมกันเป็นงานกลุ่มปรับปรุงให้ต่อเนื่องเชื่อมโยง มีความสละสลวยเสร็จแล้วจึงนำเสนอต่อชั้นเรียน ทุกกลุ่มจะช่วยกันประเมินผลงาน

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นวิธีการที่ผู้เรียนได้ฝึกการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นอย่างแท้จริง ฝึกทักษะทางสังคม ฝึกการวางแผน ฝึกการแบ่งงานตามความเหมาะสมของสมาชิกฝึกความเป็นผู้นำ และผู้ตามกลุ่มที่ดี ฝึกความรับผิดชอบ เพื่อการทำงานร่วมกับผู้อื่นให้ประสบผลสำเร็จ ผู้สอนควรเลือกใช้เทคนิควิธีต่าง ๆ ดังกล่าวมาให้เหมาะสมกับเนื้อหาสาระและจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้

1.7 วิธีการเรียนแบบร่วมมือ

วันเพ็ญ จันทรเจริญ (2542, น. 119-128) กล่าวถึง วิธีการเรียนแบบร่วมมือที่นิยมใช้กัน มีเทคนิคสำคัญ 2 แบบ คือ แบบเป็นทางการ (Formal Cooperative Learning) และแบบไม่เป็นทางการ (Informal Cooperative Learning)

1.7.1 การเรียนแบบร่วมมืออย่างเป็นทางการ มีดังนี้

1) *เทคนิคการแข่งขันระหว่างกลุ่มด้วยเกม (Team-Games-Tournament : TGT)* การจัดกลุ่มนักเรียนเป็นกลุ่มเล็กๆ กลุ่มละ 4 คน ระดับความสามารถต่างกัน (Heterogeneous Teams) คือ นักเรียนเก่ง 1 คน ปานกลาง 2 คน และอ่อน 1 คน ครูกำหนดบทเรียนและการทำงานของของกลุ่มเอาไว้ ครูทำการสอนบทเรียนให้นักเรียนทั้งชั้นแล้วให้กลุ่มทำงานตามที่กำหนด นักเรียนในกลุ่มช่วยเหลือกันเด็กเก่งช่วยและตรวจงานของเพื่อนให้ถูกต้องก่อนนำเสนอครู แล้วจัดกลุ่มใหม่เป็นกลุ่มแข่งขันที่มีความสามารถเท่า ๆ กัน (Homogeneous Tournament Teams) มาแข่งขันตอบปัญหา ซึ่งจะมีการจัดกลุ่มใหม่ทุกสัปดาห์ โดยพิจารณาจากความสามารถของแต่ละบุคคลคะแนนของกลุ่มจะได้จากคะแนนของสมาชิกที่เข้าแข่งขันร่วมกับกลุ่มอื่น ๆ ร่วมกันแล้วมีการมอบรางวัลให้แก่กลุ่มที่ได้คะแนนสูงถึงเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2) *เทคนิคการแบ่งกลุ่มแบบกลุ่มสัมฤทธิ์ (Student Teams Achievement Divisions หรือ STAD)* คือ การจัดกลุ่มเหมือน TGT แต่ไม่มีการแข่งขันโดยให้นักเรียนทุกคนต่างคนต่างทำข้อสอบแล้วนำคะแนนพัฒนาการ (คะแนนที่ดีกว่าเดิมในการสอบครั้งก่อน) ของแต่ละคนมารวมกันเป็นคะแนนกลุ่มและมีการให้รางวัล

3) *เทคนิคการจัดกลุ่มแบบช่วยรายบุคคล (Team Assisted Individualization หรือ TA)* เทคนิคนี้เหมาะกับวิชาคณิตศาสตร์ ใช้สำหรับระดับประถมศึกษาปีที่ 3 – 6 วิธีนี้สมาชิกกลุ่มมี 4 คน มีระดับความรู้ต่างกันครูเรียกเด็กที่มีความรู้ระดับเดียวกันของแต่ละกลุ่มมาสอนตามความยากง่ายของเนื้อหาวิธีที่สอนจะแตกต่างกันเด็กกลับไปยังกลุ่มของตนและต่างคนต่างทำงานที่ได้รับมอบหมาย แต่ช่วยเหลือซึ่งกันและกันมีการให้รางวัลกลุ่มที่ทำคะแนนได้ดีกว่าเดิม

4) *เทคนิคโปรแกรมการร่วมมือในการอ่านและเขียน (Cooperative Integrated Reading and Composition หรือ CIRC)* เทคนิคนี้ใช้สำหรับวิชาอ่าน เขียน และทักษะอื่น ๆ ทางภาษา สมาชิกในกลุ่มมี 4 คน มีพื้นความรู้เท่ากัน 2 คนอีก 2 คน ก็เท่ากันแต่ต่างระดับความรู้กับ 2 คนแรก ครูจะเรียกคู่ที่มีความรู้ระดับเท่ากันจากกลุ่มทุกกลุ่มมาสอนให้กับเข้ากลุ่มแล้วเรียกคู่ต่อไปจากทุกกลุ่มมาสอน คะแนนของกลุ่มพิจารณาจากคะแนนสอบของสมาชิกกลุ่มเป็นรายบุคคล

5) *เทคนิคการต่อภาพ (Jigsaw)* เทคนิคนี้ใช้สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 – 6 สมาชิกในกลุ่มมี 6 คน ความรู้ต่างระดับกัน สมาชิกแต่ละคนไปเรียนร่วมกันกับสมาชิกของกลุ่ม

อื่นๆ ในหัวข้อที่ต่างกันออกไปแล้วทุกคนกลับมากลุ่มของตน สอนเพื่อนในสิ่งที่ตนไปเรียนร่วมกับสมาชิกของกลุ่มอื่น ๆ มา การประเมินผลเป็นรายบุคคลแล้วรวมเป็นคะแนนของกลุ่ม

6) *เทคนิคการต่อภาพ 2 (Jigsaw II)* เทคนิคนี้สมาชิกในกลุ่ม 4 – 5 คน นักเรียนทุกคนสนใจเรียนบทเรียนเดียวกันสมาชิกแต่ละคนในกลุ่มให้ความสนใจในหัวข้อย่อยของบทเรียนต่างกัน ใครที่สนใจหัวข้อเดียวกันจะไปประชุมกันค้นคว้าและอภิปรายแล้วกลับมาที่กลุ่มเดิมของตน สอนเพื่อนในเรื่องที่ตนเองไปประชุมกับสมาชิกของกลุ่มอื่นมา ผลการสอบของแต่ละคนเป็นคะแนนของกลุ่ม กลุ่มที่ทำคะแนนรวมได้ดีกว่าครั้งก่อน (คิดคะแนนเหมือน STAD) จะได้รับรางวัลขั้นตอนการเรียนมีดังนี้

(1) ครูแบ่งหัวข้อที่จะเรียนเป็นหัวข้อย่อย ๆ ให้เท่ากับจำนวนสมาชิกของแต่ละกลุ่ม

(2) จัดกลุ่มนักเรียนโดยให้มีความสามารถคล้ายกันภายในกลุ่มเป็นกลุ่มบ้าน (Home Group) สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มอ่านเฉพาะหัวข้อย่อยที่ตนได้รับมอบหมายเท่านั้น โดยใช้เวลาตามที่ครูกำหนด

(3) จากนั้นนักเรียนที่อ่านหัวข้อย่อยเดียวกันมานั่งด้วยกัน เพื่อทำงานซักถามและทำกิจกรรม ซึ่งเรียกว่ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (Expert Group) สมาชิกทุก ๆ คนร่วมมือกันอภิปรายหรือทำงานอย่างเท่าเทียมกัน โดยใช้เวลาตามที่ครูกำหนด

(4) นักเรียนแต่ละคนในกลุ่มผู้เชี่ยวชาญกลับมายังกลุ่มบ้าน (Homegroup) ของตน จากนั้นผลัดเปลี่ยนกันอธิบายให้เพื่อนสมาชิกในกลุ่มฟัง เริ่มจากหัวข้อย่อยที่ 1, 2, 3 และ 4 เป็นต้น

(5) ทำการทดสอบหัวข้อย่อย 1 – 4 กับนักเรียนทั้งห้อง คะแนนของสมาชิกแต่ละคนในกลุ่มรวมเป็นคะแนนกลุ่ม กลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุดจะได้รับการตีประกาศ

7) *เทคนิคการตรวจสอบเป็นกลุ่ม (Group Investigation)* เทคนิคนี้สมาชิกในกลุ่มมี 2-6 คน เป็นรูปแบบที่ซับซ้อน แต่ละกลุ่มเลือกหัวข้อเรื่องที่ต้องการจะศึกษาค้นคว้า สมาชิกในกลุ่มแบ่งงานกันทั้งกลุ่ม มีการวางแผนการดำเนินงานตามแผนการวิเคราะห์ การสังเคราะห์งานที่ทำการนำเสนอผลงานหรือรายงานต่อหน้าชั้น การให้รางวัลหรือให้คะแนนเป็นกลุ่ม

8) *เทคนิคการเรียนร่วมกัน (Learning Together)* วิธีนี้สมาชิกในกลุ่มมี 4-5 คน ระดับความรู้ความสามารถต่างกันประกอบไปด้วย เก่ง ปานกลาง อ่อน โดยครูทำการสอนทั้งชั้น เด็กแต่ละกลุ่มทำงานตามที่ครูมอบหมาย คะแนนของกลุ่มพิจารณาจากผลงานของกลุ่ม

9) *เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือร่วมกลุ่ม (Co-op Co-op)* เทคนิคนี้มีขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้ นักเรียนช่วยกันอภิปรายหัวข้อที่จะศึกษา แบ่งหัวข้อใหญ่เป็นหัวข้อย่อย แล้วจัดนักเรียนเข้ากลุ่มตามความสามารถที่แตกต่างกัน กลุ่มเลือกหัวข้อที่จะศึกษาตามความสนใจของกลุ่ม กลุ่มแบ่ง

หัวข้อย่อยออกเป็นหัวข้อเล็ก ๆ เพื่อนักเรียนแต่ละคนในกลุ่มเลือกไปศึกษา และมีการกำหนดบทบาท และหน้าที่ของแต่ละคนภายในกลุ่ม แล้วนักเรียนเลือกศึกษาเรื่องที่ตนเองเลือกและนำเสนอต่อกลุ่ม กลุ่มรวบรวมหัวข้อต่าง ๆ จากนักเรียนทุกคนภายในกลุ่ม แล้วรายงานผลงานต่อชั้นและมีการประเมินผลงานของกลุ่ม

1.7.2 การเรียนแบบร่วมมืออย่างไม่เป็นทางการ มีดังนี้

1) การพูดเป็นคู่ (Rally Robin) เป็นเทคนิคเปิดโอกาสให้นักเรียนพูด ตอบ แสดงความคิดเห็นเป็นคู่ ๆ โดยเปิดโอกาสให้สมาชิกทุกคนใช้เวลาเท่า ๆ กัน หรือใกล้เคียงกัน ตัวอย่างเช่น กลุ่มมีสมาชิก 4 คน แบ่งเป็น 2 คู่ คู่หนึ่งประกอบด้วยสมาชิกคนที่ 1 และคนที่ 2 แต่ละคู่จะพูดพร้อม ๆ กันไป โดย 1 พูด 2 ฟัง ในเวลาที่กำหนด จากนั้น 2 พูด 1 ฟังในเวลาที่กำหนดเช่นกัน

2) การเขียนเป็นคู่ (Rally Table) เป็นเทคนิคคล้ายกับการพูดเป็นคู่ทุกประการ ต่างกันเพียงการเขียนเป็นคู่ เป็นการร่วมมือเป็นคู่ ๆ โดยผลัดกันเขียนหรือวาด (ใช้อุปกรณ์ กระดาษ 2 แผ่น และปากกา 2 ด้ามต่อกลุ่ม)

3) การพูดรอบวง (Round Robin) เป็นเทคนิคที่สมาชิกของกลุ่มผลัดกันพูด ตอบ เล่า อธิบาย โดยไม่ใช้การเขียน การวาด และเป็นการพูดที่ผลัดกันทีละคนตามเวลาที่กำหนดจนครบ 4 คน

4) การเขียนรอบวง (Roundtable) เป็นเทคนิคที่เหมือนกับการพูดรอบวง แตกต่างกันที่เน้นการเขียน การวาด (ใช้อุปกรณ์กระดาษ 1 แผ่น และปากกา 1 ด้ามต่อกลุ่ม) วิธีการคือ ผลัดกันเขียนลงในกระดาษที่เตรียมไว้ทีละคนตามเวลาที่กำหนดเทคนิคนี้อาจดัดแปลงให้สมาชิกทุกคนเขียนคำตอบ หรือบันทึกผลการคิดพร้อม ๆ กันทั้ง 4 คน ต่างคนต่างเขียนในเวลาที่กำหนด (ใช้อุปกรณ์กระดาษ 4 แผ่น และปากกา 4 ด้าม) เรียกเทคนิคนี้ว่าการเขียนพร้อมกันรอบวง

5) การแก้ปัญหาด้วยการต่อภาพ (Jigsaw Problem Solving) เป็นเทคนิคที่สมาชิกแต่ละคนคิดคำตอบของตนเองไว้จากนั้นกลุ่มนำคำตอบของทุก ๆ คนมารวบรวมกันอภิปรายเพื่อหาคำตอบที่ดีที่สุด

6) คิดเดี่ยว คิดคู่ ร่วมกันคิด (Think Pair Share) เป็นเทคนิคโดยเริ่มจากปัญหา หรือโจทย์คำถาม โดยสมาชิกแต่ละคนคิดหาคำตอบด้วยตนเองก่อนแล้วนำคำตอบไปอภิปรายกับเพื่อนเป็นคู่ จากนั้นจึงนำคำตอบของแต่ละคู่มาอภิปรายพร้อมกัน 4 คน เมื่อมั่นใจว่าคำตอบของตนถูกต้องหรือดีที่สุด จึงนำคำตอบเล่าให้เพื่อนฟัง

7) อภิปรายเป็นคู่ (Pair Discussion) เป็นเทคนิคที่เมื่อครูถามคำถามหรือกำหนดโจทย์แล้ว ให้สมาชิกที่นั่งใกล้กันร่วมกันคิดและอภิปรายเป็นคู่

8) อภิปรายเป็นทีม (Team Discussion) เป็นเทคนิคที่เมื่อครูตั้งคำถามแล้ว ให้สมาชิกของกลุ่มทุก ๆ คน ร่วมกันคิด พูด อภิปรายพร้อมกัน

9) *ทำเป็นกลุ่ม ทำเป็นคู่ และทำคนเดียว (Team - Pair - Solo)* เป็นเทคนิคที่เมื่อครูกำหนดปัญหา หรือโจทย์ หรืองานให้ทำ แล้วสมาชิกจะทำงานร่วมกันทั้งกลุ่มจนงานแล้วเสร็จ จากนั้นจะแบ่งสมาชิกเป็นคู่ให้ทำงานร่วมกันเป็นคู่จนงานสำเร็จแล้วถึงขั้นสุดท้ายให้สมาชิกแต่ละคนทำงานคนเดียวจนสำเร็จ

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า การเรียนแบบร่วมมือกำลังได้รับความสนใจในหมู่นักการศึกษา ครู อาจารย์ ในปัจจุบันเป็นอย่างยิ่ง การเรียนแบบร่วมมือมีทั้งเทคนิคที่หลากหลายที่นำมาใช้ได้โดยตรงโดยไม่ต้องปรับและสามารถนำเทคนิคมาปรับเพิ่มเติมเพื่อให้เหมาะสมกับผู้เรียนและกิจกรรม อย่างไรก็ตาม การเรียนแบบร่วมมือก็นับเป็นวิธีการสอน อย่างหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยตนเองและเสริมสร้างสัมพันธภาพที่ดีภายในกลุ่มได้เป็นอย่างดี

1.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

1.8.1 งานวิจัยในประเทศ

วินุรักษ์ สุขสำราญ (2553, น.70-72) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคTGT เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แผนการจัดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิคTGT เรื่อง แรงมวลและกฎการเคลื่อนที่ เครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลคือแบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ แบบปรนัย จำนวน 40 ข้อแบบ 5 ตัวเลือกและแบบทดสอบวัดความสามารถในการแก้ปัญหาทางวิทยาศาสตร์แบบปรนัย 32 ข้อ แบบ 4 ตัวเลือกพบว่า (1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้ เทคนิคTGT หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ (2) นักเรียนที่ได้รับการจัดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้ เทคนิคTGT มี ความสามารถในการแก้ปัญหาทางวิทยาศาสตร์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .01

มนัสรินทร์ บุญญคง (2559), น.82-83) ได้ทำการวิจัย เรื่องผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคกลุ่มการแข่งขัน เรื่อง ทวีปอเมริกาเหนือที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และทักษะการทำงานร่วมกันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปี ที่ 3 โรงเรียนจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย จังหวัดสตูล เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย (1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคกลุ่มการแข่งขัน เรื่อง ทวีปอเมริกาเหนือ (2) แผนการจัดการเรียนรู้แบบการสอนแบบปกติ เรื่อง ทวีปอเมริกาเหนือ (3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ทวีปอเมริกาเหนือ (4) แบบวัดทักษะการทำงานร่วมกัน (5) แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานร่วมกัน และ (6) แบบประเมินความคิดเห็นของผู้เรียนเกี่ยวกับทักษะการทำงานร่วมกัน ต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคกลุ่มการแข่งขัน เรื่อง ทวีปอเมริกาเหนือ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ชนมน ตั้งพิทักษ์ไกร (2558, น.74-75) ได้ศึกษาการพัฒนากิจกรรมการจัดการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) เพื่อเสริมสร้างทักษะการทำงานเป็นทีมกลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนดอนเมืองทหารอากาศบำรุง กรุงเทพมหานคร เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย คือ แผนการจัดการจัดการเรียนรู้แบบประเมินกระบวนการทำงานกลุ่ม แบบสังเกต พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม แบบประเมินผลชิ้นงาน แบบประเมินการนำเสนองาน แบบสะท้อนการ จัดการเรียนรู้การทำงานเป็นทีม ผลการศึกษาพบว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ(Cooperative Learning) ส่งผลให้นักเรียนมีความร่วมมือในการทำงานเป็นทีม รู้จักบทบาทหน้าที่ของตนเอง ทำให้งานประสบความสำเร็จและมีประสิทธิภาพ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) สามารถนำไปใช้เพื่อเสริมสร้างทักษะการทำงานเป็นทีมของนักเรียนได้

โสรัจจ์ แสนคำ (2560, น. 1506-1522) ได้ทำการศึกษาการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค LT ในรายวิชาวิทยาศาสตร์ พบว่าหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค LT อยู่ในระดับมากที่สุด 4.32 เมื่อเปรียบเทียบกับผลการทดสอบหลังเรียน ผลการสอบมีค่าเฉลี่ยสูงขึ้นไปเป็น 7.38 แสดงให้เห็นว่า กระบวนการเรียนการสอนแบบร่วมมือรูปแบบการสอน LT สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้เรื่องการรับหุ่นส่วนใหม่ อย่างมีนัยสำคัญทางค่าสถิติ ที่ระดับ .001

สาวิตรี เถาว์โท (2561, น. 72 - 86) ได้ทำการศึกษาผลของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ แบบร่วมมือด้วยเทคนิค LT ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการทำงานกลุ่ม ในวิชาการออกแบบและการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียน สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยนครพนม พบว่า (1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลังเรียนที่เรียนด้วยการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค LT มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 (2) หลังจากได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบร่วมมือค่าเฉลี่ยของการประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักศึกษา มีคะแนนรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับดีมาก

ไอลดา ยาคอ (2560, น. 31-42) ได้ทำการศึกษาการเปรียบเทียบทักษะการคิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย นครศรีธรรมราช อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือตามเทคนิคการเรียนรู้ร่วมกัน (Learning Together : LT) พบว่าทักษะการคิดวิเคราะห์ 81.97 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80 โดย สรุปผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือตามเทคนิคการเรียนรู้ร่วมกัน (Learning Together : LT) ส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาทักษะทางสังคมมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีภายในกลุ่มมีการทำงานร่วมกันอย่างมี

ความสุข และทักษะการคิดวิเคราะห์เพิ่มขึ้น ดังนั้นจึงสมควรสนับสนุนให้ครูที่ทำการสอนแผนการเรียนรู้อบรมร่วมมือตามเทคนิคการเรียนรู้ร่วมกัน (Learning Together : LT) ไปใช้ให้แพร่หลายต่อไป

1.8.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Hobri (2018, pp. 483 - 496) ได้ทำการศึกษา ผลของรูปแบบการเรียนรู้ร่วมกันในการ เรียนรู้แบบกลุ่ม ในชั้นเรียนคณิตศาสตร์ชั้นประถมศึกษาประเทศบังคลาเทศ ใน การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ในการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีสามเหลี่ยมซึ่งเป็นวิธีการเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ สำหรับการเก็บข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามและ การสัมภาษณ์ครู ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการเรียนรู้ร่วมกันมีส่วนทำให้เกิดพัฒนาการด้าน การทำงานของนักเรียน เนื่องจากการจัดกลุ่มที่มีความเหมาะสมความร่วมมือระหว่างสมาชิกในภายใน กลุ่มและแรงจูงใจของครู

Kim (2018, pp. 291 - 309) ได้ทำการศึกษาอิทธิพลของความสัมพันธ์ ระหว่างนักเรียน ชั้นประถมศึกษาในกลุ่มชั้นเรียนวิทยาศาสตร์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ ได้ทำการ วิเคราะห์การเข้าสังคมและการสื่อสารภายในกลุ่มและระหว่างกลุ่ม โดยใช้นักเรียนเกรดสอง จำนวน 30 คน ใช้เวลา 5 สัปดาห์ในการเรียนวิทยาศาสตร์ด้วยการเรียนแบบร่วมมือ ผลการวิเคราะห์พบว่าการ เรียนด้วยเทคนิคนี้นักเรียนมีการเข้าสังคมในการเรียนรู้ภายในกลุ่มและระหว่างกลุ่มสูงขึ้น และ ดัชนีความสัมพันธ์ของชั้นเรียนก็ยั้งดีขึ้น ซึ่งเป็นผลมาจากการเรียนรู้แบบ LT กระตุ้นให้นักเรียนเกิด ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนด้วยกัน

Mardani (2015, pp. 60-73) ได้ทำการศึกษาและเปรียบเทียบผลกระทบที่ อาจเกิดขึ้นจากการเรียนรู้ร่วมกันเรียน (LT) เป็นวิธีที่นิยมมากที่สุดในการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Cooperative Learning - CL) ในนักเรียนระดับกลาง EFL หลังจากการสัมภาษณ์แบบปากเปล่า ผู้วิจัยเลือกกลุ่ม นักเรียนชาวอิหร่านที่มีลักษณะเหมือนกัน 40 คนและสุ่มให้กลุ่มควบคุมและกลุ่ม ทดลอง จำนวนกลุ่มละ 20 คนต่อกลุ่ม ทั้งสองกลุ่มได้รับเอกสารหลักสูตรเดียวกันครูผู้สอนหลักสูตร การออกนอกชั้น เรียนและชั้นเรียนกำหนดเวลาการเรียนการสอนและวิธีการประเมินที่เทียบเท่า แต่ กลุ่มทดลองเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้ร่วมกัน LT ที่มุ่งเน้นไปที่การจัดกลุ่ม ส่งผลให้นักเรียนมีความคิดที่ หลากหลายและความคิดที่สร้างสรรค์ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อประสิทธิภาพการทำงานของนักเรียน

จากการศึกษาเอกสารและผลงานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ การ จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นกระบวนการเรียนการสอนที่มีความเหมาะสมสำหรับการพัฒนาผู้เรียน ให้เกิดทักษะในการทำงานเป็นทีม มีทัศนคติที่ดีต่อการทำงานร่วมกับผู้อื่น โดยผ่านกระบวนการเรียนรู้ เพื่อนำไปสู่เป้าหมายที่วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพ ที่มุ่งเน้นการใช้กระบวนการกลุ่มในการทำงาน เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจกระบวนการทำงานที่มีประสิทธิภาพ มีทักษะการแสวงหาความรู้ทักษะการจัดการ และทักษะกระบวนการแก้ปัญหา ตลอดจนมีลักษณะนิสัยการทำงานที่มีคุณธรรม เสียสละ ตัดสินใจ

อย่างถูกต้องและมีเหตุผล การจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือส่งผลให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนพัฒนาทักษะ และแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างเหมาะสม มีความสัมพันธ์ที่ดีภายในกลุ่ม เพราะเป็นวิธีการสอนที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเอง ให้นักเรียนกล้าคิด กล้าทำและรู้จักรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการทำงานเป็นทีม

2.1 ความหมายของการทำงานเป็นทีม

ทิสนา แคมมณี (2562, น. 143-144) ได้กล่าวถึง การทำงานเป็นทีมเป็นการร่วมกัน ปฏิบัติงานตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป โดยสมาชิกในทีมมีเป้าหมายในการปฏิบัติงานร่วมกัน มีการวางแผนการ ปฏิบัติงาน กำหนดบทบาทหน้าที่ของสมาชิกกลุ่มอย่างชัดเจนและสมาชิกทุกคนทำหน้าที่ของตนเองอย่าง เหมาะสม เพื่อให้การทำงานของทีมนประสบความสำเร็จตามเป้าหมายของทีมที่กำหนดไว้

จิรวัดน์ วงศ์ชุมภู (2562, น. 39) ได้กล่าวถึง การทำงานเป็นทีม หมายถึง การ รวมกลุ่มของบุคคลเพื่อร่วมกันทำกิจกรรมอย่างมีหลักการตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ สมาชิกทุกคน ในทีมสามารถปฏิบัติงานได้ตามบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของตนเองอย่างถูกต้องเหมาะสม โดยมีการ ประสานความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันรวมทั้งมีความพึงพอใจในงานที่ตนปฏิบัติเพื่อให้บรรลุตาม ความมุ่งหมายร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ

กมลชนก ศรีวรรณ (2561, น. 45 -46) ได้กล่าวถึง การทำงานเป็นทีม หมายถึง การที่บุคคลเข้ามาทำงานร่วมกันมีเป้าหมายร่วมกันมีการวางแผนร่วมกัน ร่วมกันกำหนดบทบาทของ สมาชิกในการปฏิบัติงานอย่างเต็มความสามารถมีการติดต่อประสานงาน มีการตัดสินใจร่วมกันเพื่อให้ งานบรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ร่วมกัน

ศิริพล แสนบุญสูง (2560, น. 96) ได้กล่าวถึง การทำงานร่วมกันเป็นทีม หมายถึง กระบวนการสร้างความสัมพันธ์ร่วมกันหรือการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม และการพัฒนาความสามารถ ของสมาชิกทีมที่จะสร้างผลต่าง ๆ ที่เป็นความต้องการที่แท้จริงของสมาชิก ซึ่งเกิดจากการมีเป้าหมาย ไปในทิศทางเดียวกัน ทำให้สมาชิกได้แลกเปลี่ยนความรู้ประสบการณ์ทักษะและช่วยกันกระตุ้น ความคิดซึ่งกันและกัน สามารถสร้างสรรค์ผลงานที่เป็นประโยชน์ร่วมกันได้

อมรรัตน์ สิงห์โต (2560, น. 17) ได้กล่าวถึง การทำงานเป็นทีม หมายถึง พฤติกรรม ตั้งแต่สองคนขึ้นไปมาทำงานร่วมกันโดยมีวัตถุประสงค์และเป้าหมายเดียวกันมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน เพื่อให้งานบรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ พฤติกรรมดังกล่าวประกอบด้วย การติดต่อสื่อสาร การ มีเป้าหมายเดียวกัน การมีส่วนร่วม ความไว้วางใจและการมีปฏิสัมพันธ์

ชุนวัฒน์ ปุบบางกระตี (2558, น. 39) ได้กล่าวถึง การทำงานเป็นทีม หมายถึง การรวมตัว ของกลุ่มบุคคลในการทำงานที่มีเป้าหมายเดียวกันมีการปฏิสัมพันธ์ก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงานสูงสุด

พิรพร ศิวะวามร (2557, น. 15) ได้กล่าวถึง การทำงานเป็นทีม หมายถึง การทำงานของบุคคล ตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป โดยมีการประสานงานกัน ซึ่งงานของแต่ละคนหรือกลุ่มมีความเกี่ยวเนื่องกันต่อผลสำเร็จของงานที่ต่างมีเป้าหมายร่วมกัน

Naomi (1976) ได้กล่าวถึง การทำงานเป็นทีม หมายถึง การทำงานเป็นทีมเพื่อ บรรลุ วัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้มีการร่วมมือร่วมใจกัน ติดต่อสื่อสารและใช้ความรู้ความสามารถที่มีอยู่ร่วมกัน วางแผนทำงานให้สำเร็จ

สรุปได้ว่าการทำงานเป็นทีม หมายถึง การรวมตัวของบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป รวมกันเป็นทีม ทำงานและทำกิจกรรมร่วมกัน มีเป้าหมายร่วมกัน มีความร่วมมือร่วมใจกัน มีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน มีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตน เพื่อให้งานบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลสูงสุด

2.2 ความสำคัญของการทำงานเป็นทีม

นักวิชาการได้กล่าวถึงความสำคัญของการทำงานเป็นทีมไว้ ดังนี้

สิทธิศักดิ์ เพชรยิ้ม (2563, น. 21) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของการทำงานเป็นทีม การพัฒนาองค์กรให้ประสบความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพนั้น ย่อมเกิดจากทีมที่มีประสิทธิภาพทีมที่ประกอบด้วยบุคคลที่มีความรู้ความสามารถอย่างสูงและสามารถบริหารจัดการองค์ความรู้ของบุคคลที่อยู่ในทีมประสานเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดขององค์กร

จิรวัดน์ วงศ์ชุมภู (2562, น. 42) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของการทำงานเป็นทีม นั้น เป็นสิ่งที่เป็นประโยชน์มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาเปลี่ยนแปลงรูปแบบวัฒนธรรมในองค์กรให้ รุดหน้าก้าวทันการเปลี่ยนแปลง สามารถช่วยกันทำงานต่าง ๆ ที่ซับซ้อนให้สำเร็จลุล่วงได้และเห็นได้ ว่าปัจจุบันมีผู้เห็นประโยชน์และได้นำความรู้การทำงานเป็นทีมไปใช้เป็นที่ยอมรับและนำมาปรับใช้ใน องค์กรต่าง ๆ

กมลชนก ศรีวรรณ (2561, น. 47) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของการทำงานเป็นทีมที่มี ต่อองค์กร เป็นอย่างมากเพราะช่วยให้การทำงานใหญ่ที่มีความสลับซับซ้อนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ช่วยกันระดมความคิด ช่วยกันระดมสมองเพื่อให้งานนั้นประสบความสำเร็จ ทั้งนี้ด้วยความร่วมมือกัน ของบุคลากรที่มีความสามารถแตกต่างกันออกไป ซึ่งการทำงานเป็นทีมจะส่งผลให้งานนั้นมี ประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลมากกว่าการทำงานคนเดียว

ประคอง สุขคนธจิตต์ (2551, น. 3) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของการทำงานเป็นทีมไว้ ว่าการทำงานเป็นทีมเป็นเรื่องที่มีความสำคัญมากตั้งแต่สังคมระดับเล็กไปจนถึงใหญ่ ดังนั้นจึงมีความ

จำเป็นที่จะต้องสร้างทีมงานและทำงานเป็นทีม ผู้บริหารในทุกองค์การให้ความสำคัญของการทำงานเป็นทีมเนื่องจากการทำงานเป็นทีมจะต้องระดมความคิดและความสามารถที่แตกต่างกันในแต่ละบุคคลมาประสานสอดคล้องกัน ซึ่งจะทำให้การทำงานที่ต้องใช้ความสามารถหลายด้านดำเนินไปได้ด้วยดี ดังเหตุผลต่อไปนี้

1. มนุษย์ทุกคนมีความจำกัดในเรื่องพลังงาน การทำงานแบบเพียงคนเดียวให้สำเร็จนั้นย่อมเป็นการยาก โดยเฉพาะในงานใหญ่ ๆ หรืองานที่สลับซับซ้อนกำลังงานเพียงคนเดียวทำไม่ได้ จึงจำเป็นต้องพึ่งพาแรงงานจากผู้อื่นด้วย

2. มนุษย์ทุกคนมีความจำกัดและความแตกต่างกัน ในเรื่องสติปัญญา ความสามารถในการคิดจะทำงานใด ๆ หัวเดียวย่อมสู้หลายหัวไม่ได้ เพราะหลายหัวสามารถช่วยกันคิดช่วยกันดูให้รอบคอบขึ้น

3. มนุษย์เป็นสัตว์สังคมอยู่อย่างโดดเดี่ยวลำพังไม่ได้ จึงจำเป็นต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน มีความต้องการที่จะมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับผู้อื่น การที่มนุษย์มีโอกาสที่จะอยู่และทำงานร่วมกับผู้อื่น จึงเป็นการสนองความต้องการขั้นพื้นฐานที่จำเป็นของมนุษย์

4. ลักษณะของสังคมในปัจจุบัน เป็นสังคมที่ต้องทำงานร่วมกันในทุกระดับและทุกองค์การหากเราไม่สามารถทำงานเป็นทีมแล้ว จะทำให้เกิดปัญหาอุปสรรคต่อความเจริญก้าวหน้าขององค์การ

5. การทำงานเป็นทีมให้ผลงานที่ดีกว่าการทำงานตามลำพังคนเดียว และสามารถทำให้ได้จำนวนผลผลิตออกมาเป็นจำนวนมากกว่าการทำงานแบบต่างคนต่างทำ

6. การที่บุคคลได้มีโอกาสรวมกลุ่มกันทำงานเป็นทีมช่วยให้บุคคลได้เรียนรู้จากผู้อื่น ซึ่งจะส่งผลดีต่อตนเองและทีมงานตามไปด้วย จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น แสดงให้เห็นถึงความจำเป็นและความสำคัญของการทำงานร่วมกันเป็นทีม หากมีการฝึกฝนปฏิบัติตนให้สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ แล้วยังมีประโยชน์ต่อตนเองและสังคมโดยรวมอีกด้วย

สมชาติ กิจยรรยง และจิรัช ใจเปี่ยม (2552, น. 57) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของการทำงานเป็นทีมไว้ว่า

1. งานบางชนิดไม่สามารถทำสำเร็จเพียงคนเดียวได้
2. หน่วยงานมีงานเร่งด่วนต้องมีการระดมกำลังคน จึงจะเสร็จได้ทันเวลา
3. เป็นงานที่ต้องอาศัยความรู้ความสามารถจากหลายฝ่าย
4. งานบางชนิดเป็นงานที่มีหลายหน่วยงานรับผิดชอบ
5. เป็นงานที่ต้องการความริเริ่มสร้างสรรค์
6. หน่วยงานต้องการสร้างบรรยากาศของความสามัคคีให้เกิดขึ้น

Johnson and Johnson (2003, p. 437) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของการทำงานเป็นทีมไว้ ดังนี้

1. โดยทั่วไปของการปฏิบัติงานของกลุ่มหนึ่งทีมจะมีประโยชน์หรือประสิทธิภาพดีกว่าการทำงานโดยบุคคลเดียว
2. เมื่อเปรียบเทียบการตัดสินใจกลุ่มกับการตัดสินใจคนเดียว พบว่า การตัดสินใจกลุ่มมีประสิทธิภาพมากกว่าและการแก้ไขปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงกว่า
3. บุคคลเรียนรู้ที่จะเป็นผู้ที่มีค่านิยมในการช่วยเหลือผู้อื่น เมตตาปราณี มีความรับผิดชอบ เข้าใจผู้อื่น เสียสละ ฯลฯ จากการที่ได้เข้าร่วมกลุ่ม
4. แสดงออกทางอารมณ์ต่าง ๆ เช่น สนุกสนาน ตื่นเต้น ร่าเริง ผิดหวัง สมหวัง ฯลฯ เหล่านี้จะมีความเข้มข้นกว่าปกติ เมื่อบุคคลอยู่ในกลุ่มมากกว่าเมื่ออยู่เพียงคนเดียว
5. คุณภาพการใช้ชีวิตประจำวันจะสูงขึ้น เพราะกลุ่มได้มีการแบ่งงานกันทำตามความชำนาญของแต่ละคน
6. การขจัดความขัดแย้งสามารถทำได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงเมื่อได้อยู่ในกลุ่ม การจัดการกับผู้มีอิทธิพลทางสังคมที่ดีกว่า ถ้าไม่มีกลุ่มก็จะไม่มีมาตรฐานของสังคม ไม่มีค่านิยมของสังคม ไม่มีกฎระเบียบของสังคมความเจริญยอมเกิดขึ้นไม่ได้
7. เอกลักษณ์ของบุคคล การยอมรับนับถือในตนเองและสมรรถภาพทางสังคมของคนเราล้วนแล้วไม่กลมเกลียวหรือหล่อหลอมจากสังคม
8. ถ้าปราศจากการร่วมมือระหว่างคนเราแล้วกลุ่มและองค์กรทั้งหลายย่อมอยู่รอดไม่ได้

สรุปได้ว่า การทำงานเป็นทีมจึงมีความสำคัญต่อการทำงานและผลที่เกิดขึ้นจากการทำงาน เพราะทีมที่สมาชิกมีความรู้ความเข้าใจช่วยเหลือกัน มีความสามัคคีและตระหนักในบทบาทหน้าที่ของตนเอง มีความรับผิดชอบต่อความร่วมมือ มีปฏิสัมพันธ์ภายในกลุ่มที่ดี มีการประเมินผลการทำงานของสมาชิกในทีม จะทำให้งานของทีมบรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ของงานที่วางไว้ อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

2.3 องค์ประกอบของการทำงานเป็นทีม

นักวิชาการได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการทำงานเป็นทีมไว้ ดังนี้

ทิตินา แชมณี (2551, น. 14) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของการทำงานเป็นทีมไว้ ดังนี้

1. การมีเป้าหมายร่วมกัน กล่าวคือ บุคคลที่มาทำงานนั้นจะต้องมีวัตถุประสงค์ในการมาร่วมกันคือ จะต้องมีการรับและเข้าใจเป้าหมายร่วมกันว่าจะทำอะไร

2. การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน กล่าวคือ บุคคลที่มาร่วมกันทำงานนั้นจะต้องมีบทบาทหน้าที่ในการดำเนินงานของกลุ่มในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง

3. การติดต่อสื่อสารกันในกลุ่ม กล่าวคือ บุคคลที่มาร่วมกันทำงานนั้นจะต้องมีการสื่อความหมายต่อกันและกัน เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการทำงานร่วมกัน

4. การร่วมมือประสานกันในกลุ่ม กล่าวคือ บุคคลที่มาร่วมกันทำงานนั้นจะต้องมีการประสานกัน เพื่อให้งานของกลุ่มดำเนินไปสู่ความสำเร็จ

5. การตัดสินใจร่วมกัน กล่าวคือ บุคคลที่มาร่วมกันทำงานนั้นจะต้องมีการตัดสินใจในงานที่ทำในระดับใดระดับหนึ่ง

6. การมีผลประโยชน์ร่วมกัน กล่าวคือ บุคคลที่มาร่วมกันทำงานนั้นจะต้องได้รับการจัดสรรผลประโยชน์ตอบแทนจากผลที่เกิดจากการทำงานร่วมกัน

สิทธิชัย ลายเสมา (2557) กล่าวว่า องค์ประกอบของการทำงานร่วมกันให้มีประสิทธิภาพประกอบด้วยสิ่งต่าง ๆ ดังนี้

1. ด้านบทบาทของสมาชิกในกลุ่ม โดยสมาชิกกลุ่มจะร่วมแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลยอมรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่ม เข้าใจบทบาทและรับผิดชอบงานที่ตนได้รับมอบหมาย และปฏิบัติตามข้อตกลงของกลุ่ม

2. ด้านบทบาทของผู้นำกลุ่ม ผู้นำกลุ่มจะต้องรู้และเข้าใจบทบาทของตนเอง มีทักษะในการวางแผนปฏิบัติงาน การจัดการความขัดแย้งของสมาชิกในกลุ่มและสามารถเป็นผู้นำกลุ่มให้บรรลุเป้าหมายได้

3. ด้านกระบวนการทำงาน มีการกำหนดเป้าหมายและวางแผนร่วมกันก่อนปฏิบัติงานการมอบหมายงานที่เหมาะสมกับสมาชิก การสื่อสารแลกเปลี่ยนแสดงความคิดเห็นที่เหมาะสมและการประเมินและพัฒนาผลงานอย่างเป็นระบบ

4. ด้านผลงานของกลุ่ม ผลงานของกลุ่มต้องถูกต้องตรงตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ ผลงานมีลักษณะที่สร้างสรรค์ผลงานเสร็จตามเวลาที่กำหนดและมีการเสนอผลงานได้อย่างชัดเจน มีประสิทธิภาพ

ชนมน ตั้งพิทักษ์ไกร (2558, น. 36) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของการทำงานเป็นทีมที่สมาชิกภายในทีมควรปฏิบัติ เพื่อให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีในทีม ไว้ดังนี้

1. เป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี คือ การปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายอย่างถูกต้องและเหมาะสม

2. เป็นผู้อำนวยความสะดวก คือ การมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมและช่วยเหลืองานของทีมอย่างเต็มที่

3. เป็นผู้ประนีประนอมหรือผู้ประสานงานในทีม เป็นการป้องกันการเกิดความขัดแย้งของสมาชิกภายในทีม

4. เป็นผู้ผ่อนคลายความเครียด คือ การสร้างบรรยากาศที่ดีในการทำงาน ลดความเครียดโดยสร้างความสนุกสนานผ่อนคลายในการทำงานร่วมกัน

5. เป็นผู้สังเกตการณ์และให้คำติชม คือ การสังเกต เพื่อนำไปปรับปรุงประสิทธิภาพในการทำงานร่วมกันให้ดียิ่งขึ้น

สมชาย วงศา (2559, น. 33-34) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของการทำงานเป็นทีม เพื่อปฏิบัติงานให้บรรลุตามเป้าหมายของทีม ไว้ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น คือ การมีส่วนร่วมในการริเริ่มความคิด เพื่อเป็นแนวทางในการการขับเคลื่อนการทำงานของทีมงาน

2. การมีความรับผิดชอบในการทำงานที่ได้รับมอบหมายคือ มีความกระตือรือร้นในการทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จตามกำหนดอย่างมีคุณภาพ

3. การสร้างบรรยากาศในการทำงาน คือ การแสดงออกทางกาย วาจา ใจต่อสมาชิกในทีมอย่างสุภาพเพื่อสร้างบรรยากาศการทำงานที่ดีของทีม

4. การสร้างการมีส่วนร่วมของสมาชิกในทีม คือ ช่วยกระตุ้นการมีส่วนร่วมในการทำงานของสมาชิกในทีมที่เพิกเฉย

5. การจัดการต่อความขัดแย้ง คือ การยอมรับฟังความคิดเห็นที่แตกต่างของสมาชิก และมีส่วนร่วมในการจัดการแก้ไขปัญหาคความขัดแย้งของสมาชิกในทีม

สุทธิชัย ปัญญาโรจน์ (2561 : ออนไลน์) ได้กล่าวถึง การทำงานเป็นทีมให้ประสบผลสำเร็จ ต้องมีองค์ประกอบ ดังนี้

1. เป้าหมาย คือ การทำงานเป็นทีมผู้ทำงานจะต้องมีเป้าหมายส่วนตัวและเป้าหมายของทีมสอดคล้องกัน เช่น การขายประกันชีวิตบริษัททุกแห่งย่อมมีเป้าหมายรายปี รายไตรมาส รายเดือน นักบริหาร ตัวแทนหรือทีมงานก็เช่นกัน ย่อมจะต้องมีเป้าหมาย รายปี รายไตรมาส รายเดือน ให้สอดคล้องกับของบริษัทจึงจะทำให้การทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. บทบาทของผู้นำทีมและผู้ตาม หากองค์กรใดมีผู้นำทีมที่เก่งและมีผู้ตามที่เก่ง องค์กรนั้นก็จะมีเจริญก้าวหน้า ซึ่งหลักในการทำงานร่วมกันเป็นทีมย่อมต้องมีความขัดแย้งกันเป็นธรรมดา ผู้นำทีมจะต้องเป็นนักบริหารความขัดแย้งในการทำงานของทีมอาจจะต้องใช้ขบวนการทำงานโดยหาความร่วมมือกับทีมงานมากขึ้น เช่น การจัดกิจกรรมระดมสมอง มีการจัดการประชุมเป็นประจำ มีการทำกิจกรรมร่วมกันของทีมงานเช่นการจัดการอบรม สัมมนา งานเลี้ยงสังสรรค์ ประจำปี เพื่อให้ทีมงานเกิดความผูกพันกันในทีม

3. กระบวนการทำงาน เป็นสิ่งที่สำคัญในการทำงาน หากว่ามีกระบวนการทำงานที่ดีเป็นระบบเป็นระเบียบ ก็จะช่วยประหยัดเวลา ประหยัดค่าใช้จ่ายขององค์กรได้มาก เช่น สมัยก่อนคนรับจ้างแบกน้ำขายตามหมู่บ้านซึ่งเหนื่อยมากกว่าจะได้ค่าแรงงาน แต่พอมีคนจัดระบบน้ำประปาขึ้นมา ทำให้เกิดความสะดวกสบาย ทำให้ใช้แรงน้อยลง เป็นต้น ดังนั้นการแสวงหากระบวนการทำงานจะทำให้ประหยัดสิ่งต่าง ๆ และทำให้การทำงานง่ายขึ้น สำหรับในยุคปัจจุบัน เรามีเทคโนโลยีที่ทันสมัยเข้ามาช่วยจึงทำให้กระบวนการทำงานมีความทันสมัยรวดเร็วยิ่งขึ้น

4. ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลเป็นสิ่งที่ต้องคำนึงถึงในการทำงานเป็นทีม ความสัมพันธ์ในทีมงานจะต้องมีการติดต่อสื่อสารกัน ต้องมีการเชื่อมโยงกันในทีม เรื่องของมนุษยสัมพันธ์จึงมีความสำคัญในการทำงานร่วมกันเพราะการทำงานเป็นทีม เราต้องทำงานกับคนไม่ใช่ทำงานกับเครื่องจักร

5. การเสริมสร้างกำลังใจก็เป็นสิ่งหนึ่งที่ต้องมี เพราะคนเรามักทำงานหรือไม่ทำงาน โดยส่วนใหญ่แล้ว มักจะต้องมีแรงกระตุ้น ไม่ว่าจะเป็นเงินทอง ชื่อเสียง เกียรติยศ ศักดิ์ศรี ฯลฯ คนที่ดูแลองค์กร ไม่ว่าจะเป็นงานบุคคล ก็ควรจะมีการเสริมสร้างกำลังใจ โดยอาจมีรางวัลมอบให้เมื่อทีมงานหรือหน่วยงานใดทำงานได้ถึงเป้าหมายอาจจะต้องจัดการแข่งขันหากว่าองค์กรนั้นเป็นบริษัทที่มีการแข่งขันในการขายสูงอาจจะต้องแบ่งคนเป็นทีม ๆ แล้วจัดการแข่งขันการขายขึ้น ก็จะช่วยให้เกิดการกระตุ้นการทำงานได้อีกวิธีหนึ่ง

จูไรรัตน์ อนันต์ไพฑูรย์ (2563, น 45) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบของการทำงานเป็นทีม มุ่งเน้นทำให้งานบรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่วางไว้ ผู้วิจัยจึงได้ออกแบบพัฒนาปรับปรุงและสร้างแบบประเมินทักษะการทำงานเป็นทีม ประกอบด้วย 5 ด้าน ดังนี้

1. ร่วมกันวางแผนและกำหนดเป้าหมาย คือ สมาชิกในทีมร่วมกันแสดงความคิดเห็นในการวางแผนขั้นตอนในการทำงานและกำหนดเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ในการทำงานที่สอดคล้องกับงานของ팀ที่ได้รับมอบหมายและมีการแบ่งหน้าที่ในการทำงานที่ชัดเจน โดยสมาชิกทุกคนต้องมีอย่างน้อยหนึ่งหน้าที่ในการทำงาน

2. การมีปฏิสัมพันธ์ที่ดี ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน คือ สมาชิกในทีมมีการสื่อสารกัน ทั้งด้านการพูด ท่าทางและการเขียนซึ่งกันและกันอย่างสุภาพ ช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการทำงาน ช่วยกันแสดงความคิดเห็นและรับฟังความคิดเห็นของสมาชิก เพื่อบรรลุจุดมุ่งหมายเดียวกัน

3. การตระหนักในหน้าที่ของตนเองคือ สมาชิกในทีมมีความกระตือรือร้นในการทำงานที่ตนเองได้รับมอบหมายอย่างสุดความสามารถและทำเสร็จตามเวลาที่กำหนด

4. การสร้างบรรยากาศที่ดีในการทำงานเป็นทีม คือ การลดความตึงเครียดของการทำงาน ด้วยการให้กำลังใจกันและการสนทนาที่สนุกสนานผ่อนคลาย เพื่อสร้างบรรยากาศที่สนุกสนานในการทำงาน

5. การปรึกษาและแก้ไขปัญหาร่วมกัน คือ การประชุมปรึกษาหารือ เพื่อแลกเปลี่ยนและรวบรวมข้อมูลเพื่อเป็นแนวทางในการทำงาน ยอมรับในความแตกต่างทางความคิดของสมาชิก และสมาชิกทุกคนยอมรับการตัดสินใจของเสียงส่วนมากในทีม

สรุปว่า องค์ประกอบของการทำงานเป็นทีมที่สมาชิกภายในทีมควรปฏิบัติ เพื่อให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีในทีม มุ่งเน้นทำให้งานบรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่วางไว้ ต้องมีองค์ประกอบ 5 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านร่วมกันวางแผนและกำหนดเป้าหมายร่วมกัน 2) ด้านการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีช่วยเหลือซึ่งกันและกัน 3) การรู้จักบทบาทหน้าที่ของตนเอง 4) การร่วมมือประสานกันในกลุ่ม และ 5) การปรึกษาหารือและร่วมกันแก้ไขปัญหา การยอมรับในความแตกต่างทางความคิดของสมาชิกและสมาชิกทุกคนยอมรับการตัดสินใจของเสียงส่วนมากในทีม

2.4 ลักษณะของการทำงานร่วมกันเป็นทีม

ทิสนา แคมมณี (2545) ได้ให้ความหมายของการทำงานกลุ่มเช่นเดียวกับการทำงานเป็นทีม หมายถึง การที่กลุ่มคนเข้ามาร่วมปฏิบัติงานอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการการรวมกลุ่มที่มีลักษณะของการทำงานเป็นทีมประกอบด้วย

1. การมีเป้าหมายร่วมกัน สมาชิกในกลุ่มต้องมีการรับรู้และเข้าใจในเป้าหมายร่วมกันว่าจะทำอะไรให้เป็นผลสำเร็จ
2. การมีส่วนร่วมในการดำเนินการ สมาชิกในทีมต้องมีบทบาทหน้าที่ในการดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมาย
3. การติดต่อสื่อสารกันภายในกลุ่ม สมาชิกต้องมีการสื่อความหมายให้เกิดความเข้าใจในการทำงานร่วมกัน
4. การประสานงานกันในกลุ่ม จะต้องมีการประสานงานเพื่อให้งานของกลุ่มสำเร็จ
5. การตัดสินใจร่วมกัน สมาชิกต้องมีโอกาสในการตัดสินใจร่วมกันในระดับใดระดับหนึ่ง

สิทธิชัย ลายเสมา (2557) ได้กล่าวว่า การส่งเสริมการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและการเล่นเป็นกลุ่มที่ได้ผลดีย่อมจะช่วยส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดียิ่งขึ้นด้วย ซึ่งการดำรงชีวิตของมนุษย์ต้องอาศัยความร่วมมือซึ่งกันและกัน การเรียนการสอนก็ควรคล้อยตามการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมรับผิดชอบร่วมกันควรดำเนินการ ดังนี้

1. มีการแบ่งกลุ่ม โดยให้แต่ละกลุ่มจัดการเลือกหัวหน้าที่สามารถจะนำกลุ่มในการทำกิจกรรมทั้งปวง
- 2 ให้สมาชิกภายในกลุ่มและหัวหน้ากลุ่มต้องเข้าใจบทบาทหน้าที่ของกันและกัน

3. งานที่มอบหมายนั้น จะต้องกระจ่างชัดว่าทำอะไร ทำอย่างไร ตลอดจนใช้เครื่องมือ หรือวัสดุอะไรที่จะทำกิจกรรมนั้น

4. กำหนดนัดหมายที่จะให้งานนั้นสำเร็จลุล่วงไว้นานอน

5. เปิดโอกาสให้เด็กได้มีโอกาสปรึกษาหารือที่จะแก้ไข หรือขจัดปัญหาในการที่จะทำกิจกรรมนั้นๆ ได้อย่างเป็นกันเอง หากยังไม่เป็นที่กระจ่าง ควรนำตัวอย่างที่กลุ่มอื่นเคยทำไว้แล้ว ให้ดูเป็นตัวอย่าง

6. ในการติดตามผลงาน ผู้สอนควรหมั่นติดตามผลงานจากหัวหน้ากลุ่มโดยการสอบถาม เพื่อช่วยเร่งรัดงาน และเป็นการช่วยเหลือหัวหน้ากลุ่มให้รู้จักควบคุมการดำเนินงานอีกแรงหนึ่ง ทำให้เด็กผู้เป็นสมาชิกกลุ่มให้การยอมรับและเกรงใจหัวหน้าหรือประธานมากยิ่งขึ้น

7. ผลงานของกลุ่ม ควรจะได้นำมาจัดแสดงหรือประกวดผลงานแล้วแต่กรณีที่จะแสดงให้เห็นถึงคุณภาพของกระบวนการกลุ่ม โดยระบุถึงการแบ่งงานและวิธีการดำเนินงาน เพื่อให้แต่ละกลุ่มได้มีโอกาสศึกษาและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

ศิริพล แสนบุญส่ง (2560, น.100) ได้กล่าวว่า ลักษณะของการทำงานร่วมกัน มีดังนี้

1 สมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมภายในกลุ่ม โดยกำหนดสิทธิและหน้าที่ของสมาชิกอย่างชัดเจนให้สมาชิกทุกคนมีหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบร่วมกัน

2. มีการติดต่อสื่อสารกันภายในกลุ่ม สมาชิกในทีมจะต้องแลกเปลี่ยน และแสดงความคิดเห็นอย่างเปิดเผย ชัดเจน และต้องเคารพความคิดเห็นของสมาชิกในทีม

3. มีเป้าหมายร่วมกัน สมาชิกในกลุ่มต้องมีการรับรู้และเข้าใจในเป้าหมายในการทำงานร่วมกัน

4. มีการแบ่งปันข้อมูลร่วมกัน การทำงานร่วมกันสมาชิกจะต้องแบ่งปันข้อมูลความรู้ และประสบการณ์ให้กับสมาชิกในกลุ่มได้นำข้อมูลไปใช้ในการทำงานเพื่อให้กลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมายได้

สรุปได้ว่า ลักษณะของการทำงานเป็นทีม ประกอบด้วย การมีส่วนร่วมภายในทีม การมีเป้าหมายร่วมกัน ประสานงานกันภายในทีม มีการติดต่อสื่อสาร และมีการตัดสินใจร่วมกัน เพื่อให้กลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมายได้

2.5 การส่งเสริมทักษะการทำงานร่วมกันเป็นทีม

สายพิน สีหรักษ์ (2551) ได้กล่าวว่า ทักษะการเรียนรู้เป็นทีม หรือการทำงานร่วมกันเป็นทีม หมายถึง ความสามารถของผู้เรียนในการแสดงพฤติกรรมที่บ่งบอกถึงการเรียนรู้เป็นทีม หรือการทำงานร่วมกันเป็นทีม ได้แก่ ความสามารถในการวางแผนงานและจัดการเรียนรู้ของทีม

ความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเอง ความสามารถในการเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่นและความสามารถในการประเมินผลการเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น

เนาวนิตย์ สงคราม (2556) ได้กล่าวว่า กิจกรรมในการส่งเสริมทักษะการทำงานร่วมกัน มีรายละเอียดต่อไปนี้

1. การจัดกลุ่ม ในการสร้างนวัตกรรม สิ่งที่คุณสอนจะต้องให้ความสำคัญด้วย คือ การจัดกลุ่ม ซึ่งในที่นี้การจัดกลุ่มหมายถึง การเข้ากลุ่มผู้เรียนซึ่งควรมีจำนวนประมาณ 3-6 คน แต่ไม่ควรเกินกว่า 7 คน เพราะหากน้อยเกินไปการแลกเปลี่ยนความรู้ความคิดเห็นจะไม่กว้างขวาง แต่ถ้ามากเกินไปผู้เรียนบางคนจะไม่สนใจและผลลัพท์การทำงานให้แก่ผู้ร่วมทีมคนอื่น ๆ และลักษณะของกลุ่ม ควรจะเป็นทีมมากกว่า ดังนั้นในการสร้างนวัตกรรม ทีมจึงต้องไม่ปิดบังกันในเรื่องความรู้แนวคิด เทคนิค วิธีการที่ตนเองค้นพบ มีความพร้อมที่จะแลกเปลี่ยนความรู้ความคิดเห็น เพื่อหาแนวทางใหม่ ๆ ที่จะร่วมกันสร้างนวัตกรรม

2. การตั้งเป้าหมายร่วมกัน ทีมต้องมองเป้าหมายร่วมกันว่าในการทำงาน เป้าหมายที่ต้องการของแต่ละคนคืออะไรตรงกันหรือไม่ เน้นให้เห็นถึงบทบาทและหน้าที่ที่ตนเองกำลังรับผิดชอบที่จะทำให้ถึงเป้าหมายนั้น มีการวางแผนที่จะทำให้ถึงเป้าหมายนั้นอย่างไร

3. การสร้างบรรยากาศความไว้วางใจ หากสมาชิกในทีมรู้จักกันและสนิทกันมาก่อน มักไม่ค่อยมีปัญหาในเรื่องของการยอมรับกันและกันแต่หากไม่คุ้นเคยกันมาก่อนสมาชิกในทีมจึงควรสร้างบรรยากาศของความสนิทสนมไว้วางใจโดยให้สมาชิกแต่ละคนเล่าถึงความสำเร็จในการทำงานบางอย่างของตนเอง และสมาชิกคนอื่น ๆ ในทีมควรกล่าวยกย่องชมเชย (Storytelling) เพื่อเป็นการแสดงความยอมรับในตัวของสมาชิกและให้ทุกคนเล่าถึงลักษณะนิสัยส่วนตัวการทำงานบุคลิกภาพต่างๆ ของตนเองให้สมาชิกในทีมฟังเพื่อสร้างความคุ้นเคย

4. การตั้งกฎเกณฑ์และข้อพึงปฏิบัติในทีม เมื่อสมาชิกในทีมมีความสนิทสนมกันมากขึ้น ควรมีการตั้งกฎเกณฑ์การทำงานร่วมกัน เช่น การเคารพซึ่งกันและกัน ความรับผิดชอบที่ได้รับมอบหมายเวลาในการประชุมหรือการทำงาน ฯลฯ

5. การสื่อสารที่ดีสมาชิกจะต้องไม่ปิดบังข้อมูลซึ่งกันและกัน กล่าวที่จะพูดความจริงยอมรับในความคิดเห็นที่แตกต่างกัน มีการจัดการกับปัญหาอย่างรอบคอบและไม่ทำให้ปัญหาเล็กไปเป็นปัญหาใหญ่ มีการให้กำลังใจกันและให้กำลังใจกันเมื่อสมาชิกในกลุ่มทำผิดพลาด

6. การมอบหมายงาน การมอบหมายงานให้แต่ละคนและพัฒนาคนให้เป็นมืออาชีพ ควรมอบหมายงานให้ตรงลักษณะงานของคนคนนั้น คือ Put the Right Man on the Right Job โดยที่สมาชิกทุกคนควรมีการประเมินผลงานของตนเองอยู่เป็นประจำ และได้รับคำแนะนำในการปรับปรุงการทำงานจากเพื่อนร่วมทีมเพื่อช่วยพัฒนาซึ่งกันและกัน

7. การสร้างความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นกับกลุ่มอื่น ๆ ถึงแม้ว่าความสัมพันธ์ในทีมของตนเองจะดีแต่ต้องไม่ลืมนึกถึงความสัมพันธ์กับทีมอื่นด้วย เนื่องจากการทำงานร่วมกับทีมอื่น ๆ เพื่อการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างทีมเป็นสิ่งที่ดีที่จะทำให้ความรู้ที่ได้รับมีการต่อยอดและเห็นมุมมอง ที่กว้างออกไปไม่จำกัดเฉพาะในทีมตนเองเท่านั้น

Friend and Cook (1992) กล่าวว่า ทักษะการทำงานร่วมกัน (Collaborative Skills) คือ ความสามารถในการปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นได้ทำให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงระหว่างความรู้ให้ออกมาสู่รูปแบบของการกระทำ มีกระบวนการทำงานกลุ่มอย่างเป็นระบบ มีการปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน และประสานงานกันอย่างดีเพื่อให้ผลงานสำเร็จตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งลักษณะดังต่อไปนี้

1. ความสมัครใจในการทำงานร่วมกัน สมาชิกในกลุ่มจะต้องในกลุ่มจะต้องมีความเต็มใจ เพราะในการทำงานร่วมกันนั้นสมาชิกในกลุ่มจะต้องมีการติดต่อกับสมาชิกในกลุ่มดังนั้นในการทำงาน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพนั้นสมาชิกในกลุ่มจะต้องมีความเต็มใจและสมัครใจการทำงาน

2. ความเสมอภาค ในการทำงานกลุ่มสมาชิกจะให้ต้องให้ความเท่าเทียมกันกับสมาชิกทุกคนสมาชิกจะต้องเห็นคุณค่าของสมาชิกทุกคนและสมาชิกแต่ละคนมีอำนาจในการตัดสินใจที่เท่าเทียมกัน

3. มีเป้าหมายร่วมกัน ในการทำงานร่วมกันสมาชิกในกลุ่มจะต้องกำหนดเป้าหมายในการทำงานร่วมกัน ถ้ากลุ่มไม่สามารถกำหนดเป้าหมายในการทำงานร่วมกันได้หรือมีเป้าหมายที่ไม่ตรงกันจะส่งผลให้การทำงานร่วมกันไม่ประสบความสำเร็จได้

4. มีความรับผิดชอบร่วมกัน การทำงานร่วมกันสมาชิกจะต้องมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมกลุ่มและมีส่วนร่วมในการตัดสินใจของกลุ่ม ซึ่งความรับผิดชอบยังรวมถึงความรับผิดชอบในผลที่เกิดขึ้นร่วมกันในการทำงานร่วมกันนอกจากที่สมาชิกจะต้องรับผิดชอบการทำงานร่วมกันยังต้องร่วมกันรับผิดชอบผลที่เกิดจากการทำงานของกลุ่ม ไม่ว่าผลที่เกิดขึ้นจะเป็นผลในด้านบวกหรือด้านลบก็ตาม

5. การใช้ทรัพยากรร่วมกัน สมาชิกในกลุ่มจะมีการแบ่งปันทรัพยากร ความรู้ต่าง ๆ ให้กับสมาชิกกลุ่ม เพื่อให้สมาชิกสามารถนำสิ่งที่แบ่งปันไปใช้ในการทำงานของตนเองได้

สรุปได้ว่า การส่งเสริมทักษะการทำงานเป็นทีมมีลักษณะสำคัญคือต้องมีความสมัครใจในการทำงาน มีเป้าหมายร่วมกัน รับผิดชอบหน้าที่ของตน มีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเอง มีการสร้างบรรยากาศที่ดีภายในทีม มีการสื่อสารที่ดี แบ่งปันข้อมูลต่อกันเพื่อให้สมาชิกสามารถนำสิ่งที่แบ่งปันไปใช้ในการทำงานของตนเองได้

2.6 การพัฒนาการทำงานเป็นทีม

การทำให้บุคลากรในทีมที่ทำงานร่วมกันมีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างสมาชิกในทีมช่วยกันทำงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายเดียวกันอย่างมีประสิทธิภาพและผู้ร่วมทีมต่างมีความพึงพอใจในการทำงานนั้น เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานทั้งทางด้านปริมาณและด้านคุณภาพ

2.6.1 ความหมายของการพัฒนาการทำงานเป็นทีม

ทองทิพภา วิริยะพันธ์ (2551, น.78) ได้กล่าวถึง การพัฒนาการทำงานเป็นทีม หมายถึง กระบวนการที่ทำให้คนกลุ่มหนึ่งที่มีจุดมุ่งหมายเดียวกัน ทำงานด้วยกันอย่างมีประสิทธิภาพ โดยทีมงานที่มีประสิทธิภาพจะเป็นทีมงานที่ทำงานเพื่อเป้าหมายร่วมกันจะมีความขัดแย้งระหว่างสมาชิกน้อยมาก ทั้งนี้สมาชิกในทีมจะมีการสนับสนุนซึ่งกันและกัน ในลักษณะของการแบ่งงานและประสานงาน ซึ่งจะเป็นการพัฒนาทีมให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ดังนี้

1. ต้องศึกษาความสามารถของบุคคลในทีมให้ชัดเจน
2. มอบหมายภารกิจให้แต่ละคนได้ปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ
3. ต้องแน่ใจว่าทุกคนพอใจในงานที่ได้รับมอบหมาย และมีความกระตือรือร้นที่จะปฏิบัติงาน
4. ต้องสร้างบรรยากาศของความอบอุ่น เมื่อสมาชิกของทีมคนใดประสบปัญหาสมาชิกคนอื่นพร้อมให้ความช่วยเหลือ
5. มีระบบสื่อสารและป้องกันข้อมูลย้อนกลับ เพื่อรับรู้สถานการณ์การทำงาน of สมาชิกในทีมว่ามีอุปสรรคข้อขัดข้องอย่างไรบ้าง เพื่อจะได้นำมาทบทวนปรับแก้ให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

ไพลิน ประดับรัตน์ (2556, น.35) ได้กล่าวถึง การพัฒนาการทำงานเป็นทีม หมายถึง กระบวนการเพิ่มความสามารถศักยภาพให้กับสมาชิก สามารถลดปัญหาและอุปสรรคในการทำงานร่วมกัน เพื่อไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายของหน่วยงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.6.2 วัตถุประสงค์ของการพัฒนาการทำงานเป็นทีม

การพัฒนาการทำงานเป็นทีม เป็นการกำหนดวัตถุประสงค์ของกลุ่มและกระบวนการหรือวิธีการดำเนินงานให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของกลุ่มย่อยนั้น หากมีข้อขัดแย้งกันระหว่างกลุ่มหรือขัดแย้งกับวัตถุประสงค์ขององค์การเองจะเป็นหนทางสู่ความล้มเหลวขององค์การโดยส่วนรวมได้ ดังนั้นการพัฒนาการทำงานเป็นทีมจึงควรมุ่งความสนใจไปที่การวางเป้าหมายและการวางแผนในการสร้างจุดประสงค์ขององค์การอย่างเป็นระบบ ทั้งนี้หมายรวมถึงการมีส่วนร่วมของผู้นำการเปลี่ยนแปลงต้องเข้ามามีบทบาทและหน้าที่ในการกระตุ้นให้องค์การสามารถสร้างวัตถุประสงค์ขึ้น

สุนันทา เลาहनันท์ (2551, น.140) ได้กล่าวถึง วัตถุประสงค์อย่างกว้างๆ ของการพัฒนาการทำงานเป็นทีม ซึ่งสรุปได้ดังนี้

1. เพื่อสร้างความไว้วางใจกันของสมาชิกในทีม
2. เพื่อแสวงหาวิธีการแก้ไขปัญหาร่วมกัน สมาชิกของทีมจะทำงานได้ดีขึ้น เมื่อมีการเปิดเผย จริ่งใจต่อกัน เมื่อมีปัญหาจะได้ช่วยกันแก้ไข
3. เพื่อเสริมสร้างทักษะความเชี่ยวชาญให้มากขึ้น ช่วยให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เป็นการใช้ศักยภาพของทีมให้เกิดประโยชน์สูงสุด
4. เพื่อให้ได้ข้อมูลย้อนกลับในทางสร้างสรรค์แก่ทีม
5. เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ที่จะรับฟังความคิดเห็นและข้างสารของผู้อื่นอย่างตั้งใจและให้เกียรติซึ่งกันและกัน
6. เพื่อพัฒนาทักษะในการปรึกษาหารือซึ่งกันและกัน
7. เพื่อลดความขัดแย้งระหว่างบุคคล
8. เพื่อส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ให้สมาชิกของทีม
9. เพื่อเสริมสร้างขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน
10. เพื่อปรับปรุงการทำงานให้เกิดประโยชน์สูงสุดในภาพรวม

2.6.3 ผลลัพธ์จากการพัฒนาทีม

ทองทิพภา วิริยะพันธ์ (2551, น.86) ได้กล่าวถึง ในการพัฒนาทีมงาน ผลลัพธ์จะออกมาในรูปแบบใดขึ้นอยู่กับจุดเน้นของแต่ละทีม แต่โดยทั่วไปผลลัพธ์จะเป็น ดังนี้

1. สมาชิกในทีมงานมีความเข้าใจชัดเจนว่า ทีมงานแต่ละคนจะมีการพึ่งพาอาศัยทีมงานคนอื่น ๆ อย่างไร ส่วนใดที่ไม่ต้องประสานกับสมาชิกของทีมงานคนอื่น และส่วนใดบ้างที่จำเป็นต้องอาศัยการทำงานประสานกับทีมงานคนอื่น
2. ทีมงานสามารถปรับปรุงความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมได้ดีขึ้น
3. ทีมงานมีเป้าหมายชัดเจนในเรื่องบทบาทหน้าที่ และมีการรักษาพันธะของทีมงานที่มีต่อเป้าหมายของการทำงานได้มากขึ้น
4. ทีมงานมีความชัดเจนในเรื่องบทบาทและหน้าที่ รวมทั้งเข้าใจในความรับผิดชอบของทีมงานแต่ละคนอย่างชัดเจนมากขึ้น
5. ทีมงานมีการปรับปรุงวิธีการทำงาน เพื่อให้งานบรรลุผลสำเร็จ
6. ทีมงานสามารถระบุได้ว่า ความสัมพันธ์ที่ไม่พึงประสงค์ในการทำงานร่วมกันของทีมงาน
7. ทีมงานมีข้อเสนอในการแก้ไขปัญหาที่ดีกว่าข้อเสนอของผู้บริหาร หรือข้อเสนอของสมาชิกในทีมคนใดคนหนึ่ง

พรพิมล มีทอง (2557, น.23) ได้กล่าวถึง การพัฒนาการทำงานเป็นทีม เป็นการเพิ่มประสิทธิภาพของทีมงาน เพื่อให้ผลการดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์ตามแนวทาง ดังนี้ การ

สร้างความไว้วางใจระหว่างกัน การสื่อสารระหว่างกันแบบเปิดเผย การปรึกษาหารือกัน การสร้างความร่วมมือกันอย่างแข็งขันและการติดตาม การส่งเสริมการพัฒนาทีมงาน

สรุปได้ว่า การพัฒนาการทำงานเป็นทีม เป็นการเพิ่มประสิทธิภาพของทีมงาน เพื่อให้ผลการดำเนินงานบรรลุตามวัตถุประสงค์ ลดความขัดแย้งระหว่างกลุ่ม ดังนั้นการสนับสนุนให้ผู้เรียนเรียนรู้ที่จะรับฟังความคิดเห็นและให้เกียรติซึ่งกันและกัน มีทักษะในการปรึกษาหารือ สร้างขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน คอยปรับปรุงการทำงานเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด

2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำงานเป็นทีม

2.7.1 งานวิจัยในประเทศ

ธนวัฒน์ ภมรพรอนันต์ (2551, น.129-138) ได้กล่าวว่า การทำงานเป็นทีม และสร้างโมเดลการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีมของพนักงาน ผลการศึกษาพบว่า

1. การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันการทำงานเป็นทีม พบว่า โมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของการทำงานเป็นทีม ประกอบด้วย 2 องค์ประกอบ ได้แก่ การสร้างทีมงานและกระบวนการทำงานเป็นทีมมีความเหมาะสมพอดีกับข้อมูลเชิงประจักษ์ มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานอยู่ในเกณฑ์สูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสามารถวัดองค์ประกอบการทำงานเป็นทีมได้

2. โมเดลการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีม ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ ขั้นเริ่มต้น ขั้นดำเนินการ และขั้นยุติการฝึกอบรม โดยมีการประยุกต์ใช้ทฤษฎีและเทคนิคการให้คำปรึกษา ตลอดทั้งเทคนิคทางจิตวิทยาใช้ในการพัฒนาการทำงานเป็นทีม

3. คะแนนการทำงานเป็นทีมของกลุ่มทดลองก่อนและหลังการฝึกอบรมมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า การฝึกอบรมมีผลให้กลุ่มทดลองมีการทำงานเป็นทีมเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น และไม่พบความแตกต่างของคะแนนการทำงานเป็นทีมของกลุ่มทดลองระหว่างหลังการทดลองกับหลังการติดตามผล

4. คะแนนการทำงานเป็นทีมของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และหลังติดตามผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นฤมล หน่อนิล (2554, น.66-69) ได้กล่าวว่า ผลของการใช้โปรแกรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานที่มีต่อความสามารถในการทำงานเป็นทีมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบวัดความสามารถในการทำงานเป็นทีมและโปรแกรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อพัฒนาความสามารถในการทำงานเป็นทีม ผลการศึกษาพบว่า

1. หลังการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้โปรแกรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน มีค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการทำงานเป็นทีมสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. หลังการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้โปรแกรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน มีค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการทำงานเป็นทีมสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อินทิรา อินทโชติ (2555, น.105) ได้กล่าวว่า ได้ศึกษาสมรรถนะการทำงานเป็นทีมของครูใน โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษา พบว่า

1. สมรรถนะการทำงานเป็นทีมของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตลาดกระบังกรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน คือ การมีส่วนร่วมในการทำงาน การปรับตัวในการทำงาน ภาวะผู้นำในการทำงาน และแรงจูงใจในการทำงาน อยู่ในระดับมากทุกด้าน

2 การเปรียบเทียบสมรรถนะการทำงานเป็นทีมของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ ขนาดโรงเรียน และประสบการณ์ในการทำงานสรุปได้ดังนี้

2.1 สมรรถนะการทำงานเป็นทีมของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ พบว่าสมรรถนะการทำงานเป็นทีมของครูโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเพศชายมีสมรรถนะการทำงานสูงกว่าเพศหญิง

2.2 สมรรถนะการทำงานเป็นทีมของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานครจำแนกตามขนาดโรงเรียน พบว่า โรงเรียนมีขนาดต่างกัน โดยครูในโรงเรียนขนาดใหญ่ มีสมรรถนะการทำงานเป็นทีมสูงกว่าครูในโรงเรียนขนาดกลางและขนาดเล็ก

2.3 สมรรถนะการทำงานเป็นทีมของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน พบว่ามีสมรรถนะการทำงานเป็นทีม โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานสูงกว่า 15 ปี มีสมรรถนะการทำงานเป็นทีมสูงกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 5-15 ปี และต่ำกว่า 5 ปี

ชนมน ตั้งพิทักษ์ไกร (2557, น. 74-75) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนา กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อเสริมสร้างทักษะการทำงานเป็นทีมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนดอนเมืองทหารอากาศบำรุง กรุงเทพมหานคร ในรายวิชาการบูรณาการการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี จำนวน 33 คน ผลการวิจัยพบว่าผู้เรียนมีความร่วมมือในการทำงานเป็นทีมรู้จักบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของตนเองทำให้งานประสบความสำเร็จและมีประสิทธิภาพ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการเรียนรู้แบบร่วมมือสามารถนำไปใช้เพื่อเสริมสร้างทักษะการทำงานเป็นทีมของผู้เรียนได้

ปริญญา อ้นภักดี (2558, น.104) ได้กล่าวว่า การพัฒนาทักษะการทำงานเป็นทีม โดยจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐานผ่านสื่อสังคมออนไลน์ วิชา IPST-Micro Box ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนชุมแพศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการจัดการ จัดการเรียนรู้ วิชา IPST-Micro Box ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนชุมแพศึกษา แบบวัดทักษะการทำงานเป็นทีม แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา IPST-Micro Box แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน ผลการศึกษาพบว่า

1. ประสิทธิภาพของกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐานผ่านสื่อสังคมออนไลน์ วิชา IPST-Micro Box ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีค่าเท่ากับ 1.02 ซึ่งมีค่ามากกว่า 1 แสดงว่ามีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานเมกุยแกนส์

2. ผู้เรียนมีทักษะการทำงานเป็นทีมสูงขึ้นตามลำดับ วงรอบปฏิบัติการที่ 1 ผู้เรียนมีทักษะการทำงานเป็นทีมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีร้อยละของคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 50.63 วงรอบปฏิบัติการที่ 2 ผู้เรียนมีทักษะการทำงานเป็นทีมอยู่ในระดับมาก โดยมีร้อยละของคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 61.88 วงรอบปฏิบัติการที่ 3 ผู้เรียนมีทักษะการทำงานเป็นทีมอยู่ในระดับมาก โดยมีร้อยละของคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 79.23 1) ผลคะแนนหลังเรียนด้วยกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ แบบโครงงานเป็นฐานผ่านสื่อสังคมออนไลน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สูงกว่าคะแนนก่อน เรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) ทักษะการทำงานเป็นทีมมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.472 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน 3) การศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการ จัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐานผ่านสื่อสังคมออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยรวมพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการจัดการเรียนรู้ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50

รวิษฐา ถิรวัชรภูวดล (2559, น.161-162) ได้กล่าวว่า ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการทำงานเป็นทีมของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเขต 4 ผลการศึกษาพบว่า 1.ระดับภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 4 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ด้านการมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์ ด้านการเป็นแบบอย่างที่เหมาะสม ด้านการคำนึงการเป็นปัจเจกบุคคล ด้านการสร้างแรงบันดาลใจ และด้านการกระตุ้นปัญญา 2. ระดับการทำงานเป็นทีมของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเขต 4 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ด้านการมีส่วนร่วมในการทำงาน ด้านภาวะผู้นำในการทำงาน ด้านการปรับตัวในการทำงาน และด้านแรงจูงใจในการทำงาน 3. ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารมีความสัมพันธ์กับการทำงานเป็นทีมของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเขต 4 อย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) = .85 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในระดับสูง 4. ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารมีส่งผลต่อการทำงานเป็นทีมของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเขต 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารทุกด้านร่วมกันพยากรณ์การทำงานเป็นทีมของครูสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา 4 ได้ร้อยละ 73.90 โดยภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหาร ด้านการกระตุ้นทางปัญญามีอำนาจการพยากรณ์สูงสุด รองลงมาได้แก่ การสร้างแรงบันดาลใจมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์ การเป็นแบบอย่างที่เหมาะสมและการคำนึงถึงการเป็นปัจเจกบุคคลตามลำดับ

จูไรรัตน์ อนันต์ไพฑูริย์ (2563, น. 67 - 70) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะการทำงานเป็นทีม ในรายวิชางานอาหารโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และทักษะกระบวนการทำงานเป็นทีมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความพึงพอใจในการเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ อยู่ในระดับมาก

2.7.2 งานวิจัยต่างประเทศ

เพนนี่ เลซี่ (Lacey Penny, 1997, Abstract) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการทำงานเป็นทีมของ สหสาขาวิชาชีพในโรงเรียนการศึกษาพิเศษ โดยศึกษากลุ่มบุคลากรในโรงเรียนการศึกษาพิเศษโดยใช้การสัมภาษณ์ เก็บข้อมูลจากการประชุมและจากบันทึกการทำงานประจำวันของบุคลากรในทีมสหสาขาวิชาชีพ ผลการศึกษา พบว่าการทำงานร่วมกันภายในทีมสหสาขาวิชาชีพ นั้นเกิดปัญหาในการทำงานร่วมกันของบุคลากร และหลังจากนำแผนการดำเนินงานตามกระบวนการของการทำงานเป็นทีมมาใช้ในกลุ่มบุคลากรของทีมสหสาขาวิชาชีพ ทำให้ทีมสหสาขาวิชาชีพสามารถทำงานได้บรรลุผลตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ได้

เดวิด เจมส์ คลาร์ก (Clarke, 2007, Abstract) ได้ทำการศึกษา ผลของการทำงานเป็นทีมของทีมแพทย์ในหน่วยโรคหลอดเลือดสมองในภาคเหนือของประเทศอังกฤษ การศึกษาครั้งนี้เพื่อพัฒนาวิธีการทำงานของแพทย์ในหน่วยบำบัดฟื้นฟูในภาคเหนือของอังกฤษโดยใช้การทำงานเป็นทีม ผลการศึกษา พบว่าการขัดแย้ง การร่วมมือ การยอมรับความคิดเห็น ซึ่งเป็นเรื่องปกติของการทำงานเป็นทีมแสดงให้เห็นถึงการมีปฏิสัมพันธ์การสนทนาและการแบ่งงานในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมในการดูแลผู้ป่วยในช่วงของการพักฟื้นการทำงานร่วมกันของสมาชิกในทีมนำไปสู่การมีส่วนร่วมในการแบ่งปันและตรวจสอบข้อมูลผู้ป่วยในการสำรวจมุมมองที่แตกต่างกัน การสนทนาได้ช่วยให้เกิดการจัดการเรียนรู้ร่วมกันในทีมและอธิบายถึงการเปลี่ยนความคิดและการสร้างทีมงานการเจรจาต่อรองที่เน้นการทำงานร่วมกันเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองโดย

ชี้ให้เห็นถึงความสัมพันธ์และความพึ่งพาซึ่งกันและกันของแนวคิดเหล่านี้ว่าเป็นการมีปฏิสัมพันธ์ที่เอื้อต่อการประสบความสำเร็จในการทำงานเป็นทีมในหน่วยโรคหลอดเลือดสมอง การสนทนาแสดงให้เห็นว่ากระบวนการพูดคุยช่วยเพิ่มการมีส่วนร่วมของการสนทนาเพื่อประสานความสามารถและความรู้เกี่ยวกับสาขาต่าง ๆ ที่มีส่วนช่วยในการฟื้นฟูสมรรถภาพของโรคหลอดเลือดสมอง การทำงานเป็นทีมของหน่วยโรคหลอดเลือดสมองช่วยให้ประสบผลสำเร็จในการหาสาเหตุของโรคในผู้ป่วย

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำงานเป็นทีม พบว่า การจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ลงมือกระทำด้วยตัวเอง ได้มีการวางแผนและทำงานร่วมกับผู้อื่น ทำให้นักเรียนมีการพัฒนาการทำงานเป็นทีม การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือส่งผลให้นักเรียนมีความร่วมมือในการทำงานเป็นทีม รู้จักบทบาทหน้าที่ของตนเองทำให้งานประสบความสำเร็จและมีประสิทธิภาพ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสามารถนำไปใช้เพื่อเสริมสร้างทักษะการทำงานเป็นทีมของนักเรียนได้

ผู้วิจัยจึงได้นำการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ซึ่งเป็นการเรียนที่ให้นักเรียนเป็นศูนย์กลางในการเรียน ได้คิดได้ค้นคว้าและลงมือกระทำด้วยตนเองมาใช้ในการพัฒนาการทำงานเป็นทีมของนักเรียน

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดกิจกรรมแนะแนว

3.1 ความหมายของกิจกรรมแนะแนว

การแนะแนว มาจากภาษาอังกฤษว่า Guidance ซึ่งมีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

กรมวิชาการ (2546) ได้ให้คำอธิบายไว้ว่า กิจกรรมแนะแนว หมายถึง กิจกรรมที่มุ่งเน้นส่งเสริมพัฒนาผู้เรียน โดยมีความรักและมีการเห็นคุณค่าของตนเองและเห็นคุณค่าของผู้อื่น สามารถพึ่งตนเอง มีทักษะในการเลือกแนวทางการศึกษา การงานและอาชีพชีวิตและสังคม มีสุขภาพจิตที่ดี มีจิตสำนึกในการทำประโยชน์ต่อครอบครัว สังคม ประเทศชาติ โดยได้กำหนดขอบข่ายในการจัดกิจกรรมแนะแนว ให้เป็นตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. การจัดกิจกรรมแนะแนวด้านการศึกษา มีเป้าหมายให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองในเรื่องของการเรียนได้อย่างเต็มรูปแบบ สามารถหาข้อมูลในการวางแผนการเรียน การสำเร็จการศึกษา การศึกษาต่อ โดยมีเทคนิคกลวิธีการและทักษะการเรียนรู้ มีนิสัยใฝ่เรียนรู้ และสามารถวางแผนการเรียน รวมทั้งการศึกษาต่อได้อย่างเหมาะสมกับตนเอง

2. การจัดกิจกรรมแนะแนวด้านการทำงานและอาชีพ จะมุ่งให้ผู้เรียนได้รู้จักตนเอง รู้จักโลกของงานอาชีพอย่างหลากหลายแบบ ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีและทักษะพื้นฐานที่จำเป็นในอาชีพ ผู้เรียนมีการเตรียมตัวสู่อาชีพ ตลอดจนมีการพัฒนางานอาชีพตามที่ตนเองถนัดและสนใจ

3. การจัดกิจกรรมด้านชีวิตและสังคม จะเน้นให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจตนเอง รู้จักตนเองรู้และเห็นคุณค่าของคนรอบข้าง มีสภาวะทางอารมณ์ที่ดี มีความคิดบวก สามารถดำรงชีวิต พร้อมทั้งปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้อย่างเหมาะสม

มัทธรา ธรรมบุศย์ (2558, น. 2) ได้ให้ความหมายของการแนะแนวไว้ว่า การแนะแนว หมายถึง กระบวนการทางการศึกษาที่ช่วยให้บุคคลรู้จัก เข้าใจตนเอง และสิ่งแวดล้อม สามารถนำตนเองได้ แก้ปัญหาได้ด้วยตนเองและพัฒนาตนเองได้ตามศักยภาพ ปฏิบัติตนให้เป็นสมาชิกที่ดีของสังคม

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2559, น.7) กล่าวถึงความหมายของกิจกรรมแนะแนว หมายถึง มวลประสบการณ์การเรียนรู้ที่จัดทำขึ้นในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อสนองตอบบริการจัดวางตัวบุคคลบนพื้นฐานของหลักการ วิธีการและเทคนิคทางจิตวิทยา โดยคำนึงถึงความจำเป็นหรือความต้องการของผู้รับบริการ เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจตน ความเข้าใจคน และสภาพแวดล้อม อันนำไปสู่การปรับตน การวางแผนและการจัดการชีวิตด้านต่าง ๆ อย่างเต็มศักยภาพ ครอบคลุมทักษะการพัฒนา ชีวิตส่วนตนและสังคมทักษะการเรียนรู้และทักษะพื้นฐานทางการงานอาชีพ

อัครา เอิบสุขสิริ (2559, น.196) ได้กล่าวว่า กิจกรรมแนะแนว หมายถึง กระบวนการช่วยเหลือ บุคคลให้รู้จักและเข้าใจตนเอง เข้าในสภาพแวดล้อมสามารถตัดสินใจในการแก้ปัญหาต่าง ๆ และวางแผนชีวิตได้อย่างฉลาด โดยพัฒนาตนเองให้เติบโตเต็มศักยภาพและดำเนินชีวิตอย่างมีความสุขมีคุณค่าต่อสังคม

ลลันลลิต กันธิยะ (2560, น. 46) ได้กล่าวว่า กิจกรรมแนะแนวเป็นกิจกรรมที่ผู้ให้บริการจัดประสบการณ์โดยมุ่งแก้ไขปรับปรุง พัฒนาและส่งเสริมให้ผู้รับบริการ ทั้งรายบุคคลและรายกลุ่ม ทุกเพศ ทุกวัย ทั้งด้านการศึกษาอาชีพ ส่วนตัวและสังคม เพื่อให้ผู้บริการ รู้และเข้าใจตนเองในการจัดการกับปัญหาได้อย่างถูกวิธี

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า กิจกรรมแนะแนว คือกิจกรรมที่มุ่งพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนโดยกระบวนการที่มีลำดับขั้นตอนมีวัตถุประสงค์และมีเป้าหมายที่ชัดเจน เพื่อส่งเสริมการตัดสินใจการแก้ปัญหาด้านการศึกษาด้านอาชีพ ด้านส่วนตัวและสังคมของนักเรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจตน เข้าใจผู้อื่นและสามารถปรับตัวอย่างเหมาะสมในสังคมพร้อมทั้งพัฒนาตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.2 ความสำคัญของกิจกรรมแนะแนว

ลัดดาวรรณ ณ ระนอง และคณะ (2554, น. 1-23) ได้กล่าวไว้ว่า คนทั่วไปเข้าใจว่าการแนะแนวเป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นในโรงเรียน เพื่อให้บริการเฉพาะกับนักเรียนเท่านั้น แต่ที่จริงแล้วงานแนะแนวมีความสำคัญต่อบุคคลอื่น ๆ หลังจากมีการประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และกฎกระทรวงว่าด้วยเรื่องข้อกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการเงื่อนไขในการจัดระบบงานและกิจกรรมแนะแนวให้คำปรึกษาและฝึกอบรมแก่นักเรียน นักศึกษาและผู้ปกครอง พ.ศ. 2548 การแนะแนวยิ่งมีความสำคัญและจำเป็นยิ่งขึ้น

สมร ทองดี ปราณิรามสุต (2555, น. 249 - 250) ได้กล่าวถึงความสำคัญของกิจกรรมแนะแนว ไว้ว่ากิจกรรมแนะแนวจะช่วยอำนวยความสะดวกให้ครูแนะแนวและนักเรียนมีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน ครูแนะแนวได้รู้จักนักเรียนดีขึ้น สามารถนำบริการแนะแนวทุกบริการมาสู่นักเรียนทุกคนช่วยให้ครูแนะแนว ได้จัดกิจกรรมแนะแนวให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของนักเรียนได้มากขึ้น

นิรนาท แสนสา (2556, น. 90) ได้เสนอความเห็น ว่า กิจกรรมแนะแนวมีความสำคัญต่อผู้เรียนหรือผู้รับบริการ 3 ประการ ได้แก่

1. ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้เข้าใจตนเอง เห็นคุณค่าตนเอง รักและพึงพอใจในความเป็นตัวของตัวเอง รู้จักเป็นผู้ให้ - ผู้รับสามารถปรับตัวและสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีกับผู้อื่น
2. ป้องกันปัญหาต่าง ๆ ที่จะเกิดแก่ผู้เรียนโดยเฉพาะอย่างยิ่งในสภาพสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงเข้าสู่ประชาคมอาเซียนที่มีความหลากหลายด้านเชื้อชาติ ศาสนา วัฒนธรรม อาจก่อให้เกิดการถูกล่อลวง การใช้แรงงานข้ามชาติ การละเมิดสิทธิส่วนบุคคล การแพร่ระบาดของยาเสพติด รวมทั้งการกระทำความรุนแรงต่าง ๆ ต่อบุคคล
3. เป็นการส่งเสริมการจัดการปัญหาของผู้เรียน ทั้งด้านการศึกษา การประกอบอาชีพ และการพัฒนาส่วนตัวกิจกรรมแนะแนวทั้งที่สนองความต้องการรายบุคคลและแบบกลุ่ม ช่วยเพิ่มความสามารถในการเผชิญและก้าวพ้นปัญหาอุปสรรค เพื่อพัฒนาสู่การเปลี่ยนแปลงของชาติได้

อัครา เอิบสุขสิริ (2559, น. 197 - 205) ได้กล่าวว่า ความสำคัญของการแนะแนวว่า มนุษย์เกิดมาพร้อมกับความต้องการต่าง ๆ ตลอดเวลา ตั้งแต่ลืมตาดูโลกจนวาระสุดท้ายของชีวิต ระยะเวลาเป็นความต้องการเรื่องปัจจัยสี่ เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตได้ ยิ่งเติบโตความต้องการยิ่งมากขึ้น ความต้องการที่ไม่สามารถตอบสนองได้ก็จะกลายเป็นปัญหาที่รบกวนการแก้ไข แก้ไขได้ก็มีความสุข แก้ไขไม่ได้ก็เครียด เป็นความเครียด ปัญหาทั้งหลายของมนุษย์มีสาเหตุมาจากทั้งภายในตนเองและจากภายนอกคือ สภาพแวดล้อม

จากการศึกษาความสำคัญของกิจกรรมแนะแนวสรุปได้ว่า กิจกรรมแนะแนวเป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญที่มุ่งเน้นให้นักเรียนได้รู้จักและเข้าใจตนเองมากขึ้น สามารถปรับตัวให้เข้ากับ

สภาพแวดล้อมทางสังคมและสถานการณ์ต่าง ๆ รอบตัวได้ดี นำไปสู่การพัฒนา ป้องกันและแก้ปัญหา สามารถตัดสินใจในการเลือกสิ่งที่ต้องการได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม พร้อมทั้งส่งเสริมในการพัฒนา ด้านการศึกษา อาชีพ สังคมและส่วนตัว พัฒนาอย่างมีคุณภาพเป็น กำลังในการพัฒนาสังคมและ ประเทศชาติต่อไป

3.3 ขอบข่ายของกิจกรรมแนะแนว

ภารกิจกรมแนะแนวให้ประสบความสำเร็จและบรรลุเป้าหมายที่วางไว้นั้น ผู้จัด กิจกรรมควรคำนึงถึงขอบข่ายของการจัดกิจกรรมแนะแนวดังนี้

สมร ทองดีและปราณีรามสูต (2555, น.33-47) ได้กล่าวถึงความสำคัญของขอบข่าย ของกิจกรรมแนะแนวว่าอาจมองได้หลายลักษณะ เช่น อาจมองในลักษณะกิจกรรมแนะแนวในชั้น เรียนและกิจกรรมแนะแนวนอกชั้นเรียนหรืออาจมองในลักษณะกิจกรรมสั้น ๆ เหมือนการสอนแต่ละ ชั่วโมงและกิจกรรมในรูปแบบของ โครงการที่ใช้เวลาต่อเนื่องยาวนานขึ้น แต่ในความหมายที่ใช้กัน ทั่วไปสำหรับวงการแนะแนวในประเทศไทย หมายถึงขอบข่ายของกิจกรรมแนะแนวด้านการศึกษา ด้านอาชีพ ด้านส่วนตัวและสังคม ดังนั้นเมื่อมาถึงยุค ปัจจุบันจะแบ่งได้ไม่ชัดเจนดังได้กล่าวไว้แล้วใน เรื่องของการกำหนดวัตถุประสงค์ของกิจกรรมที่จะต้องบูรณาการองค์ความรู้ทุกด้านเข้าด้วยกันเพื่อ ความเป็นคนดีคนเก่งและมีความสุข ดังนั้น กิจกรรมแนะแนว แต่ละด้านจะต้องผสมผสานด้านอื่นเข้า ไปด้วย แต่การแบ่งขอบข่ายกิจกรรมแนะแนวของประเทศไทย เรายังยึดตามจุดเน้นมากที่สุดของ กิจกรรมว่าเน้นด้านการศึกษา หรือเน้นด้านอาชีพหรือเน้นด้านส่วนตัว และสังคมเป็นหลักนอกจาก ขอบข่ายของกิจกรรมแนะแนวที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้นทั้งสามด้าน การจัดกิจกรรมแนะแนว จำเป็นต้องให้สอดคล้องกับผู้รับบริการทั้ง 3 วัย ได้แก่ วัยเด็ก วัยรุ่นและวัยผู้ใหญ่ เพราะบุคคลในแต่ละวัยจะมีธรรมชาติประจำวัยปัญหาความแตกต่างที่แตกต่างกัน ซึ่งในการจัดกิจกรรมแนะแนวนั้นมี รูปแบบ คือ กิจกรรมแนะแนวรายบุคคลและกิจกรรมแนะแนวเป็นกลุ่ม โดยคำนึงถึงผู้รับบริการเป็น สำคัญทั้งด้านความพร้อมความเต็มใจและความจำเป็นของการพัฒนาว่ามุ่งทักษะสังคมมากน้อย เพียงใด นอกจากนี้ยังมีปัจจัยอื่นที่ต้องพิจารณาไปด้วย เช่น งบประมาณ เวลาแรงงานและความ พร้อมของ ผู้รับบริการ

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษาสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ, 2553, น.22) ได้กล่าวว่า การจัดกิจกรรมแนะแนว มีองค์ประกอบ 3 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการศึกษา ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองในด้านการเรียนอย่างเต็มตามศักยภาพ รู้จักแสวงหาและใช้ข้อมูลประกอบการวางแผนการเรียนหรือการศึกษาต่อได้อย่างมีประสิทธิภาพมีนิสัยใฝ่รู้ใฝ่เรียน มีวิธีการเรียนรู้และสามารถวางแผนการเรียนหรือการศึกษาต่อได้อย่างเหมาะสม

2. ด้านอาชีพ ผู้เรียนได้รู้จักตนเองในทุกด้าน มีความรู้และเข้าใจโลกของงานอาชีพ อย่างหลากหลาย มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพสุจริต มีการเตรียมตัวสู่อาชีพ สามารถวางแผนเพื่อประกอบอาชีพ ตามที่ตนเองมีความถนัดและสนใจ

3. ด้านส่วนตัวและสังคม ผู้เรียนรู้จักและเข้าใจตนเอง รักและเห็นคุณค่าของตนเอง และผู้อื่นรักขังสิ่งแวดล้อม มีวุฒิภาวะทางอารมณ์มีเจตคติที่ดีต่อการมีชีวิตที่ดีมีคุณภาพมีทักษะชีวิต และสามารถปรับตัวดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

อัชรา เอ็บซุซสิริ (2559, น. 214 - 215) ได้กล่าวว่า เพื่อให้งานแนะแนวมีขอบข่าย ครอบคลุมปรัชญาและหลักการแนะแนว สถานศึกษาต่าง ๆ จึงดำเนินงานแนะแนวเป็น 3 ประเภท ได้แก่

1. การแนะแนวการศึกษา (Educational Guidance) เป็นการแนะแนวที่มี จุดประสงค์ ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้อย่างมีความสุข มีประสิทธิภาพ ประสบความสำเร็จ โดยการ ช่วยให้ผู้เรียนรู้จักตนเองว่ามีความถนัด มีความสามารถด้านใด เพื่อให้สามารถเลือกเรียนได้อย่าง เหมาะสมกับความถนัด ความสามารถ รู้จักค้นคว้าหาความรู้ การแบ่งเวลาเรียน การแก้ไขปัญหาต่างๆ ตลอดจนสามารถกำหนด เป้าหมายด้านการเรียนได้อย่างเหมาะสม

2. การแนะแนวอาชีพ (Vocational Guidance) เป็นการแนะแนวที่มีวัตถุประสงค์ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนรู้จักโลกของอาชีพ รู้จักเตรียมตัวเพื่อเข้าสู่อาชีพ สามารถเลือกอาชีพได้ตรงกับ ความถนัด ความสนใจ ความต้องการของตน เลือกประกอบอาชีพได้อย่างเหมาะสม มีความก้าวหน้าใน อาชีพ

3. การแนะแนวด้านปัญหาส่วนตัวและสังคม (Personal and Social Guidance) เป็นการแนะแนวที่มีวัตถุประสงค์ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาบุคลิกภาพที่ดี สามารถปรับตัวเข้ากับ สภาพแวดล้อมและสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความสุขในชีวิต แก้ไขปัญหาได้อย่างเฉลียวฉลาด มี มนุษย์สัมพันธ์ที่ดี เข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเองในสถานการณ์ต่าง ๆ รู้ว่าควรจะทำปฏิบัติตนอย่างไร มี สุขภาพจิตดี พึ่งพาตนเองได้

จากที่กล่าวข้างต้น พอสรุปได้ว่าการจัดกิจกรรมแนะแนวให้มีประสิทธิภาพและ บรรลุ เป้าหมายที่วางไว้ต้องครอบคลุมงานแนะแนวทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านการศึกษา ด้านอาชีพ ด้าน ส่วนตัวและสังคม

3.4 ประโยชน์ของกิจกรรมแนะแนว

มณฑรา ธรรมบุศย์ (2558, น. 2) ได้กล่าวถึง ประโยชน์ของกิจกรรมแนะแนว พอ สรุปได้ดังนี้

1. ช่วยให้นักเรียนได้รู้จักและเข้าใจตนเองอย่างถ่องแท้ ทำให้สามารถปรับตัวอยู่ใน สังคมได้เป็นอย่างดี รู้จักเลือกและตัดสินใจได้อย่างฉลาดและเหมาะสมแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่ตนประสบ

ได้อย่างมีประสิทธิภาพ วางแผนการใช้ชีวิตในอนาคตของตนเองและนำตนเองไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ทั้งยังช่วยให้นักเรียนได้รับการส่งเสริมพัฒนาให้เกิดความเจริญงอกงามทุกด้าน

2. ช่วยให้คุณครูได้รู้จักนักเรียนของตนแต่ละคนอย่างลึกซึ้ง ทำให้อยอมรับนักเรียนในฐานะเป็นเอกัตบุคคล เข้าใจว่านักเรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกันในด้านต่าง ๆ เช่น สติปัญญา สภาพร่างกาย ความถนัด ความสนใจ ค่านิยม ทำให้ทางโรงเรียนสามารถจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม และสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน และช่วยให้เกิดปัญหาของโรงเรียนที่เกิดจากนักเรียนลดน้อยลงไปอีกด้วย

3. ช่วยให้อัตราการตาและผู้ปกครองของนักเรียนรู้จักและเข้าใจเด็กของตนดีขึ้น ในฐานะที่เป็นบุคคลคนหนึ่งซึ่งแตกต่างจากบุคคลอื่น ๆ และให้ความร่วมมือแก่ทางโรงเรียนในการส่งเสริมพัฒนาบุตรหลานของตน

4. ช่วยให้อำเภอและประเทศชาติได้ประชากรที่มีคุณภาพ ไม่เป็นผู้ก่อให้เกิดปัญหาสังคม และช่วยเพิ่มพูนเศรษฐกิจของประเทศเนื่องจากเด็กได้เรียนและประกอบอาชีพที่สอดคล้องกับความสามารถ ความถนัดและความสนใจของตน

จากที่กล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมแนะแนว มีประโยชน์ทั้งต่อตัวนักเรียน ช่วยให้นักเรียนได้รู้จักและเข้าใจตนเองอย่างถ่องแท้ ช่วยให้ครูได้รู้จักนักเรียนของตนแต่ละคนอย่างลึกซึ้ง ผู้ปกครองยอมรับสภาพความเป็นจริงเกี่ยวกับบุตรหลานของตน ชุมชนรอบข้างช่วยให้ประเทศชาติมีพลเมืองที่ดีมีความสุข

3.5 แนวทางการจัดกิจกรรมแนะแนว

การจัดกิจกรรมแนะแนวให้ประสบความสำเร็จ จะต้องมีความเหมาะสม สอดคล้องกับขอบข่ายของการจัดกิจกรรมแนะแนว

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2552, น.22) ได้กำหนดแนวทางในการดำเนินการจัดกิจกรรมแนะแนวไว้ดังนี้คือ

1. ศึกษาวิเคราะห์สภาพปัญหาความต้องการความสนใจธรรมชาติของผู้เรียน
2. วิเคราะห์สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะที่พึงประสงค์วิสัยทัศน์ของสถานศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลของผู้เรียนเป็นรายบุคคล
3. กำหนดสัดส่วนของกิจกรรมแนะแนวให้ครอบคลุมด้านการศึกษา ด้านอาชีพด้านส่วนตัวและสังคม โดยยึดสภาพปัญหาความต้องการความสนใจตลอดจนธรรมชาติของผู้เรียนและเป้าหมายของสถานศึกษาโดยครูผู้ปกครองและผู้เรียนมีส่วนร่วม

4. กำหนดวัตถุประสงค์การจัดกิจกรรมแนะแนวของสถานศึกษา เป็นระดับการศึกษาและ

ชั้นปี

5. ออกแบบการจัดกิจกรรมแนะแนว ประกอบด้วยวัตถุประสงค์การจัดกิจกรรมเวลา จัดกิจกรรม หลักฐานการทำกิจกรรมและการประเมินผล

6. จัดทำแผนการจัดกิจกรรมแนะแนวรายชั่วโมง ประกอบด้วย ชื่อกิจกรรม จุดประสงค์ การจัดกิจกรรม เวลา เนื้อหาสาระวิธีดำเนินกิจกรรม สื่ออุปกรณ์และการประเมินผล

7. จัดกิจกรรมแนะแนวตามแผนการจัดกิจกรรมแนะแนวและประเมินผลการจัดกิจกรรม

8. ประเมินเพื่อตัดสินผลและสรุปรายงานตามเนื้อหาข้างต้น แนวการจัดกิจกรรมแนะแนวที่กำหนดไว้ก็เพื่อประโยชน์สูงสุดแก่ตัวผู้เรียนซึ่งจะได้รับการแนะแนวอย่างมีระบบมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนมีส่วนร่วมและมีใจรักที่จะเข้าร่วมกิจกรรมแนะแนว ซึ่งเป็นกิจกรรมที่เติมไปด้วยข้อมูลที่เป็นประโยชน์สำหรับการใช้ชีวิตประจำวันทั้งในด้านการศึกษา ด้านอาชีพ และด้านส่วนตัวและสังคม ลักษณะของกิจกรรมแนะแนวเป็นกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อให้ผู้เรียนค้นพบตนเองในด้านการศึกษา ด้านอาชีพด้านส่วนตัวและสังคม โดยใช้เทคนิคและวิธีการที่หลากหลายเน้นคุณลักษณะที่พึงประสงค์ โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลไม่เน้นเนื้อหาด้านวิชาการและเป็นกิจกรรมที่สามารถวัดและประเมินผลได้จริง

สมาคมแนะแนวแห่งประเทศไทย (2554, น. 45) ได้เสนอแนะแนวทางการจัดกิจกรรมแนะแนวในชั้นเรียน ไว้ดังนี้

1. ศึกษาวิเคราะห์สภาพปัญหา ความต้องการ ความสนใจธรรมชาติของผู้เรียน
2. วิเคราะห์สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะที่พึงประสงค์ ทัศนคติของสถานศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลของผู้เรียนเป็นรายบุคคล
3. กำหนดสัดส่วนของกิจกรรมแนะแนวให้ครอบคลุมด้านการศึกษา อาชีพส่วนตัวและสังคม โดยยึดสภาพปัญหา ความต้องการ ความสนใจ ตลอดจนธรรมชาติของผู้เรียน และเป้าหมายของสถานศึกษาโดยครู ผู้ปกครองและผู้เรียนมีส่วนร่วม
4. กำหนดวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมแนะแนวของสถานศึกษาเป็นระดับการศึกษาและชั้นปี
5. ออกแบบการจัดกิจกรรมแนะแนวประกอบด้วย ชื่อกิจกรรม วัตถุประสงค์ พฤติกรรม ผู้เรียน หลักฐานการทำกิจกรรม วิธีการประเมินผลภาคเรียนและจำนวนเวลาที่จัดกิจกรรมแนะแนว
6. การจัดทำแผนกิจกรรมแนะแนวรายชั่วโมง ประกอบด้วย ชื่อกิจกรรม เวลา วัตถุประสงค์สาระสำคัญ ชิ้นงาน/ภาระงาน วิธีการจัดกิจกรรม สื่อ/อุปกรณ์ และการประเมินผล
7. การจัดกิจกรรมแนะแนวตามแผนการจัดกิจกรรมแนะแนวและประเมินผล การจัดกิจกรรม

8. ประเมินเพื่อตัดสินผล และสรุปรายงาน

สมร ทองดี และปราณีรามสุด (2555, น.29-41) ได้กล่าวว่า ถึงหลักการพัฒนา กิจกรรมแนะแนวสรุปได้ดังนี้

1. ลักษณะของสิ่งที่ต้องการพัฒนาในการพัฒนากิจกรรมแนะแนวควรครอบคลุม ขอบข่ายของการแนะแนวทั้งด้านการศึกษา ด้านอาชีพและด้านส่วนตัวและสังคม โดยคำนึงถึงปัจจัย ในด้านต่าง ๆ อาทิความจำเป็นและความต้องการของผู้บริการ สภาพสังคมและปัญหากระแส โลกาภิวัตน์ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พระราชบัญญัติการศึกษาแผนพัฒนางานแนะแนว เพื่อ กำหนดเป็นวัตถุประสงค์ในการพัฒนากิจกรรมแนะแนวโดยให้สอดคล้องกับปรัชญาการแนะแนวที่ มุ่งเน้นในการพัฒนาและเสริมสร้างตนเองสามารถแก้ปัญหาป้องกันปัญหาได้

2. ลักษณะของผู้รับบริการการพัฒนากิจกรรมแนะแนวจะต้องจัดให้สอดคล้องกับ พัฒนาการ แต่ละวัยที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย 3 วัย ได้แก่

2.1 วัยเด็ก เป็นวัยที่ชอบสนุกสนาน สนุกสนาน สนใจการเล่น รับรู้เชิงรูปธรรม มากกว่า นามธรรม ควรเน้นกิจกรรมการเรียนรู้ปนเล่นส่งเสริมการแสดงออกใช้สื่อหรือกิจกรรม สอดแทรก การพัฒนาทางสังคมและเน้นกิจกรรมกลุ่ม

2.2 วัยรุ่น เป็นวัยที่ให้ความสำคัญกับการมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่นต้องการ การ ยอมรับ ความอิสระแสวงหาเอกลักษณ์และบทบาทสนใจการมีอุดมการณ์แห่งชีวิตมีพลังมากทั้ง ด้าน ร่างกายความคิด และปัญญาควรเน้นกิจกรรมแบบกลุ่มและให้ลงมือปฏิบัติมากที่สุดการฝึกทักษะ สังคมด้านการยอมรับส่งเสริมกิจกรรมประเภทที่ช่วยให้ได้แสดงออกให้มีการคิดวิเคราะห์กรณีศึกษา ใช้สื่อเกม เพลงและกระบวนการกลุ่มที่สอดคล้องกับยุคสมัย

2.3 วัยผู้ใหญ่ เป็นวัยที่มีประสบการณ์ชีวิตหลายด้าน มีสถานะทางสังคม มีอาชีพ มีวุฒิภาวะทางอารมณ์แต่อาจมีปัญหาบางประการที่เกี่ยวกับการปรับตัวทางอาชีพและสังคมควรเน้น กิจกรรมที่ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์ระหว่างผู้รับบริการและผู้ให้บริการ เน้นการ คิดวิเคราะห์หาเหตุผลและเสนอแนวคิด ควรหลีกเลี่ยงกิจกรรมที่ทำให้ผู้รับบริการเล่น สนุกสนานหรือออกท่าทางมากเกินไป

จากที่กล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า แนวทางการจัดกิจกรรมแนะแนวให้ประสบความสำเร็จ จะต้องมีความเหมาะสมสอดคล้องกับขอบข่ายของการจัด กิจกรรมแนะแนว ดังนี้ การจัดกิจกรรมแนะแนวควรครอบคลุมขอบข่ายของการแนะแนวทั้งด้าน การศึกษา ด้านอาชีพและด้านส่วนตัวและสังคม

3.6 ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมแนะแนว

การดำเนินกิจกรรมแนะแนวให้มีประสิทธิภาพนั้นย่อมขึ้นอยู่กับข้อกำหนดขั้นตอน อย่างเป็นระบบมีผู้กล่าวถึงขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมแนะแนวไว้ ดังนี้

สมร ทองดีและ ปราณีย์ รามสูต(2554, น.48) ได้กล่าวว่า ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม
 แนวโน้มที่จัดในชั้นเรียนควรประกอบด้วยขั้นนำเข้าสู่กิจกรรม ขั้นดำเนินกิจกรรม ขั้นสรุปและขั้น
 ประเมินผลกิจกรรม เพื่อมุ่งให้ผู้รับบริการนำผลการเรียนรู้จากกิจกรรมไปใช้ประโยชน์โดยใช้แนวคิดจาก
 ทฤษฎี การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Participatory Learning) ที่เน้นการเรียนรู้เชิงประสบการณ์
 (Experiential Learning) และการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม (Group Process Learning) ซึ่ง
 นักการศึกษาส่วนใหญ่ยอมรับว่าการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมจะเสริมสร้างผู้รับบริการทั้งกระบวนการคิด
 และการปฏิบัตินำไปสู่ การปรับเปลี่ยนและพัฒนาพฤติกรรมซึ่งผู้ให้บริการต้องกระตุ้นให้ผู้รับบริการได้
 เป็น “ผู้ร่วมทำกิจกรรม” ไม่ใช่ “ผู้สังเกตการณ์” ต้องจัดกิจกรรมให้ผู้รับบริการมีอารมณ์ร่วม
 สนุกสนานมีชีวิตชีวาโดยอาจใช้เกม เพลง นิทาน ข่าวกรณีศึกษา ฯลฯ เป็นสื่อแนวทางในการจัด
 กิจกรรมที่เน้นการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ 4 ขั้นตอนคือ

1. แลกเปลี่ยนประสบการณ์ (Experiencing) ผู้รับบริการอาจเล่นเกม บทบาท
 สมมติ ทำงาน ทำกิจกรรม สถานการณ์จำลองฟังหรืออ่านกรณีศึกษาค้นคว้า เล่าอดีตเล่าเรื่องแบ่งปัน
 ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับสาระสำคัญหรือผลลัพธ์การเรียนรู้หรือจุดมุ่งหมายของกิจกรรม

2. สะท้อนกลับการเรียนรู้ (Reflecting) ผู้รับบริการแสดงความคิดเห็นความรู้สึก
 วิเคราะห์พิจารณาหาเหตุผลจากการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ขั้นที่ 1 เพื่อหาคำตอบว่าเกิดอะไรขึ้น
 จากขั้นที่ 1 นั้นหรือเขาตีความสิ่งนั้นว่าอย่างไร

3. สรุปสาระสู่ชีวิต (Generalizing) ผู้รับบริการสร้างองค์ความรู้หรือสรุปสาระการ
 เรียนรู้จากการอภิปรายสะท้อนกลับการเรียนรู้จากทฤษฎีและแนวคิดเพิ่มเติมต่อไปอีกเพื่อ
 ความสมบูรณ์ของสาระการเรียนรู้ที่สัมพันธ์กับชีวิต

4. คิดและนำไปปฏิบัติ (Applying) ผู้รับบริการทดลองประยุกต์ใช้สาระการเรียนรู้สู่
 ชีวิต โดยอาจทดลองแก้ปัญหาสถานการณ์จำลอง สร้างคำขวัญ วางแผนพัฒนาตน จูงใจตนเองในการ
 ปฏิบัติตามแผน

จากที่กล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมแนวโน้มนำเข้าสู่กิจกรรม ขั้นดำเนินกิจกรรม ขั้นสรุปและขั้นประเมินผลกิจกรรม

3.7 ความหมายของชุดกิจกรรมแนวโน้มนำ

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2558, น.10-5) ได้กล่าวว่า ชุดกิจกรรมแนวโน้มนำเป็น
 เครื่องมือ ที่สร้างขึ้นโดยใช้สื่อประสม เช่น รูปภาพ วิดีทัศน์ แถบบันทึกเสียง เอกสารที่บันทึก
 รายละเอียดของกิจกรรมต่าง ๆ อาทิเช่น เกม กรณีตัวอย่าง บทบาทสมมติ และฝึกหัดก่อนเรียนและ
 หลังเรียน โดยจัดไว้เป็นชุดกล่องหรือซองจะบรรจุคู่มือครู คู่มือนักเรียนและสื่อประกอบการจัด
 กิจกรรมแต่ละเรื่อง

มณีรัตน์ อินทองคำ (2564, น.43) ได้กล่าวว่า ชุดกิจกรรมแนะแนว หมายถึง เครื่องมือที่สร้างขึ้น อย่างเป็นระบบ ให้ความสอดคล้องกับเนื้อหาวิชา วัตถุประสงค์และกิจกรรม เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมการเรียนรู้ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ได้แก่ สารระสำคัญ วัตถุประสงค์ สารระการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้หรือแหล่งการเรียนรู้การวัดและประเมินผลการเรียนรู้และบันทึกหลังการสอน

จากที่กล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ชุดกิจกรรมแนะแนว หมายถึง เครื่องมือการแนะแนว อย่างเป็นระบบ ประกอบด้วยกิจกรรมแนะแนวหลาย ๆ กิจกรรมที่นำมารวมกันอย่างเป็นระบบตาม เป้าหมายและขอบข่ายของการแนะแนว เพื่อช่วยปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้ตรงตามเป้าหมายตาม ขอบข่ายของงานแนะแนว ผู้รับบริการการพัฒนากิจกรรมแนะแนวจะต้องจัดให้สอดคล้องกับ พัฒนาการแต่ละวัยที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย 3 วัย คือวัยเด็ก วัยรุ่น และวัยผู้ใหญ่

3.8 ความสำคัญของชุดกิจกรรมแนะแนว

วัชร มีทรัพย์(2555, น. 127- 128) ได้กล่าวถึงความสำคัญของกิจกรรมแนะแนว ว่า เป็นกระบวนการที่ช่วยให้ผู้รับบริการได้พัฒนาความเข้าใจตนเองและผู้อื่น ทั้งทางด้านความสามารถ ความถนัด ความสนใจและบุคลิกภาพ มีวิธีวัดอย่างถูกต้อง ทำให้เกิดการรับรู้ของบุคคลตรงตามความ เป็นจริงช่วยให้เข้าใจเรื่องราวความรู้สึกของผู้อื่น ก่อให้เกิดความเห็นใจกันทำให้เกิดการเปิดเผยตนเอง อันเป็นความผูกพันที่ลึกซึ้ง ช่วยให้ผู้รับบริการได้พัฒนาทักษะในการคิด วิเคราะห์ ตัดสินใจ แก้ปัญหา และการคิดสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นประโยชน์ในชีวิต การศึกษา การทำงาน และส่วนตัว ช่วยพัฒนาทักษะ มนุษย์สัมพันธ์ ปรับตัวเข้ากับบุคคลทุกเพศทุกวัย มีสัมมาคารวะ มีเมตตา และความจริงใจ ช่วยให้ผู้รับบริการได้พัฒนาบุคลิกภาพให้เป็นบุคคลที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออก มีความรับผิดชอบ มีวินัย มีทรรศนะที่ดีต่อ ตนเองและผู้อื่น

สุนิสา วงศ์อารีย์ (2559, น. 29) กล่าวถึงความสำคัญของการจัดบริการแนะแนวขึ้น ในสถานศึกษา ถ้าสถานศึกษาสามารถให้บริการแก่ผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ จะก่อให้เกิด ประโยชน์ดังต่อไปนี้

1. ประโยชน์ต่อผู้เรียน การแนะแนวช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจตนเองอย่างถูกต้อง รู้ถึง ข้อบกพร่องและความสามารถพิเศษของตน มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ซึ่งจะ ช่วยให้ผู้เรียนสามารถพิจารณาตัดสินใจได้อย่างถูกต้อง สามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่ตนประสบได้อย่าง มีประสิทธิภาพสามารถวางแผนการชีวิตในอนาคตของตนเองและสามารถนำตนเองไปสู่เป้าหมายที่ วางไว้ รวมทั้งสามารถที่จะปรับตัวได้อย่างเหมาะสมและดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข

2. ประโยชน์ต่อครูอาจารย์และสถานศึกษา บริการต่าง ๆ ในงานแนะแนวจะช่วยให้ ครู อาจารย์เข้าใจผู้เรียนได้ดีขึ้นทุกด้าน ทำให้ยอมรับและเข้าใจว่าผู้เรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกัน ในด้านต่าง ๆ สามารถปรับปรุงการเรียนการสอนและการปกครองได้เหมาะสม สามารถจัดแบ่งผู้เรียน

ออกตามความสามารถ และจัดบทเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และจะช่วยให้สถานศึกษาสามารถจัดกิจกรรม และบริการต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน ซึ่งจะเป็นการช่วยลดปัญหาเรื่องความประพฤติของผู้เรียนอีกด้วย

3. ประโยชน์ต่อผู้ปกครองการแนะแนวจะช่วยให้ผู้ปกครองมีความเข้าใจเด็กของตนเอง ดีขึ้น เข้าใจถึงแนวทางและโอกาสในการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ ซึ่งจะช่วยให้ผู้ปกครองสามารถชี้แนะแนวทางแก่เด็กของตนได้ดีขึ้น นอกจากนี้การแนะแนวจะช่วยให้ผู้ปกครองยอมรับขีดจำกัด ความสามารถของเด็กจะไม่เร่งรัดให้เด็กทำงานเกินความสามารถอันจะเป็นผลเสียแก่เด็ก และให้ความร่วมมือแก่ทางสถานศึกษาในการส่งเสริมพัฒนาบุตรหลานของตน

4. ประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติการแนะแนวช่วยให้สังคมและประเทศชาติได้ที่มีคุณภาพ ไม่เป็นผู้ที่จะก่อให้เกิดปัญหาสังคม และช่วยเพิ่มพูนเศรษฐกิจของประเทศเนื่องจากเด็กได้เรียนและได้ประกอบอาชีพที่สอดคล้องกับความสามารถความถนัดและความสนใจของตนเอง

จรรยา หนูบุญรักษ์ (2562, น.43) พอสรุปได้ว่า ชุดกิจกรรมแนะแนวมีความสำคัญในพัฒนาป้องกันปัญหาและแก้ปัญหาของผู้รับบริการทั้งเด็ก วัยรุ่นและผู้ใหญ่ให้ครอบคลุมทั้ง 3 ขอบข่ายคือด้านการศึกษา ด้านอาชีพ ด้านส่วนตัวและสังคม ซึ่งมีจุดมุ่งหมายสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณค่าต่อสังคม และประเทศชาติ

จากที่กล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ความสำคัญของกิจกรรมแนะแนวจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนถ้าสถานศึกษาสามารถให้บริการแก่ผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ จะช่วยให้ผู้รับบริการได้พัฒนาความเข้าใจตนเองและผู้อื่น ทั้งทางด้านความสามารถ ความถนัด ความสนใจและบุคลิกภาพ ช่วยให้ผู้รับบริการได้พัฒนาทักษะในการคิด ช่วยพัฒนาทักษะมนุษยสัมพันธ์ ปรับตัวเข้ากับบุคคลทุกเพศทุกวัย ช่วยให้ผู้รับบริการได้พัฒนาบุคลิกภาพให้เป็น บุคคลที่กล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออก มีความรับผิดชอบ มีวินัย มีทัศนคติที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น

3.9 แนวทางจัดกิจกรรมแนะแนว

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553, น.7) เสนอแนวทางการจัดกิจกรรมแนะแนว ดังนี้

1. ศึกษาวิเคราะห์สภาพปัญหาความต้องการความสนใจและธรรมชาติของผู้เรียน
2. วิเคราะห์สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะที่พึงประสงค์วิสัยทัศน์ของสถานศึกษาและข้อมูลของผู้เรียนรายบุคคล
3. กำหนดสัดส่วนกิจกรรมแนะแนวให้ครอบคลุมด้านการศึกษาอาชีพ ส่วนตัวและสังคม
4. กำหนดวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมแนะแนวของสถานศึกษา
5. ออกแบบการจัดกิจกรรมแนะแนว

6. จัดทำแผนการจัดกิจกรรมแนะแนว
7. จัดกิจกรรมตามแผนและประเมินผลการจัดกิจกรรม
8. ประเมินเพื่อตัดสินใจและสรุปรายงาน

สมาคมแนะแนวแห่งประเทศไทย (2554, น. 45) ได้เสนอแนะแนวทางการจัดกิจกรรมแนะแนวในชั้นเรียน ไว้ดังนี้

1. ศึกษาวิเคราะห์สภาพปัญหา ความต้องการ ความสนใจธรรมชาติของผู้เรียน
2. วิเคราะห์สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะที่พึงประสงค์ ทัศนคติของสถานศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลของผู้เรียนเป็นรายบุคคล
3. กำหนดสัดส่วนของกิจกรรมแนะแนวให้ครอบคลุมด้านการศึกษา อาชีพส่วนตัว และ สังคม โดยยึดสภาพปัญหา ความต้องการ ความสนใจ ตลอดจนธรรมชาติของผู้เรียน และเป้าหมายของ สถานศึกษาโดยครู ผู้ปกครอง และผู้เรียนมีส่วนร่วม
4. กำหนดวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมแนะแนวของสถานศึกษาเป็นระดับการศึกษา และชั้นปี
5. ออกแบบการจัดกิจกรรมแนะแนวประกอบด้วย ชื่อกิจกรรม วัตถุประสงค์ พฤติกรรม ผู้เรียน หลักฐานการทำกิจกรรม วิธีการประเมินผลภาคเรียนและจำนวนเวลาที่จัดกิจกรรมแนะแนว
6. การจัดทำแผนกิจกรรมแนะแนวรายชั่วโมง ประกอบด้วย ชื่อกิจกรรม เวลา วัตถุประสงค์สาระสำคัญ ชิ้นงาน/ภาระงาน วิธีการจัดกิจกรรม สื่อ/อุปกรณ์ และการประเมินผล
7. การจัดกิจกรรมแนะแนวตามแผนการจัดกิจกรรมแนะแนว และประเมินผล การจัดกิจกรรม
8. ประเมินเพื่อตัดสินใจผล และสรุปรายงาน

วัฒนา วงศ์ษาบุตร (2558, น.31) ได้กล่าวว่า แนวทางการจัดกิจกรรมแนะแนวจะต้องจัดให้สอดคล้องกับปรัชญาของการแนะแนวและเหมาะสมกับช่วงวัย การมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้ให้และผู้รับบริการ เพื่อให้ผู้รับบริการรู้สึกอบอุ่นผ่อนคลาย สามารถพัฒนาและเสริมสร้างตนเอง

จากที่กล่าวข้างต้น พอสรุปได้ว่า แนวทางการจัดกิจกรรมแนะแนว ควรออกแบบกิจกรรมที่หลากหลาย ควรดำเนินการควบคู่ไปกับการจัดการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มสาระ โดยเน้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียนเป็นสำคัญ สอดคล้องกับความสนใจความต้องการแต่ละช่วงวัย ตลอดจนต้องให้สอดคล้องกับปรัชญาการศึกษา ทัศนคติของสถานศึกษา จุดมุ่งหมายของหลักสูตร เพื่อช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถอย่างเต็มศักยภาพทั้ง ทางร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา

3.10 เทคนิคการสอนกิจกรรมแนะแนว

ทศนา แชมมณี (2559, น. 386) ได้กล่าวว่า เทคนิคการสอน หมายถึง กลวิธีต่าง ๆ ที่ใช้เสริมกระบวนการสอน ขั้นตอนการสอนหรือการกระทำต่าง ๆ ในการสอนให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพ เพิ่มขึ้น เทคนิคที่ใช้ในการสอนนั้นจริง ๆ แล้วมีจำนวนมากนับไม่ถ้วน แต่ส่วนใหญ่ตำราทั่วไปจะเลือก กล่าวถึงเทคนิคสำคัญๆ ที่จำเป็นต้องใช้บ่อย ๆ เช่น เทคนิคการตั้งคำถาม เทคนิคการนำเข้าสู่บทเรียน เทคนิคการเขียนบนกระดานดำ เทคนิคการสรุปบทเรียน เทคนิคการเสริมแรง เทคนิคการยกตัวอย่าง เทคนิคการใช้สื่อสอนและอุปกรณ์การสอน เป็นต้น

พิมพันธ์ เตชะคุปต์และพะเยาว์ ยินดีสุขุข (2560, น. 71) ได้กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นการใช้กิจกรรมมีหลักการสอน ดังนี้

1. หลักการสอนโดยเน้นการใช้กิจกรรม (activity based approach)

1.1 เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีโอกาสร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนให้มากที่สุด เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนอย่างมีชีวิตชีวา

1.2 เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์กัน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างกว้างขวาง

1.3 เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พบความรู้ด้วยตนเอง เพื่อให้การเรียนรู้มีความหมายแก่ผู้เรียน

1.4 ให้ผู้เรียนได้วิเคราะห์ อภิปรายในเรื่องที่เรียนเพื่อช่วยให้เกิดการเรียนรู้ที่ชัดเจน

5. มีการเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนจากกิจกรรมไปสู่การนำไปใช้ในชีวิตประจำวันเพื่อช่วยให้การเรียนรู้เกิดประโยชน์ ในการเรียนการสอนโดยเน้นหลักการดังกล่าว โดยให้ผู้เรียนลงมือทำกิจกรรม อาจใช้วิธีการสอนต่าง ๆ เช่น เกม (game) กรณีตัวอย่าง กรณีศึกษา (Case study) สถานการณ์จำลอง (role play) ละคร (drama) และกลุ่มย่อย (small group)

2. ขั้นตอนการสอนโดยเน้นการใช้กิจกรรม แบ่งเป็น 4 ขั้น ดังนี้

2.1 ขั้นนำ เป็นขั้นเริ่มต้นของการถ่ายทอดความรู้สึก และประสบการณ์เพื่อกระตุ้น ยั่วให้ผู้เรียนอยากรู้อยากเห็น ต้องการมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอนโดยมีวัตถุประสงค์สำคัญ คือ เป็นการสร้างหรือเตรียมความพร้อมในการรับความรู้ และประสบการณ์ให้กับผู้เรียน

2.2 ขั้นกิจกรรม เป็นขั้นตอนที่เป็นหัวใจของกระบวนการสอน เพราะเป็นส่วนที่ช่วยให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน ทำให้เกิดประสบการณ์และความรู้ ซึ่งนำไปสู่พฤติกรรมที่คาดหวัง

2.3 ขั้นอภิปราย เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนได้มีโอกาสนำประสบการณ์ที่ได้จากชั้นกิจกรรมเพื่อให้ได้ความเข้าใจ และอภิปรายเพื่อนำไปสู่การสรุปเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ตามเป้าหมายการวิเคราะห์และอภิปรายเป็นกิจกรรมระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนโดยมีผู้สอนเป็นผู้นำอภิปรายนำผลการทำกิจกรรมมาวิเคราะห์เพื่อนำไปสู่ข้อสรุปโดยมีผู้อำนวยความสะดวกเป็นผู้นำการอภิปราย

2.4 ขั้นสรุป เป็นขั้นตอนที่ผู้สอนและผู้เรียนรวบรวมความรู้ที่ได้จากชั้นกิจกรรมและขั้นอภิปรายแล้วนำมาสรุปให้ได้สาระสำคัญ กิจกรรมขั้นนี้ ประกอบด้วย การสรุป (summarization review) และการเน้นประเด็นสำคัญ (reemphasize)

จากที่กล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า วิธีการสอนแนะแนวและเทคนิคที่สามารถนำไปสร้างชุดกิจกรรมแนะแนวนั้นมีหลายเทคนิคและหลายวิธีการ โดยครูผู้สอนมีบทบาทสำคัญในการเลือกเทคนิค และวิธีการสอนให้เหมาะสมกับลักษณะของผู้เรียนตามจุดมุ่งหมายที่ต้องการ มีการเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนจากกิจกรรมไปสู่การนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน เพื่อช่วยให้การเรียนรู้เกิดประโยชน์

3.11 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดกิจกรรมแนะแนว

สุนทรี ผาตินาวิน (2558, น. 115 - 117) ได้ศึกษาผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามเทคนิคตัวแบบเพื่อพัฒนาพฤติกรรมความมีจิตสำนึกสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนแสนสุข จังหวัดผลการวิจัยปรากฏว่า (1) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนแสนสุข ในกลุ่มทดลองหลังใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามเทคนิคตัวแบบ เพื่อพัฒนาพฤติกรรมความมีจิตสำนึกสาธารณะมีพฤติกรรม ความมีจิตสำนึกสาธารณะสูงกว่าของกลุ่มควบคุมหลังใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวอื่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (2) กลุ่มทดลองหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามเทคนิคตัวแบบเพื่อพัฒนาพฤติกรรม ความมีจิตสำนึกสาธารณะสูงกว่าพฤติกรรมดังกล่าวก่อนใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (3) กลุ่มทดลองในระยะหลังการทดลองกับระยะติดตามผลมีพฤติกรรมความมีจิตสำนึกสาธารณะ ไม่แตกต่างกัน (4) กลุ่มทดลองที่มีภูมิหลังทางชีวิตสังคมแตกต่างกัน หลังใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามเทคนิคตัวแบบเพื่อพัฒนาพฤติกรรมความมีจิตสำนึกสาธารณะ มีพฤติกรรมความมีจิตสำนึกสาธารณะไม่แตกต่างกัน (5) การสังเคราะห์ข้อมูลจากใบกิจกรรมของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรม พบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมจิตสำนึกสาธารณะสูงขึ้น โดยใช้เทคนิคตัวแบบทั้งตัวแบบบุคคลจริง ตัวแบบสัญลักษณ์ และสารบันทึกหรือคำบอกเล่า กลุ่มตัวอย่างได้เสนอว่า ตัวแบบบุคคลจริงได้ผลดีที่สุดเพราะสังเกตง่าย มีความชัดเจน เลียนแบบพฤติกรรม ตัวแบบได้ดีกว่า และการเสนอตัวแบบต้องควบคู่กับการเสริมแรง

นางอุไร นาคสง่า (2560) ได้ศึกษาผลของการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ด้านสังคม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ (1) แบบวัดความฉลาดทางอารมณ์ด้านสังคมที่มีค่าความเที่ยงเท่ากับ .92 (2) ชุดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ด้านสังคม และ (3) กิจกรรมแนะ

แนวปกติ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที่ ผลการวิจัยปรากฏว่า (1) ภายหลังจากทดลอง นักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตาม แนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือมีความฉลาดทางอารมณ์ด้านสังคมสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ (2) นักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดการ เรียนรู้แบบร่วมมือมีความฉลาดทางอารมณ์ด้านสังคมภายหลังการทดลองสูงกว่าของนักเรียนกลุ่ม ควบคุมที่ใช้กิจกรรมแนะแนวปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากผลการวิจัยเกี่ยวกับการนำชุดกิจกรรมแนะแนวไปใช้ในการพัฒนาและ แก้ปัญหาของนักเรียนจากหลายกลุ่มตัวอย่างและเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะใกล้เคียงกับการวิจัยใน ครั้งนี้ แสดงว่าชุดกิจกรรมแนะแนวสามารถพัฒนาการทำงานเป็นทีมของนักเรียนให้เกิดขึ้นได้จริง การพัฒนาการทำงานเป็นทีมสามารถพัฒนาได้โดยใช้กิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดการเรียนรู้แบบ ร่วมมือเพื่อพัฒนาความการทำงานเป็นทีม ซึ่งผู้วิจัยต้องการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ดังนั้น ในการศึกษา วิจัยครั้งนี้จึงใช้ผลการวิจัยดังกล่าวเป็นแนวทางในการตั้งสมมติฐานของการทดลองและ เป็นแนวทาง ในการสร้างชุดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีมของ นักเรียนต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ผลของการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเสด็จวนชยางค์กุลวิทยา จังหวัดลำปาง เป็นการวิจัย เชิงกึ่งทดลองมีระเบียบวิธีการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. ตัวแปรและนิยามเชิงปฏิบัติการ
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

โดยแต่ละขั้นตอนมีรายละเอียดดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย แบ่งเป็น

1.1 กลุ่มประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเสด็จวนชยางค์กุลวิทยา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 3 ห้องเรียน รวมจำนวนทั้งสิ้น 63 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเสด็จวนชยางค์กุลวิทยา จังหวัดลำปาง จำนวน 2 ห้องเรียน รวมทั้งหมด 44 คน โดยการสุ่มแบบกลุ่มอย่างง่าย เป็นควบคุมและกลุ่มทดลอง กลุ่มละ 22 คน

2. ตัวแปรและนิยามเชิงปฏิบัติการ

2.1 ตัวแปรที่ศึกษาในครั้งนี้ ประกอบด้วย

2.1.1 ตัวแปรจัดกระทำ ได้แก่

1) ชุดกิจกรรมแนะแนว โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีม

2) กิจกรรมแนะแนวปกติ

2.1.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ การทำงานเป็นทีม

2.2 นิยามปฏิบัติการ

2.2.1 การทำงานเป็นทีม (Teamwork) หมายถึง การแสดงออกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในด้านการเข้าใจในความแตกต่างของแต่ละคน บทบาทการทำงานเป็นทีม ด้านกระบวนการทำงานและความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในทีม ในระหว่างการทำงานร่วมกันของกลุ่มบุคคลที่มีสมาชิกตั้งแต่ 2 คน ขึ้นไป เพื่อไปสู่เป้าหมายเดียวกันและส่งเสริมกันทำงานไปในทางบวก มีการกำหนดบทบาทหน้าที่ที่รับผิดชอบร่วมกัน การทำงานเป็นทีมจะต้องอาศัยความสามัคคี การพึ่งพาอาศัยกัน การยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น การมีส่วนร่วมภายในทีม มีการติดต่อสื่อสารกันที่ดี เพื่อให้งานที่ได้รับมอบหมายสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมี 5 องค์ประกอบ ดังนี้

1) **ด้านการยอมรับความแตกต่าง** หมายถึง การยอมรับความแตกต่างกันในด้านความรู้ ความสามารถและความชำนาญของสมาชิกแต่ละคนในทีม นำข้อดี ข้อเสียของตนเองและของเพื่อน เพื่อนำมาปรับใช้ในการทำงาน ปฏิบัติกับเพื่อนสมาชิกในทีมอย่างเท่าเทียมกันโดยปราศจากอคติ การให้เกียรติการให้โอกาส การยอมรับความแตกต่าง เป็นปัจจัยที่สำคัญในการทำงานให้สำเร็จ

2) **ด้านการทำงานร่วมกัน** หมายถึง การที่สมาชิกในทีมร่วมกันทำงาน โดยมีการกำหนดจุดมุ่งหมายร่วมกันตระหนักถึงการงานร่วมกัน มีการประสานงาน มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ติดต่อสื่อสาร การวางแผนร่วมกันเพื่อให้ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้

3) **ด้านการยอมรับความคิดเห็น** หมายถึง การยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่าง สมาชิกในทีม การแสดงความคิดเห็นของตนเองต่อทีมตนเอง กล้าตัดสินใจ มีเจตคติที่ดีต่อกระบวนการทำงานเป็นทีม และสมาชิกในทีมทุกคนร่วมกันตัดสินใจในการทำงานทุกครั้ง เพื่อให้งานประสบความสำเร็จ

4) **ด้านค้นหาแนวทางใหม่ที่ดีกว่า** หมายถึง การร่วมมือผสมผสานความคิดของนักเรียนและของเพื่อนสมาชิกในทีมกันอย่างสร้างสรรค์เพื่อค้นหาทางเลือก และความคิดเห็นในมุมมองที่แตกต่างจากความคิดเห็นเดิม แสวงหาวิธีการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ เพื่อกระตุ้นให้เกิดแนวคิดใหม่ ๆ ที่ดีกว่าเดิมอันก่อให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีกว่า

5) **การประเมินผลร่วมกัน** หมายถึง การประเมินผลร่วมกัน หมายถึง เป็นการตรวจสอบผลการปฏิบัติงานของทีมและตนเองเพื่อหาจุดอ่อนและข้อบกพร่องในการทำงาน การให้ความยุติธรรมแก่สมาชิกในทีมงาน และการปรับปรุงแก้ไขจุดบกพร่องในการทำงานครั้งต่อไป เพื่อให้เกิดความก้าวหน้าในการทำงาน ซึ่งก่อให้เกิดคุณค่าแก่การปฏิบัติงานร่วมกัน

2.2.2 ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีม หมายถึง ชุดกิจกรรมแนะแนวหรือนวัตกรรมการสอนกิจกรรมแนะแนวที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ประกอบด้วยสื่อ วัสดุอุปกรณ์ หลายชนิดประกอบเข้ากันเป็นชุด เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ร่วมมือกันในทีมย่อย ๆ ประมาณ 2-6 คน โดยในการจัดทีมนั้น ต้องคำนึงถึงความแตกต่างของผู้เรียนแต่ละคนในด้านบุคลิกลักษณะเฉพาะตัวของผู้เรียน เน้นการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน ผู้เรียนแต่ละคนจะต้องร่วมมือกันในการเรียนรู้ มีการช่วยเหลือ และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการเรียนรู้ สมาชิกในทีมจะต้องมีความรับผิดชอบทั้งต่อตนเองและต่อทีม โดยยึดแนวคิดที่ว่าความสำเร็จของทีมจะเป็นความสำเร็จของสมาชิกทุกคนด้วย ซึ่งมีขั้นตอนในการเรียนรู้แบบร่วมมือ ดังนี้

1) **ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียม** หมายถึง การจัดผู้เรียนเป็นกลุ่มย่อยประมาณ 4-5 คน โดยดำเนินการในครั้งแรกของการจัดกิจกรรม แนะนำทักษะการเรียนรู้ร่วมกัน แนะนำบทบาทหน้าที่ของสมาชิกกลุ่ม และแจ้งวัตถุประสงค์ของกิจกรรม

2) **ขั้นที่ 2 ขั้นสอน** หมายถึง การนำเข้าสู่บทเรียน แนะนำเนื้อหาสาระความรู้ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรม โดยนำเทคนิคต่าง ๆ มาใช้ในการจัดกิจกรรม เพื่อให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้ ผึกคิดวิเคราะห์ และนำไปสู่การปฏิบัติจริง

3) **ขั้นที่ 3 ขั้นทำกิจกรรมกลุ่ม** หมายถึง นักเรียนร่วมกันทำกิจกรรมกลุ่มย่อย ทำตามหน้าที่ตามบทบาทของตนเอง ร่วมกันปรึกษาหารือ อภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ให้ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

4) **ขั้นที่ 4 ขั้นตรวจสอบผลงาน** หมายถึง การสังเกตและตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนในการทำกิจกรรม ผลงานจากการทำกิจกรรมเป็นทีม โดยเน้นการตรวจสอบผลงานของทีม

5) **ขั้นที่ 5 ขั้นสรุปบทเรียนและประเมินผลการทำงานทีม** หมายถึง ครูผู้สอนและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องการพัฒนาการทำงานเป็นทีมที่ได้จากกิจกรรม รวมถึงความสามารถในการทำงานร่วมกัน การมีส่วนร่วมในการอภิปรายและการแสดงความคิดเห็น อีกทั้งการสังเกต และประเมินผลของการร่วมมือ ร่วมใจกันทำกิจกรรมภายในทีม และสอดคล้องกับเนื้อหาหรือกิจกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีทั้งหมด 12 กิจกรรม ได้แก่

ครั้งที่ 1 เปิดความคิดเปิดใจ (ปฐมนิเทศ)

ครั้งที่ 2 ความแตกต่าง

ครั้งที่ 3 รู้เขา รู้เรา

ครั้งที่ 4 ความสำคัญของการทำงานเป็นทีม

ครั้งที่ 5 การสื่อสาร

ครั้งที่ 6 ความรับผิดชอบ

ครั้งที่ 7 การวางแผนการทำงาน

ครั้งที่ 8 ประสานความคิด

ครั้งที่ 9 ตัดสินใจร่วมกัน

ครั้งที่ 10 แนวทางใหม่

ครั้งที่ 11 ประเมินร่วมกัน

ครั้งที่ 12 สรุปผลกิจกรรมพัฒนาความสามารถในการทำงานเป็นทีม
(ปัจฉิมนิเทศ)

2.2.3 ชุดกิจกรรมแนะแนวปกติ หมายถึง แผนการจัดกิจกรรมแนะแนวที่จัดขึ้น
ให้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเสด็จวนชยางค์กุลวิทยา โดยมีจุดประสงค์การเรียนรู้
ของการจัดกิจกรรมแนะแนวเป็นไปตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
ประกอบด้วย ชื่อกิจกรรม จำนวนคาบเรียน สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการ
เรียนรู้ ซึ่งแบ่งเป็น 3 ชั้น ได้แก่ ชั้นนำ ชั้นดำเนินกิจกรรม และชั้นสรุป สื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้ การ
ประเมินผล และแหล่งการเรียนรู้

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

3.1.1 แบบวัดการทำงานเป็นทีม

3.1.2 ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาการทำงานเป็น

ทีม

3.1.3 กิจกรรมแนะแนวปกติ

3.2 วิธีการสร้างเครื่องมือ

3.2.1 แบบวัดการทำงานเป็นทีม เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีขั้นตอนการสร้าง
เครื่องมือดังนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาวรรณกรรมเกี่ยวกับการพัฒนาเครื่องมือโดยใช้การเรียนรู้แบบ
ร่วมมือและการทำงานเป็นทีม

ขั้นที่ 2 ศึกษาทฤษฎี เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการทำงานเป็นทีมจาก กุลรดา สุธิ
ระเวช (2552) จากนั้นนำมาพัฒนาเป็นข้อคำถามของแบบวัดการทำงานเป็นทีม ตามที่นิยามศัพท์
เฉพาะซึ่งลักษณะของแบบวัดการทำงานเป็นทีมของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็น
แบบมาตราประเมินค่า(Rating Scale) ตามลักษณะการสร้างแบบวัด 5 ระดับ โดยให้ผู้ตอบเลือกตอบ
เพียงระดับใดระดับหนึ่ง

ขั้นที่ 3 กำหนดวัตถุประสงค์และนิยามปฏิบัติการของตัวแปรที่ต้องการศึกษา แบ่งออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ การยอมรับความแตกต่าง ด้านการทำงานร่วมกัน ด้านการยอมรับความคิดเห็น ด้านค้นหาแนวทางใหม่ที่ดีกว่า ด้านการประเมินผลร่วมกัน

ขั้นที่ 4 นำแบบวัดการทำงานเป็นทีม จำนวน 46 ข้อ ที่ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน (ภาคผนวก ก) เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content validity) ของแบบวัดที่สร้างขึ้น โดยผู้วิจัยกำหนดระดับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ ดังนี้

- +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นเป็นตัวบ่งชี้ถึงการทำงานเป็นทีม
- 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นเป็นตัวบ่งชี้ถึงการทำงานเป็นทีม
- 1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่ใช่อันเป็นตัวบ่งชี้ถึงการทำงานเป็นทีม

ขั้นที่ 5 ผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้จากการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item objective congruence : IOC) ระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะ ได้มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่าง 0.50 – 1.00 (ภาคผนวก ข) จากนั้นผู้วิจัยได้ทำการปรับปรุงข้อคำถามตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ

ขั้นที่ 6 นำแบบวัดการทำงานเป็นทีมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว จำนวน 46 ข้อ ไปทดสอบใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 19 คน

ขั้นที่ 7 นำข้อมูลที่ได้จากการทดลองใช้มาวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกของข้อคำถามเป็นรายข้อโดยการวิเคราะห์ค่าระหว่างข้อกับคะแนนรวม (Item total correlation) และค่าความเชื่อมั่นความสอดคล้องภายในโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)

1) วิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยใช้สูตรสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product moment correlation) ผู้วิจัยคัดเลือกเฉพาะข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไป ได้ข้อคำถาม จำนวน 46 ข้อ ซึ่งมีค่าอำนาจจำแนกรายข้อระหว่าง .45 - .87 (ภาคผนวก ค)

2) วิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดการทำงานเป็นทีมทั้งฉบับ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ 0.90 ซึ่งแสดงว่าแบบวัดมีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับดีมาก

ขั้นที่ 8 นำแบบวัดการทำงานเป็นทีมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ไปให้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 22 คน ตอบเพื่อนำมาใช้แสดงหลักฐานความด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เพื่อแสดงหลักฐานความเชื่อมั่นและหลักฐานความเที่ยงตรงของแบบวัด

ตัวอย่างแบบวัดการทำงานเป็นทีมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		ประจำ ทุกครั้ง 5	เกือบ ทุกครั้ง 4	บาง ครั้ง 3	ไม่ บ่อย 2	ไม่ ปฏิบัติ เลย 1
ยอมรับความแตกต่าง						
1	นักเรียนแสดงการยอมรับและให้เกียรติกับสมาชิกในทีมเสมอ					
..					
..					
ด้านการทำงานร่วมกัน						
4	ในการทำงานร่วมกันนักเรียนสามารถปฏิบัติตัวเป็นผู้นำและผู้ตามได้ตามสถานการณ์นั้นๆ					
..					
..					
ด้านการยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น						
7	นักเรียนช่วยกระตุ้นให้เพื่อนสมาชิกแสดงความคิดเห็นหรือให้ข้อมูลต่อทีม					
..					
..					
ด้านร่วมกันค้นหาแนวทางใหม่ที่ดีกว่าเดิม						
	ฉันผสมผสานความคิดของตนเองและของเพื่อนสมาชิกในทีมจนก่อให้เกิดแนวคิดและทางเลือกใหม่ที่ดีกว่า					
..					
..					

เกณฑ์ให้คะแนน กำหนดการให้คะแนนดังนี้

	คำถามเชิงบวก	คำถามเชิงลบ
เป็นประจำทุกครั้ง	ได้	5 คะแนน
เกือบทุกครั้ง	ได้	4 คะแนน
เป็นบางครั้ง	ได้	3 คะแนน
ไม่บ่อย	ได้	2 คะแนน
แทบไม่ปฏิบัติเลย	ได้	1 คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก มีจำนวน 25 ข้อคือ 1, 2, 4, 6, 8, 12, 14, 15, 16, 19, 21, 24, 26, 27, 29, 31, 33, 35, 36, 37, 38, 39, 41, 42, 43

ข้อความที่มีความหมายทางลบ มีจำนวน 21 ข้อคือ 3, 5, 7, 9, 10, 11, 13, 17, 18, 20, 22, 23, 25, 28, 30, 32, 34, 40, 44, 45, 46

การพิจารณาคะแนนการทำงานเป็นทีมมีการประเมินผลตามเกณฑ์คะแนนเฉลี่ย ดังนี้ (ประครอง กรรณสูต, 2542)

4.50 – 5.00	หมายถึง	มีการทำงานเป็นทีมมากที่สุด
3.50 – 4.49	หมายถึง	มีการทำงานเป็นทีมมาก
2.50 – 3.49	หมายถึง	มีการทำงานเป็นทีมปานกลาง
1.50 – 2.49	หมายถึง	มีการทำงานเป็นทีมน้อย
1.00 – 1.49	หมายถึง	มีการทำงานเป็นทีมน้อยที่สุด

แบบวัดการทำงานเป็นทีมมีเกณฑ์การให้คะแนนแบบวัดเป็นรายข้อโดยมีช่วงคะแนนตั้งแต่ 1-5 คะแนน ซึ่งให้คะแนนรายข้อตามความมากน้อยของระดับความรู้สึกรู้สึกความคิดเห็น และการกระทำของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีช่วงคะแนนตั้งแต่ 1-5 คะแนน โดยใช้เกณฑ์ตามมาตรวัดของลิเคิร์ต (Likert Scale) ดังนี้

5 คะแนน	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด
4 คะแนน	หมายถึง	ข้อความนั้นค่อนข้างตรงกับความเป็นจริงมาก
3 คะแนน	หมายถึง	ไม่ค่อยแน่ใจว่าข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริง
2 คะแนน	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ค่อยตรงกับความเป็นจริง
1 คะแนน	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับความเป็นจริง

เกณฑ์การแปลผล (ซัชวาลย์ เรื่องประพันธ์, 2539)

158 – 175	คะแนน	หมายความว่า การทำงานเป็นทีมอยู่ในระดับสูง
123 – 157	คะแนน	หมายความว่า การทำงานเป็นทีมอยู่ในระดับค่อนข้างสูง
88 – 122	คะแนน	หมายความว่า การทำงานเป็นทีมอยู่ในระดับปานกลาง

53 – 87 คะแนน หมายความว่าการทำงานเป็นทีมอยู่อยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ

35 – 52 คะแนน หมายความว่าการทำงานเป็นทีมอยู่ในระดับต่ำ

3.2.2 ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาการทำงาน

เป็นทีม จำนวน 12 กิจกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยมีขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาวรรณกรรมเกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือและแนวทางการพัฒนาการทำงานเป็นทีม

ขั้นที่ 2 กำหนด และแนวคิด ทฤษฎี สารระสำคัญ ระยะเวลาที่ใช้ วัตถุประสงค์ เทคนิค/วิธีการ/ขั้นตอนการดำเนินการ สื่อ/วัสดุอุปกรณ์ และการวัดและประเมินผล ของชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีม

ขั้นที่ 3 สร้างชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีมให้สอดคล้องกับแนวคิดและวัตถุประสงค์ ประกอบด้วย 5 ด้าน จำนวน 12 กิจกรรม กิจกรรมละ 60 นาที

ขั้นที่ 4 นำชุดกิจกรรมแนะแนวที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ให้ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่าง วัตถุประสงค์ เนื้อหาและวิธีการ ตลอดจนภาษา ให้เหมาะสมกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างและนำ มาปรับปรุงแก้ไข

ขั้นที่ 5 ตรวจสอบคุณภาพของชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีม โดยเสนอแก่ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน (ดังรายชื่อในภาคผนวก ก) พิจารณาด้านต่าง ๆ ดังนี้ ชื่อกิจกรรม วัตถุประสงค์ ผลที่คาดว่าจะได้รับ แนวคิด ระยะเวลาที่ใช้ สื่อการเรียนรู้ ขั้นตอนการจัดกิจกรรม และการวัดและประเมินผล เพื่อให้เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่าง

เกณฑ์ที่ใช้พิจารณาคุณภาพ

เกณฑ์การพิจารณาคุณภาพของชุดกิจกรรมในประเด็นสำคัญเกี่ยวกับความเหมาะสม มีการให้คะแนน ดังนี้

มากที่สุด	ให้คะแนนเท่ากับ	5
มาก	ให้คะแนนเท่ากับ	4
ปานกลาง	ให้คะแนนเท่ากับ	3
น้อย	ให้คะแนนเท่ากับ	2
น้อยที่สุด	ให้คะแนนเท่ากับ	1

และใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายของคะแนนในการพิจารณาคุณภาพของชุดกิจกรรม (เสาวนีย์ ไม่เศร่า, 2564 น.53) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	4.51 – 5.00	หมายถึง	มีความเหมาะสมมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.51 – 4.50	หมายถึง	มีความเหมาะสมมาก

ค่าเฉลี่ย	2.51 – 3.50	หมายถึง	มีความเหมาะสมปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.51 – 2.50	หมายถึง	มีความเหมาะสมน้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00 – 1.50	หมายถึง	มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

ตัวอย่าง แบบพิจารณาคูณภาพชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาความสามารถในการทำงานเป็นทีม

คำชี้แจง ขอความกรุณาให้ท่านผู้เชี่ยวชาญโปรดพิจารณาคูณภาพของแผนการจัดกิจกรรมแต่ละแผน โดยทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน พร้อมเขียนข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการนำไปปรับปรุงแผนการจัดกิจกรรมแนะแนวต่อไป

ประเด็นสำคัญในแผนกิจกรรม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	
ชื่อกิจกรรม.....						
1. วัตถุประสงค์ มีความชัดเจนวัดได้ และสอดคล้องกับชื่อเรื่องและแนวคิดของกิจกรรม						
2. ผลที่คาดว่าจะได้รับ ผลที่คาดว่าจะได้รับตรงกับวัตถุประสงค์						
3. แนวคิด มีเนื้อหาสาระถูกต้อง ครบถ้วน ชัดเจน และครอบคลุมประเด็นสำคัญ						
4. ระยะเวลาที่ใช้ มีระยะเวลาในการดำเนินกิจกรรมเหมาะสมกับ เนื้อหาสาระของกิจกรรมทั้งในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน						
5. สื่อ/อุปกรณ์/แหล่งเรียนรู้ สอดคล้องกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์ กระตุ้นความสนใจ เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน						
6. ขั้นตอนการจัดกิจกรรม มีลำดับขั้นตอนชัดเจนปฏิบัติได้เหมาะสมกับระยะเวลาและนำไปสู่การบรรลุวัตถุประสงค์						
7. การประเมินผล ใช้วิธีการที่เหมาะสม ครอบคลุม วัตถุประสงค์						

ตารางที่ 3.1 ผลการพิจารณาคุณภาพชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีม

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ยด้าน					M	S.D.	ระดับความเหมาะสม
	1	2	3	4	5			
1. ปฐมนิเทศ (เปิดความคิดเปิดใจ)								
1.1 วัตถุประสงค์	4	5	5	5	4	4.8	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
1.2 แนวคิด	4	5	5	5	5	4.8	0.45	
1.3 ระยะเวลาที่ใช้	4	5	5	5	5	4.8	0.45	
1.4 สื่อ/อุปกรณ์	4	4	5	5	4	4.4	0.49	
1.5 ขั้นตอนการจัดกิจกรรม	4	4	5	4	4	4.2	0.45	
1.6 การประเมินผล	4	3	5	5	4	4.2	0.84	
เฉลี่ย กิจกรรมที่ 1						4.53	0.54	
2. ความแตกต่าง								
1.1 วัตถุประสงค์	4	5	5	5	5	4.8	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
1.2 ผลที่คาดว่าจะได้รับ	5	5	5	5	5	5	0.00	
1.3 แนวคิด	5	5	5	5	4	4.8	0.45	
1.4 ระยะเวลาที่ใช้	4	5	5	5	5	4.8	0.45	
1.5 สื่อ/อุปกรณ์	5	4	5	5	4	4.6	0.55	
1.6 ขั้นตอนการจัดกิจกรรม	4	4	5	5	4	4.4	0.55	
1.7 การประเมินผล	3	3	5	5	4	4	1	
เฉลี่ย กิจกรรมที่ 2						4.63	0.49	
3. รู้เขา รู้เรา								
1.1 วัตถุประสงค์	4	5	5	5	5	4.8	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
1.2 ผลที่คาดว่าจะได้รับ	4	5	5	5	5	4.8	0.45	
1.3 แนวคิด	4	5	5	5	5	4.8	0.45	
1.4 ระยะเวลาที่ใช้	4	5	5	5	5	4.8	0.45	
1.5 สื่อ/อุปกรณ์	3	5	5	5	5	4.6	0.89	
1.6 ขั้นตอนการจัดกิจกรรม	4	5	5	5	5	4.8	0.45	
1.7 การประเมินผล	4	5	5	5	4	4.6	0.55	
เฉลี่ย กิจกรรมที่ 3						4.74	0.53	

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ยด้าน					M	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
	1	2	3	4	5			
4. ความสำคัญของการทำงานเป็นทีม								
1.1 วัตถุประสงค์	4	4	5	5	4	4.4	0.55	เหมาะสม มากที่สุด
1.2 ผลที่คาดว่าจะได้รับ	4	5	5	5	4	4.6	0.55	
1.3 แนวคิด	3	5	5	5	5	4.6	0.89	
1.4 ระยะเวลาที่ใช้	4	5	5	5	5	4.8	0.45	
1.5 สื่อ/อุปกรณ์	4	5	5	5	5	4.8	0.45	
1.6 ขั้นตอนการจัดกิจกรรม	5	5	5	5	5	5	0.00	
1.7 การประเมินผล	4	5	5	5	4	4.6	0.55	
เฉลี่ย กิจกรรมที่ 3						4.74	0.53	
5. การสื่อสาร								
1.1 วัตถุประสงค์	4	5	5	5	5	4.8	0.45	เหมาะสม มากที่สุด
1.2 ผลที่คาดว่าจะได้รับ	4	5	5	5	5	4.8	0.50	
1.3 แนวคิด	4	5	5	5	5	4.8	0.45	
1.4 ระยะเวลาที่ใช้	4	4	5	5	5	4.6	0.55	
1.5 สื่อ/อุปกรณ์	4	5	5	5	5	4.8	0.45	
1.6 ขั้นตอนการจัดกิจกรรม	4	5	5	5	5	4.8	0.45	
1.7 การประเมินผล	4	5	5	5	5	4.8	0.45	
เฉลี่ย กิจกรรมที่ 5						4.77	0.47	
6. ความรับผิดชอบ								
1.1 วัตถุประสงค์	3	5	5	5	5	4.6	0.89	เหมาะสม มากที่สุด
1.2 ผลที่คาดว่าจะได้รับ	3	5	5	5	3	4.2	1.10	
1.3 แนวคิด	4	5	5	5	4	4.6	0.55	
1.4 ระยะเวลาที่ใช้	4	4	5	5	5	4.6	0.55	
1.5 สื่อ/อุปกรณ์	4	5	5	5	4	4.6	0.55	
1.6 ขั้นตอนการจัดกิจกรรม	4	5	5	4	4	4.4	0.55	
1.7 การประเมินผล	3	5	5	5	4	4.4	0.89	
เฉลี่ย กิจกรรมที่ 6						4.49	0.73	

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ยด้าน					M	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
	1	2	3	4	5			
7. วางแผนการทำงาน								
1.1 วัตถุประสงค์	4	5	5	5	5	4.8	0.45	
1.2 ผลที่คาดว่าจะได้รับ	4	5	5	5	5	4.8	0.45	
1.3 แนวคิด	3	5	5	5	5	4.6	0.89	
1.4 ระยะเวลาที่ใช้	4	4	5	5	5	4.6	0.55	เหมาะสม
1.5 สื่อ/อุปกรณ์	4	5	5	5	5	4.8	0.45	มากที่สุด
1.6 ขั้นตอนการจัดกิจกรรม	4	5	5	5	5	4.8	0.45	
1.7 การประเมินผล	4	5	5	5	4	4.6	0.55	
เฉลี่ย กิจกรรมที่ 7						4.71	0.54	
8. ประสารความคิด								
1.1 วัตถุประสงค์	4	5	5	5	4	4.6	0.55	
1.2 ผลที่คาดว่าจะได้รับ	4	5	5	5	4	4.6	0.55	
1.3 แนวคิด	4	5	5	5	4	4.6	0.55	
1.4 ระยะเวลาที่ใช้	4	5	5	5	5	4.6	0.45	เหมาะสม
1.5 สื่อ/อุปกรณ์	4	5	5	5	4	4.6	0.55	มากที่สุด
1.6 ขั้นตอนการจัดกิจกรรม	4	5	5	5	4	4.6	0.55	
1.7 การประเมินผล	4	5	5	5	4	4.6	0.55	
เฉลี่ย กิจกรรมที่ 8						4.6	0.53	
9. การตัดสินใจร่วมกัน								
1.1 วัตถุประสงค์	4	5	5	5	5	4.8	0.45	
1.2 ผลที่คาดว่าจะได้รับ	4	4	5	5	5	4.6	0.55	
1.3 แนวคิด	4	4	5	5	5	4.6	0.55	
1.4 ระยะเวลาที่ใช้	4	5	5	5	5	4.8	0.45	เหมาะสม
1.5 สื่อ/อุปกรณ์	3	5	5	5	5	4.6	0.89	มากที่สุด
1.6 ขั้นตอนการจัดกิจกรรม	3	5	5	5	5	4.6	0.89	
1.7 การประเมินผล	3	5	5	5	4	4.4	0.89	
เฉลี่ย กิจกรรมที่ 9						4.63	0.67	

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ยด้าน					M	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
	1	2	3	4	5			
9. การตัดสินใจร่วมกัน								
1.1 วัตถุประสงค์	4	5	5	5	5	4.8	0.45	
1.2 ผลที่คาดว่าจะได้รับ	4	4	5	5	5	4.6	0.55	
1.3 แนวคิด	4	4	5	5	5	4.6	0.55	
1.4 ระยะเวลาที่ใช้	4	5	5	5	5	4.8	0.45	เหมาะสม
1.5 สื่อ/อุปกรณ์	3	5	5	5	5	4.6	0.89	มากที่สุด
1.6 ขั้นตอนการจัดกิจกรรม	3	5	5	5	5	4.6	0.89	
1.7 การประเมินผล	3	5	5	5	4	4.4	0.89	
เฉลี่ย กิจกรรมที่ 9						4.63	0.67	
10. แนวทางใหม่								
1.1 วัตถุประสงค์	4	5	5	5	5	4.8	0.45	
1.2 ผลที่คาดว่าจะได้รับ	3	5	5	5	5	4.6	0.45	
1.3 แนวคิด	4	5	5	5	5	4.8	0.45	
1.4 ระยะเวลาที่ใช้	4	5	5	5	5	4.8	0.45	เหมาะสม
1.5 สื่อ/อุปกรณ์	4	5	5	5	5	4.8	0.45	มากที่สุด
1.6 ขั้นตอนการจัดกิจกรรม	4	5	5	4	5	4.6	0.55	
1.7 การประเมินผล	4	5	5	5	4	4.6	0.55	
เฉลี่ย กิจกรรมที่ 10						4.71	0.48	
11. ประเมินร่วมกัน								
1.1 วัตถุประสงค์	4	5	5	5	5	4.8	0.45	
1.2 ผลที่คาดว่าจะได้รับ	4	5	5	5	5	4.8	0.45	
1.3 แนวคิด	4	5	5	5	5	4.8	0.45	
1.4 ระยะเวลาที่ใช้	4	5	5	5	5	4.8	0.45	เหมาะสม
1.5 สื่อ/อุปกรณ์	4	5	5	5	4	4.6	0.55	มากที่สุด
1.6 ขั้นตอนการจัดกิจกรรม	5	5	5	4	4	4.6	0.55	
1.7 การประเมินผล	4	5	5	5	4	4.6	0.55	
เฉลี่ย กิจกรรมที่ 11						4.71	0.49	

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ยด้าน					M	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
	1	2	3	4	5			
12. ปัจฉิมนิเทศ								
1.1 วัตถุประสงค์	4	5	5	5	5	4.8	0.45	
1.2 ระยะเวลาที่ใช้	4	5	5	5	5	4.8	0.45	
1.3 สื่อ/อุปกรณ์	3	5	5	5	5	4.6	0.89	เหมาะสม
1.4 ขั้นตอนการจัดกิจกรรม	4	5	5	4	5	4.6	0.55	มากที่สุด
1.5 การประเมินผล	4	5	5	5	5	4.8	0.45	
เฉลี่ย กิจกรรมที่ 12						4.72	0.56	

จากตารางที่ 3.1 พบว่า ผลการพิจารณาคุณภาพของชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีม มีคะแนนเฉลี่ยแต่ละกิจกรรมได้ดังนี้ 1) การปฐมนิเทศ เท่ากับ 4.53 2) ความแตกต่าง เท่ากับ 4.63 3) รู้เขา รู้เรา เท่ากับ 4.74 4) ความสำคัญของการทำงานเป็นทีม เท่ากับ 4.69 5) การสื่อสาร เท่ากับ 4.77 6) ความรับผิดชอบ เท่ากับ 4.49 7) วางแผนการทำงาน เท่ากับ 4.71 8) ประสานความคิด เท่ากับ 4.60 9) การตัดสินใจร่วมกัน เท่ากับ 4.63 10) แนวทางใหม่ เท่ากับ 4.71 11) ประเมินร่วมกัน เท่ากับ 4.71 12) ปัจฉิมนิเทศ เท่ากับ 4.72 ซึ่งกิจกรรมทั้งหมด 12 ครั้ง มีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมทั้งฉบับรวม เท่ากับ 4.66 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.54 อยู่ในระดับมีความเหมาะสมมากที่สุด

และผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ข้อเสนอแนะ ดังนี้ แก้ไขการสะกดผิด ชั้นกิจกรรม ปรับให้ใช้คำว่า นักเรียนเป็นคำว่าฉัน แก้ไขรูปแบบการประเมิน แก้ไขเรื่องเวลาในการทำกิจกรรม

ชั้นที่ 6 ปรับปรุงและแก้ไขชุดกิจกรรมแนะแนวชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีม ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

ชั้นที่ 7 จัดทำชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้เรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีม สำหรับนำไปใช้จริง

4. แบบแผนการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเสด็จวนชยางค์กุลวิทยา จังหวัดลำปาง การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบเชิงกึ่งทดลอง (Quasi-experimental research) ที่มีกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีการวัดผลก่อนและหลังการทดลอง (Pretest-Posttest Control Group Design) โดยรูปแบบการวิจัย ดังตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 แบบแผนการทดลองแบบ Pretest-Posttest Control Group Design

กลุ่มตัวอย่าง	ทดสอบก่อน	ทดลอง	ทดสอบหลัง
RE	T1	X	T2
RC	T1	X-	T2

จากตาราง รูปแบบการทดลอง

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการทดลอง

RE แทน กลุ่มทดลอง

RC แทน กลุ่มควบคุม

T1 แทน การทดสอบก่อนการสอนกิจกรรมแนะแนวของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

T2 แทน การทดสอบหลังการสอนกิจกรรมแนะแนวของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

X แทน การสอนกิจกรรมแนะแนวโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือ

X- แทน การสอนปกติ

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอน ดังนี้

5.1 ทำหนังสือขออนุญาตทำการวิจัยจากมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช และหนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูล และทำการทดลอง ต่อผู้อำนวยการโรงเรียน

5.2 นำแบบวัดการทำงานเป็นทีม ไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง ที่ได้มาโดยการสุ่ม แบบ ห้องเข้าร่วมการทดลอง จำนวน 44 คน จากนั้นจึงสุ่มอย่างง่าย เพื่อแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่ม ควบคุม กลุ่มละ 22 คน

5.3 นำชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีม มาทดลองใช้กับกลุ่มทดลอง จำนวน 12 กิจกรรม กิจกรรมละ 60 นาที โดยจัดกิจกรรมอาทิตย์ละ 3 ครั้ง รวม 4 อาทิตย์ ต่อเนื่องกัน ส่วนกลุ่มควบคุม ได้รับการใช้ชุดกิจกรรมแบบปกติของโรงเรียน

5.4 ภายหลังจากทดลองครบทั้ง 12 ครั้งผู้วิจัยได้ให้กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ทำแบบ วัดการทำงานเป็นทีม ในเวลาเดียวกันและชุดแบบวัดชุดเดียวกัน เพื่อเก็บคะแนนภายหลังการ ทดลอง (post - test)

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย โดยเปรียบเทียบการทำงานเป็นทีมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปี ที่ 3 ก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีม และเปรียบเทียบนักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือพัฒนาการ ทำงานเป็นทีมและกลุ่มควบคุมที่ใช้กิจกรรมแนะแนวปกติ

สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

6.1 สถิติพื้นฐาน ได้แก่

- ค่าเฉลี่ย (mean)
- ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

6.2 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานการวิจัย ได้แก่

6.2.1 การทดสอบค่าทีแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent t-test) ในการ วิเคราะห์เปรียบเทียบผลการวัดก่อนและหลังชุดกิจกรรมแนะแนวโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อ พัฒนาการทำงานเป็นทีม

6.2.2 การทดสอบค่าทีแบบเป็นอิสระต่อกัน (Independent t-test) ในการ วิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในการพัฒนาการทำงานเป็นทีมของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้ชุด กิจกรรมแนะแนวโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีมและกลุ่มควบคุมที่ใช้ กิจกรรมแนะแนวปกติ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยนี้เป็นการศึกษา ผลของการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเสด็จวนชยางค์กุลวิทยา จังหวัดลำปาง แล้วนำมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติแล้วประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ วิเคราะห์ตามสมมติฐานของการวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูลและการแปรความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของการทำงานเป็นทีมของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุมก่อนการทดลอง

ส่วนที่ 2 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของการทำงานเป็นทีมก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลอง

ส่วนที่ 3 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของการทำงานเป็นทีมของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุมหลังการทดลอง

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
M	แทน	ค่าเฉลี่ย
SD	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาความมีนัยสำคัญจากการแจกแจงแบบ t หรือ t - Distribution
p-value	แทน	ค่าความน่าจะเป็นสำหรับบอกนัยสำคัญทางสถิติ
*	แทน	ค่าความต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .005
Sig	แทน	ค่าสถิติที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 (Significances)

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอตามลำดับดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนจากแบบวัดการทำงาน เป็นทีมของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุมก่อนการทดลองและหลังการทดลอง โดยใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ตารางที่ 4.1 ผลคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนจากแบบวัดการทำงานเป็นทีมของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุมก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

เวลาการทดลอง	n	m	SD	การแปลผล
ก่อนการทดลอง				
กลุ่มทดลอง	22	119.16	10.92	ปานกลาง
กลุ่มควบคุม	22	123.04	10.33	ค่อนข้างสูง
หลังการทดลอง				
กลุ่มทดลอง	22	142.27	13.65	ค่อนข้างสูง
กลุ่มควบคุม	22	133.45	8.25	ค่อนข้างสูง

จากตารางที่ 4.1 พบว่าก่อนการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุม มีค่าเฉลี่ยคะแนนการทำงานเป็นทีมอยู่ในระดับแตกต่างกัน คือระดับปานกลางโดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยการทำงานเป็นทีมเท่ากับ 119.16 (SD = 10.92) และนักเรียนกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยคะแนนการทำงานเป็นทีมเท่ากับ 123.04 (SD = 10.33) ส่วนหลังการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยคะแนนการทำงานเป็นทีมอยู่ในระดับเท่ากัน คือ ค่อนข้างสูง โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนการทำงานเป็นทีมเท่ากับ 142.27 (SD = 13.65) ซึ่งมากกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยคะแนนการทำงานเป็นทีมเท่ากับ 133.45 (SD = 8.25)

ส่วนที่ 2 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของการทำงานเป็นทีมก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลอง

ตารางที่ 4.2 แสดงผลการเปรียบเทียบการทำงานเป็นทีมของกลุ่มทดลองก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว

(n = 22)

กลุ่มตัวอย่าง	n	M	SD	df	t	Sig
ก่อนการทดลอง	22	119.13	10.92	21	5.89	0.00074
หลังการทดลอง	22	142.27	13.65			

*p < .05

จากตารางที่ 4.2 พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยในการพัฒนาการทำงานเป็นทีม เท่ากับ 119.13 (SD = 10.92) หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยการพัฒนาการทำงานเป็นทีม เท่ากับ 142.27 (SD = 13.65) แสดงให้เห็นว่า ภายหลังจากทดลอง นักเรียนกลุ่มทดลองมีความสามารถในการพัฒนาการทำงานเป็นทีมสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 ซึ่งสอดคล้องตามสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ตั้งไว้

ส่วนที่ 3 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของการทำงานเป็นทีมของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุมหลังการทดลอง

ตารางที่ 4.3 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของการทำงานเป็นทีมของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุมหลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	n	M	SD	df	t	Sig
กลุ่มทดลอง	22	142.27	13.65	21	3.065	0.0058
กลุ่มควบคุม	22	133.45	8.25			

* p < .05

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ภายหลังจากทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยในการพัฒนาการทำงานเป็นทีม เท่ากับ 142.27 (SD = 13.65) ซึ่งสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่มีคะแนนเฉลี่ยของการพัฒนาการทำงานเป็นทีม เท่ากับ 133.45 (SD = 8.25) แสดงให้เห็นว่า ภายหลังจากทดลอง นักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนความสามารถในการพัฒนาการทำงานเป็นทีมสูงกว่า นักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 ซึ่งสอดคล้องตามสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ตั้งไว้

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล ข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเสด็จวนชยางค์กุลวิทยา จังหวัดลำปาง ผู้วิจัย ขอสรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.1.1 เพื่อเปรียบเทียบการทำงานเป็นทีมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีม

1.1.2 เพื่อเปรียบเทียบการทำงานเป็นทีมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของนักเรียนที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือและนักเรียนที่ใช้กิจกรรมแนะแนวปกติ

1.2 สมมติฐานการวิจัย

1.2.1 หลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ นักเรียนพัฒนาการทำงานเป็นทีมสูงกว่าก่อนการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ

1.2.2 หลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือนักเรียนกลุ่มทดลองพัฒนาการทำงานเป็นทีมสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ใช้กิจกรรมแนะแนวปกติ

1.3 วิธีการวิจัย

1.3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1) ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนเสด็จวนชยางค์กุลวิทยา จังหวัดลำปาง จำนวน 3 ห้องเรียน มีจำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 63 คน

2) กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนเสด็จวนชยางค์กุลวิทยา จังหวัดลำปาง จำนวน 2 ห้องเรียน รวมทั้งหมด 44 คน โดยการสุ่มแบบกลุ่มอย่างง่าย เป็นควบคุมและกลุ่มทดลอง กลุ่มละ 22 คน

1.3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

- 1) ชุดกิจกรรมแนะแนว ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นเพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเสด็จจวนชยางค์กุลวิทยา จังหวัดลำปาง จำนวน 12 กิจกรรม กิจกรรมละ 60 นาที โดยให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กับสมาชิกภายในทีม มีการทำกิจกรรมร่วมกัน โดยใช้กิจกรรมทีม มีเทคนิคคือ การเรียนรู้ร่วมกัน (LT) และการเรียนรู้แบบเกมแข่งขัน (TGT)
- 2) แบบวัดการทำงานเป็นทีม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีม ก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง

1.3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

- 1) ขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อทำการวิจัย โดยทำหนังสือถึงผู้อำนวยการโรงเรียนเพื่อขออนุญาตทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเสด็จจวนชยางค์กุลวิทยา จังหวัดลำปาง เพื่อขอจัดกิจกรรมแนะแนวทางการวิจัยที่ห้องแนะแนว
- 2) ผู้วิจัยดำเนินการนำแบบวัดที่ผู้วิจัย พัฒนาและสร้างขึ้นให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มทดลองเพื่อทำแบบวัดการทำงานเป็นทีม คะแนนที่ได้เป็นคะแนนก่อนการทดลอง (Pretest)
- 3) ผู้วิจัยดำเนินการทดลองกับกลุ่มทดลองโดยใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีม ทดลองสัปดาห์ละ 3 ครั้ง ครั้งละ 60 นาที รวมทั้งสิ้น 12 กิจกรรม
- 4) หลังดำเนินการทดลอง (Posttest) โดยใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีม ครบ 12 กิจกรรมแล้ว ให้นักเรียนกลุ่มทดลองทำแบบวัดการทำงานเป็นทีม โดยใช้แบบวัดฉบับเดียวกับก่อนเรียน เพื่อวัดการทำงานเป็นทีมของกลุ่มทดลองที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีม และนำกิจกรรมแนะแนวแบบปกติไปทดลองกับกลุ่มควบคุม
- 5) ผู้วิจัยนำแบบวัดการทำงานเป็นทีม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นชุดเดิมไปประเมิน หลังการทดลองกับกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการจัดกิจกรรมครั้งสุดท้ายและนำคะแนนที่ได้ไว้เป็นคะแนนหลังการทดลอง (Post-test)
- 6) นำคะแนนก่อนการทดลองและหลังทดลองที่ได้ของนักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมไปวิเคราะห์ข้อมูลตามสถิติทดสอบสมมติฐาน

1.3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำผลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

1) สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2) สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ได้แก่ ดัชนีความสอดคล้อง (IOC Index of Consistency) ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

3) สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่

(1) การทดสอบค่าที่แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent t-test) ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการทำงานเป็นทีมของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนและหลังชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีม

(2) การทดสอบค่าที่แบบเป็นอิสระต่อกัน (*Independent t-test*) ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการทำงานเป็นทีมของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีมและกลุ่มควบคุมที่ใช้กิจกรรมแนะแนวปกติ

2. อภิปรายผล

2.1 สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเสด็จวนชยางค์กุลวิทยา จังหวัดลำปาง ได้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ดังนี้

2.1.1 ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีม นักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนการทำงานเป็นทีมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าภายหลังการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนการทำงานเป็นทีมสูงกว่าก่อนทดลองซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ตั้งไว้

2.1.2 ผลการศึกษาพบว่า ภายหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีม นักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนการทำงานเป็นทีมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่าภายหลังการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลอง มีคะแนนการทำงานเป็นทีมสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ตั้งไว้

2.2 การอภิปรายผล

จากการศึกษา เรื่อง ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเสด็จวนชยางค์กุลวิทยา จังหวัดลำปาง สามารถสรุปได้ดังนี้

2.2.1 สมมติฐานข้อที่ 1 นักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนแบบวัดการทำงานเป็นทีมหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง ผลการวิจัยพบว่า ภายหลังจากใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีม นักเรียนมีการทำงานเป็นทีมสูงกว่าก่อนทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนกลุ่มทดลองหลังจากการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีมมีคะแนนแบบวัดการทำงานเป็นทีมสูงกว่าก่อนการทดลอง เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 อันเนื่องมาจากนักเรียนได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวที่มีคุณภาพ มีประสิทธิภาพ และสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาการทำงานเป็นทีม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเสด็จวนชยางค์กุลได้จริง กล่าวคือ ในการจัดกิจกรรมมีองค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ 1) ด้านการยอมรับความแตกต่าง 2) ด้านการทำงานร่วมกัน 3) ด้านการยอมรับความคิดเห็น 4) ด้านค้นหาแนวทางใหม่ที่ดีกว่า และ 5) ด้านการประเมินผลร่วมกัน ซึ่งผู้เรียนมีพฤติกรรมการทำงานเป็นทีมสูงขึ้น ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ช่วยเหลือซึ่งกันและกันภายในทีม ยอมรับความแตกต่างของเพื่อนสมาชิกในทีมได้ มีความสามัคคีและตระหนักในบทบาทหน้าที่ของตนเอง มีความรับผิดชอบให้ความร่วมมือ มีปฏิสัมพันธ์ภายในทีม มีการประเมินผลการทำงานของสมาชิกในทีม จะทำให้งานของทีมบรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ของงานที่วางไว้ อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วิไลวรรณ วิไลรัตน์และสรียา หมัดอาด้า (2562) ทำการศึกษาการทำงานเป็นทีมของนักศึกษาโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยผลการวิจัยพบว่า การทำงานเป็นทีมที่เกิดขึ้นจากการเรียนโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ นักศึกษาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการทำงานเป็นทีมก่อให้เกิดความรักความสามัคคีระหว่างสมาชิกภายในกลุ่ม เนื่องจากมีการช่วยเหลือกันภายในกลุ่ม ได้ฝึกการเรียนรู้ร่วมกับเพื่อน ๆ และการเรียนรู้สิ่งใหม่ร่วมกัน นอกจากนี้แล้วความขัดแย้งกันในการทำงานร่วมกันอันเนื่องมาจากความคิดเห็นไม่ตรงกันและความรู้สึกไม่เท่าเทียมกันในการปฏิบัติงานกลุ่มส่งผลให้นักศึกษาต้องมีการปรับตัวเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ งาน เรียนรู้การวางแผน และเรียนรู้การทำงานร่วมกับผู้อื่นเพื่อให้งานสำเร็จและมีประสิทธิภาพ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับ (บุตรี จารุโรจน์, 2549 อ่างใน ธมลวรรณ หีบแก้ว, 2565) ซึ่ง การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจที่เน้นให้ผู้เรียนทำงานเป็นทีม และช่วยให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการคิด อย่างเป็นระบบช่วยพัฒนาผู้เรียนในด้านทักษะสังคม ซึ่งสมาชิกทุกคนจะมีบทบาทหน้าที่ของตนเอง โดยที่เป้าหมายของกลุ่มคือ การประสบความสำเร็จจากงานที่ได้รับมอบหมายร่วมกันและความสำเร็จ ของแต่ละคนนั้นคือความสำเร็จของทีม ดังนั้นสมาชิกทุกคน

นอกจากจะรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเอง แล้วสมาชิกทุกคนจะช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีการอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นภายใต้การเคารพ สิทธิผู้อื่น และมีการสรุปรงานให้สมาชิกทุกคนได้มีความเข้าใจและเกิดการเรียนรู้ที่ตรงกัน ส่งผลให้ ผู้เรียนให้ความร่วมมือกับสมาชิกในกลุ่ม และผู้สอนได้เป็นอย่างดี มีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น มีความกล้าที่จะแสดงความคิดเห็นของตนเองภายใต้การเคารพความคิดเห็นของผู้อื่น สามารถควบคุม ตนเองได้เมื่อเกิดความขัดแย้งในกลุ่ม และมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนเองเพื่อเป้าหมายของกลุ่ม นอกจากนี้แล้วการแข่งขันทางวิชาการได้นำสื่อความจริงเสริมเข้ามามีบทบาทใน เกมการแข่งขันทำให้ ผู้เรียนสามารถเข้าถึงเนื้อหากิจกรรมได้มากขึ้น ส่งผลให้ผู้เรียนสนใจในการทำกิจกรรม เนื่องจาก สื่อความจริงเสริมมีความน่าสนใจและช่วยอธิบายเนื้อหา กิจกรรมได้ชัดเจนมากขึ้น ซึ่งกระตุ้นให้ผู้เรียน มีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมและมีส่วนร่วมกันภายในทีม รวมถึงสามารถใช้เป็นประเด็นใน การอภิปรายทำให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ภายในกลุ่มมากขึ้น มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2.2 สมมติฐานข้อที่ 2 หลังการทดลองคะแนนแบบวัดการทำงานเป็นทีมของนักเรียนในกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม ผลการวิจัยพบว่า พบว่า ภายหลังจากทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีม มีคะแนนการทำงานเป็นทีมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่านักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีมมีคะแนนแบบวัดการทำงานเป็นทีมสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ใช้กิจกรรมแนะแนวปกติ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 อันเนื่องมาจากนักเรียนได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวที่มีคุณภาพ มีประสิทธิภาพ และสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาการทำงานเป็นทีม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเสด็จวนชยางค์กุลได้จริง กล่าวคือ ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีม ที่ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้นมีวัตถุประสงค์ที่เฉพาะเจาะจงในการพัฒนาการทำงานเป็นทีมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีขั้นตอนในการจัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ของนักเรียน มีการใช้เทคนิคต่างๆ ในการจัดกิจกรรม รวมถึงการใช้สื่อประกอบการจัดกิจกรรมที่หลากหลายและเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ที่ต้องการให้นักเรียนได้เรียนรู้ ทำให้นักเรียนเข้าใจในสิ่งที่เรียนได้ง่ายขึ้น เช่น วิดีทัศน์ กรณีศึกษา ใบความรู้ เกม นิทาน แผ่นภาพ เป็นต้น ผู้วิจัยดำเนินการจัดกิจกรรมแนะแนว จำนวน 12 ครั้ง ครั้งละ 60 นาที ระยะเวลาดังกล่าวเพียงพอและเหมาะสมในการจัดกิจกรรมตามองค์ประกอบของชุดกิจกรรม ซึ่งประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ 12 ชุดกิจกรรม ได้แก่

องค์ประกอบที่ 1 ด้านการยอมรับความแตกต่าง ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรม ดังนี้

กิจกรรมที่ 1 ปฐมนิเทศ เป็นการจัดกิจกรรมพัฒนาการทำงานเป็นทีมจำเป็นต้องสร้างความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ ความสำคัญและสร้างข้อตกลงในการเข้าร่วมกิจกรรม นอกจากนี้การสร้าง สัมพันธภาพระหว่างผู้วิจัยกับนักเรียน และนักเรียนกับนักเรียนจำเป็นต้องทำ

ความรู้จักคุ้นเคย เพื่อให้เกิดสัมพันธ์ภาพที่ดีต่อกัน และเตรียมความพร้อมในการเข้าร่วมกิจกรรม เพื่อส่งผลให้การใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีมให้บรรลุตามวัตถุประสงค์

กิจกรรมที่ 2 เรื่อง ความแตกต่าง ในกิจกรรมนี้ครูให้นักเรียนเปรียบเทียบก้อนหินแต่ละก้อนที่นักเรียนได้เลือกมา ว่าทำไมนักเรียนต้องเลือกที่จะหยิบก้อนหินก้อนนั้นขึ้นมา แล้วให้นักเรียนเปรียบเทียบความแตกต่างและข้อดีข้อเสียของก้อนหินก้อนนั้น แต่ละทีมต้องออกมานำเสนอตามประเด็นที่ครูกำหนดให้ เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ทำให้เป็นการยอมรับและเห็นคุณค่าในความแตกต่างของแต่ละบุคคล และมองว่าการที่บุคคลที่มีความคิด ความสามารถ บุคลิกลักษณะที่ต่างกักันมาทำงานร่วมกันจะทำให้งานประสบความสำเร็จได้ดียิ่งขึ้น

กิจกรรมที่ 3 เรื่อง รู้เขา รู้เรา เป็นกิจกรรมที่นักเรียนจะต้องแลกเปลี่ยนและอธิบาย ในกิจกรรม “การปฏิบัติตนต่อคนที่แตกต่าง” เพื่อให้นักเรียนรู้จักยอมรับบุคลิกลักษณะที่แตกต่างของสมาชิกแต่ละคนใน ยอมรับในข้อดี ข้อเสียได้ ปฏิบัติต่อผู้อื่นที่มีความแตกต่างกับตนอย่างเข้าใจ ยอมรับและมีความสุข

องค์ประกอบที่ 2 การทำงานร่วมกัน ซึ่งจะประกอบด้วยชุดกิจกรรมที่มีชื่อกิจกรรม ดังนี้

กิจกรรมที่ 4 เรื่อง ความสำคัญของการทำงานเป็นทีม กิจกรรมนี้จะเป็นกิจกรรมที่ฝึกให้นักเรียนได้เห็นถึงความสำคัญของการทำงานร่วมกันในการต่อชิ้นส่วนให้เป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าให้สมบูรณ์ โดยสมาชิกทุกคนจะมีชิ้นส่วนของรูปสี่เหลี่ยมอยู่ ให้นักเรียนนำมาประกอบโดยต้องทำตามกฎกติกา กิจกรรมนี้จะแสดงถึงความร่วมมือของสมาชิกในทีม ความสำคัญของสมาชิกในทีมแต่ละคนที่มีความสามารถที่ต่างกักัน จากนั้นผู้วิจัยให้นักเรียนร่วมกันสรุปกิจกรรมที่ทำร่วมกัน

กิจกรรมที่ 5 เรื่อง การสื่อสาร เป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียนแสดงบทบาทเป็นผู้สื่อข่าว โดยสมาชิกจะต้องรับบทเป็นนักข่าวและผู้สื่อข่าว โดยผู้สื่อข่าวต้องนำข่าวที่ได้เห็นมาเล่าให้นักเรียนข่าวฟัง กิจกรรมนี้ใช้เทคนิคเกมแข่งขันกิจกรรมดังกล่าวนักเรียนมีความกระตือรือร้นและชื่นชอบ เนื่องจากมีความแปลกใหม่เป็นการกระตุ้นความพยายามในการเรียนรู้และหาคำตอบของนักเรียนได้เป็นอย่างดี กิจกรรมนี้เน้นการสื่อสารในการทำงานร่วมกัน เพื่อให้สมาชิกได้การปรับปรุงพฤติกรรม การสื่อสารในทีมงานให้ดีขึ้น

กิจกรรมที่ 6 เรื่อง ความรับผิดชอบ ให้นักเรียนทำการถอดรหัส อักษรแสนสนุก เพื่อหาตัวอักษรมาเรียงให้เป็นประโยค โดยส่งตัวแทนสมาชิกในทีมไปแข่งขันระหว่างทีม กิจกรรมดังกล่าว นักเรียนมีความกระตือรือร้นและชื่นชอบเนื่องจากมีความแปลกใหม่เป็นการกระตุ้นความพยายามในการเรียนรู้และหาคำตอบของนักเรียนได้เป็นอย่างดี จาการหัสตัวเล่นที่ครูกำหนดให้ จากกิจกรรมนี้ส่งผลให้นักเรียนได้มีความรับผิดชอบ

กิจกรรมที่ 7 เรื่อง วางแผนการทำงาน กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมที่สมาชิกในทีมต้องร่วมกันวางแผนในการต่อชิ้นส่วนภาพบ้านให้มีความสมบูรณ์มากที่สุด ทีมไหนเสร็จก่อนเป็นผู้ชนะ จากนั้นครูให้ตัวแทนนำเสนอวิธีการทำงานของทีม ข้อคิดที่ได้จากการทำงานร่วมกันเป็นทีมว่ามีประโยชน์อย่างไร และถ้าไม่ร่วมมือกันวางแผนการทำงานจะทำให้เกิดผลเสียอย่างไรบ้าง นักเรียนจะนำประสบการณ์จากการเล่นเกมครั้งนี้ไปใช้ในโอกาสใดบ้าง กิจกรรมนี้นักเรียนได้เรียนรู้วิธีการวางแผนการทำงานและได้ฝึกการทำงานร่วมกับผู้อื่น

องค์ประกอบที่ 3 การยอมรับความคิดเห็น ซึ่งจะประกอบด้วยชุดกิจกรรมที่มีชื่อกิจกรรม ดังนี้

กิจกรรมที่ 8 ประสานความคิด เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ประสานความคิดเห็นกันเพื่อหาคำตอบ จากใบงานเรื่อง เครื่องคิดเงิน นักเรียนร่วมมือกันศึกษาและระดมสมองในการไขปัญหาให้สมาชิกในทีม ได้ร่วมมือประสานงานในการทำงานร่วมกันแสวงหาประโยชน์จากการแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกันและมีการจัดการกับปัญหาอุปสรรคในการทำงานร่วมกัน จากนั้นครูให้นักเรียนช่วยกันวิเคราะห์ลงใบงาน เรื่อง “เครื่องคิดเงิน” หากทีมไหนสามารถตอบคำถามได้ก่อนเป็นทีมแรกจะเป็นผู้ชนะ กิจกรรมนี้นักเรียนมีความตั้งใจมากในการหาคำตอบร่วมกัน

กิจกรรมที่ 9 การตัดสินใจร่วมกัน กิจกรรมนี้เป็นการให้นักเรียนหาคำตอบโดยนักเรียนฟังเรื่องเล่าจากครูแล้วให้นักเรียนร่วมกันคิดและตัดสินใจร่วมกัน โดยยึดหลักเหตุผลในการร่วมกันตัดสินใจ กิจกรรมนี้นักเรียนมีความตั้งใจมากช่วยกันคิดวิเคราะห์ หาข้อสรุปเพื่อตัดสินใจในสิ่งที่ถูกต้อง

องค์ประกอบที่ 4 ร่วมกันคิดหาแนวทางใหม่ๆ ซึ่งจะประกอบด้วยชุดกิจกรรมที่มีชื่อกิจกรรม ดังนี้

กิจกรรมที่ 10 แนวทางใหม่ ๆ เป็นกิจกรรมการร่วมกันระดมสมอง โดย แบบฝึกหัดโครงการสำรวจอวกาศเป็นกิจกรรมให้นักเรียนร่วมกันระดมสมองในการจัดเตรียมของใช้ที่จำเป็นในการจะไปสำรวจอวกาศ เพื่อให้สมาชิกในทีมนำเสนอทางเลือกหรือแนวทางในการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ของแต่ละคนในทีมจากนั้นสมาชิกทุกคนในทีมก็นำแนวทางต่าง ๆ มาผสมผสานจนเกิดเป็นแนวทางที่ทุกคนตกลงร่วมกันว่าดีที่สุดในที่สุด และดีกว่าการคิดหรือตัดสินใจเพียงลำพัง

องค์ประกอบที่ 5 การประเมินร่วมกัน ซึ่งจะประกอบด้วยชุดกิจกรรมที่มีชื่อกิจกรรม ดังนี้

กิจกรรมที่ 11 ประเมินร่วมกัน เน้นให้สมาชิกมีความรู้เรื่องการประเมินผลในการทำงาน ผู้วิจัยเลือกใช้ “การแสดงบทบาทสมมติ” เพื่อให้สมาชิกเกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์จริงแล้วให้สมาชิกร่วมกันประเมินผลการทำงานจากบทบาทสมมติ นอกจากนี้ผู้วิจัยใช้เทคนิคการเรียนรู้ร่วมกัน คือ สมาชิกทุกคนต้องมีบทบาทในทีมช่วยกันคิด ช่วยกันวางแผน และปฏิบัติตามหน้าที่

รับผิดชอบของตน เพื่อให้สมาชิกมีความเข้าใจและสามารถนำวิธีและรูปแบบการประเมินผลไปประยุกต์ใช้ในทีมงาน

กิจกรรมที่ 12 กิจกรรมปัจฉิมนิเทศ (สรุปผลกิจกรรมพัฒนาความสามารถในการทำงานเป็นทีม) ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นถึงความแตกต่างการทำงานเป็นทีมก่อนและหลังทำกิจกรรม

จากที่กล่าวมาแสดงว่าชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีมสามารถช่วยพัฒนาการทำงานเป็นทีมของนักเรียนได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สิริภัทร บุญยศิลาพันธ์ (2563, น.82) กล่าวว่า การส่งเสริมพฤติกรรมการทำงานเป็นทีมโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเกมแข่งขัน พบว่า เป็นกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ ได้ปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยตนเองและสมาชิกในแต่ละทีมได้มีการช่วยเหลือกันและกัน รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นมากขึ้น มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ โสรัจจ์ แสนคำ (2560, น. 1506-1522) ได้ทำการศึกษาการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค LT ในรายวิชาวิทยาศาสตร์ พบว่าหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค LT อยู่ในระดับมากที่สุด 4.32 เมื่อเปรียบเทียบกับผลการทดสอบหลังเรียน ผลการสอบมีค่าเฉลี่ยสูงขึ้นเป็น 7.38 แสดงให้เห็นว่า กระบวนการเรียนการสอนแบบร่วมมือรูปแบบการสอน LT สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้เรื่องการรับหุ่นส่วนใหม่ อย่างมีนัยสำคัญทางค่าสถิติ ที่ระดับ .001 และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สิริภัทร บุญยศิลาพันธ์ (2563, น.82-84) ได้ทำการศึกษาการส่งเสริมพฤติกรรมการทำงานเป็นทีมโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเกมแข่งขันที่มีการจัดสิ่งแวดล้อมทางการเรียนรู้แบบเปิดสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/2 โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย โดยใช้หลักการวิจัยเชิงปฏิบัติการจำนวน 2 วงรอบปฏิบัติการ ผลการวิจัยพบว่า วงรอบที่ 1 ผู้เรียนมีระดับพฤติกรรมการทำงานเป็นทีมบางครั้ง ($\bar{X} = 2.3$, S.D. = 0.56) วงรอบที่ 2 ผู้เรียนแต่ละทีมมีพฤติกรรมการทำงานเป็นทีมดีขึ้นตามลำดับมีระดับพฤติกรรมสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 2.71$, S.D. = 0.46) และความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเกมแข่งขันที่มีการจัดสิ่งแวดล้อมทางการเรียนรู้แบบเปิดมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด บางครั้ง ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.54)

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

3.1.1 ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีมที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีจุดประสงค์เพื่อใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หากต้องการนำชุดกิจกรรมแนะแนวดังกล่าวนี้ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างอื่น ควรมีการปรับปรุงและประยุกต์ให้เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่าง รวมถึงควรมีการทดลองก่อนนำไปใช้จริง

3.1.2 ควรนำชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีมไปประยุกต์ใช้สอดแทรกในการเรียนการสอนรายวิชาต่าง ๆ เพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีมของนักเรียนให้มากยิ่งขึ้น

3.1.3 ผู้ที่จะนำชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีมไปใช้ควรศึกษาเพื่อทำความเข้าใจ และสร้างความรู้เกี่ยวกับแนวคิดทฤษฎีของการทำงานเป็นทีม และเทคนิคการจัดกิจกรรมเพิ่มเติม เพื่อให้การจัดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีมบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ของแต่ละชุดกิจกรรมตามที่กำหนดไว้ในแผนการจัดกิจกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

จากการศึกษาในครั้งนี้ พบว่า ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีมเป็นการช่วยให้นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีการพัฒนาการทำงานเป็นทีมที่ดีขึ้น ผู้วิจัยจึงคิดว่า น่าจะนำไปทดลองใช้กับนักเรียนระดับชั้นอื่นด้วย ดังนั้นจึงเสนอแนะดังนี้

3.2.1 ควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมแนะแนวในการจัดการเรียนการสอนที่สามารถนำมาบูรณาการกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ เพื่อมีแนวทางในการเสริมสร้างการทำงานเป็นทีมของนักเรียนได้อย่างหลากหลาย

3.2.2 จากการสังเกต ศึกษาเอกสารจากแนวคิด ทฤษฎีต่าง ๆ ในการศึกษาในครั้งนี้ พบว่า ยังมีอีกหลายเทคนิคที่ผู้วิจัยยังไม่ได้นำมาปรับใช้ ดังนั้น การวิจัยครั้งต่อไป ควรเลือกเทคนิคและวิธีการอื่น ๆ เพิ่มเติมเข้ามาผนวกให้สอดคล้องเข้ากับกลุ่มเป้าหมายในแต่ละช่วงวัย เพื่อศึกษาผลที่เกิดขึ้นว่าเป็นอย่างไรและสามารถนำไปพัฒนาการทำงานเป็นทีมได้อย่างลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น

3.2.3 การวิจัยครั้งต่อไป ควรเพิ่มการเก็บข้อมูลในระยะติดตามผลเพื่อศึกษาความคงทนของการพัฒนาการทำงานเป็นทีมของนักเรียน

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์

ศูนย์วิทยบริการวชิรเวศน์

บรรณานุกรม

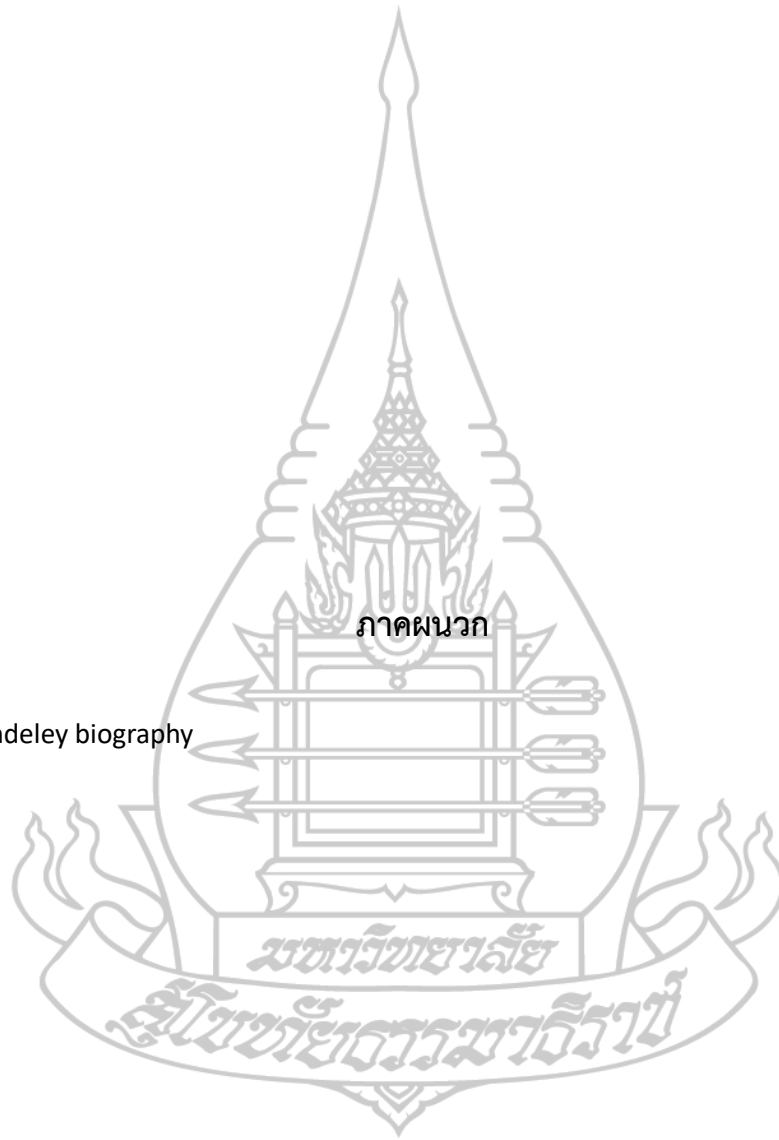
- กนกฉัตร โภกลมณี. (2558). การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องศิลปะท้องถิ่นวัดกลางวรวิหาร จังหวัดสมุทรปราการ โดยการจัดกระบวนการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตตปัญญา ศึกษาแบบร่วมมือชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 [ปริญญาานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กนกพร ฉันทนารุ่งศักดิ์. (2548). การพัฒนารูปแบบการสอนบนเว็บแบบผสมผสานด้วยการเรียนการสอนแบบร่วมมือในกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต]. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กมลชนก ศรีวรรณ. (2561). การบริหารแบบมีส่วนร่วมที่ส่งผลกระทบต่อการทำงานเป็นทีมในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- กรมวิชาการ, กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). แนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544. โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กุลรดา สุธีราวชช. (2552). ผลของการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อการเสริมสร้างพลังกลุ่มของเด็กในศูนย์เยาวชนระดับตำบล [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต]. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จิรวัดน์ วงศ์ชุมภู. (2562). ผลการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ ที่มีต่อทักษะกีฬาแฮนด์บอลและ การทำงานเป็นทีมของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4 [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต]. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จุไรรัตน์ อนันต์ไพฑูรย์ (2563). การพัฒนาทักษะการทำงานเป็นทีม ในรายวิชางานอาหารโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยรังสิต.
- ชนมน ตั้งพิทักษ์ไกร (2558) การพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อเสริมสร้างทักษะการทำงานเป็นทีม กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี (การงานอาชีพ1) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนดอนเมืองทหารอากาศบำรุง กรุงเทพมหานคร [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- ชนิซดา ชนะกิจจานุกิจ. (2550). *ผลของการเรียนแบบสืบสอบบนเว็บด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือที่แตกต่างกันที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และ วัฒนธรรมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต]. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณัฐพันธ์ เขจรนนท์ และคณะ. (2545). *การสร้างทีมงานที่มีประสิทธิภาพ*. เอ็กซ์เปอร์เน็ท.
- ทองทิพภา วิริยะพันธุ์. (2551). *การบริหารทีมงานและแก้ปัญหา*. สหธรรมมิก จำกัด.
- ทีศนา แคมมณี. (2559). *ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. (พิมพ์ครั้งที่ 18). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2562). *ศาสตร์การสอน*. (พิมพ์ครั้งที่ 23). โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- ธนวัฒน์ ภมรพอนันต์. (2551). *การศึกษางานเป็นทีมและการสร้างโมเดลการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีมของพนักงาน*. [ปริญญาการศึกษาดุษฎีบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นภสร มิลินทานุช. (2561). *การพัฒนาทักษะการทำงานเป็นทีมและจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 นักเรียนห้องเรียนพิเศษวิทยาศาสตร์(สสวท.) ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือในสาระหน้าที่พลเมืองวัฒนธรรมและการดำเนินชีวิต* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. (2558). *การพัฒนากิจกรรมแนะแนวด้านการศึกษา. ใน ประมวลสาระชุดวิชาการพัฒนาเครื่องมือและกิจกรรมแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา. (หน่วยที่ 3).* มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- พรรณี ชูทัย เจนจิต. (2545). *จิตวิทยาการเรียนการสอน*. (พิมพ์ครั้งที่ 5). เสริมสิน พีรเพรส ชิสเท็ม.
- พิมพ์พร วิทักษบุตร (2563). *การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม เรื่องพัฒนาการของอาณาจักรสุโขทัย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านหนองโนดำโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค Co-op Co-op* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- พิมพ์พันธ์ เตชะคุปต์และเพียว ยินดีสุข. (2560). *ทักษะ 7C ของครู 4.0*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พรพิมล มีทอง. (2557). *การพัฒนาการทำงานเป็นทีมของข้าราชการกรมการพัฒนาชุมชนในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ไพลิน ประดับรัตน์. (2556). *การพัฒนาการทำงานเป็นทีม ของโรงเรียนกลุ่มเกาะแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 1* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยบูรพา.

- มณีรัตน์ อินทองคำ. (2564). ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการตระหนักรู้ในตนเองของนักเรียนชั้นบัณฑิต. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- มนัสรินทร์ บุญญคง. (2559). ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคกลุ่มการแข่งขัน เรื่อง ทวีปอเมริกาเหนือที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และทักษะการทำงานร่วมกัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนจุฬาราชวิทยาลัย จังหวัดสตูล [วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- มนัสรินทร์บุญญคง, ดรุณี จำปาทอง และอุมาพร หล่อสมฤติ. (2561). ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิคกลุ่มการแข่งขัน เรื่อง ทวีปอเมริกาเหนือที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และทักษะการทำงานร่วมกันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนจุฬาราชวิทยาลัย สตูล, 11(1), 196-211.
- มณฑรา ธรรมบุศย์. (2558). จิตวิทยาสำหรับครู. สืบค้นจาก <https://sites.google.com/a/nareerat.ac.th>.
- ลัลน์ลลิต กันธิยะ. (2560). ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามเทคนิคตัวแบบสี่สังคมเพื่อพัฒนาการรับรู้ความสามารถในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมวัดธาตุทอง กรุงเทพมหานคร [วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- วิไลวรรณ วิไลรัตน์และสรียา หมดอด้า. (2562). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และทักษะการทำงานเป็นทีม ในรายวิชาแผนที่และการแปลความหมายแผนที่ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1. ใน การประชุมวิชาการระดับชาติ วลัยลักษณ์ วิจัย (น. 199-206). มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์.
- วินุรักษ์ สุขสำราญ. (2553). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์และความสามารถในการแก้ปัญหาทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค TGT [สารนิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต] มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิจารณ์ พานิช. (2555). วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21. มูลนิธิสดศรี-สฤษดิ์วงศ์.
- วัฒนา วงศ์ษาบุตร. (2558). ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมการมีจิตสาธารณะของนักศึกษาหอพักชั้นปีที่1 มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี จังหวัดกาญจนบุรี. [วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สมร ทองดี และปราณี रामสูตร. (2555). แนวคิดในการพัฒนากิจกรรมแนะแนว. ใน ชุดวิชาการพัฒนาเครื่องมือและกิจกรรมแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา. (หน่วยที่ 9). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชาศึกษาศาสตร์.

- สมาคมแนะแนวแห่งประเทศไทย. (2554). *การประชุมใหญ่สามัญประจำปี 2554*. สมาคมแนะแนวแห่งประเทศไทย.
- สิริกัทร บุญยศิลาพันธ์. (2563). *การส่งเสริมพฤติกรรมการทำงานเป็นทีมโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเกมแข่งขันที่มีการจัดสิ่งแวดล้อมทางการเรียนรู้แบบเปิดสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/2 โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท]*. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- สุทธิชัย ปัญญาโรจน์. (2561). *องค์ประกอบการทำงานเป็นทีมให้ประสบผลสำเร็จ*. 20 มิถุนายน 2561. < <https://bit.ly/3zFicEj> > 26 กรกฎาคม 2564.
- สุนันทา เลานันทน์ (2551). *การสร้างทีมงาน*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). แอนด์เมตสติเกอร์ แอนด์ดีไซน์.
- สุนิสา วงศ์อารีย์. (2559). *หลักการแนะแนว*. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- สุนทรี ผาตินาวิน. (2558). *ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามเทคนิคตัวแบบเพื่อพัฒนาพฤติกรรมความมีจิตสำนึกสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนแสนสุข จังหวัดชลบุรี [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท]*. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- โสรัจจ์ แสนคำ. (2560). *การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค LT ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์เรื่อง สารในชีวิตประจำวัน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์และศิลปะ*. วารสาร *Veridian E-Journal*, 10(1), 4.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2560 – 2579*. พริกหวานกราฟฟิก.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2561). *แนวทางการประเมินคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา พุทธศักราช 2561*. ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). *แนวการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- เสาวนีย์ ไม่เศร้า. (2564). *ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้เกมเพื่อพัฒนากรอบความคิดแบบเติบโตด้านการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสีกัน (วัฒนานันท์อุปถัมภ์) [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท]*. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2550). *หลักการสอน*. (พิมพ์ครั้งที่ 4). โอเดียนสโตร์.

- อรอนงค์ โขษิตพิพัฒน์. (2560). *การพัฒนาความสามารถในการทำงานเป็นทีมด้วยรูปแบบการสอนแบบร่วมมือเป็นทีมในรายวิชาสัมมนาวารสารศาสตร์ พุทธศักราช 2560* (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- อุไร นาคสง่า. (2562). *ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ด้านสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนบ้านในเมือง จังหวัดสตูล* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- อัชรา เอิบสุขสิริ. (2559). *จิตวิทยาสำหรับครู*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Desai TS, และ Kulkarni PP. (2016). Cooperative Learning Tool for Optimizing Outcomes of Engineering Education. *Journal of Engineering Education Transformations*.
- Gulfer, C., และ Tarim Kamuran. (2015). Efficacy of the Cooperative Learning Method on Mathematics Achievement and Attitude: A Meta-Analysis Research. *Educational Sciences: Theory and Practice*, 15,(2), 553-559.
- Hobri. (2018). The Implementation of Learning Together in Improving Students' Mathematical Performance. *International Journal of Instruction*. 11(2), 483 – 496.
- Johnson, D.W., & Johnson, R.T. (1994). An overview of cooperative learning. In J. S. Thousand, R.A. Villa, & A.I. Nevin (Eds.), *Creativity and collaborative learning*. Baltimore, Maryland: Paul H. Brookes Publishing Co.
- Johnson, D.W. and Johnson, F.P. (2003). *Joining Together : Group Theory and Group Skill*. (8th ed.). Boston: Allyn and Bacon.
- Mahdi Mardani. (2015). A Study into the Effects of Competitive Team-Based Learning and Learning Together' on the Oral Performance of Intermediate EFL Learners. *Spring&Summer*.3(1), 60-73.

ภาคผนวก

This is Mendeley biography

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

มหาวิทยาลัยสุรินทร์ราชภัฏ

สุรินทร์ราชภัฏราชภัฏ

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- 1. ชื่อ - สกุล** ดร.ศักดินาณันท์ อัครเสนากุล
- สถานที่ทำงาน** โรงเรียนเขาชัยสน อำเภอเขาชัยสน จังหวัดพัทลุง
- วุฒิการศึกษา** - ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์)
- ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ (มหาวิทยาลัยเซนจอห์น)
- ตำแหน่ง** - รองผู้อำนวยการโรงเรียนเขาชัยสน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง
- ประสบการณ์หรือความชำนาญ**
- วิทยากรโครงการอบรมนักเรียนเพื่อนที่ปรึกษา (YC: Youth Counselor) ระดับโรงเรียนและระดับเขตพื้นที่
 - คณะกรรมการพัฒนาคุณภาพการศึกษา (กิจกรรมแนะแนว) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพ เขต 2
 - คณะกรรมการศูนย์แนะแนว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพ เขต 2
 - คณะกรรมการสมาคมจิตวิทยาแนะแนวแห่งประเทศไทย (เครือข่ายกรุงเทพมหานคร ประจำปี พ.ศ.2565-2566)
- 2. ชื่อ - สกุล** นายประเสริฐ ปิ่นทอง
- สถานที่ทำงาน** โรงเรียนเทศบาลสันปายางหลวง อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน
- วุฒิการศึกษา** ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาการแนะแนว (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช)
- ตำแหน่ง** ครู วิทยฐานะ ข้าราชการพิเศษ
- ประสบการณ์หรือความชำนาญ**
- ปฏิบัติงานครูแนะแนว
 - ได้รับรางวัล “ผลงานวิจัยของครูสภา” ประจำปี 2567 ระดับภูมิภาค
 - ได้รับรางวัล “ครูผู้สอนดีเด่น” ประจำปีการศึกษา 2567 ในจังหวัดลำพูน

3. ชื่อ - สกุล นางชินานาฏ ปาณิกวงษ์
- สถานที่ทำงาน โรงเรียนสตรีวิทยา ๒ ในพระราชูปถัมภ์ ฯ
- วุฒิการศึกษา วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ
(มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์)
- ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ชำนาญการพิเศษ
- ประสบการณ์หรือความชำนาญ
- หัวหน้างานแนะแนว ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสตรีวิทยา ๒ ในพระราชูปถัมภ์ ฯ
 - หัวหน้าศูนย์งานแนะแนว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2
 - ได้รับรางวัลชนะเลิศการประกวดวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนดีเด่น ระดับโรงเรียนประเภทงานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ประจำปีการศึกษา 2565
4. ชื่อ - สกุล นางสาววิไลวรรณ เพชรเศรษฐ์
- สถานที่ทำงาน โรงเรียนजरเกียรติศึกษา
- วุฒิการศึกษา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขา การแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา
(มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช)
- ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ชำนาญการพิเศษ
- ประสบการณ์หรือความชำนาญ
- ครูผู้สอนกิจกรรมแนะแนว ระดับมัธยมศึกษา
 - การให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยารายบุคคล
 - การให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม
 - หัวหน้างานส่งเสริมระเบียบวินัยนักเรียน

5. ชื่อ - สกุล นางสาวปภาณันท์ พักเจริญ
สถานที่ทำงาน . โรงเรียนสตรีวิทยา ๒ ในพระราชูปถัมภ์ ฯ
วุฒิการศึกษา ศีษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ชำนาญการ
ประสบการณ์หรือความชำนาญ
- ปฏิบัติงานครูแนะแนว ระดับ ม.ต้น
- หัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ที่ อว.0602.16 (บ) / ๕๐๕

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

๔ กรกฎาคม 2567

เรื่อง ขอร้องเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.ศักดิ์ดิถนัมภ์ อัครเสนากุล

สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงการวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางจิรพร อธิระบุตร นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาการแนะแนวและการปรึกษา
เชิงจิตวิทยา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ผลการใช้
ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีม ตามโครงการวิทยานิพนธ์ที่แนบมาด้วยนี้

การจัดทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวมข้อมูลและได้รับความ
เห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ไว้ขั้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำนั้นมีความครอบคลุม
เนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย ทางสาขาวิชาจึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน
ในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิด้านการวัดผลและประเมินผล ได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็นเพื่อการปรับปรุง
เครื่องมือการวิจัยของนักศึกษาผู้นี้ด้วย สำหรับรายละเอียดอื่น ๆ นักศึกษานำเรียนด้วยตนเอง

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึงขอขอบคุณ
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศันสนีย์ สังสรค่อนันต์)

รองประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์
รักษาราชการแทนประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. 0-2504-8505

เบอร์โทรศัพท์นักศึกษา 091-856-4546

ที่ อว.0602.16 (บ) / 5๐5

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

4 กรกฎาคม 2567

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน นางจินนาภา ปาณิกวงษ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงการวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางจิรพร อีระบุตร นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีม ตามโครงการวิทยานิพนธ์ที่แนบมาด้วยนี้

การจัดทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวมข้อมูลและได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ไว้ขั้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำนั้นมีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย ทางสาขาวิชาจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิด้านการวัดผลและประเมินผล ได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็นเพื่อการปรับปรุงเครื่องมือการวิจัยของนักศึกษาผู้นี้ด้วย สำหรับรายละเอียดอื่น ๆ นักศึกษาจะนำเรียนด้วยตนเอง

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึงขอขอบ
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สันสนีย์ สังสรรค์ออร์นันต์)

รองประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

รักษาราชการแทนประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. 0-2504-8505

เบอร์โทรศัพท์นักศึกษา 091-856-4546

ที่ อว.0602.16 (บ) / 505

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

๔ กรกฎาคม 2567

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน นายประเสริฐ ปิ่นทอง

สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงการวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางจิรพร อีระบุตร นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แผนกวิชาการแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีม ตามโครงการวิทยานิพนธ์ที่แนบมาด้วยนี้

การจัดทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวมข้อมูลและได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ไว้ชิ้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำนั้นมีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย ทางสาขาวิชาจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิด้านการวัดผลและประเมินผล ได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็นเพื่อการปรับปรุงเครื่องมือการวิจัยของนักศึกษาผู้นี้ด้วย สำหรับรายละเอียดอื่น ๆ นักศึกษานำเรียนด้วยตนเอง

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศันสนีย์ สังสรรค์อนันต์)

รองประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

รักษาราชการแทนประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. 0-2504-8505

เบอร์โทรศัพท์นักศึกษา 091-856-4546

ที่ อว.0602.16 (ว) / ๕๑๕

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

4 กรกฎาคม 2567

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน นางสาวปภานันท์ ฟ้าเจริญ

สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงการวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางจิรพร อีระบุตร นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แผนกวิชาการแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีม ตามโครงการวิทยานิพนธ์ที่แนบมาด้วยนี้

การจัดทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวมข้อมูลและได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ไว้ขั้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำนั้นมีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย ทางสาขาวิชาจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิด้านการวัดผลและประเมินผล ได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็นเพื่อการปรับปรุงเครื่องมือการวิจัยของนักศึกษาผู้นี้ด้วย สำหรับรายละเอียดอื่น ๆ นักศึกษาจะนำเรียนด้วยตนเอง

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึงขอคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศันสนีย์ สังสรค์อนันต์)

รองประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

รักษาราชการแทนประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. 0-2504-8505

เบอร์โทรศัฟท์นักศึกษา 091-856-4546

ภาคผนวก ข

ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดการทำงานเป็นทีม และค่าอำนาจจำแนกรายข้อ

ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดการทำงานเป็นทีม และค่าอำนาจจำแนกรายข้อ

ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบวัดการทำงานเป็นทีม
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเสด็จวนชยางค์กุลวิทยา จังหวัดลำปาง

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r)	ผลสรุป	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r)	ผลสรุป
1	0.48	ใช้ได้	24	0.65	ใช้ได้
2	0.63	ใช้ได้	25	0.69	ใช้ได้
3	0.55	ใช้ได้	26	0.48	ใช้ได้
4	0.55	ใช้ได้	27	0.55	ใช้ได้
5	0.67	ใช้ได้	28	0.67	ใช้ได้
6	0.74	ใช้ได้	29	0.45	ใช้ได้
7	0.70	ใช้ได้	30	0.58	ใช้ได้
8	0.53	ใช้ได้	31	0.61	ใช้ได้
9	0.45	ใช้ได้	32	0.48	ใช้ได้
10	0.66	ใช้ได้	33	0.48	ใช้ได้
11	0.70	ใช้ได้	34	0.57	ใช้ได้
12	0.55	ใช้ได้	35	0.56	ใช้ได้
13	0.55	ใช้ได้	36	0.61	ใช้ได้
14	0.57	ใช้ได้	37	0.48	ใช้ได้
15	0.87	ใช้ได้	38	0.54	ใช้ได้
16	0.61	ใช้ได้	39	0.87	ใช้ได้
17	0.68	ใช้ได้	40	0.72	ใช้ได้
18	0.61	ใช้ได้	41	0.67	ใช้ได้
19	0.66	ใช้ได้	42	0.62	ใช้ได้
20	0.46	ใช้ได้	43	0.70	ใช้ได้
21	0.67	ใช้ได้	44	0.54	ใช้ได้
22	0.70	ใช้ได้	45	0.61	ใช้ได้
23	0.45	ใช้ได้	46	0.77	ใช้ได้

ค่าอำนาจจำแนก ข้อที่ใช้ได้คือ r มีค่า .45 ถึง

1.00 ค่าความเที่ยงทั้งฉบับ .90

ภาคผนวก ค

ตารางวิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้องของแบบวัดการทำงานเป็นทีม

ตารางวิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้องของแบบวัดการทำงานเป็นทีม

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					คะแนน รวม	ค่าIOC	ผลการ วิเคราะห์
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ผ่านเกณฑ์
2	+1	+1	+1	0	+1	4	0.8	ผ่านเกณฑ์
3	+1	+1	+1	0	0	3	0.6	ผ่านเกณฑ์
4	+1	+1	+1	0	+1	4	0.8	ผ่านเกณฑ์
5	+1	+1	+1	0	+1	4	0.8	ผ่านเกณฑ์
6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ผ่านเกณฑ์
7	0	+1	+1	+1	+1	4	0.8	ผ่านเกณฑ์
8	+1	+1	+1	0	+1	4	0.8	ผ่านเกณฑ์
9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ผ่านเกณฑ์
10	0	+1	+1	+1	+1	4	0.8	ผ่านเกณฑ์
11	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ผ่านเกณฑ์
12	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ผ่านเกณฑ์
13	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ผ่านเกณฑ์
14	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ผ่านเกณฑ์
15	+1	+1	+1	0	+1	4	0.8	ผ่านเกณฑ์
16	0	+1	+1	+1	+1	4	0.8	ผ่านเกณฑ์
17	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ผ่านเกณฑ์
18	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ผ่านเกณฑ์
19	0	+1	+1	+1	+1	4	0.8	ผ่านเกณฑ์
20	0	+1	+1	0	+1	3	0.6	ผ่านเกณฑ์
21	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ผ่านเกณฑ์
22	0	+1	+1	+1	+1	4	0.8	ผ่านเกณฑ์
23	+1	+1	+1	-1	+1	4	0.8	ผ่านเกณฑ์
24	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ผ่านเกณฑ์
25	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ผ่านเกณฑ์
26	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ผ่านเกณฑ์

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					คะแนน รวม	ค่าIOC	ผลการ วิเคราะห์
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
27	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ผ่านเกณฑ์
28	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ผ่านเกณฑ์
29	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ผ่านเกณฑ์
30	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ผ่านเกณฑ์
31	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ผ่านเกณฑ์
32	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ผ่านเกณฑ์
33	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ผ่านเกณฑ์
34	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ผ่านเกณฑ์
35	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ผ่านเกณฑ์
36	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ผ่านเกณฑ์
37	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ผ่านเกณฑ์
38	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ผ่านเกณฑ์
39	0	+1	+1	+1	+1	4	0.8	ผ่านเกณฑ์
40	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ผ่านเกณฑ์
41	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ผ่านเกณฑ์
42	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ผ่านเกณฑ์
43	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ผ่านเกณฑ์
44	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ผ่านเกณฑ์
45	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	ผ่านเกณฑ์
46	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ผ่านเกณฑ์

ภาคผนวก ง

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อชุดกิจกรรมแนะแนวโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือ
เพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีม

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ยด้านนิยามปฏิบัติการ					M	SD	ระดับ ความ เหมาะสม
	1	2	3	4	5			
1. ปฐมนิเทศ (เปิดความคิดเปิดใจ)								
1.1 วัตถุประสงค์	5	5	5	5	4	4.80	0.55	มากที่สุด
1.2 แนวคิด	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
1.3 ระยะเวลาที่ใช้	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
1.4 สื่อ/อุปกรณ์	4	4	5	5	4	4.40	0.49	มาก
1.5 ขั้นตอนการจัดกิจกรรม	4	4	5	4	4	4.20	0.45	มาก
1.6 การประเมินผล	4	3	5	5	4	4.20	0.84	มาก
เฉลี่ย กิจกรรมที่ 1						4.53	0.54	มากที่สุด
2. ความแตกต่าง								
1.1 วัตถุประสงค์	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
1.2 ผลที่คาดว่าจะได้รับ	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
1.3 แนวคิด	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
1.4 ระยะเวลาที่ใช้	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
1.5 สื่อ/อุปกรณ์	5	4	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
1.6 ขั้นตอนการจัดกิจกรรม	4	4	5	5	4	4.40	0.55	มาก
1.7 การประเมินผล	3	3	5	5	4	4.00	1	มาก
เฉลี่ย กิจกรรมที่ 2						4.63	0.49	มากที่สุด
3. รู้เขา รู้เรา								
1.1 วัตถุประสงค์	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
1.2 ผลที่คาดว่าจะได้รับ	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
1.3 แนวคิด	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
1.4 ระยะเวลาที่ใช้	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
1.5 สื่อ/อุปกรณ์	3	5	5	5	5	4.60	0.89	มากที่สุด
1.6 ขั้นตอนการจัดกิจกรรม	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
1.7 การประเมินผล	4	5	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
เฉลี่ย กิจกรรมที่ 3						4.74	0.53	มากที่สุด

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (คนที)					M	SD	ระดับ ความ เหมาะสม
	1	2	3	4	5			
4. ความสำคัญของการทำงานเป็นทีม								
1.1 วัตถุประสงค์	4	4	5	5	4	4.40	0.55	มาก
1.2 ผลที่คาดว่าจะได้รับ	4	5	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
1.3 แนวคิด	3	5	5	5	5	4.60	0.89	มากที่สุด
1.4 ระยะเวลาที่ใช้	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
1.5 สื่อ/อุปกรณ์	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
1.6 ขั้นตอนการจัดกิจกรรม	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
1.7 การประเมินผล	4	5	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
เฉลี่ย กิจกรรมที่ 4						4.69	0.49	มากที่สุด
5. การสื่อสาร								
1.1 วัตถุประสงค์	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
1.2 ผลที่คาดว่าจะได้รับ	4	5	5	5	5	4.80	0.50	มากที่สุด
1.3 แนวคิด	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
1.4 ระยะเวลาที่ใช้	4	4	5	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
1.5 สื่อ/อุปกรณ์	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
1.6 ขั้นตอนการจัดกิจกรรม	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
1.7 การประเมินผล	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
เฉลี่ย กิจกรรมที่ 5						4.77	0.47	มากที่สุด
6. ความรับผิดชอบ								
1.1 วัตถุประสงค์	3	5	5	5	5	4.60	0.89	มากที่สุด
1.2 ผลที่คาดว่าจะได้รับ	3	5	5	5	3	4.20	1.10	มาก
1.3 แนวคิด	4	5	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
1.4 ระยะเวลาที่ใช้	4	4	5	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
1.5 สื่อ/อุปกรณ์	4	5	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
1.6 ขั้นตอนการจัดกิจกรรม	4	5	5	4	4	4.40	0.55	มาก
1.7 การประเมินผล	3	5	5	5	4	4.40	0.89	มาก
เฉลี่ย กิจกรรมที่ 6						4.49	0.73	มาก

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ยด้านนิยามปฏิบัติการ					M	SD	ระดับ ความ เหมาะสม
	1	2	3	4	5			
7. วางแผนการทำงาน								
1.1 วัตถุประสงค์	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
1.2 ผลที่คาดว่าจะได้รับ	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
1.3 แนวคิด	3	5	5	5	5	4.60	0.89	มากที่สุด
1.4 ระยะเวลาที่ใช้	4	4	5	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
1.5 สื่อ/อุปกรณ์	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
1.6 ขั้นตอนการจัดกิจกรรม	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
1.7 การประเมินผล	4	5	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
เฉลี่ย กิจกรรมที่ 7						4.71	0.54	มากที่สุด
8. ประสารความคิด								
1.1 วัตถุประสงค์	4	5	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
1.2 ผลที่คาดว่าจะได้รับ	4	5	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
1.3 แนวคิด	4	5	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
1.4 ระยะเวลาที่ใช้	4	5	5	5	5	4.60	0.45	มากที่สุด
1.5 สื่อ/อุปกรณ์	4	5	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
1.6 ขั้นตอนการจัดกิจกรรม	4	5	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
1.7 การประเมินผล	4	5	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
เฉลี่ย กิจกรรมที่ 8						4.60	0.53	มากที่สุด
9. การตัดสินใจร่วมกัน								
1.1 วัตถุประสงค์	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
1.2 ผลที่คาดว่าจะได้รับ	4	4	5	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
1.3 แนวคิด	4	4	5	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
1.4 ระยะเวลาที่ใช้	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
1.5 สื่อ/อุปกรณ์	3	5	5	5	5	4.60	0.89	มากที่สุด
1.6 ขั้นตอนการจัดกิจกรรม	3	5	5	5	5	4.60	0.89	มากที่สุด
1.7 การประเมินผล	3	5	5	5	4	4.40	0.89	มาก
เฉลี่ย กิจกรรมที่ 9						4.63	0.67	มากที่สุด

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ยด้านนิยามปฏิบัติการ					M	SD	ระดับความเหมาะสม
	1	2	3	4	5			
10. แนวทางใหม่								
1.1 วัตถุประสงค์	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
1.2 ผลที่คาดว่าจะได้รับ	3	5	5	5	5	4.60	0.45	มากที่สุด
1.3 แนวคิด	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
1.4 ระยะเวลาที่ใช้	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
1.5 สื่อ/อุปกรณ์	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
1.6 ขั้นตอนการจัดกิจกรรม	4	5	5	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
1.7 การประเมินผล	4	5	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
เฉลี่ย กิจกรรมที่ 10						4.71	0.48	มากที่สุด
11. ประเมินร่วมกัน								
1.1 วัตถุประสงค์	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
1.2 ผลที่คาดว่าจะได้รับ	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
1.3 แนวคิด	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
1.4 ระยะเวลาที่ใช้	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
1.5 สื่อ/อุปกรณ์	4	5	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
1.6 ขั้นตอนการจัดกิจกรรม	5	5	5	4	4	4.60	0.55	มากที่สุด
1.7 การประเมินผล	4	5	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
เฉลี่ย กิจกรรมที่ 11						4.71	0.49	มากที่สุด
12. ปัจฉิมนิเทศ								
1.1 วัตถุประสงค์	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
1.2 ระยะเวลาที่ใช้	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
1.3 สื่อ/อุปกรณ์	3	5	5	5	5	4.60	0.89	มากที่สุด
1.4 ขั้นตอนการจัดกิจกรรม	4	5	5	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
1.5 การประเมินผล	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
เฉลี่ย กิจกรรมที่ 12						4.72	0.56	มากที่สุด

ภาคผนวก จ

แบบวัดการทำงานเป็นทีม

มหาวิทยาลัยศรี

นครินทรวิโรฒราชวิทยาลัย

แบบวัดการทำงานเป็นทีมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนเสด็จวนชยางค์กุลวิทยา จังหวัดลำปาง

คำชี้แจง

1. แบบวัดฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการทำงานเป็นทีมของนักเรียน
2. ผู้ตอบแบบประเมิน ได้แก่ นักเรียน
3. กรุณาตอบแบบวัดให้ครบทุกข้อ ตามความเป็นจริงของนักเรียน
4. การวิจัยครั้งนี้จะสำเร็จได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความร่วมมือที่ดีในการตอบแบบสอบถามจากท่าน เพราะผลจากการตอบแบบสอบถามนำมาใช้เพื่อการวิจัยในครั้งนี้เท่านั้น

หมายเหตุ ขอขอบคุณนักเรียนทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบวัด

นางจิรพร ธีระบุตร (ผู้วิจัย)

นักศึกษาหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

แขนงวิชาแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

มหาวิทยาลัย

สุโขทัยธรรมมาธิราช

คำชี้แจงในการตอบแบบวัดการทำงานเป็นทีม

แบบวัดการทำงานเป็นทีมที่นักเรียนได้รับนี้ เป็นแบบวัดประเมินความสามารถในการทำงานเป็นทีมของนักเรียนมีทั้งหมด 46 ข้อ ให้นักเรียนอ่านข้อคำถามเหล่านี้ทีละข้อ แล้วตอบคำถามตามความรู้สึกและสภาพที่เป็นจริงของนักเรียนให้มากที่สุด โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงตามความรู้สึกและสภาพที่เป็นจริงของนักเรียนให้มากที่สุด ขอให้นักเรียนเลือกตอบคำถามตามเกณฑ์ต่อไปนี้

- 5 หมายถึง นักเรียนได้ปฏิบัติตามข้อความนั้นเป็นประจำทุกครั้ง
- 4 หมายถึง นักเรียนได้ปฏิบัติตามข้อความนั้นเกือบทุกครั้ง
- 3 หมายถึง นักเรียนได้ปฏิบัติตามข้อความนั้นเป็นบางครั้ง
- 2 หมายถึง นักเรียนได้ปฏิบัติตามข้อความนั้นไม่บ่อย
- 1 หมายถึง นักเรียนได้ปฏิบัติตามข้อความนั้นนานๆครั้ง หรือแทบไม่ปฏิบัติเลย

ข้อที่	พฤติกรรมการทำงานเป็นทีม	ระดับการปฏิบัติ				
		ประจำทุก ครั้ง 5	เกือบ ทุกครั้ง 4	บาง ครั้ง 3	ไม่บ่อย 2	ไม่ปฏิบัติ เลย 1
ยอมรับความแตกต่าง						
1	ฉันแสดงการยอมรับและให้เกียรติกับสมาชิกในทีมเสมอ					
2	ฉันเข้าใจและยอมรับความแตกต่างกันในความรู้ ความสามารถและความชำนาญของสมาชิกแต่ละคนในกลุ่ม					
3	ฉันไม่สนใจความรู้สึกของผู้อื่น					
4	ฉันสามารถวิเคราะห์ข้อดี ข้อเสียของตนเองและของ เพื่อนเพื่อนนำมาปรับใช้ในการทำงาน					
5	ฉันมักจับกลุ่มกับคนที่มีลักษณะนิสัยคล้ายกันเสมอ					
6	ฉันปฏิบัติกับเพื่อนสมาชิกในทีมอย่างเท่าเทียมกันโดยปราศจากอคติ					

ข้อที่	พฤติกรรมการทำงานเป็นทีม	ระดับการปฏิบัติ				
		ประจำทุก ครั้ง 5	เกือบ ทุกครั้ง 4	บาง ครั้ง 3	ไม่บ่อย 2	ไม่ปฏิบัติ เลย 1
7	ฉันไม่สนใจที่จะเรียนรู้บุคลิกลักษณะนิสัย และ พฤติกรรมของผู้อื่น					
8	ในการทำงานร่วมกันฉันจะนำข้อดีของแต่ละคนมาเป็นปัจจัยในการทำงานให้สำเร็จ					
9	ฉันมักทำตัวให้กลมกลืนคล้ายคลึงกับ สมาชิกในทีม					
10	ฉันชอบตำหนิข้อผิดพลาดของผู้อื่น					
ด้านการทำงานร่วมกัน						
11	ฉันทำงานเฉพาะส่วนที่ตนเองมีหน้าที่ รับผิดชอบเท่านั้น					
12	ฉันมีส่วนร่วมในการกำหนดระเบียบและ กฎเกณฑ์ในการทำงาน					
13	ฉันไม่เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์บางประการ ของทีม ฉันก็จะไม่ปฏิบัติตาม					
14	ฉันและสมาชิกในทีมทำงานอย่างเป็นลำดับ ขั้นตอน					
15	ฉันติดตามตรวจสอบผลงานเป็นระยะ ๆ และประเมินผลงานว่าได้ตรงตามเป้าหมาย หรือไม่					
16	ฉันเข้าใจบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบ ของฉันและสามารถปฏิบัติงานร่วมกับ สมาชิกในทีมได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
17	ฉันชอบที่จะทำงานเดี่ยวมากกว่าทำเป็นทีม					
18	ฉันไม่มีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมาย และวางแผนการทำงาน					

ข้อที่	พฤติกรรมการทำงานเป็นทีม	ระดับการปฏิบัติ				
		ประจำทุก ครั้ง 5	เกือบ ทุกครั้ง 4	บาง ครั้ง 3	ไม่บ่อย 2	ไม่ปฏิบัติ เลย 1
19	ในการทำงานร่วมกันฉันสามารถปฏิบัติตัว เป็นผู้นำและผู้ตามได้ตามสถานการณ์นั้นๆ					
20	ฉันมักจะไม่ให้ความร่วมมือในการทำงาน ร่วมกับสมาชิกในทีม					
21	ฉันและสมาชิกในทีมแบ่งงานกันทำตาม ความสามารถอย่างทั่วถึง					
22	ฉันอาสาทำงานส่วนใหญ่เพียงลำพังเพราะ ไม่ไว้วางใจเพื่อนสมาชิกในทีม					
ด้านการยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น						
23	ฉันพยายามโต้แย้งความคิดเห็นที่ฉันไม่เห็น ด้วยกับสมาชิกในทีม โดยให้เหตุผลเข้าข้าง ตัวเอง					
24	ฉันเปิดใจกว้างรับฟังความคิดเห็นของ สมาชิกทุกคนโดยปราศจากอคติ					
25	ฉันเลือกพิจารณาเฉพาะความคิดเห็นที่เห็น ว่าถูกต้อง					
26	ฉันและสมาชิกในทีมร่วมกันหาข้อสรุปเมื่อ ความคิดเห็นไม่ตรงกัน					
27	ฉันกล้าโต้แย้งในประเด็นที่ไม่เห็นด้วย โดย มีข้อมูลประกอบ					
28	ขณะที่เพื่อนสมาชิกในทีมกำลังเสนอความ คิดเห็นอยู่ ฉันจะซักถามหรือพูดแทรกทันที เมื่อมีข้อสงสัย					
29	ฉันแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและ ตรงประเด็นด้วยคำพูดและท่าทางที่สุภาพ					

ข้อที่	พฤติกรรมการทำงานเป็นทีม	ระดับการปฏิบัติ				
		ประจำทุก ครั้ง 5	เกือบ ทุกครั้ง 4	บาง ครั้ง 3	ไม่บ่อย 2	ไม่ปฏิบัติ เลย 1
30	ฉันจำใจยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น โดยไม่ได้โต้แย้งแม้จะไม่เห็นด้วยก็ตาม					
31	ฉันช่วยกระตุ้นให้เพื่อนสมาชิกแสดงความคิดเห็นหรือให้ข้อมูลต่อทีม					
32	ฉันคิดเสมอว่าความคิดเห็นของฉันดีที่สุดในทีม					
ร่วมกันค้นหาแนวทางใหม่ที่ดีกว่าเดิม						
33	ฉันผสมผสานความคิดของตนเองและของเพื่อนสมาชิกในทีมจนก่อให้เกิดแนวคิดและทางเลือกใหม่ที่ดีกว่า					
34	ฉันไม่ชอบจินตนาการหรือริเริ่มความคิดแปลกๆ ใหม่ๆ					
35	ฉันและสมาชิกในทีมร่วมกันประเมินข้อมูลและความคิดเห็นต่างๆ โดยใช้ข้อมูลประกอบการตัดสินใจตามหลักของเหตุและผล					
36	ฉันให้ความร่วมมือกับทีมในการวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้น					
37	ฉันให้ความร่วมมือกับทีมในการแสวงหาวิธีการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์					
38	ฉันแสดงความคิดเห็นในมุมมองที่แตกต่างจากความคิดเห็นเดิม เพื่อกระตุ้นให้เกิดแนวคิดใหม่ ๆ					
39	ฉันหาข้อสรุปของทีมด้วยการโหวตเพื่อหาเสียงส่วนใหญ่ของทีมเสมอ					

ข้อที่	พฤติกรรมการทำงานเป็นทีม	ระดับการปฏิบัติ				
		ประจำทุก ครั้ง 5	เกือบ ทุกครั้ง 4	บาง ครั้ง 3	ไม่บ่อย 2	ไม่ปฏิบัติ เลย 1
40	ฉันยึดถือแนวทางในการแก้ปัญหาเพียง แนวทางเดียว โดยไม่นำแนวคิดของผู้อื่นมา ผสมผสาน					
การประเมินผล						
41	ฉันมีการกล่าวคำชมหรือข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับผลการปฏิบัติงานจากผู้ร่วมทีมทำ ให้สมาชิกในทีมพยายามพัฒนางานของตน					
42	ฉันช่วยกันกำกับดูแลและตรวจสอบการ ทำงานของทีม					
43	ฉันรู้สึกพอใจที่สมาชิกในทีมต่างรับผิดชอบ ในการทำงานให้บรรลุเป้าหมาย					
44	ทีมของฉันต้องคอยติดตามตรวจสอบงาน ของสมาชิกในทีมบางคน					
45	ฉันกับสมาชิกในทีมเลือกที่จะทำงานแทน ในส่วนของสมาชิกบางคนที่ทีมเห็นว่าขาด ศักยภาพ					
46	ฉันและสมาชิกในทีมมีการทบทวนและนำ ผลประเมินมาวิเคราะห์เพื่อปรับปรุงการ ทำงานของตนเองและทีม					

ขอบคุณนักเรียนทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบวัด

ภาคผนวก ฉ

แสดงความสัมพันธ์เปรียบเทียบระหว่างนิยามศัพท์ปฏิบัติการ ตัวแปรตาม ชุดกิจกรรมแนะแนว

แสดงความสัมพันธ์เปรียบเทียบระหว่างนิยามศัพท์ปฏิบัติการ ตัวแปรตาม ชุดกิจกรรมแนะแนว

นิยามเชิงปฏิบัติการ ของตัวแปรตาม	ชุดกิจกรรมแนะแนว	ข้อความคำถาม	ทิศทาง
<p>พัฒนาการทำงานเป็นทีม หมายถึง ความสามารถในการปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่น โดยมีปฏิสัมพันธ์อันดีร่วมกันภายในทีม ช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการเรียนรู้ ตลอดจนรู้จักบทบาทหน้าที่ การยอมรับความแตกต่าง ความรับผิดชอบของตนเอง ร่วมกันประเมินผลงานเมื่อเสร็จเรียบร้อย เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายของงานที่ตั้งไว้ โดยมีองค์ประกอบ 5 ด้าน ดังนี้</p>			
	<p>ครั้งที่ 1 เปิดความคิดเปิดใจ (ปฐมนิเทศ) วัตถุประสงค์</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อให้นักเรียนทราบจุดมุ่งหมายของการทำกิจกรรม 2. เพื่อสร้างความคุ้นเคยระหว่างกลุ่ม และเกิดบรรยากาศที่ดีในการทำกิจกรรม 3. เพื่อให้นักเรียนได้ทำแบบวัดการทำงานเป็นทีมก่อนลงมือปฏิบัติกิจกรรม <p>เทคนิค : การเรียนรู้ร่วมกัน LT</p>		
<p>ด้านการยอมรับความแตกต่าง หมายถึง การเรียนรู้ การยอมรับความแตกต่างกันในความรู้ ความสามารถและความชำนาญของสมาชิกแต่ละคนในทีม นำข้อดี ข้อเสียของตนเองและของเพื่อนเพื่อนำมาปรับใช้ในการทำงาน ปฏิบัติกับเพื่อน</p>	<p>ครั้งที่ 2 “ความแตกต่าง” วัตถุประสงค์</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อให้นักเรียนตระหนักว่าคนเรามีทั้งข้อดี และข้อเสีย 2. เพื่อให้ผู้เรียนได้เปิดใจกว้าง สามารถมองคนได้ในหลายแง่มุม และเรียนรู้ที่จะยอมรับความแตกต่างของแต่ละบุคคล <p>เทคนิค : การเรียนรู้ร่วมกัน LT</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ฉันทแสดงการยอมรับและให้เกียรติกับสมาชิกในทีมเสมอ 2. ฉันทเข้าใจและยอมรับระบบความแตกต่างกันในความรู้ ความสามารถและความชำนาญของสมาชิกแต่ละคนในกลุ่ม 3. ฉันทไม่สนใจความรู้สึกของผู้อื่น 	<p>+</p> <p>+</p> <p>-</p>

นียมเชิงปฏิบัติการ ของตัวแปรตาม	ชุดกิจกรรมแนะแนว	ข้อความถาม	ทิศทาง
สมาชิกในทีมอย่างเท่าเทียมกันโดยปราศจากอคติ การให้เกียรติการให้โอกาส การยอมรับความแตกต่าง เป็นปัจจัยที่สำคัญในการทำงานให้สำเร็จ	ครั้งที่ 3 “รู้เขา รู้เรา” วัตถุประสงค์ 1. เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้บุคลิกลักษณะของสมาชิกแต่ละคนในทีม 2. เพื่อให้นักเรียนรู้จักยอมรับบุคลิกลักษณะที่แตกต่างของสมาชิกแต่ละคนในทีม ยอมรับในข้อดี ข้อเสียได้ 3. เพื่อให้นักเรียนสามารถบอกวิธีปฏิบัติต่อผู้อื่นที่มีความแตกต่างกับตนเองอย่างเข้าใจ ยอมรับและมี เทคนิค : การเรียนรู้ร่วมกัน LT	4. ฉันสามารถวิเคราะห์ข้อดีข้อเสียของตนเองและของเพื่อน เพื่อนำมาปรับใช้ในการทำงาน	+
		5. ฉันมักจับกลุ่มกับคนที่มีลักษณะนิสัยคล้ายกันเสมอ	-
		6. ฉันปฏิบัติกับเพื่อนสมาชิกในทีมอย่างเท่าเทียมกันโดยปราศจากอคติ	+
		7. ฉันไม่สนใจที่จะเรียนรู้บุคลิกลักษณะนิสัยและพฤติกรรมของผู้อื่น	-
		8. ในการทำงานร่วมกันฉันจะนำข้อดีของแต่ละคนมาเป็นปัจจัยในการทำงานให้สำเร็จ	+
		9. ฉันมักทำตัวให้กลมกลืนคล้ายคลึงกับสมาชิกในทีม	-
		10. ฉันชอบตำหนิข้อผิดพลาดของผู้อื่น	-

นียมเชิงปฏิบัติการ ของตัวแปรตาม	ชุดกิจกรรมแนะแนว	ข้อความ	ทิศทาง
<p>การทำงานร่วมกัน หมายถึง การที่สมาชิกในทีมร่วมกันทำงาน โดยมี การกำหนดจุดมุ่งหมาย ร่วมกันตระหนักถึง ความสำคัญของการ ทำงานร่วมกัน มีการ ประสานงาน มีความ รับผิดชอบต่อหน้าที่ ติดต่อสื่อสาร การ วางแผนร่วมกันเพื่อให้ ประสพผลสำเร็จตาม เป้าหมายที่วางไว้</p>	<p>ครั้งที่ 4 “ความสำคัญของการทำงาน เป็นทีม” วัตถุประสงค์ 1. เพื่อให้นักเรียนตระหนักถึง ความสำคัญและเรียนรู้การทำงาน ร่วมกันเป็นทีม 2. เพื่อให้นักเรียนตระหนักถึง ความสำคัญของการให้ความร่วมมือต่อ ทีม 3. เพื่อให้นักเรียนเห็นคุณค่าของ สมาชิกทุกคนว่ามีความสำคัญต่อการ ทำงานเป็นทีม เทคนิค : (เกมแข่งขัน TGT) ครั้งที่ 5 “การสื่อสาร” วัตถุประสงค์ 1. เพื่อให้นักเรียนตระหนักถึง ความสำคัญถึงการเรียนรู้และการเจรจา พบปะหาหน้าที่ของสมาชิกในทีม 2. เพื่อให้นักเรียนตระหนักถึง ความสำคัญถึงการสื่อสาร การ มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในกลุ่ม 3. เพื่อให้นักเรียนตระหนักถึง ความสำคัญและการเรียนรู้การติดตาม การทำงานของกลุ่มเป็นระยะๆ 4. เพื่อให้นักเรียนตระหนักถึง ความสำคัญและเรียนรู้การประเมินผล การทำงานของทีม</p>	<p>11. ฉันทำงานเฉพาะส่วนที่ ตนเองมีหน้าที่รับผิดชอบ เท่านั้น</p>	<p>-</p>

นียมแข่งปฏิบัติกร องตัวแปรตาม	ชุดกิจกรรมณะแนว	ข้อค้ำถาม	ทศทง
	<p>เทคนิค : (เกมแข่งขัน TGT)</p> <p>ครั้งที่ 6 “ความรับผิดชอบ”</p> <p>วัตถุประสงค์</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อให้ นักเรียนบอกความสำคัญของการมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนเองได้ 2. เพื่อให้ นักเรียนเปรียบเทียบผลดีของการรับผิดชอบและผลเสียการไม่รับผิดชอบต่อหน้าที่ได้ <p>เทคนิค : เกมแข่งขัน TGT</p> <p>ครั้งที่ 7 “วางแผนการทำงาน”</p> <p>วัตถุประสงค์</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อให้ นักเรียนสามารถกำหนดขั้นตอนและรายละเอียดในการทำงานร่วมกัน 2. เพื่อให้ นักเรียนสามารถปฏิบัติตามแผนที่วางไว้ โดยเข้าใจเป้าหมายอย่างชัดเจน มีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อหน้าที่ต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพและร่วมกันตรวจสอบข้อบกพร่องของทีม <p>เทคนิค : เกมแข่งขัน TGT</p>		

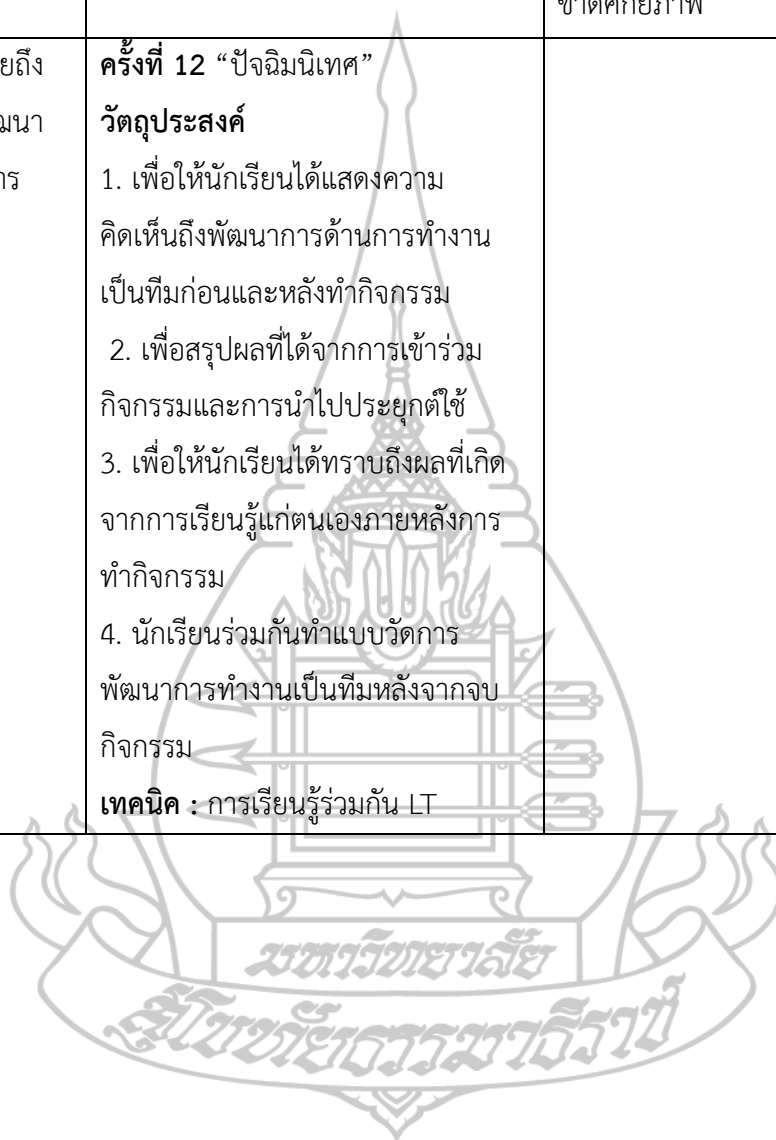
นียมแข่งปฏิบัติกร องตัวแปรตาม	ชุดกิจกรรมแนว	ข้อความ	ทิศทาง
		12. ฉันมีส่วนร่วมในการกำหนดระเบียบและกฎเกณฑ์ในการทำงาน	+
		13. ฉันไม่เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์บางประการของทีม ฉันก็จะไม่ปฏิบัติตาม	-
		14. ฉันและสมาชิกในทีมทำงานอย่างเป็นลำดับขั้นตอน	+
		15. ฉันติดตามตรวจสอบผลงานเป็นระยะๆ และประเมินผลงานว่าได้ตรงตามเป้าหมายหรือไม่	+
		16. ฉันเข้าใจบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของฉันและสามารถปฏิบัติงานร่วมกับสมาชิกในทีมได้อย่างมีประสิทธิภาพ	+
		17. ฉันชอบที่จะทำงานเดี่ยวมากกว่าทำเป็นทีม	-
		18. ฉันไม่มีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายและวางแผนการทำงาน	-
		19. ในการทำงานร่วมกันฉันสามารถปฏิบัติตัวเป็นผู้นำและผู้ตามได้ตามสถานการณ์นั้นๆ	+

นิยามเชิงปฏิบัติการ ของตัวแปรตาม	ชุดกิจกรรมแนะแนว	ข้อความถาม	ทิศทาง
		20. ฉันมักจะไม่ให้ความร่วมมือ ในการทำงานร่วมกับสมาชิกใน ทีม	-
		21. ฉันและสมาชิกในทีมแบ่ง งานกันทำตามความสามารถ อย่างทั่วถึง	+
		22. ฉันอาสาทำงานส่วนใหญ่ เพียงลำพังเพราะไม่ไว้วางใจ เพื่อนสมาชิกในทีม	-
การยอมรับความ คิดเห็น หมายถึง การ ยอมรับความคิดเห็นของ ผู้อื่น การแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นระหว่าง สมาชิกในทีม การแสดง ความคิดเห็นของตนเอง ต่อทีมตนเอง กล้าตัดสินใจ มีเจตคติที่ ดีต่อกระบวนการทำงาน เป็นทีม และสมาชิกใน ทีมทุกคนร่วมกัน ตัดสินใจในการทำงาน ทุกครั้ง เพื่อให้งาน ประสบความสำเร็จ	ครั้งที่ 8 “ประสานความคิด” วัตถุประสงค์ 1. เพื่อให้นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญ และการเรียนรู้การแลกเปลี่ยนความ คิดเห็นระหว่าง สมาชิก ในทีม และรู้จักการแสดงความคิดเห็น ของตนเองต่อทีมตนเอง 2. เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกการแสวงหา ข้อตกลงร่วมกันของสมาชิกในทีม เทคนิค : เทคนิคการเรียนรู้ร่วมกัน LT ครั้งที่ 9 “การตัดสินใจร่วมกัน” วัตถุประสงค์ 1. เพื่อให้นักเรียนได้มีความรู้ ความ เข้าใจเกี่ยวกับการตัดสินใจร่วมกันใน ทีม	23. ฉันพยายามโต้แย้งความ คิดเห็นที่ฉันไม่เห็นด้วยโดยให้ เหตุผลเข้าข้างตัวเอง	-
		24. ฉันเปิดใจกว้างรับฟังความ คิดเห็นของสมาชิกทุกคนโดย ปราศจากอคติ	+
		25. ฉันเลือกพิจารณาเฉพาะ ความคิดเห็นที่เห็นว่าถูกต้อง	-
		26. ฉันและสมาชิกในทีม ร่วมกันหาข้อสรุปเมื่อความ คิดเห็นไม่ตรงกัน	+
		27. ฉันกล้าโต้แย้งในประเด็นที่ ไม่เห็นด้วย โดยมีข้อมูล ประกอบ	+
		28. ขณะที่เพื่อนสมาชิกในทีม กำลังเสนอความคิดเห็นอยู่ ฉันจะซักถามหรือพูดแทรก ทันทีเมื่อมีข้อสงสัย	-

นียมเชิงปฏิบัติกร องตัวแปรตาม	ชุดกิจกรรมแนะแนว	ข้อคำถาม	ทิศทาง
	2. เพื่อให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อกระบวนการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการทำงานเป็นทีม 3. เพื่อให้นักเรียนได้มีพฤติกรรมการตัดสินใจร่วมกันในการทำงานทุกครั้ง เทคนิค : เทคนิคการเรียนรู้ร่วมกัน LT	29. ฉันแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและตรงประเด็นด้วยคำพูดและท่าทางที่สุภาพ	+
		30. ฉันจำใจยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น โดยไม่ได้โต้แย้งแม้จะไม่เห็นด้วยก็ตาม	-
		31. ฉันช่วยกระตุ้นให้เพื่อนสมาชิกแสดงความคิดเห็นหรือให้ข้อมูลต่อทีม	+
		32. ฉันคิดเสมอว่าความคิดเห็นของฉันดีที่สุดในทีม	-
ร่วมกันค้นหาแนวทางใหม่ ๆ หมายถึง การร่วมมือผสมผสานความคิดของนักเรียนและของเพื่อนสมาชิกในทีมกันอย่างสร้างสรรค์ เพื่อค้นหาทางเลือก และความคิดเห็นในมุมมองที่แตกต่างจากความคิดเห็นเดิม แสวงหาวิธีการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ เพื่อกระตุ้นให้เกิดแนวคิดใหม่ ๆ ที่ดีกว่าเดิม อันก่อให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีกว่า	ครั้งที่ 10 “แนวทางใหม่” วัตถุประสงค์ 1. เพื่อให้นักเรียนได้เปรียบเทียบผลของการตัดสินใจของแต่ละบุคคลกับผลของการตัดสินใจของกลุ่ม 2. เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อแสวงหาคำตอบที่ดีกว่าร่วมกัน เทคนิค : การเรียนรู้ร่วมกัน LT	33. ฉันผสมผสานความคิดของตนเองและของเพื่อนสมาชิกในทีมจนก่อให้เกิดแนวคิดและทางเลือกใหม่ที่ดีกว่า	+
		34. ฉันไม่ชอบจินตนาการหรือริเริ่มความคิดแปลกๆ ใหม่ ๆ	-
		35. ฉันและสมาชิกในทีมร่วมกันประเมินข้อมูลและความคิดเห็นต่างๆ โดยใช้ข้อมูลประกอบการตัดสินใจตามหลักของเหตุและผล	+
		36. ฉันให้ความร่วมมือกับทีมในการวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้น	+
		37. ฉันให้ความร่วมมือกับทีมในการแสวงหาวิธีการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์	+

นียมเชิงปฏิบัติการ ของตัวแปรตาม	ชุดกิจกรรมแนะแนว	ข้อความ	ทิศทาง
		38. ฉันแสดงความคิดเห็นในมุมมองที่แตกต่างจากความคิดเห็นเดิม เพื่อกระตุ้นให้เกิดแนวคิดใหม่ ๆ	+
		39. ฉันหาข้อสรุปของทีมด้วยการโหวตเพื่อหาเสียงส่วนใหญ่ของทีมเสมอ	+
		40. ฉันยึดถือแนวทางในการแก้ปัญหาเพียงแนวทางเดียวโดยไม่นำแนวคิดของผู้อื่นมาผสมผสาน	-
<p>การประเมินผลร่วมกัน</p> <p>หมายถึง เป็นการตรวจสอบผลการปฏิบัติงานของทีมและตนเองเพื่อหาจุดอ่อนและข้อบกพร่องในการทำงาน การให้ความยุติธรรมแก่สมาชิกในทีมงาน และการปรับปรุงแก้ไขจุดบกพร่องในการทำงานครั้งต่อไปเพื่อให้เกิดความก้าวหน้าในการทำงาน ซึ่งก่อให้เกิดคุณค่าแก่การปฏิบัติงานร่วมกัน</p>	<p>ครั้งที่ 11 “ประเมินร่วมกัน”</p> <p>วัตถุประสงค์</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อให้นักเรียนตรวจสอบผลการปฏิบัติงานของทีมและตนเองเพื่อหาจุดอ่อนและข้อบกพร่องในการทำงาน 2. เพื่อให้นักเรียนสามารถปรับปรุงแก้ไขจุดบกพร่องในการทำงานครั้งต่อไปเพื่อให้เกิดความก้าวหน้าในการทำงาน ซึ่งก่อให้เกิดคุณค่าแก่การปฏิบัติงานร่วมกัน <p>เทคนิค : การเรียนรู้ร่วมกัน LT</p>	41. ฉันมีการกล่าวคำชมหรือข้อเสนอแนะเกี่ยวกับผลการปฏิบัติงานจากผู้ร่วมทีมทำให้สมาชิกในทีมพยายามพัฒนางานของตน	+
		42. ฉันช่วยกันกำกับดูแลและตรวจสอบการทำงานของทีม	+
		43. ฉันรู้สึกพอใจที่สมาชิกในทีมต่างรับผิดชอบในการทำงานให้บรรลุเป้าหมาย	+
		44. ทีมของฉันต้องคอยติดตามตรวจสอบงานของสมาชิกในทีมบางคน	-
		45. ฉันกับสมาชิกในทีมเลือกที่จะทำงานแทนในส่วนของสมาชิกบางคนในทีมที่ขาดศักยภาพ	-

นียมเชิงปฏิบัติกร องตัวแปรตาม	ชุดกิจกรรมแนแนว	ข้อคำถาม	ทิศทาง
		46. สมาชิกบางคนที่ทีมเห็นว่า ขาดศักยภาพ	+
<p>ปัจจัยนิเทศ หมายถึง สรุปลกิจกรรมพัฒนา ความสามารถในการ ทำงานเป็นทีม</p>	<p>ครั้งที่ 12 “ปัจจัยนิเทศ” วัตถุประสงค์</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อให้นักเรียนได้แสดงความ คิดเห็นถึงพัฒนาการด้านการทำงาน เป็นทีมก่อนและหลังทำกิจกรรม 2. เพื่อสรุปลที่ได้จากการเข้าร่วม กิจกรรมและการนำไปประยุกต์ใช้ 3. เพื่อให้นักเรียนได้ทราบถึงผลที่เกิด จากการเรียนรู้แก่ตนเองภายหลังการ ทำกิจกรรม 4. นักเรียนร่วมกันทำแบบวัดการ พัฒนาการทำงานเป็นทีมหลังจากจบ กิจกรรม <p>เทคนิค : การเรียนรู้ร่วมกัน LT</p>		

ภาคผนวก ช

ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีม ของกลุ่มทดลอง

คำชี้แจง

ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเสด็จวนชยางค์กุลวิทยา จังหวัดลำปาง ซึ่งมีรูปแบบการจัดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้วิธีการ หรือเทคนิคต่าง ๆ ซึ่งเป็นกระบวนการที่ช่วยเหลือและพัฒนานักเรียน อย่างมีเหตุผล

ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีทั้งหมด 12 กิจกรรม ใช้เวลาในการจัดกิจกรรม จำนวน 12 ครั้ง แต่ละครั้งใช้เวลาประมาณ 60 นาที ชุดกิจกรรมแนะแนวแต่ละชุดกิจกรรมประกอบด้วย วัตถุประสงค์ของกิจกรรม สื่อที่ใช้ประกอบกิจกรรม กระบวนการดำเนินกิจกรรม โดยบางกิจกรรมจะมีใบงาน เอกสารความรู้เพิ่มเติมจากใบความรู้ เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ประกอบด้วย

- ครั้งที่ 1 เปิดความคิดเปิดใจ (ปฐมนิเทศ)
- ครั้งที่ 2 ความแตกต่าง
- ครั้งที่ 3 รู้เขา รู้เรา
- ครั้งที่ 4 ความสำคัญของการทำงานเป็นทีม
- ครั้งที่ 5 การสื่อสาร
- ครั้งที่ 6 ความรับผิดชอบ
- ครั้งที่ 7 วางแผนการทำงาน
- ครั้งที่ 8 ประสานความคิด
- ครั้งที่ 9 ตัดสินใจร่วมกัน
- ครั้งที่ 10 แนวทางใหม่
- ครั้งที่ 11 ประเมินร่วมกัน
- ครั้งที่ 12 สรุปผลกิจกรรมพัฒนาความสามารถในการทำงานเป็นทีม(ปัจฉิมนิเทศ)

ครั้งที่	กิจกรรม	นิยามปฏิบัติการ (ด้าน)	วัตถุประสงค์	เทคนิค
1	เปิดความคิด เปิดใจ	การปฐมนิเทศ	1. เพื่อให้นักเรียนทราบจุดมุ่งหมาย ของการทำกิจกรรม 2. เพื่อสร้างความคุ้นเคยระหว่าง กลุ่มและเกิดบรรยากาศที่ดีในการ ทำกิจกรรม	การเรียนรู้ ร่วมกัน LT
2	ความแตกต่าง	การยอมรับความ แตกต่าง	1. เพื่อให้นักเรียนตระหนักว่าคนเรา มีทั้งข้อดี และข้อเสีย 2. เพื่อให้ผู้เรียนได้เปิดใจกว้าง สามารถมองคนได้ในหลายแง่มุม และเรียนรู้ที่จะยอมรับความ แตกต่างของแต่ละบุคคล	การเรียนรู้ ร่วมกัน LT
3	รู้เขา รู้เรา	การยอมรับความ แตกต่าง	1. เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ บุคลิกลักษณะของสมาชิกแต่ละคน ในทีม 2. เพื่อให้นักเรียนรู้จักยอมรับ บุคลิกลักษณะที่แตกต่างของสมาชิก แต่ละคนในทีม ยอมรับในข้อดี ข้อเสียได้ 3. เพื่อให้นักเรียนสามารถบอกวิธี ปฏิบัติต่อผู้อื่นที่มีความแตกต่างกับ ตนอย่างเข้าใจ ยอมรับและมี ความสุข	การเรียนรู้ ร่วมกัน LT

ครั้งที่	กิจกรรม	นิยามปฏิบัติการ (ด้าน)	วัตถุประสงค์	เทคนิค
4	ความสำคัญ ของการทำงาน เป็นทีม	การทำงาน ร่วมกัน	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อให้นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญและเรียนรู้การทำงานร่วมกันเป็นทีม 2. เพื่อให้นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญของการให้ความร่วมมือต่อทีม 3. เพื่อให้นักเรียนเห็นคุณค่าของสมาชิกทุกคนว่ามีความสำคัญต่อการทำงานเป็นทีม 	เกมแข่งขัน TGT
5	การสื่อสาร	การทำงาน ร่วมกัน	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อให้นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญถึงการเรียนรู้และการเคารพบทบาทหน้าที่ของสมาชิกในทีม 2. เพื่อให้นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญถึงการสื่อสาร การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในกลุ่ม 3. เพื่อให้นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญและการเรียนรู้การติดตามการทำงานของกลุ่มเป็นระยะๆ 4. เพื่อให้นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญและเรียนรู้การประเมินผลการทำงานของทีม 	เกมแข่งขัน TGT
6	ความ รับผิดชอบ	การทำงาน ร่วมกัน	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อให้ นักเรียนบอกความสำคัญของการมีความรับผิดชอบหน้าที่ของตนเองได้ 2. เพื่อให้นักเรียนเปรียบเทียบผลดีของการรับผิดชอบและผลเสียการไม่รับผิดชอบต่อหน้าที่ได้ 	เกมแข่งขัน TGT

ครั้งที่ ที่	กิจกรรม	นิยามปฏิบัติการ (ด้าน)	วัตถุประสงค์	เทคนิค
7	การวางแผน การทำงาน	การทำงาน ร่วมกัน	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อให้นักเรียนสามารถกำหนด ขั้นตอนและรายละเอียดในการ ทำงานร่วมกัน 2. เพื่อให้นักเรียนสามารถปฏิบัติ ตามแผนที่วางไว้ โดยเข้าใจ เป้าหมายอย่างชัดเจน มีส่วนร่วม รับผิดชอบในหน้าที่ต่าง ๆ ได้อย่างมี ประสิทธิภาพและร่วมกันตรวจสอบ ข้อบกพร่องของทีม 	เกมแข่งขัน TGT
8	ประสาน ความคิด	การยอมรับความ คิดเห็นของผู้อื่น	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อให้นักเรียนตระหนักถึง ความสำคัญและการเรียนรู้การ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่าง สมาชิกในทีม และรู้จักการแสดง ความคิดเห็นของตนเองต่อทีม ตนเอง 2. เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกการ แสวงหาข้อตกลงร่วมกันของสมาชิก ในกลุ่ม 	การเรียนรู้ ร่วมกัน LT
9	ตัดสินใจ ร่วมกัน	การยอมรับความ คิดเห็น	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อให้นักเรียนได้มีความรู้ ความ เข้าใจเกี่ยวกับการตัดสินใจร่วมกัน ในทีม 2. เพื่อให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อ กระบวนการเรียนรู้โดยใช้ กระบวนการทำงานเป็นทีม 3. เพื่อให้นักเรียนได้มีพฤติกรรมการ ตัดสินใจร่วมกันในการทำงานทุก ครั้ง 	การเรียนรู้ ร่วมกัน LT

ครั้งที่	กิจกรรม	นิยามปฏิบัติการ (ด้าน)	วัตถุประสงค์	เทคนิค
10	แนวทางใหม่	ร่วมกันค้นหา แนวทางใหม่ที่ ดีกว่าเดิม	1. เพื่อให้นักเรียนได้เปรียบเทียบผล ของการตัดสินใจของแต่ละบุคคลกับ ผลของการตัดสินใจของกลุ่ม 2. เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกการ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อ แสวงหาคำตอบที่ดีกว่าร่วมกัน	การเรียนรู้ ร่วมกัน LT
11	ประเมิน ร่วมกัน	การประเมินผล ร่วมกัน	1. เพื่อให้นักเรียนตรวจสอบผลการ ปฏิบัติงานของทีมและตนเองเพื่อหา จุดอ่อนและข้อบกพร่องในการ ทำงาน 2. เพื่อให้นักเรียนสามารถปรับปรุง แก้ไขจุดบกพร่องในการทำงานครั้ง ต่อไปเพื่อให้เกิดความก้าวหน้าใน การทำงาน ซึ่งก่อให้เกิดคุณค่าแก่ การปฏิบัติงานร่วมกัน	การเรียนรู้ ร่วมกัน LT
12	ปัจฉิมนิเทศ	สรุปผลกิจกรรม พัฒนา ความสามารถใน การทำงานเป็น ทีม	1. เพื่อให้ทุกคนในทีมได้ สรุปผลของการใช้ชุดแนะแนวเพื่อ การพัฒนาการทำงานเป็นทีม 2. เพื่อให้ทุกคนสรุปขั้นตอนการ ทำงานเป็นทีมและกระบวนการ ทำงานเป็นทีมในการพัฒนาการ ทำงานเป็นทีมของตนเองได้ 3. เพื่อให้ทุกคนได้ทราบถึงผลที่ เกิดจากการเรียนรู้แก่ตนเอง ภายหลังการทำกิจกรรม	การเรียนรู้ ร่วมกัน LT

- 2.1 ไก่ย่าง – ส้มตำ
- 2.2 น้ำพริก – ปลาทู
- 2.3 หมูแฮม – ไข่ดาว
- 2.4 ข้าวเหนียว – มะม่วง

เมื่อนักเรียนพบคู่แล้วให้ผลัดกันซักถามเรื่องของเพื่อนคนละ 5 นาที โดยพยายามทำความเข้าใจกัน ให้มากที่สุด

3. สลับคู่ไปเรื่อย ๆ เมื่อผู้วิจัยส่งสัญญาณเสียงให้เปลี่ยนคู่ จนครบเวลา 15 นาที (โดยนักเรียนสามารถจับคู่โดยใช้ภาพที่สัมพันธ์กัน)
4. ให้นักเรียนแต่ละคนเล่ารายละเอียดเกี่ยวกับคู่ของตนให้สมาชิกในกลุ่มฟัง
5. ครูชี้แจงรายละเอียดการจัดกิจกรรม บทบาทหน้าที่ของนักเรียน ความสำคัญและประโยชน์ที่นักเรียนจะได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมแนะแนวโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีม
6. ครูให้นักเรียนทำแบบวัดการทำงานเป็นทีมก่อนลงมือปฏิบัติกิจกรรมในแต่ละแผน

ต่อไป

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป

1. การที่จะรู้จักคนอื่นควรสนใจที่จะเข้าไปพูดคุย เพื่อให้ได้ข้อมูลต่างๆ ที่จะทำให้อธิบายกันมากขึ้น
2. เพื่อนของนักเรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกัน แต่นักเรียนจะอยู่ด้วยกันเป็นทีมเพื่อเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้ร่วมทำกิจกรรมในกลุ่ม
3. ครูให้นักเรียนซักถามเกี่ยวกับกิจกรรม จากนั้นนัดหมายวันและเวลาสถานที่ในการทำกิจกรรมครั้งต่อไป

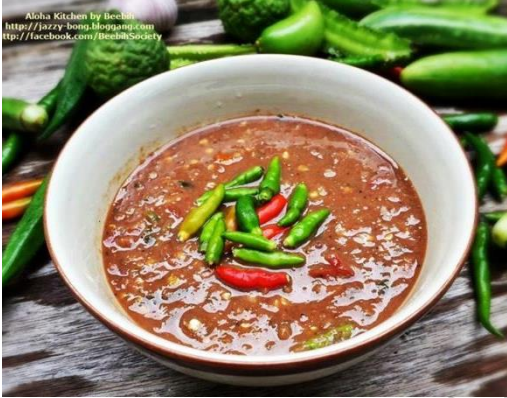
ขั้นที่ 4 การประเมินผลกิจกรรม

1. ประเมินความคุ้นเคยโดยสังเกตจากการพูดคุยกันของนักเรียนในทีม
2. ประเมินความรู้ความเข้าใจในวัตถุประสงค์และกระบวนการทดลอง โดยซักถาม แล้วนักเรียนสามารถตอบคำถามได้
3. ประเมินความรู้สึกที่ได้เข้าร่วมการทดลองโดยการซักถามและการสังเกตสีหน้า ท่าทางของนักเรียน แต่ละคน

สื่อ/วัสดุอุปกรณ์

บัตรภาพ

จับคู่รูปภาพ

**ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีม
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ครั้งที่ 2**

ชื่อเรื่อง ความแตกต่าง (การเรียนรู้ร่วมกัน LT)

เรื่องที่จะพัฒนา การยอมรับความแตกต่าง

จุดประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนตระหนักว่าคนเรามีทั้งข้อดี และข้อเสีย
2. เพื่อให้ผู้เรียนได้เปิดใจกว้าง สามารถมองคนได้ในหลายแง่มุม และเรียนรู้ที่จะยอมรับความแตกต่างของแต่ละบุคคล

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

ผู้เรียนเข้าใจว่าคนเรามีทั้งข้อดี ข้อเสีย และเรียนรู้ที่จะนำข้อดีของแต่ละคนมาปรับใช้ในการอยู่ร่วมกัน และทำงานร่วมกัน

แนวคิด

คนเราทุกคนย่อมมีความแตกต่าง เปรียบได้ดั่งก้อนหินที่มีรูปร่าง ลักษณะแตกต่างกันออกไป และจุดสีดำในก้อนหินก็เปรียบได้ดั่งข้อเสียที่แต่ละคนย่อมมี ดังนั้นเราจึงควรมองและพิจารณาคนในหลายแง่มุม รู้จักยอมรับในข้อดี และข้อเสียของแต่ละบุคคล

ระยะเวลา 60 นาที

สื่อและอุปกรณ์

1. ก้อนหิน
2. ฟูกัน
3. สีน้ำ

ขั้นตอนการจัดกิจกรรม

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียม

1. ครูให้นักเรียนทุกคนออกมาจับสลากชื่อผลไม้ ประกอบไปด้วยทีม ส้ม แอปเปิ้ล กล้วย แตงโม ใครได้ผลไม้ตรงกันให้ไปอยู่ทีมเดียวกัน ในแต่ละทีมจะมีสมาชิก 4-5 คน ภายในทีมประกอบด้วยสมาชิกที่ความสามารถที่แตกต่างกัน และจัดที่นั่งให้นักเรียนหันหน้าเข้าหากันเพื่อให้สามารถทำกิจกรรมในทีมได้สะดวก

2. ครูแนะนำหลักการเรียนรู้แบบร่วมมือ อธิบายให้สมาชิกแต่ละคนในทีมเข้าใจบทบาทของตัวเองและการทำงานเป็นทีม โดยสมาชิกทุกคนจะแบ่งหน้าที่กันทำงาน เช่น เป็นหัวหน้า เป็นเลขาค เป็นผู้อ่าน เป็นผู้จดบันทึก เป็นผู้รายงานนำเสนอ

3. ครูแจ้งวัตถุประสงค์ของกิจกรรม เรื่อง “ก้อนหินก้อนนั้น”

ขั้นที่ 2 ขั้นสอน

1. ครูให้นักเรียนในแต่ละทีมช่วยกันตั้งชื่อกลุ่ม และทำท่าประกอบชื่อทีม
2. ครูให้ผู้เรียนแต่ละทีมออกมานำเสนอชื่อทีมและท่าประจำทีมจนครบทุกทีม
3. ครูอธิบายกฎกติกาในการให้คะแนนในการปฏิบัติกิจกรรมของแต่ละกลุ่ม (โดยจะมีรางวัลมอบให้กับทีมที่ชนะ)
4. ครูผู้สอนกระตุ้นความสนใจของนักเรียนโดยการสอบถามเกี่ยวกับความสำคัญของประสานความแตกต่างของแต่ละบุคคล แล้วให้นักเรียนร่วมกันอภิปราย เกี่ยวกับความสำคัญของความแตกต่างของนักเรียนแต่ละคน

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม

1. ครูให้สมาชิกในทีมแต่ละคนหยิบก้อนหินคนละ 1 ก้อน
2. ครูให้นักเรียนพิจารณาลักษณะรูปลักษณ์ต่างๆ ของก้อนหินที่ผู้เรียนหยิบได้ จนสามารถจดจำลักษณะเฉพาะตัวของก้อนหินก้อนนั้นได้
3. ครูให้นักเรียนหลับตาคลำก้อนหินก้อนนั้น และให้ผู้เรียนพยายามจดจำลักษณะต่างๆให้ได้
4. ครูให้นักเรียนแนะนำ อธิบายลักษณะความเหมือนความต่างของก้อนหินของผู้เรียนแต่ละคนให้สมาชิกคนอื่นในทีมได้ทราบ
5. ครูให้นักเรียนระบายสีที่ก้อนหิน
6. ครูให้นักเรียนเก็บรวบรวมก้อนหินมาคละกัน แล้วให้ผู้เรียนแต่ละคนมาหยิบก้อนหินของตนเองออกไป

7. ครูให้นักเรียนเก็บรวบรวมก้อนหินมาละกันอีกครั้ง และให้นักเรียนหลับตามาหยิบก้อนหินออกไปจนครบคน

ขั้นที่ 4 ขั้นนำเสนองานกลุ่ม

เมื่อแต่ละทีมพิจารณาลักษณะรูปลักษณ์ต่างๆ ของก้อนหินที่นักเรียนหยิบได้แล้ว ครูกำหนดประเด็นให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอ ผลงานหน้าชั้นเรียนโดยเปิดโอกาสให้เพื่อน ๆ ในชั้นเรียนได้ซักถามแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันเพื่อความเข้าใจที่ชัดเจน โดยครูให้คำปรึกษาชี้แนะ เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงที่ถูกต้อง ดังนี้

- ตอนหยิบก้อนหินครั้งแรกนักเรียนรู้สึกหรือคิดเห็นอย่างไร
- ในตอนนี้นักเรียนรู้สึกหรือคิดต่อก้อนหินของผู้เรียนอย่างไร
- อะไรเป็นสาเหตุที่ทำให้นักเรียนรู้สึกต่อก้อนหินเช่นนั้น
- นักเรียนคิดว่าเพราะเหตุใดจึงต้องระบายสีไว้ที่ก้อนหิน
- ในระหว่างทำกิจกรรมนักเรียนมีความรู้สึกอย่างไร

ขั้นที่ 5 ขั้นสรุปทบทวนและประเมินผลการปฏิบัติกิจกรรม

1. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปกิจกรรมตามประเด็นต่าง ๆ ดังนี้
 - นักเรียนได้เรียนรู้ความแตกต่างของแต่ละบุคคลโดยเปรียบเทียบกับก้อนหินที่มีลักษณะรูปร่างที่แตกต่างกัน
 - นักเรียนได้เรียนรู้ว่าคนแต่ละคนย่อมมีทั้งด้านดีและด้านไม่ดี
2. ครูและนักเรียนร่วมกันประเมินผลการปฏิบัติกิจกรรมเพื่อหาจุดเด่นจุดด้อย เพื่อปรับปรุงแก้ไขการทำงานของทีมในครั้งต่อไป

การประเมินผล

1. การสังเกตพฤติกรรมระหว่างปฏิบัติกิจกรรม
2. การสังเกต และตรวจสอบจากการตอบคำถาม และการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของผู้เรียน

สิ่งที่ได้จากการจัดการเรียนรู้ในเรื่อง “ความแตกต่าง”

.....

.....

.....

.....

ให้นักเรียน / ลงในช่องอารมณ์และความรู้สึกในการทำกิจกรรมในครั้งนี้

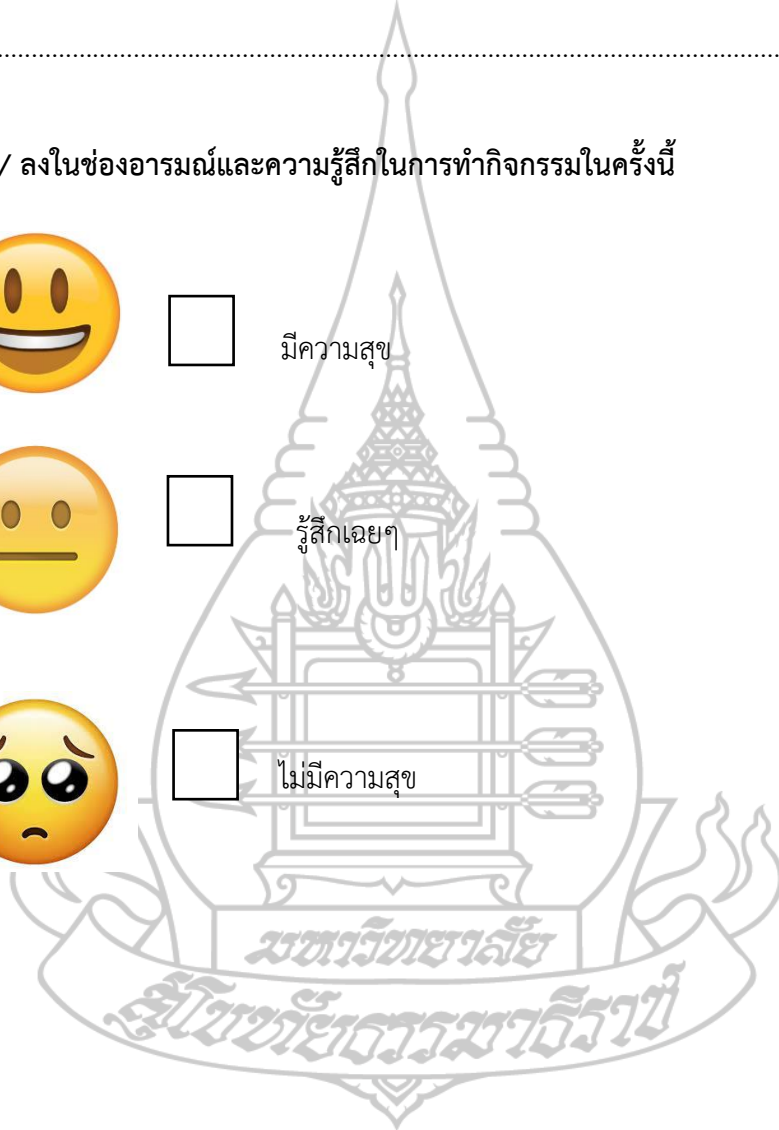
มีความสุข

รู้สึกเฉยๆ

ไม่มีความสุข

ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีม
 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
 ครั้งที่ 3

ชื่อเรื่อง รู้เขา รู้เรา (การเรียนรู้ร่วมกัน LT)

เรื่องที่จะพัฒนา การยอมรับความแตกต่าง

จุดประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้บุคลิกลักษณะของสมาชิกแต่ละคนในทีม
2. เพื่อให้นักเรียนรู้จักยอมรับบุคลิกลักษณะที่แตกต่างของสมาชิกแต่ละคนในทีม ยอมรับในข้อดี ข้อเสียได้
3. เพื่อให้นักเรียนสามารถบอกวิธีปฏิบัติต่อผู้อื่นที่มีความแตกต่างกับตนอย่างเข้าใจ ยอมรับและมีความสุข

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

นักเรียนได้ทำความรู้จัก ได้เรียนรู้บุคลิกลักษณะของสมาชิกภายในทีมมากยิ่งขึ้น รวมทั้งรู้จักประสานความแตกต่างของสมาชิก เพื่อก่อให้เกิดทีมงานที่สมบูรณ์

แนวคิด

บุคคลย่อมมีความแตกต่างกันอันเนื่องมาจากการอบรมเลี้ยงดูและประสบการณ์ในการเรียนรู้ การได้เรียนรู้ความแตกต่างระหว่างบุคคลย่อมทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจและยอมรับผู้อื่น สามารถปฏิบัติตนในการอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างเป็นสุข

ระยะเวลา 60 นาที

สื่อและอุปกรณ์

1. ใบความรู้ เรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล
2. ใบงานเรื่อง อยู่กับคนที่แตกต่าง
3. กระดาษ สีฟ้า สีชมพู สีเหลือง แดง

ขั้นตอนการจัดกิจกรรม

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียม

1. ครูกล่าวทักทายนักเรียน และทบทวนกิจกรรมที่ครั้งที่แล้ว พร้อมอธิบายวัตถุประสงค์ ข้อตกลง บทบาทของนักเรียนในการเรียนรู้แบบร่วมมือ
2. ให้นักเรียนทุกคนเข้าแถวมาหยิบกระดาษสีที่อยู่ในกล่อง ซึ่งนักเรียนจะไม่ทราบได้ว่ามีสีอะไรบ้าง
3. เมื่อนักเรียนได้กระดาษสีแล้วให้ไปรวมกลุ่มกับคนที่ได้กระดาษสีเดียวกัน ซึ่งจะมีกระดาษ สีฟ้า สีชมพู สีเหลือง แดง
4. แบ่งกลุ่มนักเรียน ออกเป็นกลุ่ม ๆ ละ 4-5 คน ตามหลักเกณฑ์ในการแบ่งเป็นทีม เพื่อนำเข้าสู่พฤติกรรมความร่วมมือในการทำงานเป็นทีม โดยสมาชิกจะมีหน้าที่ ดังนี้

สมาชิกคนที่ 1 เป็นหัวหน้าทีม

สมาชิกคนที่ 2 เป็นผู้สังเกตการณ์

สมาชิกคนที่ 3 เป็นผู้รวบรวมและเขียนคำตอบ

สมาชิกคนที่ 4 และ 5 เป็นผู้ตรวจคำตอบและนำเสนอ

ขั้นที่ 2 ขั้นสอน

1. ครูชวนนักเรียนพูดคุยเรื่องการใช้ชีวิตร่วมกันในชั้นเรียนกับเพื่อนๆ ตลอดเวลาที่ผ่านมาในประเด็นต่อไปนี้ เช่น นักเรียนได้รู้จักเพื่อนมากขึ้นแค่ไหน ใครคิดว่ารู้จักเพื่อนดีแล้ว เรื่องที่นักเรียนรู้จักเกี่ยวกับเพื่อนๆ ของตนมีอะไรบ้าง (เพื่อนำไปสู่การทำกิจกรรมที่จะช่วยให้นักเรียนได้ตระหนักถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลต่อไป)
2. ครูแจกใบความรู้เรื่อง ความแตกต่างระหว่างบุคคล ให้นักเรียนศึกษาครูอธิบายเพิ่มเติม
3. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปกิจกรรม (แนวทางในการสรุป: คนแต่ละคนจะมีเอกลักษณ์ของตนเองซึ่งไม่เหมือนใครนอกจากมีความแตกต่างกันด้านรูปลักษณ์ภายนอกแล้วแต่ละคนก็ยังมีนิสัยชอบ รสนิยม ความคิด และอื่นๆ แตกต่างกันด้วย และในความแตกต่างกันนี้แต่ละคนต่างก็มีคุณค่าและเป็นส่วนหนึ่งของสังคม)
4. ครูอธิบายเกี่ยวกับการแนวทางปฏิบัติเพื่อการอยู่ร่วมกับบุคคลที่แตกต่างจากตนเอง โดยนำหลัก 3 ย (ยอมรับ ยืดหยุ่น และ ยกย่อง) เป็นแนวทางปฏิบัติเพื่อการอยู่ร่วมกับบุคคลที่แตกต่างจากตนเองได้อย่างมีความสุข

ขั้นที่ 3 ขั้นปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม

1. ครูแจกใบงาน เรื่องอยู่กับคนที่แตกต่าง ให้นักเรียนทำใบงานตอนที่ 1 โดย ตัดสินใจเลือกเพื่อน 1 คน จากรายชื่อและคุณสมบัติตามใบงาน เพื่อทำโครงการด้วยกัน และบอก เหตุผลประกอบการตัดสินใจ และให้นักเรียนแต่ละคนได้นำเสนอการตัดสินใจของตนเอง (นักเรียนคิด เดี่ยว)

2. ครูขอตัวแทนสมาชิกในทีม 1 คน จับฉลากชื่อเพื่อนตามใบงานเพื่อที่จะทำ โครงการด้วยอีกครั้งโดยไม่มีโอกาสเลือกอย่างครั้งแรก และเขียนคำตอบลงในใบงาน

3. ครูแจกใบงานเรื่อง “การปฏิบัติตนต่อคนที่แตกต่าง” เพื่อให้สมาชิกในทีมร่วมกัน คิดวิเคราะห์ ถึงความแตกต่างของแต่ละคนในเรื่อง

ขั้นที่ 4 ขั้นนำเสนองานกลุ่ม

1. ครูให้สมาชิกในทีมร่วมกันสรุปกิจกรรมที่ได้จากการแลกเปลี่ยนและอภิปรายถึง สิ่งที่ได้ทำจากกิจกรรม “การปฏิบัติตนต่อคนที่แตกต่าง” ลงในกระดาษ พร้อมส่งตัวแทนนำเสนอ

ขั้นที่ 5 ขั้นสรุปบทเรียนและประเมินผลการปฏิบัติกิจกรรม

1. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปข้อคิดที่ได้จากกิจกรรม “การปฏิบัติตนต่อคนที่แตกต่าง” แนวการสรุป ในชีวิตประจำวันที่เราต้องเกี่ยวข้องและใช้ชีวิตร่วมกับคนที่แตกต่างกันอย่าง หลากหลาย การนำหลัก 3 ย คือ ยอมรับ ยืดหยุ่น และยกย่อง ไปใช้กับคนที่แตกต่างจากเรา ก็จะทำให้สามารถอยู่กับบุคคลเหล่านั้นได้อย่างเป็นสุขและเกิดประโยชน์จากการอยู่ร่วมกัน

การประเมินผล

1. การสังเกตพฤติกรรมระหว่างปฏิบัติกิจกรรม
2. การตรวจสอบจากการนำเสนอของนักเรียน
3. ตรวจใบงาน

สิ่งที่ได้จากการจัดการเรียนรู้ในเรื่อง “รู้เขา รู้เรา”

.....

.....

.....

.....

ให้นักเรียน / ลงในช่องอารมณ์และความรู้สึกในการทำกิจกรรมในครั้งนี้

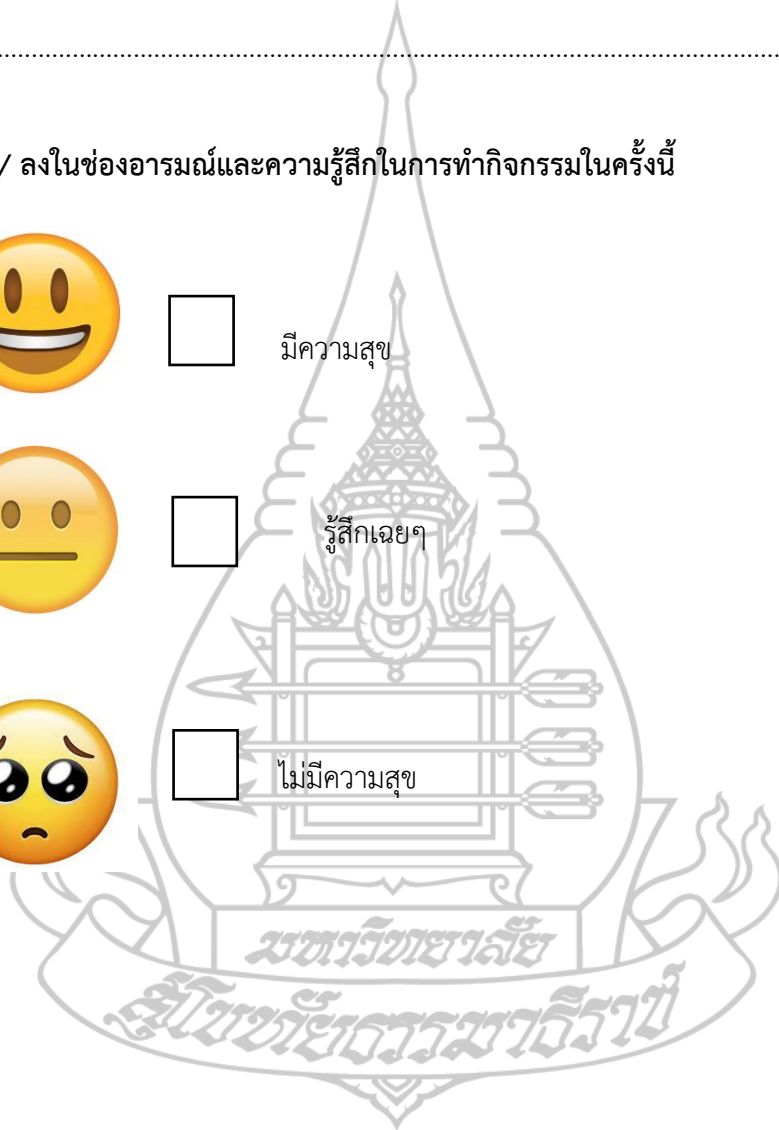
มีความสุข

รู้สึกเฉยๆ

ไม่มีความสุข

ใบความรู้เรื่อง ความแตกต่างระหว่างบุคคล

ความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual differences) หมายถึง ลักษณะของบุคคลแต่ละคนซึ่งไม่เหมือนกัน ความแตกต่างระหว่างบุคคลอาจมีทั้งกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ซึ่งความแตกต่างระหว่างบุคคล ทำให้บุคคลมีเอกลักษณ์ของตนเอง ดังมีคำกล่าวที่ว่า ไม่มีบุคคล 2 คนใดที่จะเหมือนทุกอย่าง จากการศึกษาค้นคว้าของนักจิตวิทยาและนักการศึกษา พบว่า ความแตกต่างระหว่างบุคคล สามารถจำแนกเป็นด้านต่างๆ ดังต่อไปนี้

ความแตกต่างด้านร่างกาย หมายถึง ความแตกต่างของลักษณะทางร่างกายที่เห็นเด่นชัด ได้แก่ลักษณะความสูงเตี้ย รูปร่างแบบบาง-หนา เส้นผมหยัก-ตรง ตลอดทั้งลักษณะของปาก จมูก หู ตา และอวัยวะต่างๆของร่างกาย ซึ่งบุคคลแต่ละคนจะมีลักษณะแตกต่างกัน

ความแตกต่างทางด้านอารมณ์ อารมณ์ หมายถึง ความรู้สึกอย่างหนึ่งที่มีมนุษย์แสดงออกมาเมื่อถูกกระตุ้นจากสิ่งเร้าภายในและภายนอก การมีอารมณ์ของมนุษย์เริ่มตั้งแต่อารมณ์กลัว อารมณ์โกรธ อารมณ์รัก ซึ่งสาเหตุที่ทำให้คนเราเกิดอารมณ์ต่าง ๆ นั้นเป็นผลจากการที่บุคคลเรียนรู้ ตั้งแต่แรกเกิด

ความแตกต่างทางสังคม พฤติกรรมของแต่ละคนแตกต่างกัน นับตั้งแต่การรับประทานอาหาร ลักษณะการพูด การแต่งกายบุคลิกภาพทางด้านสังคม เป็นต้น ทั้งนี้เพราะแต่ละคนมาจากสังคมที่ต่างกัน หรือมาจากครอบครัวที่ต่างกัน วิธีการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน อาชีพฐานะทางเศรษฐกิจ การศึกษาของบิดามารดาที่ต่างกัน เป็นต้น

ความแตกต่างทางเพศ หมายถึง ความแตกต่างกันในเรื่องต่างๆของเพศชายและหญิง เช่น วัฒนธรรม บทบาททางสังคม

ความแตกต่างทางด้านอายุ หมายถึง ความแตกต่างของอายุหรือวัย ซึ่งเป็นผลต่อประสบการณ์ ความสนใจ ความรอบรู้ วุฒิภาวะ เป็นต้น

ความแตกต่างทางด้านสติปัญญา เป็น ความสามารถที่ เกี่ยวกับการคิดและความสามารถในการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ในเชิงนามธรรม และรูปธรรม ตลอดจนจิตวิเคราะห์ นอกจากนี้บุคคลยังมี

ความแตกต่างด้านความถนัดตามธรรมชาติซึ่งเป็นเรื่องของคนที่มืพรสวรรค์ เช่น ด้านศิลปะ ด้านดนตรี ด้านเครื่องดนตรีกลไกต่าง ๆ เป็นต้น

องค์ประกอบที่ส่งผลให้บุคคลแตกต่างกัน

นักจิตวิทยาและนักการศึกษาเชื่อว่า ความแตกต่างระหว่างบุคคลเป็นผลมาจากพันธุกรรม และสิ่งแวดล้อม

พันธุกรรม (Heredity) หมายถึง ลักษณะต่างๆที่ถ่ายทอดจากบรรพบุรุษมาสู่ลูกหลาน โดยผ่านทางยีนส์

สิ่งแวดล้อม (Environment) หมายถึง ผลรวมของการกระตุ้นต่างๆที่บุคคลได้รับตั้งแต่เริ่มมีชีวิตจนกระทั่งตายและมีอิทธิพลทำให้บุคคลแตกต่างกัน สภาพแวดล้อมแบ่งเป็นประเภทต่างดังต่อไปนี้

1. **สภาพแวดล้อมก่อนเกิด** หมายถึงสภาพภายในมดลูกของแม่ ซึ่งมีอิทธิพลมากในการกำหนดพัฒนาการของแต่ละคน สุขภาพของมารดา อาหารที่มารดาได้รับประทาน ล้วนมีผลต่อทารกในครรภ์ แม้แต่ยาบางชนิดที่มารดาได้รับประทานขณะตั้งครรภ์ก็มีผลต่อเด็ก เช่น ยาแก้แพ้บางชนิด คิวินิน ฯลฯ อาจทำให้เด็กพิการได้ แม่ดื่มสุรา สูบบุหรี่จัด ก็มีผลต่อสุขภาพเด็ก ถ้าแม่มีอาการไม่ดี หงุดหงิด โกรธ กลุ้มใจ วิตกกังวล หวาดกลัว เด็กก็จะได้รับความกระทบกระเทือนด้วย เป็นต้น

2. **สภาพแวดล้อมขณะเกิด** ขณะทารกเกิด หากสมองหรือระบบประสาทได้รับอันตรายเนื่องจากขาดออกซิเจน (สมองขาดออกซิเจนไม่เกิน 4 นาที) ก็จะทำให้ไม่สามารถเจริญเติบโตเท่าที่พันธุกรรมกำหนด

3. **สภาพแวดล้อมหลังเกิด** มีอิทธิพลและสำคัญมากต่อชีวิตของบุคคลและมีขอบเขตที่กว้างขวางมาก โดยเริ่มตั้งแต่บรรยากาศภายในบ้าน เช่น ความรัก การยอมรับ ความเอาใจใส่ วิธีการเลี้ยงดู ตลอดจน การเรียนรู้ในสังคม ขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม ตลอดจนสภาวะทางภูมิศาสตร์ ดินฟ้าอากาศของแต่ละท้องถิ่น ที่บุคคลเจริญเติบโต รวมทั้งอาหาร การศึกษา สื่อมวลชน เป็นต้น

ใบงานเรื่อง อยู่กับคนที่แตกต่าง

ถ้านักเรียนต้องเลือกเพื่อน 1 คน เพื่อจับคู่ทำโครงการซึ่งเป็นงานชิ้นสำคัญที่นักเรียนทุกคนต้องทำเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการประเมินการจบชั้น ม.3 นักเรียนจะเลือกเพื่อนคนใดในจำนวนต่อไปนี้ เพราะเหตุใด

ปลาเก๋า เรียนเก่งทุกวิชา มีความสามารถทางการใช้คอมพิวเตอร์ได้ดี

แอนนา มีฐานะดี เธอมักมีของแพงๆ มาอวดเพื่อนๆ อยู่เสมอ ครูทุกคนชอบแอนนา เพราะเธอเป็นเด็กเรียนดีและเป็นตัวแทนโรงเรียนไปแข่งขันด้านวิชาการสร้างชื่อเสียงให้โรงเรียนเสมอ แต่เพื่อนๆ หลายคนบอกว่าเธอเห็นแก่ตัว ไม่ค่อยยอมแบ่งปันความรู้ให้กับเพื่อนๆ และมีความเชื่อมั่นในตัวเองสูง ไม่ค่อยฟังใคร

นกฮูก เป็นนักกีฬาโรงเรียน เรียนได้ดีในวิชาพลศึกษา และสังคม ส่วนเรื่องคำนวณอย่างวิชาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ นกฮูก แทบจะไม่มีรู้เรื่องเลย แต่เขาเป็นคนที่มีความรับผิดชอบ งานทุกชิ้นที่นกฮูกได้รับมอบหมายจะเสร็จทันกำหนดเสมอ เขาเป็นคนที่นิสัยดี มีมนุษยสัมพันธ์ ชอบช่วยเหลือเพื่อนๆ และครูเสมอ จึงทำให้เป็นที่รักของเพื่อนๆ ทุกคน

ปูเป้ง มีความสามารถทางด้านศิลปะ งานทุกชิ้นที่เธอออกแบบจะได้รับความชื่นชมจากครูและเพื่อนๆ เสมอ ปูเป้งมีรางวัลจากการส่งผลงานเข้าประกวดทั้งระดับโรงเรียน และระดับประเทศ นอกจากศิลปะแล้วภาษาไทยของปูเป้งก็ยอดเยี่ยมไม่เป็นรองใคร ปูเป้งมีนิสัยเจ้าอารมณ์ เอาแต่ใจตัวเอง เวลาดีเธอก็ดีใจหาย แต่เวลาไม่พอใจก็ร้ายน้ำดู

ปลาวาฬ เป็นคนนิสัยดี ชอบช่วยเหลือผู้อื่นเสมอ เป็นคนสนุกมีอารมณ์ขัน เขามีความสามารถในการท่องเว็บไซต์ เขาจะใช้เวลาในการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ต่างๆ มากมาย เขามักจะมีเรื่องราวแปลกมาเล่าให้เพื่อนๆ ได้ตื่นตาตื่นใจเสมอ ส่วนเรื่องการเรียนเขาก็พอเอาตัวรอดได้ จะมีดีก็วิชาภาษาอังกฤษ ส่วนวิชาอื่นๆ ไม่ตกก็ดีแล้ว แต่ดูเหมือนปลาวาฬจะไม่เดือดร้อน งานที่ครูสั่งเขามักจะเสร็จช้ากว่าคนอื่นๆ บางครั้งก็ล่าช้าจนถูกหักคะแนน

นกยูง เธอเป็นดาวเด่นของห้อง มีความสามารถในการแสดง ทั้งร้องเพลง เต้น รำ และการแสดงต่างๆ เธอเป็นเชียร์ลีดเดอร์ของโรงเรียนมาตั้งแต่เรียนม.1 จนถึงปัจจุบัน นกยูงมักไม่ค่อยได้เข้าห้องเรียนอยู่บ่อยๆ เพราะต้องเอาเวลาไปซ้อมการแสดงเวลาโรงเรียนจะจัดงานในกิจกรรมต่างๆ แต่เธอก็ยังมีผลการเรียนในระดับดีเพราะเธอเรียนพิเศษทุกวันในตอนเย็น ยกเว้นภาษาอังกฤษ นกยูงไม่ค่อยสนิทกับเพื่อนๆ ในห้องนักเพราะเธอสนิทกับกลุ่มเพื่อนที่ทำกิจกรรมร่วมกันมากกว่า

ใบงานเรื่อง
เลือกเพื่อนทำโครงการ

ทำเครื่องหมาย / ที่ตรงกับความต้องการของนักเรียน

ชื่อ	เลือก	ไม่เลือก	เหตุผล
ปลาเก๋า			
แอนนา			
นกฮูก			
ปูเป้			
ปลาวาฬ			
นกยูง			

ใบงานเรื่อง
การปฏิบัติตนต่อคนที่แตกต่าง

คำแนะนำ : ให้นักเรียนนำหลัก 3 ย (ยอมรับ ยึดหยุ่น และ ยกย่อง) เป็นแนวทางปฏิบัติเพื่อการอยู่ร่วมกับบุคคลที่แตกต่างจากตนเองได้อย่างมีความสุข

1. ทีมของนักเรียนจับฉลากได้.....เป็นคู่ทำโครงการงาน

ซึ่ง ตรงกับที่เลือกไว้แล้ว ความรู้สึก.....

เพราะ.....

ไม่ตรงกับที่เลือกไว้

ความรู้สึก.....

เพราะ.....

2.วางแผนปฏิบัติตนในการอยู่ร่วมกับคนที่แตกต่างในข้อ 1ข้อ

หลัก 3 ย	แนวปฏิบัติ	การนำไปใช้
ยอมรับ	1. รับรู้และยอมรับตามที่เขาเป็น	สิ่งที่เขาเป็น คือ
ยึดหยุ่น	2. มองหาด้านอื่นๆที่ดี และให้โอกาส	ด้านอื่นๆที่ดี ในตัวเขา คือ
ยกย่อง	3. ชื่นชมสิ่งที่เขาทำดีด้วยใจจริง	ที่ผ่านมาสิ่งที่เขาทำดีน่าชื่นชม คือ

**ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีม
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ครั้งที่ 4**

ชื่อเรื่อง ความสำคัญของการทำงานเป็นทีม (เกมแข่งขัน TGT)

เรื่องที่จะพัฒนา การทำงานร่วมกัน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญและเรียนรู้การทำงานร่วมกันเป็นทีม
2. เพื่อให้นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญของการให้ความร่วมมือต่อทีม
3. เพื่อให้นักเรียนเห็นคุณค่าของสมาชิกทุกคนว่ามีความสำคัญต่อการทำงานเป็นทีม

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

นักเรียนมีความสามารถในการทำงานร่วมกันเป็นทีม รู้จักให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมทีม

เนื้อหา

สิ่งสำคัญในการทำงานร่วมกันเป็นทีม คือ การให้ความร่วมมือ การรู้จักให้ความช่วยเหลือ มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อเพื่อนสมาชิกในทีม ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะทำให้การทำงานเป็นทีมประสบความสำเร็จ

ระยะเวลา 60 นาที

สื่อและอุปกรณ์

1. ใบงานที่ เรื่อง “สิ่งที่น่าสังเกตจากกิจกรรม”
2. กระดาษแข็งรูปสี่เหลี่ยมจำนวน 5 รูป โดยตัดเป็นชิ้นส่วนรูปละ 3 ชิ้นส่วน
3. ช่องจำนวน 5 ช่อง สำหรับบรรจุชิ้นส่วนของสี่เหลี่ยม โดยในแต่ละช่องให้ใส่ชิ้นส่วนตามรหัส ดังต่อไปนี้

ช่องที่ 1 บรรจุชิ้นส่วนหมายเลข 9 8 5

ช่องที่ 2 บรรจุชิ้นส่วนหมายเลข 1 1 1

ช่องที่ 3 บรรจุชิ้นส่วนหมายเลข 1 10 3

ช่องที่ 4 บรรจุชิ้นส่วนหมายเลข 4 6 3

ช่องที่ 5 บรรจุชิ้นส่วนหมายเลข 7 2 6

ขั้นตอนการจัดกิจกรรม

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียม

1. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 4 ทีม ทีมละ 4-5 คน ภายในทีมประกอบด้วยสมาชิกที่มีความสามารถที่แตกต่างกัน โดยครูให้นักเรียนนับ 1, 2, 3, 4 ใครนับตัวเลขตรงกันให้ไปอยู่ร่วมทีมเดียวกัน และจัดที่นั่งให้นักเรียนหันหน้าเข้าหากันเพื่อให้สามารถทำกิจกรรมในทีมได้สะดวก

2. ครูแนะนำวิธีการทำงานเป็นทีมและบทบาทของสมาชิกในทีม โดยให้นักเรียนคัดเลือก หัวหน้ากลุ่ม เลขานุการกลุ่ม แบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบภายในทีมและร่วมกันตั้งชื่อทีม

ขั้นที่ 2 ขั้นสอน

1. ครูเข้าสู่การปฏิบัติกิจกรรมด้วยการอธิบายหลักการการทำงานเป็นทีม ความสำคัญของการให้ความร่วมมือกันระหว่างสมาชิกภายในทีม

2. ครูอธิบายขั้นตอนการปฏิบัติกิจกรรม “ ต่อชิ้นส่วน ”

ขั้นที่ 3 ขั้นทำงานเป็นทีม

1. ครูแจกซองบรรจุชิ้นส่วนให้ผู้เรียนทั้ง 5 คน คนละ 1 ซอง และกำหนดให้นักเรียน 1 คน ทำหน้าที่เป็นผู้สังเกตการณ์ของทีม

2. นักเรียนในทีมแต่ละคนจะต้องหาชิ้นส่วนจากนักเรียนคนอื่นๆ ในกลุ่ม เพื่อนำมาประกอบกับชิ้นส่วนที่ตนเองครอบครองอยู่ จนกลายเป็น 4 เหลี่ยมที่มีความถูกต้อง สมบูรณ์ โดยมีกฎกติกา ดังนี้

- ห้ามพูดคุยกัน
- ไม่ขอชิ้นส่วนจากคนอื่น
- ให้ชิ้นส่วนแก่บุคคลอื่นได้
- ไม่ช่วยกันต่อชิ้นส่วน
- หากสมาชิกทำเสร็จให้แจ้งครูเพื่อทราบ

3. ผู้สังเกตทำหน้าที่สังเกตพฤติกรรมของเพื่อนสมาชิกในทีม พร้อมทั้งทำการจดบันทึก

4. เมื่อไม่มีนักเรียนคนไหนสงสัยซักถาม แล้วครูให้นักเรียนเปิดซองบรรจุรูปสี่เหลี่ยม ซึ่งจะประกอบด้วยชิ้นส่วนของสี่เหลี่ยมได้ ตลอดจนตัวเลขบนชิ้นของสี่เหลี่ยมด้านเท่าของละ 3 รูป โดยชิ้นส่วนในซองนั้นไม่อาจนำมาต่อเป็นรูปสี่เหลี่ยมได้ ตลอดจนตัวเลขบนชิ้นส่วนของสามเหลี่ยมนั้นไม่อาจรวมกันได้ตามจำนวนที่กำหนด การทำงานจะสำเร็จได้ต่อเมื่อสมาชิกทุกคนต่างคนต่างสังเกตซึ่งกันและกันว่าใครต้องการอะไร และสืบละชิ้นส่วนของตนให้แก่คนอื่น หากมีใคร ไม่ยอมเสียสละชิ้นส่วนของตนเองบ้างแล้ว งานก็ไม่สำเร็จได้

5. ครูให้สัญญาณนักเรียนเริ่มลงมือทำงานตามกติกาได้และคอยเดินสังเกตพฤติกรรมของทีม

6. ทีมใดทำงานเสร็จก่อนให้ร้อง “ไชโย”
7. เมื่อทีมไหนเสร็จก่อนให้เก็บอุปกรณ์ให้เรียบร้อย

ขั้นที่ 4 ขั้นนำเสนอผลงานกลุ่ม

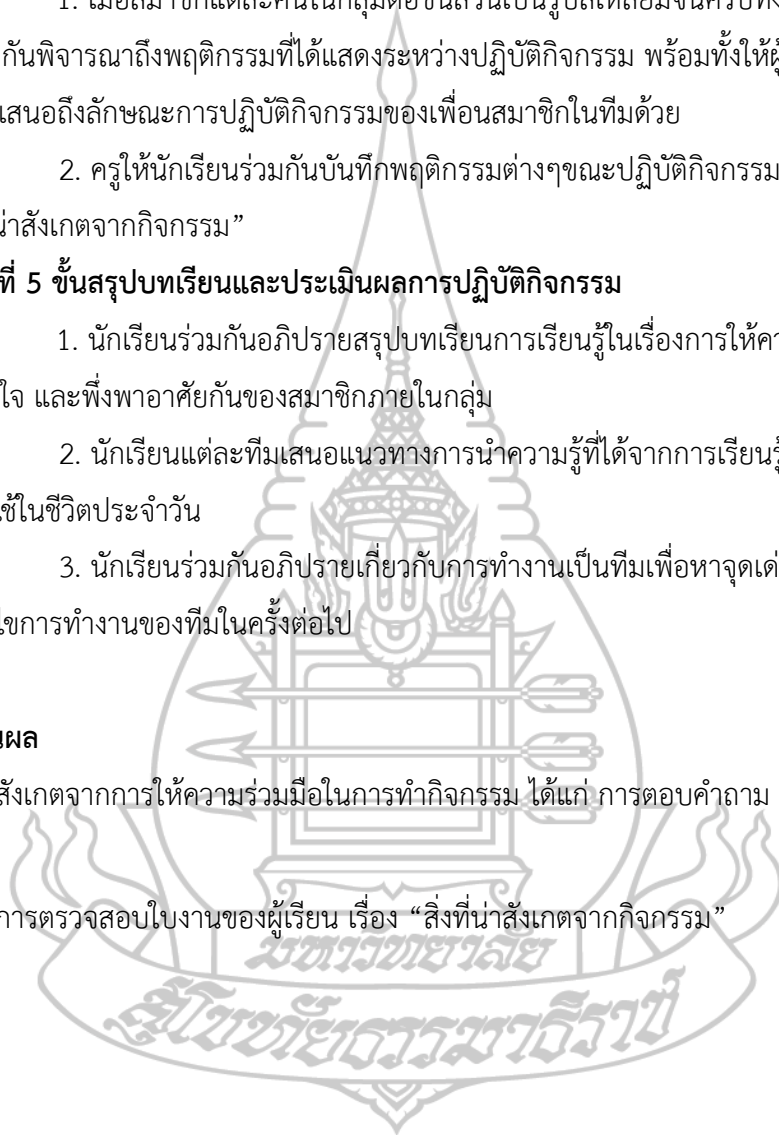
1. เมื่อสมาชิกแต่ละคนในกลุ่มต่อชิ้นส่วนเป็นรูปสี่เหลี่ยมจนครบทั้ง 5 รูปแล้ว ครูให้นักเรียนร่วมกันพิจารณาถึงพฤติกรรมที่ได้แสดงระหว่างปฏิบัติกิจกรรม พร้อมทั้งให้ผู้สังเกตการณ์ของแต่ละทีมนำเสนอถึงลักษณะการปฏิบัติกิจกรรมของเพื่อนสมาชิกในทีมด้วย
2. ครูให้นักเรียนร่วมกันบันทึกพฤติกรรมต่างๆขณะปฏิบัติกิจกรรมลงในใบงานที่เรื่อง “สิ่งที่น่าสนใจจากกิจกรรม”

ขั้นที่ 5 ขั้นสรุปบทเรียนและประเมินผลการปฏิบัติกิจกรรม

1. นักเรียนร่วมกันอภิปรายสรุปบทเรียนการเรียนรู้ในเรื่องการให้ความช่วยเหลือร่วมมือ ร่วมใจ และพึ่งพาอาศัยกันของสมาชิกภายในกลุ่ม
2. นักเรียนแต่ละทีมเสนอแนวทางการนำความรู้ที่ได้จากการเรียนรู้ร่วมกับเพื่อน ๆ ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน
3. นักเรียนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับการทำงานเป็นทีมเพื่อหาจุดเด่นจุดด้อย เพื่อปรับปรุงแก้ไขการทำงานของทีมในครั้งต่อไป

การประเมินผล

1. สังเกตจากการให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม ได้แก่ การตอบคำถาม การแสดงความคิดเห็น
2. การตรวจสอบใบงานของผู้เรียน เรื่อง “สิ่งที่น่าสนใจจากกิจกรรม”

สิ่งที่ได้จากการจัดการเรียนรู้ในเรื่อง “ต่อชิ้นสวน”

.....

.....

.....

.....

ให้นักเรียน / ลงในช่องอารมณ์และความรู้สึกในการทำกิจกรรมในครั้งนี้

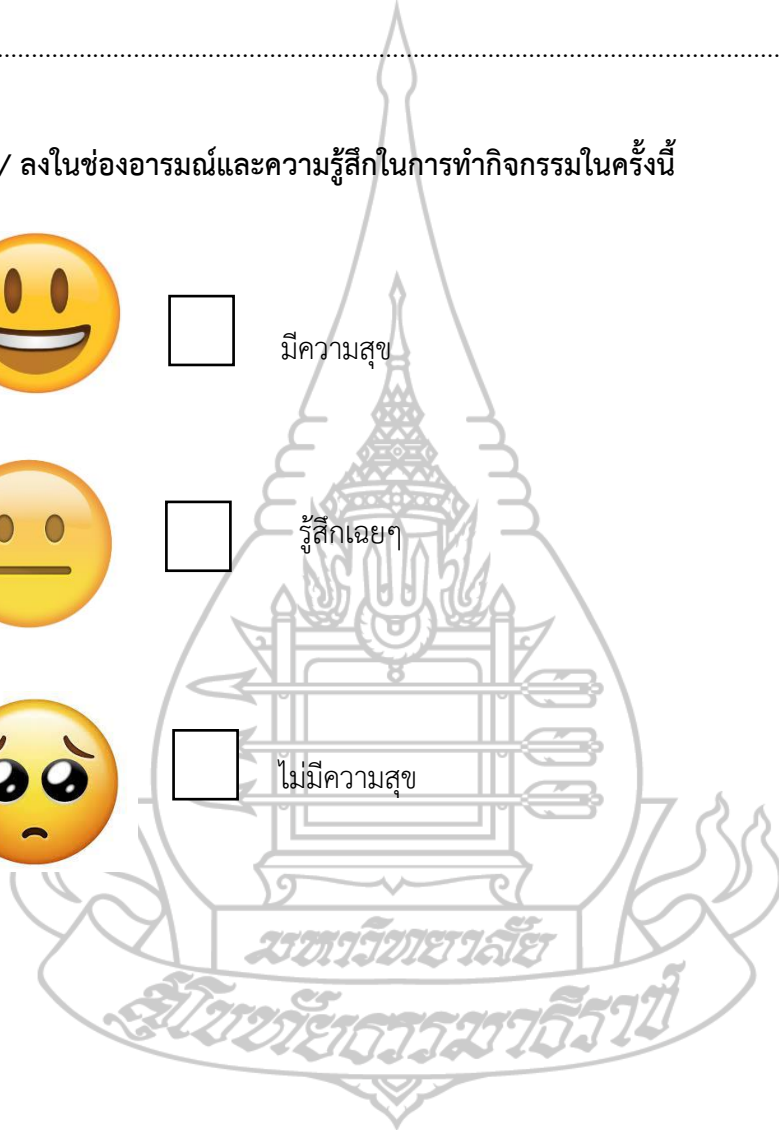
มีความสุข

รู้สึกเฉยๆ

ไม่มีความสุข

ใบงานที่ 1
เรื่อง “สิ่งที่น่าสังเกตจากกิจกรรม

สิ่งที่น่าสังเกตจากการทำกิจกรรมต่อชิ้นส่วน มีประเด็น ดังนี้

1. ใครเป็นคนให้ชิ้นส่วนคนอื่นเป็นคนแรก (พฤติกรรมที่สังเกตได้เป็นอย่างไร)

.....
.....

2. ใครยอมรับชิ้นส่วนเท่านั้น (พฤติกรรมที่สังเกตได้เป็นอย่างไร)

.....
.....

3. ใครต่อชิ้นส่วนเสร็จก่อนแล้วแสดงพฤติกรรมอย่างไร (พฤติกรรมที่สังเกตได้เป็นอย่างไร)

.....
.....

4. ใครทำผิดกฎของการทำกิจกรรม (พฤติกรรมที่สังเกตได้เป็นอย่างไร)

.....
.....

5. ใครที่ไม่สนใจชิ้นส่วนเลย เพราะตั้งใจรอให้ทุกคนทำเสร็จก็จะเหลือชิ้นส่วนเป็นของตนเอง
(พฤติกรรมที่สังเกตได้เป็นอย่างไร)

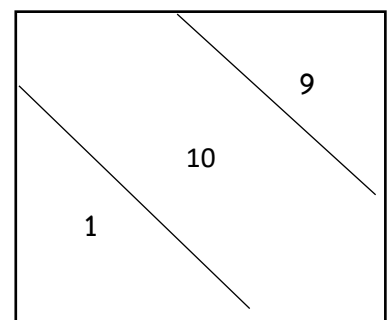
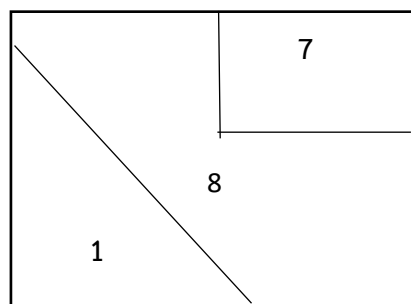
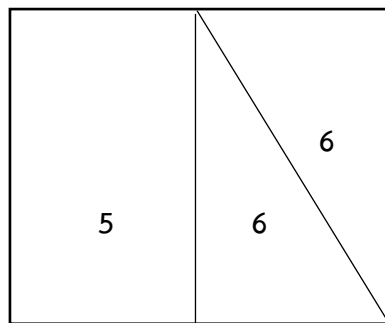
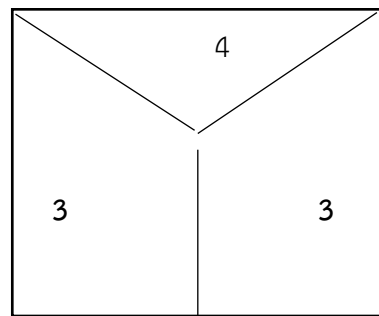
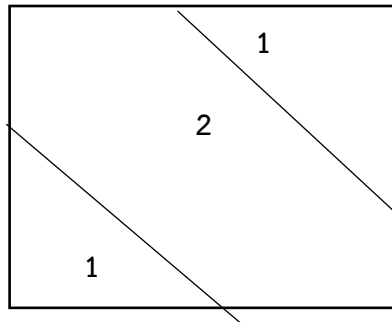
.....
.....

6. ใครต่อเสร็จช้าที่สุดและแสดงพฤติกรรมอย่างไร (พฤติกรรมที่สังเกตได้เป็นอย่างไร)

“ต่อชิ้นส่วน” มีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

- นำกระดาษแข็งซึ่งเป็นสี่เหลี่ยมทั้ง 2 ด้าน ตัดเป็นรูปสี่เหลี่ยมด้านเท่า จำนวน 5 รูป ต่อทีมปฏิบัติ งาน 1 ทีม
- สี่เหลี่ยมด้านเท่าแต่ละรูป ตัดเป็นรูปตามขนาดที่กำหนดบนชิ้นส่วนแต่ละชิ้นเขียนตัวเลขบนกระดาษทั้ง 2 ด้าน
- รูปสี่เหลี่ยมด้านเท่า ซึ่งจะตัดเป็นอุปกรณ์มีลักษณะดังนี้

ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีม
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ครั้งที่ 5

ชื่อเรื่อง การสื่อสาร (เกมแข่งขัน TGT)

เรื่องที่จะพัฒนา การทำงานร่วมกัน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญถึงการเรียนรู้และการเคารพบทบาทหน้าที่ของสมาชิกในทีม
2. เพื่อให้นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญถึงของการสื่อสาร การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในกลุ่ม
3. เพื่อให้นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญและการเรียนรู้การติดตามการทำงานของกลุ่มเป็นระยะๆ
4. เพื่อให้นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญและเรียนรู้การประเมินผลการทำงานของทีม

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

นักเรียนได้เรียนรู้ และเคารพในบทบาทหน้าที่ของสมาชิกแต่ละคนในกลุ่ม สามารถติดต่อสื่อสารกันระหว่างสมาชิกได้ดียิ่งขึ้น รวมทั้งรู้จักการติดตามผลการทำงานเป็นระยะต่อเนื่อง และรู้จักการประเมินผลงานในภาพรวมของทีม

แนวคิด

การทำงานร่วมกันเป็นทีม จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือกันของสมาชิกในทีมทุกคน ดังนั้นถ้าต้องการให้การทำงานมีประสิทธิภาพจำเป็นที่จะต้องมีการติดต่อสื่อสารที่ดี มีความเข้าใจกันระหว่างสมาชิก และสมาชิกแต่ละคนยังต้องรู้บทบาทหน้าที่ของตนเองที่มีต่อกลุ่ม อีกทั้งยังต้องเคารพบทบาทหน้าที่ของผู้อื่น รวมทั้งจำเป็นจะต้องมีการติดตามผลงานเป็นระยะๆ และประเมินผลงานอีกด้วย

ระยะเวลา 60 นาที

สื่อและอุปกรณ์

1. กระดาษ
2. รูปภาพตัวประหลาด
3. ดิน สอ สี ยางลบ

ขั้นตอนการจัดกิจกรรม

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียม

1. ครูทบทวนความรู้เดิมจากกิจกรรมที่ได้ปฏิบัติผ่านมา
2. แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มกลุ่มละ 4-5 คน โดยในกลุ่มศิลปะและความสามารถแตกต่างกันไป
3. ครูแจ้งวัตถุประสงค์ของกิจกรรม

ขั้นที่ 2 ขั้นสอน

1. ครูเข้าสู่การปฏิบัติกิจกรรมด้วยการอธิบายหลักการทำงานเป็นทีม ความสำคัญของการรับรู้และเคารพบทบาทหน้าที่ของสมาชิกแต่ละคน การติดต่อสื่อสาร การมีสัมพันธภาพที่ดีระหว่างกันของสมาชิก รวมถึงการติดตามและประเมินผลงานของกลุ่ม
2. ครูอธิบายขั้นตอนการปฏิบัติกิจกรรม

ขั้นที่ 3 ขั้นปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม

1. ครูให้นักเรียนกำหนดบทบาทหน้าที่ของผู้เรียนแต่ละคนในทีม ดังนี้
 - นักเรียน 2 คน ทำหน้าที่เป็นผู้สื่อข่าว
 - นักเรียน 2 คน ทำหน้าที่เป็นผู้เขียนข่าว
 - นักเรียน 1 คน ทำหน้าที่เป็นผู้สังเกตการณ์
2. ครูให้นักเรียนที่ทำหน้าที่เป็นผู้สื่อข่าวของทีมไปดูของบางสิ่งๆที่ซ่อนไว้ แล้วนำสิ่งที่พบเห็นมาบอกให้ผู้เขียนข่าวตามสิ่งที่ผู้สื่อข่าวเห็น โดยมีกติกาว่า ผู้สื่อข่าวห้ามใช้มือในระหว่างที่บอกให้ผู้เขียน ผู้เขียนข่าวห้ามใช้ปาก ห้ามพูด ห้ามถาม ในระหว่างที่เขียน และผู้สังเกตการณ์คอยดูพฤติกรรมและเก็บรายละเอียดการทำงานของคนทั้งสองทีม เพื่อเล่าให้คนอื่นฟัง
3. ครูกำหนดเวลาให้ผู้สื่อข่าวไปดูภาพ “สัตว์ประหลาด” และกลับไปบอกให้ผู้เขียนข่าววาดภาพตัวประหลาดตามที่ตนเห็น
4. เมื่อหมดเวลาครูจะนำภาพตัวประหลาดของแต่ละกลุ่มวาดขึ้นมาติดบนกระดาน และนำภาพตัวประหลาดมาติดเฉลย
5. ทีมไหนวาดภาพได้ใกล้เคียงที่สุดจะเป็นฝ่ายชนะ

ขั้นที่ 4 ขั้นนำเสนองานกลุ่ม

1. ครูให้ผู้สังเกตการณ์แต่ละทีมออกมาเล่าถึงพฤติกรรมการทำงานของเพื่อนสมาชิกในทีมให้ทีมอื่นฟัง โดยสมาชิกในทีมคนอื่นๆสามารถช่วยกันพูดเสริมได้

ขั้นที่5 ขั้นสรุปปบเรียนและประเมินผลการปฏิบัติกิจกรรม

1. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปกิจกรรมตามประเด็นต่างๆ ดังนี้
 - นักเรียนได้เรียนรู้ถึงความสำคัญของการทำงานเป็นทีม อย่างไร
 - นักเรียนได้เรียนรู้ถึงกระบวนการ การเรียนรู้ องค์ประกอบ บทบาทหน้าที่ และการติดต่อสื่อสาร สำหรับการทำงานเป็นทีม
 - นักเรียนได้เรียนรู้การติดตามและประเมินผลการทำงานของทีม
2. ครูและนักเรียนร่วมกันประเมินผลการปฏิบัติกิจกรรมทีม
3. ครูประกาศผลการจัดกิจกรรมของแต่ละทีมที่ทำกิจกรรมได้อันดับ 1-3 เป็นผู้ชนะ พร้อมยกย่องชมเชย ส่วนทีมที่ไม่ผ่านครูให้คำชมเชยและให้กำลังใจต่อไป

การประเมินผล

1. การสังเกตพฤติกรรมระหว่างปฏิบัติกิจกรรม
2. การตรวจสอบจากการนำเสนอและแลกเปลี่ยนพูดคุยกันของนักเรียน

สิ่งที่ได้จากการจัดการเรียนรู้ในเรื่อง “การสื่อสาร”

.....

.....

.....

.....

ให้นักเรียน / ลงในช่องอารมณ์และความรู้สึกในการทำกิจกรรมในครั้งนี้

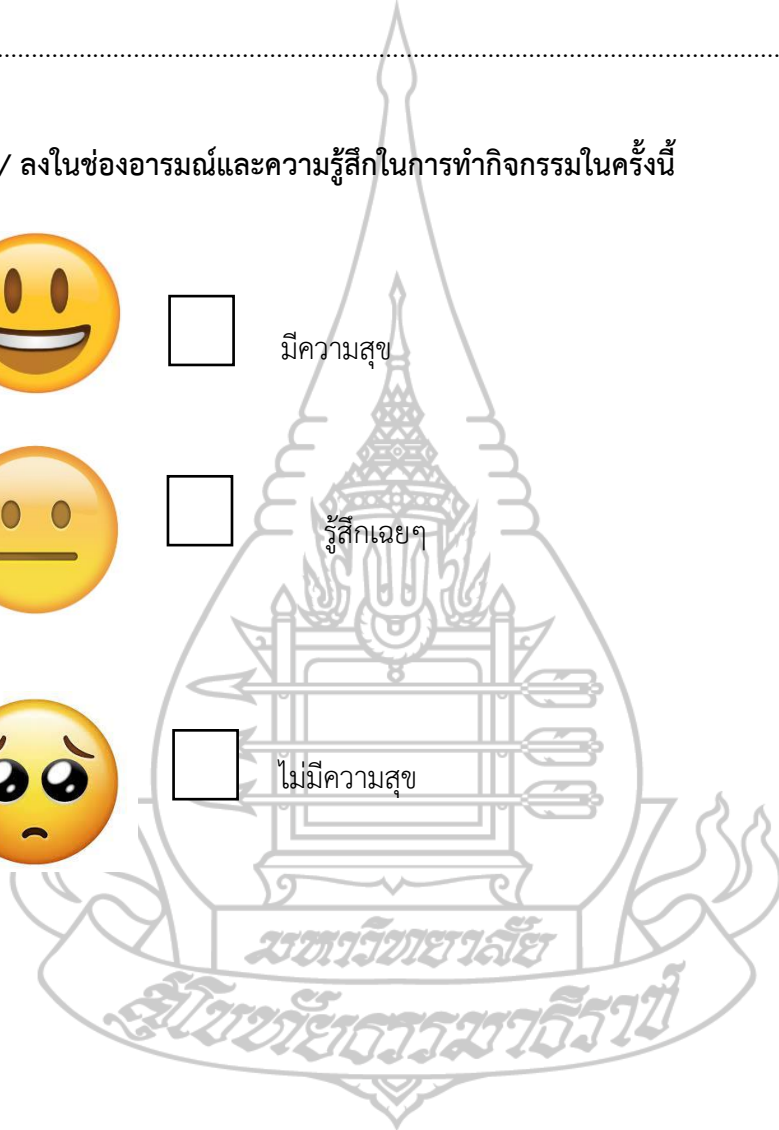
มีความสุข

รู้สึกเฉยๆ

ไม่มีความสุข

กิจกรรม
สัตว์ประหลาด

คำชี้แจง ให้นักเรียนศึกษาดูภาพสัตว์ประหลาด แล้วนำสิ่งที่พบเห็นมาบอกให้ผู้เขียนข่าวตามสิ่งที่
ผู้สื่อข่าวเห็น

ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีม
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ครั้งที่ 6

ชื่อเรื่อง ความรับผิดชอบ (เกมแข่งขัน TGT)

เรื่องที่จะพัฒนา การทำงานร่วมกัน

ระยะเวลา 60 นาที

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนบอกความสำคัญของการมีความรับผิดชอบหน้าที่ของตนเองได้
2. เพื่อให้นักเรียนเปรียบเทียบผลดีของการรับผิดชอบและผลเสียการไม่รับผิดชอบต่อหน้าที่ได้

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

หลังจากเรียนจบบทเรียนแล้วนักเรียนจะสามารถบอกความสำคัญของการมีความรับผิดชอบหน้าที่ของตนเองได้ และปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายอย่างดีด้วยความขยันหมั่นเพียร กระตือรือร้น และทำหน้าที่อย่างเต็มความสามารถซึ่งการรับผิดชอบต่อหน้าที่นั้น

แนวคิด

ความรับผิดชอบในการรู้จักหน้าที่ คือการรู้จักสภาพของตนเองที่กำลังเป็นอยู่รู้หน้าที่ของตนเอง และปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายอย่างดีด้วยความขยันหมั่นเพียร กระตือรือร้น และทำหน้าที่อย่างเต็มความสามารถซึ่งการรับผิดชอบต่อหน้าที่นั้น จะส่งผลดีทั้งต่อตนเองและ ส่วนรวมด้วย

สื่อและอุปกรณ์

1. ใบความรู้ที่ 6.1 เรื่อง ความรับผิดชอบต่อหน้าที่
2. เกม อักษรสนุก จำนวน 5 ชุด
3. แบบประเมินกิจกรรม เกม
4. แบบประเมินกิจกรรม

ขั้นตอนการจัดกิจกรรม

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียม

1. ครูสนทนาถึงความสำคัญของการมีความรับผิดชอบต่อตนเองในการปฏิบัติตามหน้าที่ของตนเองโดยให้นักเรียนเล่าและแสดงความคิดเห็นถึงความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ของตนเองทั้งที่บ้านและที่โรงเรียนว่านักเรียนได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบทำหน้าที่อะไรบ้างและ มีความรู้สึกอย่างไรกับหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

2. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 4 ทีม ทีมละ 4-5 คน ภายในทีมประกอบด้วยสมาชิกที่มีความสามารถที่แตกต่างกัน แบบตละเพศ คละความสามารถ

3. ครูนำชิ้นส่วนใส่ในกล่อง ที่ไม่สามารถมองเห็นชิ้นส่วนในกล่องได้ ให้นักเรียนหยิบทีละคน ใครได้สี่เหมือนกันอยู่ทีมเดียวกัน เล่นเกม "อักษรสนุก" และจัดที่นั่งให้นักเรียนหันหน้าเข้าหากันเพื่อให้สามารถทำกิจกรรมในทีมได้สะดวก

ขั้นที่ 2 ขั้นสอน

1. ครูขอตัวแทนในทีม 1 คน ตามที่ได้รับหมายในทีมให้อ่านใบความรู้ที่ 6.1 เรื่อง "การรู้จักหน้าที่ของตนเอง" นักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงผลดีและผลเสียของการไม่รับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมายจากการอ่านใบความรู้

2. โดยครูชี้แจงกติกา วิธีการ ลำดับขั้นตอน และเวลาที่กำหนด นักเรียนส่งตัวแทนจับสลากตัวเลขที่ครูจัดไว้เป็นชุดจำนวน 5 ชุดแต่ละชุดจะมีเลขติดอยู่ แต่ละทีมจะได้รับเกม อักษรสนุก ทีมละชุดตามหมายเลขที่จับได้ซึ่งเกมที่กำหนดให้วิธีการเล่นคือ การนำแผ่นตัวอักษร ไปเรียงให้เป็นประโยค และต้องร่วมมือกันเรียงให้เป็นประโยคที่ถูกต้องตามแบบที่ครูแจกให้และเสร็จทันในเวลาที่กำหนด ทีมที่ทำสำเร็จก่อนเป็นผู้ชนะเลิศให้ปรบมือพร้อมกัน และสังเกตการทำงานของทีม อื่น ๆ ต่อไป

ขั้นที่ 3 ขั้นกิจกรรมกลุ่ม

1. ครูให้แต่ละกลุ่มเลือกผู้สังเกตการณ์ 1 คน เพื่อทำหน้าที่สังเกตการณ์ขณะทำกิจกรรม

2. ครูให้ผู้สังเกตการณ์มารับของ ซึ่งข้างในบรรจุตัวอักษรเพื่อนำกลับไปยังทีมของตัวเอง ซึ่งตัวอักษรที่ได้สมาชิกจะต้องร่วมกันรับผิดชอบในการเรียงตัวอักษรให้เป็นประโยคข้อความที่สมบูรณ์

3. งานของทีมจะถือว่าสำเร็จได้ก็ต่อเมื่อสมาชิกแต่ละคนในทีมช่วยกันเรียงตัวอักษรให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์

ขั้นที่ 4 ขั้นนำเสนอและตรวจสอบผลงานของทีม

1. ครูให้นักเรียนแต่ละทีมอธิบายผลจากการเล่นเกม ให้ตัวแทนทีมเล่าวิธีการทำงานของทีมตนเองและพฤติกรรมของสมาชิกในทีม โดยครูใช้ข้อความนำเพื่อการอภิปรายดังนี้คือ

- ทีมที่ชนะเลิศมีวิธีการทำงานอย่างไร
- ในขณะที่แข่งขันสมาชิกในทีมมีพฤติกรรมอย่างไร และรู้สึก อย่างไร
- มีปัญหาอะไรเกิดขึ้นบ้าง ขณะทำงานในทีม และแก้ปัญหาอย่างไร
- จากการแข่งขันเกม "อักษร สนุก" สมาชิกได้ข้อคิดเกี่ยวกับข้อดีและประโยชน์

ของการทำงานทีมอย่างไรบ้าง

2. ครูให้นักเรียนที่ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้สังเกต รายงานผลการสังเกต ครูและนักเรียนร่วมกันเสนอแนะจากการรายงานผลการสังเกต เพื่อเป็นประโยชน์และแนวทางในการทำงานเป็นทีมครั้งต่อไป

ขั้นที่ 5 ขั้นสรุปบทเรียนและประเมินผลการปฏิบัติกิจกรรม

ครูให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายสรุปถึงความสำคัญของความรับผิดชอบต่อการรู้จักหน้าที่ของตนเองและ ความรับผิดชอบหน้าที่ของทีม ความรับผิดชอบในการรู้จักหน้าที่ของตนเองทำให้งานที่ทำประสบผลสำเร็จ ครูสรุปเพิ่มเรื่องผลดีของการรับผิดชอบต่อหน้าที่และผลเสียของการไม่รับผิดชอบต่อหน้าที่จากนั้นครูแจกแบบประเมินกิจกรรมและให้นักเรียนทุกคนทำแบบประเมินกิจกรรม โดยครูประเมินกิจกรรมการเล่นเกมของนักเรียน

การประเมินผล

1. สังเกตการแสดงความคิดเห็นในการอภิปราย
2. ตรวจสอบประเมินกิจกรรมเกม
3. ตรวจสอบประเมินกิจกรรม

สิ่งที่ได้จากการจัดการเรียนรู้ในเรื่อง “ความรับผิดชอบ”

.....

.....

.....

.....

ให้นักเรียน / ลงในช่องอารมณ์และความรู้สึกในการทำกิจกรรมในครั้งนี้

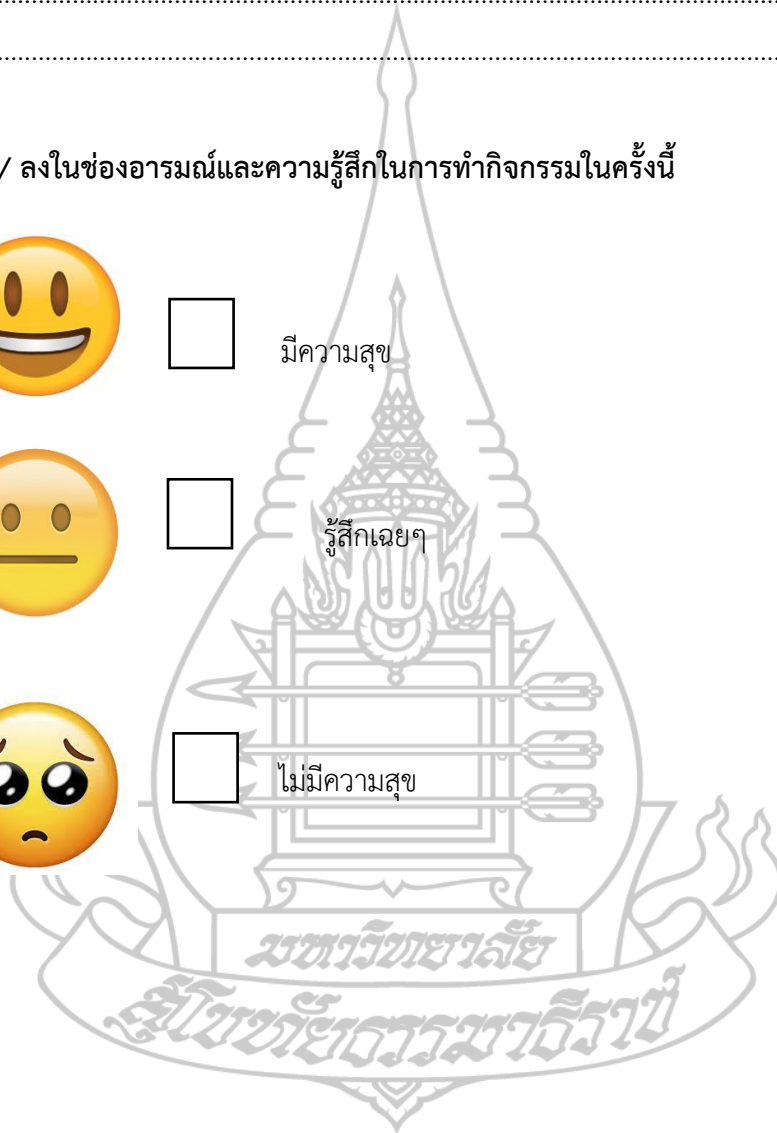
มีความสุข

รู้สึกเฉยๆ

ไม่มีความสุข

ใบความรู้ที่ 6.1

เรื่อง การรู้จักหน้าที่ของตนเอง

การรู้จักหน้าที่ของตนเอง หมายถึง การรู้จักสภาพของตนเองที่เป็นอยู่รู้หน้าที่ของตน และปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายด้วยความขยันหมั่นเพียรและเต็มความสามารถ ซึ่งการมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนเองนั้น จะ ส่งผลดีทั้งต่อตนเองและสังคม

ผลดีของการมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนเอง

1. ทำงานเสร็จตามเป้าหมาย ทันเวลา
2. เป็นที่นับถือและได้รับการยกย่อง
3. ทำให้เกิดความก้าวหน้า สงบสุขและความเรียบร้อยแก่สังคม

ผลเสียของการไม่มีความรับผิดชอบแก่ส่วนรวม

1. ทำงานไม่เสร็จตามเป้าหมาย
2. ขาดการยกย่อง ไม่ได้ได้รับความไว้วางใจในการทำงาน
3. ไม่มีความก้าวหน้า
4. ก่อให้เกิดความวุ่นวาย ขาดระเบียบแบบแผนในสังคม

เกม อักษรสนุก

ประโยคที่ 1 ฉันรักโรงเรียน

ฉัน	รัก	โรงเรียน
-----	-----	----------

ประโยคที่ 2 เด็กดีต้องมีวินัย

เด็ก	ดี	ต้องมี	วินัย
------	----	--------	-------

ประโยคที่ 3 เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่

เอื้อ	เฟื้อ	เผื่อ	แผ่
-------	-------	-------	-----

ประโยคที่ 4 ตรวจสอบผลงาน

ตรวจ	สอบ	ผลงาน
------	-----	-------

ประโยคที่ 5 ความรับผิดชอบ

ความ	รับผิดชอบ
------	-----------

ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีม
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ครั้งที่ 7

ชื่อเรื่อง วางแผนการทำงาน (เกมแข่งขัน TGT)

เรื่องที่จะพัฒนา การทำงานร่วมกัน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนสามารถกำหนดขั้นตอนและรายละเอียดในการทำงานร่วมกัน
2. เพื่อให้นักเรียนสามารถปฏิบัติตามแผนที่วางไว้ โดยเข้าใจเป้าหมายอย่างชัดเจน มีส่วนร่วมรับผิดชอบในหน้าที่ต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพและร่วมกันตรวจสอบข้อบกพร่องของทีม

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

หลังจากเรียนจบบทเรียนแล้วนักเรียนสามารถวางแผนการทำงานร่วมกัน สมาชิกปฏิบัติตามขั้นตอนที่กำหนด สมาชิกร่วมกันตรวจสอบข้อบกพร่องของทีมงาน เพื่อให้งานที่ทำประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

แนวคิด

ในการทำงานใดๆ ควรมีการร่วมมือกันวางแผนงานก่อนจะลงมือปฏิบัติงาน การวางแผน คือ การที่ทีมมาช่วยกันคิดว่างานนั้นมีอะไรบ้าง ทีมจะต้องทำอะไร ทำอย่างไร มีขั้นตอนอย่างไร และใครจะทำอะไรบ้าง เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ถ้าไม่มีการวางแผนร่วมกันก่อนทำงาน จะทำให้งานล่าช้า สับสนวุ่นวายหรือไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร

ระยะเวลา 60 นาที

สื่อและอุปกรณ์

1. นกหวีด	1 อัน
2. ตัวอย่างแผนภาพบ้าน	1 ภาพ ซึ่งมีส่วนประกอบ 8 ชิ้น ได้แก่
- แผ่นภาพหลังคาบ้าน	1 ชิ้น
- แผ่นภาพประตูหน้าต่าง	1 ชิ้น
- แผ่นภาพต้นไม้	1 ชิ้น

- แผ่นภาพทางเดินเข้าประตูบ้าน	1	ชิ้น
- แผ่นภาพประตูบ้าน	1	ชิ้น
- แผ่นภาพสวนดอกไม้	1	ชิ้น
- แผ่นภาพปล่องไฟ	1	ชิ้น
- แผ่นภาพตัวบ้าน	1	ชิ้น

3. ชุดชิ้นส่วนประกอบบ้าน 1 ชุด ประกอบด้วย ชิ้นส่วน จำนวน 8 ชิ้น

ขั้นตอนการจัดกิจกรรม

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียม

1. ครูกล่าวทักทายนักเรียน และทบทวนกิจกรรมที่ครั้งที่แล้ว พร้อมอธิบายวัตถุประสงค์ ข้อตกลง บทบาทของนักเรียนในการเรียนรู้ แบบร่วมมือ
2. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นทีมย่อย โดยใช้วิธีจับฉลาก ฉลากที่ครูเตรียมเขียนหมวดหมู่ต่างๆ คือ น้ำอัดลม รถ ดอกไม้ ผลไม้ โดยแต่ละหมวดมี 5 ชื่อ ดังนี้
 1. หมวดน้ำอัดลม ได้แก่ น้ำโค้ก น้ำแดง น้ำเขียว น้ำส้ม น้ำสไปรท์
 2. หมวดรถยนต์ ได้แก่ โตโยต้า ฮอนด้า มาสด้า พอร์ต มิตรชูบิชิ
 3. หมวดดอกไม้ ได้แก่ กุหลาบ มะลิ ทิวลิป กล้วยไม้ จำปา
 4. หมวดผลไม้ ได้แก่ มะม่วง ทุเรียน เงาะ แอปเปิ้ล ลิ้นจี่

ขั้นที่ 2 ขั้นสอน

1. ครูสอบถามนักเรียนถึงปัจจัยที่จะทำให้งานประสบความสำเร็จมีอะไรบ้าง? ปัจจัยด้านผู้นำ พนักงาน แล้วให้นักเรียนสำรวจตนเองว่า ถ้าตนเองจะทำให้งานนั้นประสบความสำเร็จจะทำอย่างไร? โดยตั้งคำถาม แล้วสุ่มถามนักเรียน 3-4 คน ดังนี้

- สิ่งที่ต้องรู้ก่อนเริ่มปฏิบัติการทำงานเป็นทีมคืออะไร (การทำงานเป็นทีมควรเข้าใจจุดหมายของการทำงานและการวางแผนการทำงาน)

- ผู้ทำหน้าที่วางแผนการทำงานควรเป็นใคร (หัวหน้าทีม)

2. ครูทบทวนบทบาทสมาชิกว่า สมาชิกควรมีบทบาทหน้าที่อย่างไรในการวางแผนการทำงาน (สมาชิกให้ความร่วมมือหัวหน้าทีมในการวางแผนด้วยการเสนอความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อทีมงาน)

ครูสรุปความเข้าใจในการวางแผนการทำงานครั้งนี้ดังนี้ ในการทำงานหากสมาชิกทุกคนรับรู้เป้าหมายของงานที่ปฏิบัติร่วมกันว่าเราจะทำอะไร ทำทำไม ทำอย่างไร ก็เท่ากับงานนั้นสำเร็จไปครึ่งหนึ่งแล้ว ยิ่งทีมไหนมีสมาชิกที่มีความเข้าใจตรงกัน ร่วมกันแสดงความคิดเห็น วางแผนการ

ทำงานที่เป็นประโยชน์ต่อทีม และเป็นลำดับขั้นตอนที่ชัดเจนย่อมจะช่วยให้การปฏิบัติกิจกรรมสำเร็จตามเป้าหมาย

ขั้นที่ 3 ขั้นปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม

1. ครูนำชิ้นส่วนซึ่งเป็นส่วนประกอบของบ้านทั้งหมดที่มีมารวมกันแล้วแจกนักเรียนทุกคน คนละ 2 ชิ้น ให้นักเรียนถือชิ้นส่วนของตนเองไว้
2. เมื่อนักเรียนได้ชิ้นส่วนแล้วให้นักเรียนกลับไปยังทีมของตัวเอง
3. ครูออกคำสั่ง “ขอให้นักเรียนแต่ละทีมร่วมกันทำงาน คือการนำชิ้นส่วนที่ครูแจกมาสร้างบ้านให้เหมือนกับภาพบ้านที่ครูแจกให้” โดยมีกติกาว่าห้ามเปลี่ยนชิ้นส่วนกับเพื่อนต่างทีม ถ้าทีมใดมีชิ้นส่วนที่นำมาสร้างเป็นบ้านได้สำเร็จตามแบบที่ครูมอบให้ ให้ปรบมือพร้อมกัน นั่งอยู่กับที่ และสังเกตพฤติกรรมของเพื่อนทีมอื่นต่อไป
4. ทีมที่ทำงานยังไม่สำเร็จ ครูสั่งให้นักเรียนชูชิ้นส่วนที่ตนเองได้รับให้เพื่อนๆ ดู ซึ่งนักเรียนทุกคนจะเห็นชิ้นส่วนของตัวเองและกัน ครูออกคำสั่ง ขอให้นักเรียนทุกคนรวมทีมใหม่อีกครั้ง และครูกำหนดเวลาให้ทีมละ 5 นาที ให้นักเรียนเลือกสมาชิกที่สามารถทำให้งานสำเร็จ กลุ่มใดที่ทำงานสำเร็จให้ปรบมือพร้อมกันและนั่งอยู่กับที่ สังเกตพฤติกรรมของเพื่อนต่อไป เมื่อหมดเวลาครูเป่านกหวีดให้ยุติการเล่น

ขั้นที่ 4 ขั้นนำเสนอผลงานกลุ่ม

1. นักเรียนนำผลงานมาส่งครู เตรียมพร้อมการนำเสนอผลงาน เสนอแนวคิดอภิปรายออกเป็น 2 ตอน คือ
 - 1.1 ขั้นการวางแผน
 - ทีมงานมีการวางแผนอย่างไร
 - มีการพูดว่าจะทำอะไร อย่างไร
 - มีการวางลำดับขั้นตอนการทำงานหรือไม่
 - มีการวางแผนการมอบหมายงานหรือไม่
 - สมาชิกเข้าใจตรงกันหรือไม่
 - 1.2 ขั้นลงมือทำตามแผน
 - ครูให้ตัวแทนของแต่ละทีมออกมานำเสนอวิธีการทำงานของทีมว่าทำได้อย่างไรสำเร็จตามแผนที่วางไว้หรือไม่ เพราะเหตุใด
 - ครูให้ผู้สังเกตการณ์ของแต่ละทีมออกมารายงานตามที่ได้จัดบันทึกไว้

ตลอด

ขั้นที่ 5 ขั้นสรุปทเรียนและประเมินผลการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม

1. นักเรียนร่วมกันอภิปรายข้อคิดที่ได้จากการทำงานร่วมกันเป็นทีมว่ามีประโยชน์อย่างไร และถ้าไม่ร่วมมือกันวางแผนการทำงานจะทำให้เกิดผลเสียอย่างไรบ้าง นักเรียนจะนำประสบการณ์จากการเล่นเกมครั้งนี้ไปในโอกาสใดบ้าง ครูเสนอแนะข้อคิดเพิ่มเติมว่าในการทำงานเป็นทีมทุกคนจะต้องรับผิดชอบร่วมกัน และแบ่งงานกัน มีความสามัคคี รักษากฎ กติกา จะทำให้งานสำเร็จรวดเร็วและตรงเป้าหมายที่วางไว้

การประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมการทำงานในทีม
2. ประเมินการร่วมงานในทีม
3. ใ้ความรู้ เรื่อง การวางแผนการทำงานเป็นทีม
4. สัมภาษณ์วิธีการทำงาน การแสดงความคิดเห็น

ใบความรู้

เรื่อง การวางแผนการทำงานเป็นทีม

การวางแผนการทำงานเป็นทีม หมายถึง การกำหนดขั้นตอนและรายละเอียดในการทำงานร่วมกันเพื่อให้ งานที่ทำประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ สมาชิกร่วมกันคิดหาแนวทางการทำงานก่อนลงมือปฏิบัติ การ ที่สมาชิกปฏิบัติตามขั้นตอนที่กำหนด การร่วมกันตรวจสอบข้อบกพร่องของทีมงานในการทำงานเป็นทีม

ทีมจะได้รับประโยชน์จากการวางแผนงานที่ดี คือ

1. บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้
2. แผนงานจะช่วยให้เกิดการพัฒนาและการมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมของสมาชิกที่ทีมงาน
3. สมาชิกจะมีความเข้าใจตรงกันในการดำเนินงาน ซึ่งจะทำให้เกิดการประสานกิจกรรมจนบรรลุ

ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

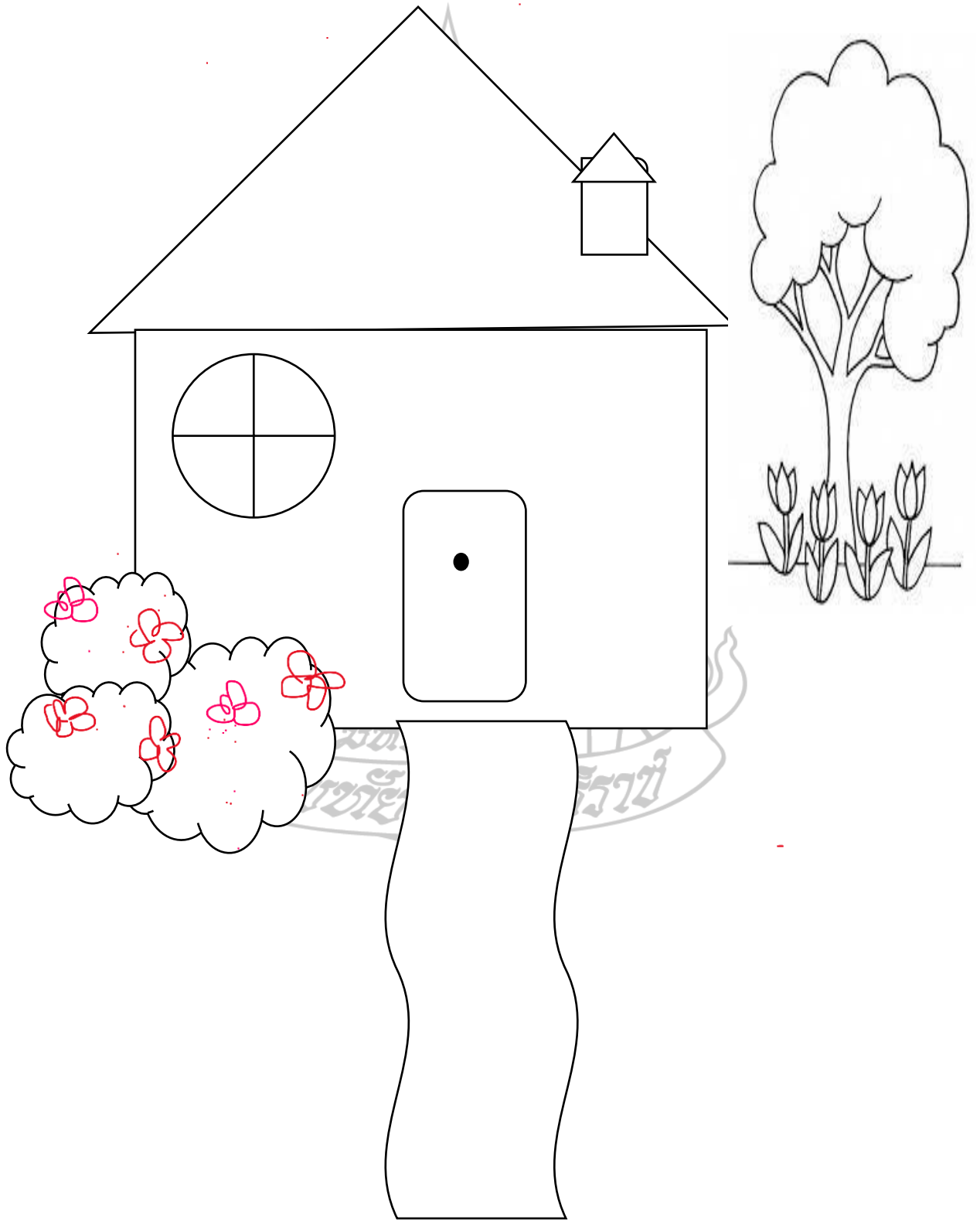
ขั้นตอนการวางแผนการทำงานเป็นทีม มี 5 ขั้นตอน คือ

1. สำรวจความต้องการ เป็นการทำความเข้าใจทีมงานด้วยการสำรวจปัญหา และความมุ่งหวังของทีมงาน สมาชิกอาจจะมีมุมมองที่แตกต่างกัน และมีคุณลักษณะที่จะส่งเสริมให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้
2. กำหนดแผนงาน เป็นการกำหนดกลยุทธ์ที่จะนำไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้ บางปัญหาที่ซับซ้อนจะต้องย่อยทำให้เล็กลงเพื่อที่จะทำความเข้าใจได้ง่ายยิ่งขึ้น แต่บางปัญหาต้องแก้ไขที่ประเด็นหลัก รูปแบบนี้จะเสนอแนวทางในการแก้ไขปัญหา และวิธีการที่จะนำไปสู่เป้าหมาย
3. กำหนดรายละเอียด เมื่อได้รูปแบบของการดำเนินงานเพื่อไปสู่เป้าหมายแล้ว จะต้องมีการกำหนดรายละเอียดวิเคราะห์จุดแข็งและจุดอ่อนของแต่ละกลยุทธ์
4. การประเมินผล เป็นการวิเคราะห์ถึงความคุ้มค่า ประโยชน์ ความต้องการของทีมงาน ความพึงพอใจและความไม่พึงพอใจของทีมงาน และปัจจัยอื่น ๆ ที่มีผลต่อการทำงาน
5. การนำไปใช้ เป็นการตรวจสอบรายละเอียดกลยุทธ์หรือวิธีการที่ได้เลือกไปใช้ และนำไปสู่ความสำเร็จ จึงต้องมีการขยายผลต่อไปยังกิจกรรมอื่น ๆ

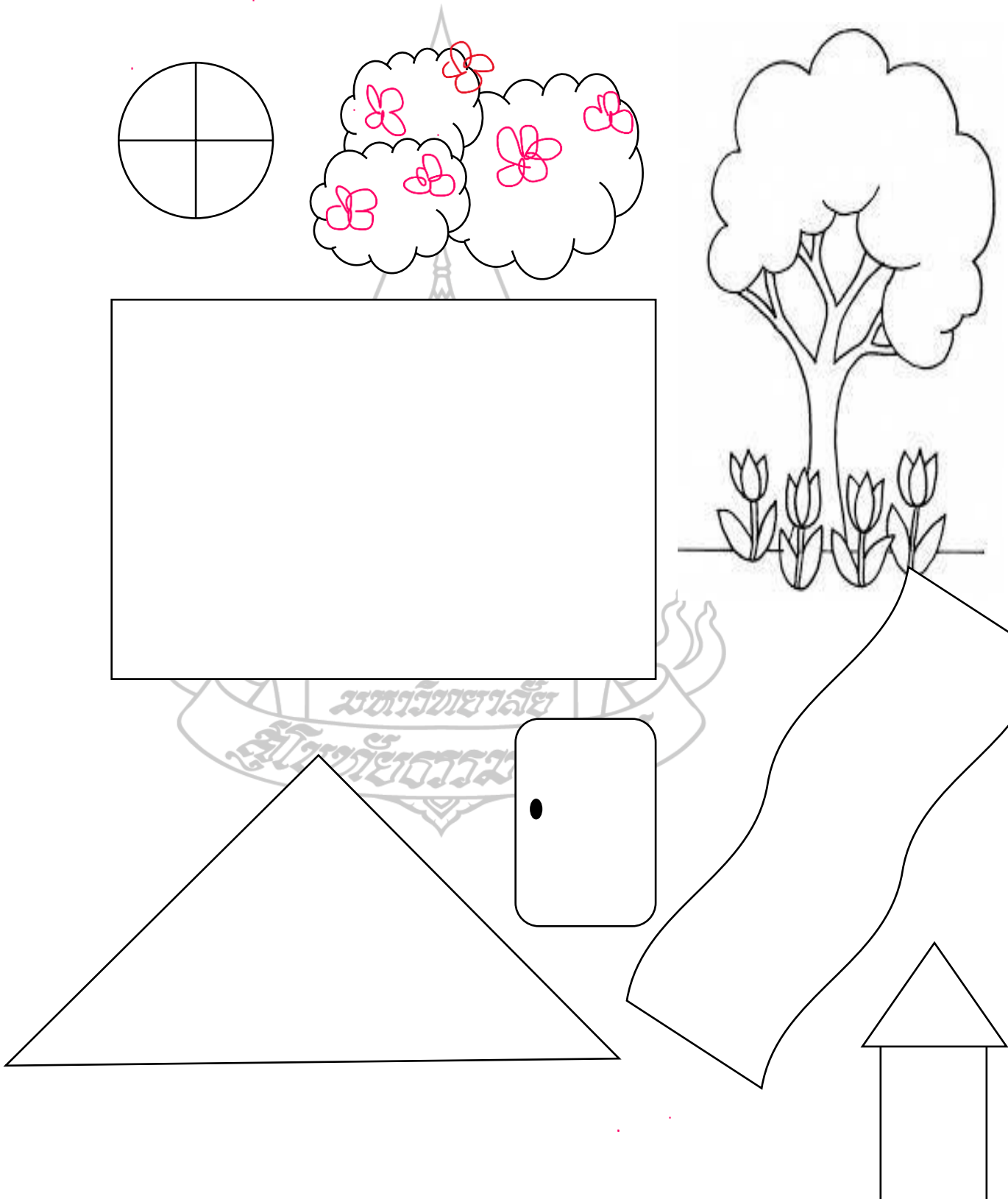
ข้อควรคำนึงในการวางแผน

1. ก่อนที่จะไปถึงเป้าหมาย ทีมต้องมีการวางแผนเพื่อกำหนดแนวทางการดำเนินกิจกรรม
2. การวางแผนเพื่อดำเนินงาน ทีมงานจะต้องตัดสินใจในการกำหนดภารกิจ มีการออกแบบการดำเนินงานที่เหมาะสม มอบหมายงานให้เหมาะสมกับความสามารถของสมาชิกในทีมงาน
3. การวางแผนจะรวมถึงการตรวจสอบและการกำหนดมาตรฐานโดยที่ผลงานจะเป็นตัวประเมินผล และการพัฒนากลยุทธ์ในการทำงานให้ดีขึ้น
4. ทีมเริ่มต้นการนำกลยุทธ์ไปประยุกต์ใช้ ซึ่งการนำไปใช้เป็นสิ่งที่จะต้องทำเพราะจะทำให้สมาชิกทราบถึงแนวทางการใช้และปัญหาอุปสรรค
5. การเพิ่มจำนวนสมาชิกที่ทีมงานอาจจะช่วยเพิ่มคนทำงาน แต่ก็ทำให้เกิดความยุ่งยากในการติดต่อประสานงานได้

ตัวอย่างแผนภาพบ้าน

แผนภาพส่วนประกอบบ้าน

สิ่งที่ได้จากการจัดการเรียนรู้ในเรื่อง “วางแผนการทำงาน”

.....

.....

.....

.....

ให้นักเรียน / ลงในช่องอารมณ์และความรู้สึกในการทำกิจกรรมในครั้งนี้

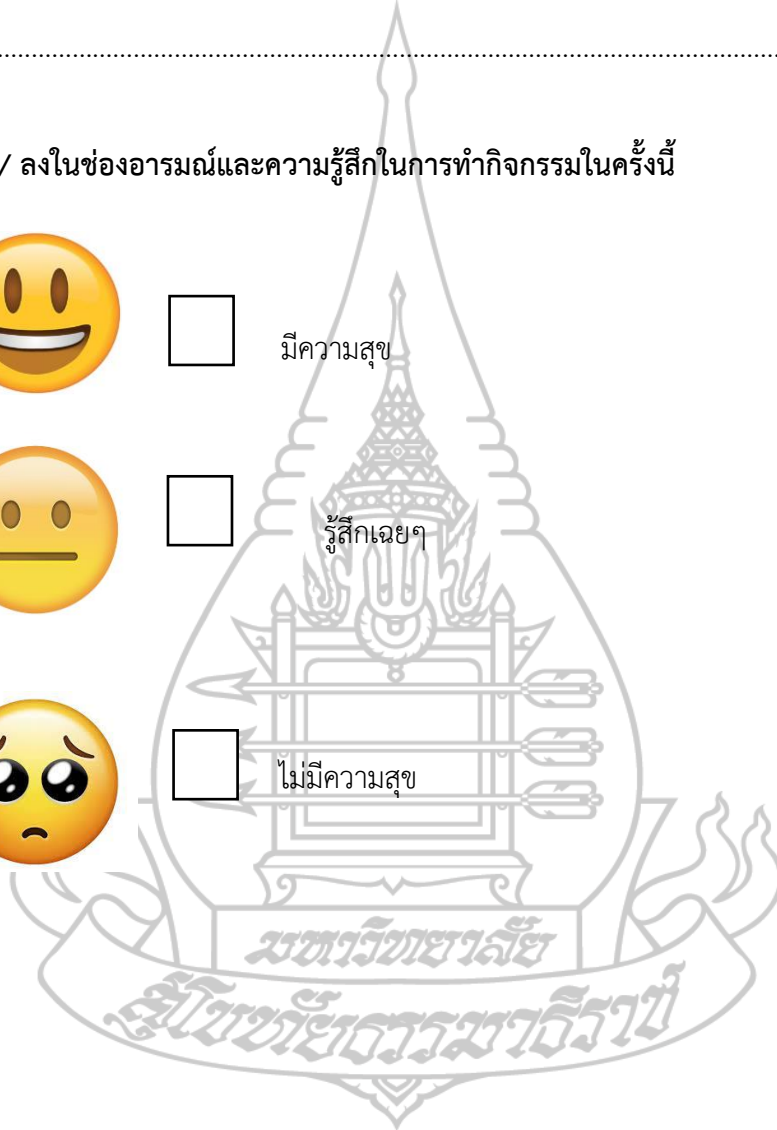
มีความสุข

รู้สึกเฉยๆ

ไม่มีความสุข

**ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีม
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ครั้งที่ 8**

ชื่อเรื่อง ประสานความคิด (การเรียนรู้ร่วมกัน LT)

เรื่องที่จะพัฒนา การยอมรับความคิดเห็น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญและการเรียนรู้การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างสมาชิกในทีม และรู้จักการแสดงความคิดเห็นของตนเองต่อทีมตนเอง
2. เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกการแสวงหาข้อตกลงร่วมกันของสมาชิกในทีม

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญและยอมรับฟังและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างสมาชิกในกลุ่ม

แนวคิด

ในการทำงานกลุ่มการแลกเปลี่ยนและยอมรับความคิดเห็นซึ่งกันและกันถือเป็นสิ่งสำคัญ โดยเฉพาะเมื่อมีปัญหาหรืออุปสรรคที่ยากต่อการแก้ไข ซึ่งการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นจะนำไปสู่การแสวงหาข้อตกลงร่วมกัน

ระยะเวลา 60 นาที

สื่อและอุปกรณ์

1. ใบงาน 8.1 เรื่อง “เครื่องคิดเงิน”
2. กระดาษ ปากกา สี

ขั้นตอนการจัดกิจกรรม

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียม

1. ครูทบทวนความรู้เดิมจากกิจกรรมที่ได้ปฏิบัติผ่านมา
2. ครูแนะนำหลักการเรียนรู้แบบร่วมมือ อธิบายให้สมาชิกแต่ละคนในทีมเข้าใจบทบาทของตัวเองและการทำงานเป็นทีม

3. แบ่งกลุ่มนักเรียน ออกเป็นกลุ่ม ๆ ละ 4-5 คน ตามหลักเกณฑ์ในการแบ่งเป็นทีม เพื่อนำเข้าสู่พฤติกรรมความร่วมมือในการทำงานเป็นทีม โดยสมาชิกจะมีหน้าที่ ดังนี้

สมาชิกคนที่ 1 เป็นหัวหน้าทีม

สมาชิกคนที่ 2 เป็นผู้สังเกตการณ์

สมาชิกคนที่ 3 เป็นผู้รวบรวมและเขียนคำตอบ

สมาชิกคนที่ 4 และ 5 เป็นผู้ตรวจคำตอบและนำเสนอ

ขั้นที่ 2 ขั้นสอน

1. ครูแจกใบงาน เรื่อง เครื่องคิดเงิน ให้นักเรียนกันร่วมมือกันศึกษาและระดมสมองในการไขปัญหา ให้สมาชิกในทีม ได้ร่วมมือประสานงานในการทำงานร่วมกันแสวงหาประโยชน์จากการแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกันและมีการจัดการกับปัญหาอุปสรรคในการทำงานร่วมกัน จากนั้นครูให้นักเรียนช่วยกันวิเคราะห์ลงใบงาน เรื่อง “เครื่องคิดเงิน” หากทีมไหนสามารถตอบคำถามได้ก่อนเป็นทีมแรกจะเป็นผู้ชนะและรับของรางวัล

ขั้นที่ 3 ขั้นปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม

1. ครูให้นักเรียนแต่ละทีมอ่านเรื่องราวในใบงานที่ 8.1 เรื่อง เครื่องคิดเงิน
2. ครูให้นักเรียนร่วมกิจกรรมพิจารณา แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อตอบคำถาม หลังจากอ่านเรื่องราวโดยพิจารณาว่าข้อความแต่ละข้อนั้น “ถูก” “ผิด” หรือ “ตัดสินใจไม่ได้” แล้วให้เขียนคำตอบของแต่ละทีมลงในใบงานที่ 8.1 เรื่อง “เครื่องคิดเงิน”
3. ครูเฉลยคำตอบที่ถูกต้อง (โดยข้อความที่ 3 ตอบว่าผิด ข้อความที่ 6 ตอบว่าถูก และข้อความอื่น ตอบว่าตัดสินใจไม่ได้)

ขั้นที่ 4 ขั้นตรวจสอบผลงาน

1. ผู้สอนสังเกตพฤติกรรมและการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของผู้เรียนระหว่างและปฏิบัติกิจกรรม
2. ผู้สอนตรวจสอบจากใบงานที่ 8.1 เรื่อง “เครื่องคิดเงิน”

ขั้นที่ 5 ขั้นสรุปบทเรียนและประเมินผลการปฏิบัติกิจกรรม

1. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปกิจกรรมตามประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

- นักเรียนตระหนักถึงคุณค่าของการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
- นักเรียนได้เรียนรู้การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อนำไปสู่ข้อสรุปร่วมกันของทีม

2. ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันประเมินผลการปฏิบัติกิจกรรม

การประเมินผล

1. การสังเกตพฤติกรรมระหว่างปฏิบัติกิจกรรมระหว่างปฏิบัติกิจกรรม
2. การตรวจสอบใบงานของผู้เรียน

สิ่งที่นักเรียนได้จากการจัดการเรียนรู้ในเรื่อง “ประสานความคิด”

.....

.....

.....

.....

ให้นักเรียน / ลงในช่องอารมณ์และความรู้สึกในการทำกิจกรรมในครั้งนี้

มีความสุข

รู้สึกเฉยๆ

ไม่มีความสุข

ใบงานที่ 8.1 เรื่อง “เครื่องคิดเงิน”

นักธุรกิจผู้หนึ่งเพิ่งจะปิดไฟในร้านค้าเมื่อมีชายคนหนึ่งปรากฏกายขึ้นและเรียกร้องจะเอาเงิน ผู้เป็นเจ้าของร้านได้เปิดเครื่องคิดเงิน สิ่งที่อยู่ในเครื่องคิดเงินถูกล้วงออกไป ชายคนนี้ออกไปอย่างรวดเร็ว ตำรวจผู้หนึ่งจากกรมตำรวจได้รับการแจ้งความในทันที

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบว่าข้อใด “ถูก” ข้อใด “ผิด” และข้อใด “ตัดสินไม่ได้” (ซึ่งแทนด้วยเครื่องหมายคำถาม)

ข้อที่	คำถาม	ถูก	ผิด	ตัดสินไม่ได้
1	ชายคนหนึ่งปรากฏกายขึ้นหลังจากเจ้าของร้านได้ปิดไฟร้านค้าแล้ว			
2	นักปล้นเป็นชายคนหนึ่ง			
3	ผู้ชายคนนี้ได้เรียกร้องเอาเงิน			
4	ผู้ที่เปิดเครื่องคิดเงินเป็นเจ้าของร้าน			
5	เจ้าของร้านล้วงธนบัตรต่างๆ จากเครื่องคิดเงินแล้วหนีไป			
6	มีคนคนหนึ่งเปิดเครื่องคิดเงิน			
7	หลังจากที่ผู้ชายคนที่เรียกร้องเอาเงินได้ล้วงธนบัตรต่างๆ ออกมาจากเครื่องคิดเงินได้แล้ว เขาก็หนีไป			
8	ในเครื่องคิดเงินมีเงินอยู่ แต่ในเรื่องไม่ได้บอกไว้ว่าเป็นจำนวนเท่าไร			
9	นักปล้นเรียกร้องเอาเงินจากเจ้าของร้าน			
10	เรื่องนี้เกี่ยวกับเหตุการณ์ชุดหนึ่งที่กล่าวถึง คน 3 คน คือ เจ้าของร้าน ชายคนที่เรียกร้องเอาเงิน และตำรวจคนหนึ่ง			
11	เหตุการณ์ต่อไปนี้ถูกต้อง : มีคนคนหนึ่งเรียกร้องเอาเงิน เครื่องคิดเงินถูกเปิด ธนบัตรต่างๆ ถูกล้วงออกมา และนักปล้นรีบผลุนผลันออกไปจากร้าน			

เฉลย : ข้อ 4 และข้อ 6 ตอบถูก

ข้อ 3 ตอบผิด

ข้ออื่น ๆ ตอบตัดสินไม่ได้

ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีม
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ครั้งที่ 9

ชื่อเรื่อง การตัดสินใจร่วมกัน (การเรียนรู้ร่วมกัน LT)

เรื่องที่จะพัฒนา การยอมรับความคิดเห็น

ระยะเวลา 60 นาที

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนได้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการตัดสินใจร่วมกันในทีม
2. เพื่อให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อกระบวนการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการทำงานเป็นทีม
3. เพื่อให้นักเรียนได้มีพฤติกรรมการตัดสินใจร่วมกันในการทำงานทุกครั้ง

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

หลังจากเรียนจบบทเรียนแล้วนักเรียนจะทำงานเป็นทีมโดยมีการตัดสินใจร่วมกันในการทำงาน โดยยึดหลักเหตุผลในการร่วมกันตัดสินใจ

แนวคิด

1. ในการทำงานเป็นทีมนี้ผู้ร่วมงานทุกคนจะต้องปรึกษาหารือกัน ช่วยกันคิดตัดสินใจในงานทั้งหลายของทีม
2. เนื่องจากคนเรามีความคิดเห็นต่างกัน จึงเป็นสาเหตุทำให้เกิดความยากลำบากในการตัดสินใจวิธีที่นิยมใช้กันคือ การลงคะแนนเสียง ความคิดใดได้คะแนนเสียงส่วนใหญ่ก็ชนะไป วิธีนี้เป็นวิธีที่ตกลงกันได้ง่ายใช้เวลารวดเร็ว ไม่ยุ่งยากลำบาก แต่มีข้อเสียตรงที่ว่าเสียงส่วนใหญ่อาจไม่ใช่เสียงที่ถูกต้องเสมอไป และการตกลงกันด้วยวิธีแพ้ - ชนะ อาจทำให้คนที่แพ้คะแนนเสียงเกิดไม่พอใจและไม่ให้ความร่วมมือ
3. หากทีมสามารถใช้วิธีในการตัดสินใจ ที่ตั้งอยู่ในหลักเหตุและผล โดยพิจารณาร่วมกันถึงเหตุผลและผลและยอมรับในเหตุและผลร่วมกัน ก็จะทำให้ทีมได้ผลการตัดสินใจที่ดี รอบครอบเหมาะสมและผู้ร่วมงานมีความพึงพอใจมากกว่า

สื่อและอุปกรณ์

บัตรคำสั่ง สำหรับหัวหน้ากลุ่ม 4 ชุด

ขั้นตอนการจัดกิจกรรม

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียม

1. แบ่งกลุ่มนักเรียน ออกเป็นกลุ่ม ๆ ละ 4-5 คน ตามหลักเกณฑ์ในการแบ่งเป็นทีม เพื่อนำเข้าสู่พฤติกรรมความร่วมมือในการทำงานเป็นทีม โดยสมาชิกจะมีหน้าที่ ดังนี้

สมาชิกคนที่ 1 เป็นหัวหน้าทีม

สมาชิกคนที่ 2 เป็นผู้สังเกตการณ์

สมาชิกคนที่ 3 เป็นผู้รวบรวมและเขียนคำตอบ

สมาชิกคนที่ 4 และ 5 เป็นผู้ตรวจคำตอบและนำเสนอ

2. ครูเล่าเรื่องให้นักเรียนฟังดังนี้ “ แม่ให้เงินเป็นของขวัญวันเกิดแก่ สมชาย 100 บาท ให้สมชายไปหาซื้อของที่ถูใจ สมชาย รีบเอาไปซื้อรถบังคับที่อยากได้มานานแล้ว รถบังคับมีลักษณะพิเศษที่ สมชาย ชอบมาก เป็นรถบังคับของเพื่อนชื่อ กิตติพงษ์ กิตติพงษ์ ขายรถบังคับให้สมชายในราคา 80 บาท มานะได้รถบังคับก็ดีใจมาก นำกลับไปเล่นที่บ้าน เพื่อนสนิทของสมชายอีกคนหนึ่งชื่อขจรศักดิ์ ก็มาขอซื้อต่อ สมชายจึงขายรถบังคับให้ขจรศักดิ์ไปในราคา 90 บาท ต่อมา มานะไปหาซื้อรถบังคับอีกก็ไม่มีอันไหนที่ถูใจจึงมาขอซื้อคืนจากขจรศักดิ์ ขจรศักดิ์จึงขายคืนให้ในราคา 100 บาท สมชายได้รถบังคับคืนมา แต่เล่นไปไม่ได้ไม่เท่าไรก็มีเพื่อนมาขอซื้อไปอีก สมชายจึงขายไปอีกในราคา 110 บาท จากเรื่องนี้ขอถามว่า สมชายได้กำไรหรือขาดทุนเท่าไร หรือเสมอตัว

ขั้นที่ 2 ขั้นสอน

1. ให้นักเรียนแต่ละคนนั่งคิดเงียบๆ สัก 3 นาที โดยไม่ให้ปรึกษากันเลย

2. ครูถามนักเรียนว่า ใครคิดได้คำตอบอะไรบ้าง แล้วจึงให้ทุกคนตัดสินใจว่าใครเห็นด้วยกับคำตอบใดแล้วจดจำนวนคะแนนเสียงของแต่ละคำตอบไว้บนกระดาน

3. ครูให้คำสั่งว่า ให้นักเรียนแบ่งออกเป็นกลุ่มย่อย ๆ 4 ทีม ตามรูปแบบหลักการเรียนรู้แบบร่วมมือ แล้วให้แต่ละทีมปรึกษากันว่าคำตอบที่ทีมเห็นว่าถูกต้องที่สุด 1 คำตอบนั้น เป็นคำตอบใด ให้แต่ละทีมตั้งหัวหน้าทีม และดำเนินการอภิปรายปรึกษาหารือกันภายใน 10 นาที โดยมีกติกาว่า คำตอบจะต้องมาจากมติเอกฉันท์ คือ ทุกคนในทีมต้องเห็นด้วย โดยให้ทีมทำตามที่บัตรคำสั่งแนะนำ

4. ครูแจกบัตรคำสั่งให้ทุกทีม และให้ดำเนินการได้

ขั้นที่ 4 ขั้นนำเสนอและตรวจสอบผลงานของทีม

1. เมื่อหมดเวลา ครูให้ทุกทีมออกมารายงานผล (คำตอบที่ถูกต้องคือ ได้กำไร 20 บาท)

2. ครูนำการอภิปราย โดยซักถามนักเรียนดังนี้

- การใช้วิธีการลงคะแนนเสียงในครั้งแรก มีส่วนได้อย่างไร มีส่วนเสียอย่างไร (ส่วนดี คือ ตัดสินใจได้รวดเร็ว ไม่ยุ่งยาก ส่วนเสีย คือ คำตอบอาจไม่ถูกต้อง สมาชิกที่แพ้คะแนนเสียง มีความสงสัยทำไมคำตอบของตนจึงผิด และอาจไม่พอใจในการตัดสินใจ)

- การได้คำตอบในครั้งที่ 2 ทำได้อย่างไร (ได้มาจากการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีความคิดเห็นได้แสดงความคิดเห็นอธิบายความคิดของตน มีการรับฟังกัน นำความคิดของแต่ละคนมาพิจารณาดูว่า ของใครมีเหตุมีผลมากกว่ากัน มีการแสดงและพิสูจน์ความคิดเห็นของกันละมีการยอมรับในความคิดที่มีเหตุและผลดีกว่า)

ขั้นตอนที่ 5 ขั้นสรุปบทเรียนและประเมินผลการปฏิบัติกิจกรรม

1. ให้นักเรียนช่วยกันสรุปความคิดที่ได้จากกิจกรรม โดยให้นักเรียนแต่ละทีมช่วยกันต่อท้ายประโยคว่า “นิทานเรื่อง ลูกดิ่งเจ้าปัญหานี้ สอนให้รู้ว่า

2. ครูและนักเรียนร่วมกัน สรุปย่อสาระสำคัญ ดังนี้

ในกระบวนการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการทีม ทีมจำเป็นต้องปรึกษาหารือกัน เพื่อให้ได้ข้อยุติที่จะนำไปใช้ในการตัดสินใจว่าอะไรจะเป็นข้อยุติของกลุ่มนั้น ทำได้หลายวิธี วิธีที่นิยมกันก็คือการให้ผู้ร่วมงานลงคะแนนเสียง ความคิดใดได้คะแนนเสียงมากถือความคิดนั้นเป็นข้อยุติของกลุ่ม วิธีนี้เป็นวิธีที่สะดวก รวดเร็วไม่ยุ่งยากลำบาก แต่อาจไม่ได้ความคิดที่ถูกต้องและรอบคอบเสมอไป นอกจากนั้นผู้ร่วมงานที่แพ้คะแนนเสียงอาจยังความสงสัย ไม่เชื่อในความคิดที่เป็นเสียงส่วนใหญ่ทำให้ไม่ยอมให้ความร่วมมือแก่กลุ่ม วิธีที่กลุ่มควรพยายามใช้เพราะได้ผลดีกว่า ถึงแม้จะเสียเวลามากขึ้นก็คือ การให้โอกาสทุกคนได้อธิบายความคิดของตนรับฟังกันและพิจารณากันโดยดูว่าของใครมีเหตุผลกว่ากัน และยอมรับในความคิดที่มีเหตุและผลดีกว่า วิธีนี้จะทำให้กลุ่มได้ความคิดที่รอบคอบและเหมาะสมกว่า และผู้ร่วมงานมีความพึงพอใจมากกว่าด้วย

การประเมินผล

1. สังเกตการแสดงความคิดเห็นในการอภิปราย
2. ตรวจสอบประเมินกิจกรรม

สิ่งที่ได้จากการจัดการเรียนรู้ใน เรื่อง “ตัดสินใจร่วมกัน”

.....

.....

.....

.....

ให้นักเรียน / ลงในช่องอารมณ์และความรู้สึกในการทำกิจกรรมในครั้งนี้

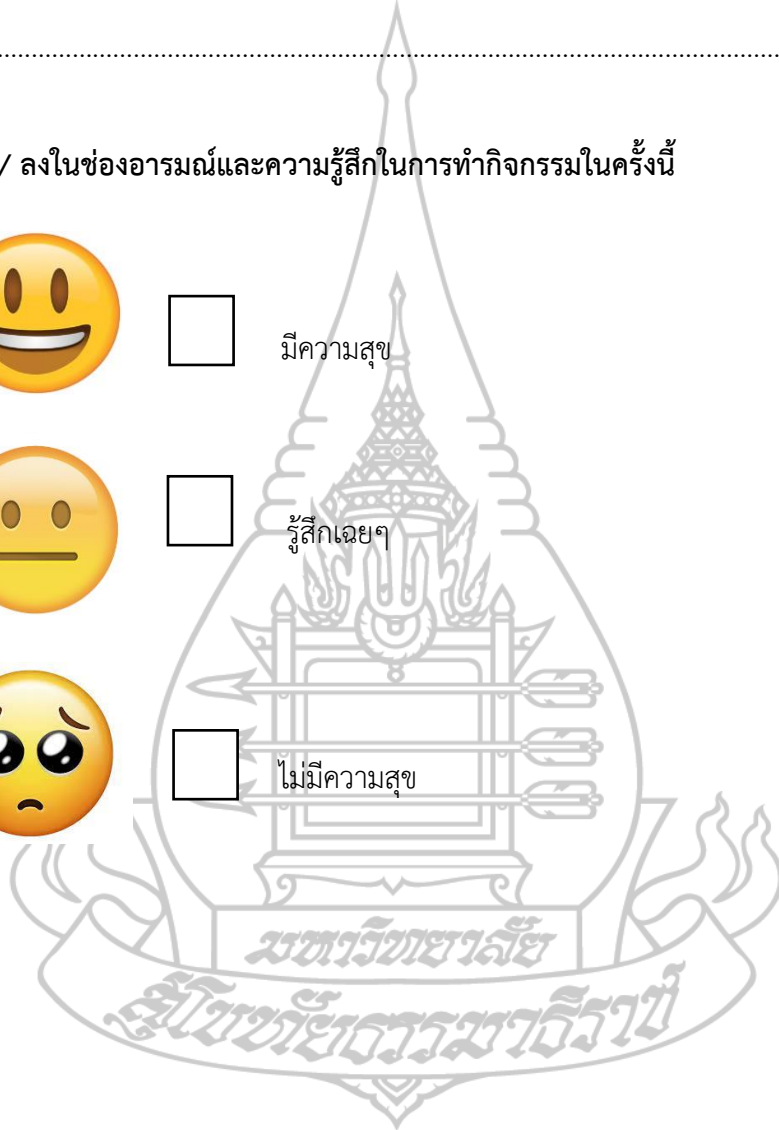
มีความสุข

รู้สึกเฉยๆ

ไม่มีความสุข

บัตรคำสั่ง สำหรับหัวหน้าทีม

คำชี้แจง ให้แต่ละกลุ่มดำเนินการเป็นขั้นตอนดังต่อไปนี้ เพื่อให้ได้คำตอบที่เป็นมติเอกฉันท์

1. ให้เลือกเลขานุการของทีม 1 คน

.....

.....

2. ให้หัวหน้าทีมถามสมาชิกในทีมว่า “ใครคิดได้คำตอบอะไรบ้าง”

.....

.....

3. ให้หัวหน้าทีมให้สมาชิกที่ได้คำตอบต่าง ๆ กันอธิบายความคิดของตนว่าคิดอย่างไรจึงได้คำตอบนั้น

.....

.....

4. ให้ทุกคนอภิปรายว่า ความคิดใดมีเหตุและผลกว่ากัน ถ้าตัดสินใจไม่ได้ควรหาทางพิสูจน์ เช่น ลองให้ซื้อขายกันโดยใช้กระดาษสมมติเป็นเงิน

.....

.....

5. ให้รายงานคำตอบให้ทีมอื่นฟังว่าได้คำตอบอะไร ด้วยเหตุผลอะไร

.....

.....

ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีม
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ครั้งที่ 10

ชื่อเรื่อง แนวทางใหม่ (การเรียนรู้ร่วมกัน LT)

เรื่องที่จะพัฒนา ร่วมกันค้นหาแนวทางใหม่ๆ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ให้นักเรียนได้เปรียบเทียบผลของการตัดสินใจของแต่ละบุคคลกับผลของการตัดสินใจของกลุ่ม
2. เพื่อให้ให้นักเรียนได้ฝึกการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อแสวงหาคำตอบที่ดีกว่าร่วมกัน

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

ผู้เรียนสามารถระดมสมองเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เพื่อนำไปสู่การตัดสินใจ และแสวงหาทางเลือกที่ดีที่สุดร่วมกันได้

แนวคิด

วิธีการที่ดีในการแก้ปัญหาร่วมกันของกลุ่ม ก็คือ การร่วมกันระดมสมองนำเสนอทางเลือกหรือแนวทางในการแก้ปัญหาย่างสร้างสรรค์ของแต่ละคนในกลุ่ม จากนั้นสมาชิกทุกคนในกลุ่มก็นำแนวทางต่างๆมาผสมผสานจนเกิดเป็น แนวทางที่ทุกคนตกลงร่วมกันว่าดีที่สุด และดีกว่าการคิดหรือตัดสินใจเพียงลำพัง

ระยะเวลา 50 นาที

สื่อและอุปกรณ์

1. ใบงานที่ 10.1 เรื่อง "แบบฝึกหัดสำรวจอวกาศสำหรับรายบุคคล"
2. ใบงานที่ 10.2 เรื่อง "แบบฝึกหัดสำรวจอวกาศสำหรับกลุ่ม"
3. ใบงานที่ 10.3 เรื่อง "คำเฉลยประกอบเหตุผล และคำแนะนำในการให้คะแนน"
4. ใบงานที่ 10.4 เรื่อง "ตารางเปรียบเทียบคำตอบ"
5. ชุดเครื่องเขียน

ขั้นตอนการจัดกิจกรรม

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียม

1. ครูทบทวนความรู้เดิมจากกิจกรรมที่ได้ปฏิบัติผ่านมา
2. ครูจัดทีมนักเรียนออกเป็น 4 ทีม โดยให้นักเรียนทุกคนออกมาจับสลากดอกไม้ กระดาษในกล่อง ใครได้ดอกไม้อะไรให้ไปอยู่ ณ จุดที่ครูกำหนดให้
3. ครูแนะนำวิธีการทำงานเป็นทีมและบทบาทของสมาชิกในทีม โดยให้นักเรียน คัดเลือก หัวหน้ากลุ่ม เลขานุการกลุ่ม แบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบภายในทีมและร่วมกันตั้งชื่อทีม
4. ครูแจ้งวัตถุประสงค์ของกิจกรรม
5. ครูจัดเตรียมสื่อ และอุปกรณ์ที่ใช้ในกิจกรรม

ขั้นที่ 2 ขั้นสอน

1. ครูนำเข้าสู่การปฏิบัติกิจกรรมด้วยการอธิบายความสำคัญของการระดมสมอง การแลกเปลี่ยน อภิปรายความรู้และความคิดเห็นต่างๆระหว่างสมาชิกในกลุ่ม เพื่อนำไปสู่การแสวงหา ทางเลือกที่ดีที่สุดร่วมกัน

2. ครูอธิบายขั้นตอนการปฏิบัติกิจกรรม

ขั้นที่ 3 ขั้นปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม

1. ครูแจกใบงานที่ 10.1 เรื่อง "แบบฝึกหัดโครงการสำรวจอวกาศ" (สำหรับรายบุคคล) ให้ผู้เรียน อ่านและทำตามที่โจทย์กำหนด
2. หลังจากที่ทุกคนทำเสร็จแล้ว ครูก็แจกใบงานที่ 10.2 เรื่อง "แบบฝึกหัดโครงการสำรวจอวกาศ" (สำหรับกลุ่ม) ให้ผู้เรียนร่วมกันอ่าน และช่วยกันทำเป็นกลุ่ม โดยมีข้อแนะนำในการปฏิบัติเพื่อให้เกิดความเห็นร่วมกัน ดังนี้
 - สมาชิกต้องหลีกเลี่ยงการถกเถียงกันเพื่อจะเอาตามการตัดสินใจของตัวเอง แต่ให้ใช้เหตุผลเป็นพื้นฐานสำหรับการยอมรับกัน
 - หลีกเลี่ยงการเปลี่ยนใจของท่านเพียงเพื่อให้การตกลงเสร็จ และเพื่อไม่ให้เกิดการ ขัดแย้งเท่านั้น จงสนับสนุนมติที่ผู้เรียนสามารถเห็นด้วยได้ ถึงแม้จะเห็นด้วยเพียงเล็กน้อย
 - หลีกเลี่ยงการใช้วิธียึดตามเสียงข้างมาก
 - ให้ผู้เรียนคิดว่า ความต่างต่างนั้นเป็นประโยชน์มากกว่าอุปสรรคปัญหา

ขั้นที่ 4 ขั้นนำเสนอานกลุ่ม

1. เมื่อนักเรียนร่วมกันทำแบบฝึกหัดจนเสร็จแล้ว ครูก็แจกใบงานที่ 10.3 เรื่อง "คำ เฉลยประกอบเหตุผลและคำแนะนำในการให้คะแนน" เพื่อให้ผู้เรียนตรวจสอบความถูกต้อง โดย

ตรวจสอบทั้งแบบฝึกหัดแบบรายบุคคล และแบบฝึกหัดแบบกลุ่ม จากนั้นนำมาเปรียบเทียบกับคำตอบจริง และนำมาวิเคราะห์เพื่อตีความหมายพร้อมทั้งรายงานให้เพื่อนสมาชิกรับทราบ

ขั้นที่ 5 ขั้นสรุปทบทวนและประเมินผลการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม

1. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปกิจกรรมตามประเด็นต่างๆ ดังนี้
 - นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญของการระดมสมอง แลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่าง กันของสมาชิกในกลุ่ม
 - นักเรียนเข้าใจว่าในการทำงานกลุ่มเพื่อร่วมกันแสวงหาคำตอบที่ดีที่สุด ต้องรู้จักรับฟังและนำเสนอความคิดเห็นซึ่งกันและกันอย่างมีเหตุมีผล และต้องรู้จักยอมรับมติส่วนใหญ่
2. นักเรียนและครูร่วมกันประเมินผลการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม

การประเมินผล

1. การสังเกตพฤติกรรมระหว่างปฏิบัติกิจกรรม
2. การตรวจสอบใบงานของผู้เรียน 10.1 เรื่อง แบบฝึกหัดโครงการสำรวจอวกาศสำหรับรายบุคคล"และใบงานที่ 10.2 เรื่อง แบบฝึกหัดโครงการสำรวจอวกาศสำหรับกลุ่ม"
3. การตรวจสอบจากการรายงานผลคะแนนของนักเรียน

สิ่งที่ได้จากการจัดการเรียนรู้ใน เรื่อง “แนวทางใหม่”

.....

.....

.....

.....

ให้นักเรียน / ลงในช่องอารมณ์และความรู้สึกในการทำกิจกรรมในครั้งนี้

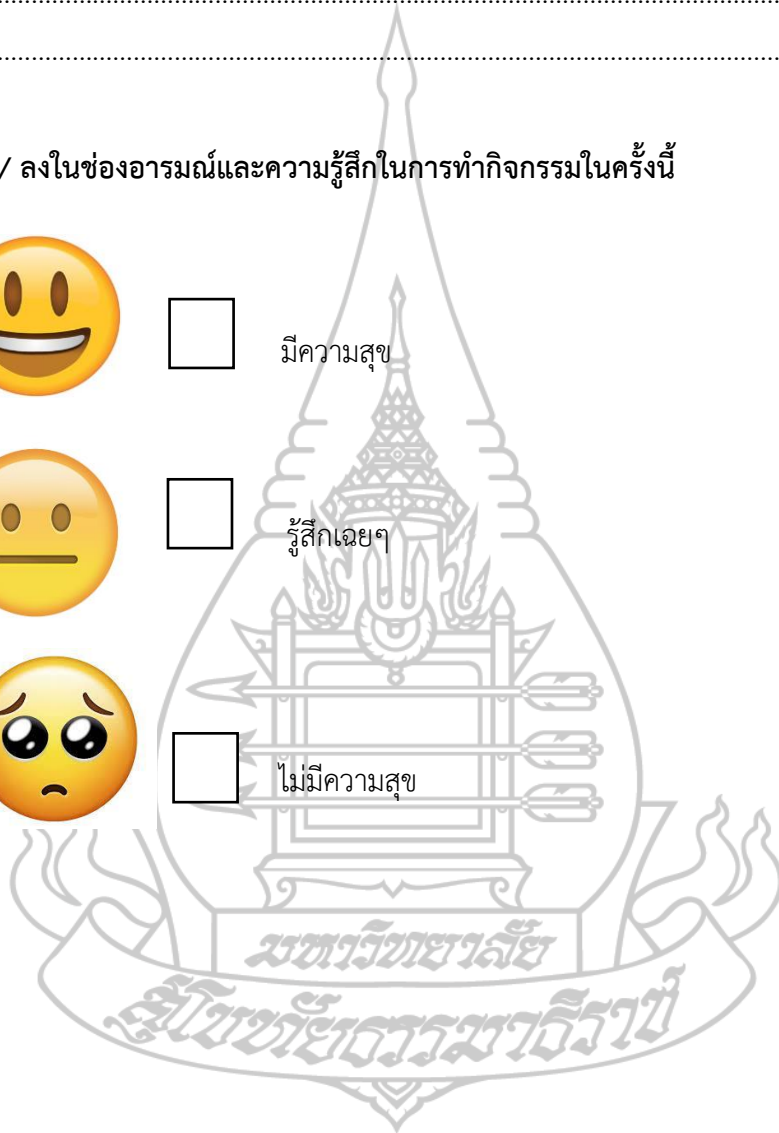
มีความสุข

รู้สึกเฉยๆ

ไม่มีความสุข

ใบงานที่ 10.1 เรื่อง "แบบฝึกหัดสำรวจอวกาศสำหรับรายบุคคล"

ท่านเป็นนักบินอวกาศผู้หนึ่ง จากกำหนดการทำงานจะต้องไปพบกับยานแม่ ซึ่งจอดรอบบนพื้นผิว ด้านสว่างของดวงจันทร์ แต่เนื่องจากเหตุขัดข้องทางเทคนิคบางประการ ท่านไม่สามารถไปถึงยังจุดนัดพบได้ อย่างไรก็ตาม สุดท้ายท่านก็สามารถนำยานลงสู่พื้นผิวดวงจันทร์ได้ แต่ว่าเป็นจุดหนึ่งซึ่งห่างจาก จุดนัดพบ 200 ไมล์ ระหว่างที่ยานของท่านลงสู่ดวงจันทร์นั้นเครื่องมือหลายอย่างได้รับความเสียหาย นักบินจะต้องเดินทางไปยานแม่เพื่อการมีชีวิตรอด แต่ยังมีสิ่งของบางอย่างซึ่งไม่ได้รับความเสียหาย และพอที่จะให้ท่านเดินทางต่อไปได้อีก 200 ไมล์ เพื่อถึงจุดนัดพบได้

จากรายการข้างล่างต่อไปนี้ คือรายการสิ่งของต่างๆที่ไม่ได้รับความเสียหาย งานของท่านตอนนี้คือเรียงเรียงสิ่งของต่างๆที่ท่านเห็นว่าจำเป็นและสำคัญที่สุดในการเดินทางไปยังจุดนัดพบตามลำดับหมายเลข ให้ท่านใส่หมายเลข 1 ลงในสิ่งที่ท่านเห็นว่าจำเป็น และสำคัญมากที่สุด หมายเลข 2 เป็นลำดับสำคัญรองลงมา จนถึงหมายเลข 15 ซึ่งมีความสำคัญและจำเป็นน้อยที่สุด สิ่งของเหล่านี้จะช่วยเหลือท่านไปจนถึงจุดนัดพบของท่าน

-ไม้ขีดไฟ
-อาหารสกัดชนิดเม็ด
-เชือกไนลอนยาว 50 เมตร
-ร่มชูชีพ
-เครื่องทำน้ำร้อนกระเป๋าทัวร์
-ปืนพก 45 มม. 2 กระบอก
-นมผง 1 กล่อง
-ออกซิเจนหนัก 200 ปอนด์ 2 ถัง
-แผนที่กลุ่มดาวต่าง ๆ ของดวงจันทร์
-แพรชูชีพ
-เข็มทิศ
-น้ำ 5 แกลลอน
-พลุสัญญาณ
-เครื่องมือปฐมพยาบาลและเข็มฉีดยา
-เครื่องรับวิทยุสื่อสาร (ใช้พลังงานแสงอาทิตย์)

ใบงานที่ 10.2 เรื่อง "แบบฝึกหัดสำรวจอวกาศสำหรับ"

คำอธิบาย ต่อไปนี้เป็นแบบฝึกหัดการจัดสันทัดใจเป็นทีม ทีมของท่านจะต้องใช้วิธี เห็นด้วยทั้งกลุ่ม"ในการตัดสินใจ ซึ่งหมายความว่าก่อนที่กลุ่มจะลงมติ สมาชิกแต่ละคนในยานอวกาศจะต้องเห็นด้วยว่าแต่ละอย่างใน 15 รายการที่เลือกนั้น มีความสำคัญมากน้อย ตามลำดับ จึงเป็นเรื่องยากที่ทุกคนจะเห็น ด้วยทั้งหมดได้ เพราะฉะนั้น แต่ละคนอาจจะไม่ยอมรับอย่างเต็มที่ในความสำเร็จของแต่ละรายการที่เลือก ในฐานะที่เป็นกลุ่มจึงต้องพยายามให้แต่ละคนเห็นด้วยกับการเลือกนั้น อย่างน้อยก็เห็นด้วยบ้าง ต่อไปนี้เป็นข้อเสนอแนะบางประการเพื่อให้เกิด "ความเห็นร่วมกัน" คือ

1. สมาชิกต้องหลีกเลี่ยงการถกเถียงกันเพื่อจะเอาตามการตัดสินใจของท่าน แต่ให้ใช้เหตุผลเป็น พื้นฐานสำหรับการยอมรับกัน
2. หลีกเลี่ยงการเปลี่ยนใจของท่านเพียงเพื่อให้การตกลงเสร็จไปและไม่ให้ขัดแย้งกันเท่านั้น จงสนับสนุนมติที่ท่านเห็นด้วยได้ ถึงแม้ว่าจะเห็นด้วยเพียงนิดเดียว
3. หลีกเลี่ยงวิธี "ลดความขัดแย้ง" เช่น นับเสียงข้างมาก การเฉลี่ย การแลกเปลี่ยนมติดกัน
4. ให้เข้าใจว่า การที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันนั้นจะเป็นประโยชน์มากกว่าเป็นอุปสรรค

.....ไม่ขีดไฟ

.....อาหารสกัดชนิดเม็ด

.....เชือกในล่อนยาว 50 เมตร

.....ร่มชูชีพ

.....เครื่องทำน้ำร้อนกระเป่าหิ้ว

.....ปืนพก 45 มม. 2 กระบอก

.....นมผง 1 กล่อง

.....ออกซิเจนหนัก 200 ปอนด์ 2 ถัง

.....แผนที่กลุ่มดาวต่างๆของดวงจันทร์

.....แพชูชีพ

.....เข็มทิศ

.....น้ำ 5 แกลลอน

.....พลุสัญญาณ

.....เครื่องมือปฐมพยาบาลและเข็มฉีดยา

.....เครื่องรับวิทยุสื่อสาร (ใช้พลังงานแสงอาทิตย์)

ใบงานที่ 10.3 เรื่อง

"คำเฉลยประกอบเหตุผล และคำแนะนำในการให้คะแนน"

หมายเลขที่ถูกต้อง	เหตุผล
....15.....ไม้ขีดไฟ	- ไม่มีก๊าซออกซิเจน
....4.....อาหารสกัดชนิดเม็ด	- ทำให้ดำรงชีวิตอยู่ได้บ้าง คนเรามีชีวิตอยู่ได้ระยะหนึ่งโดยไม่รับประทานอาหาร
....6.....เชือกไนลอนยาว 50 เมตร	- ช่วยในการปีนป่ายและใช้ผูกแผลเมื่อมีการบาดเจ็บ
.....8.....ร่มชูชีพ	- ใช้ห่อของ
.....13....เครื่องทำน้ำร้อนกระเป่าหัว	- ไม่จำเป็นเพราะอยู่ด้านสว่างของดวงจันทร์มีความ ร้อนพออยู่แล้ว
....11.....ปืนพก .45 มม. 2 กระบอก	- จะทำให้เกิดแรงผลักดันที่ อาจใช้ได้บ้างสำหรับยิงกระจายเสียงบอกข่าว
....12.....นมผง 1 กล่อง	- เมื่อผสมน้ำใช้เป็นเครื่องดื่มหรืออาหารได้
.....1.....ออกซิเจนหนัก 200 ปอนด์ 2 ถัง	- บนดวงจันทร์ไม่มีออกซิเจน
.....3.....แผนที่กลุ่มดาวต่างๆของดวงจันทร์	- ใช้เป็นเครื่องมือการหาทาง
.....9.....แพชูชีพ	- เป็นที่กำบังและใช้ขนของ
.....14.....เข็มทิศ	- สนามแม่เหล็กบนดวงจันทร์ต่างจากของโลก
.....2.....น้ำ 5 แกลลอน	- คนขาดน้ำนานๆไม่ได้
.....10.....พลุสัญญาณ	- บนดวงจันทร์ไม่มีออกซิเจน
.....7.....เครื่องมือปฐมพยาบาลและเข็มฉีดยา	- อาจจำเป็นต้องใช้เครื่องมือปฐมพยาบาล แต่ เข็ม ฉีดยาไม่ได้ใช้
.....5.....เครื่องรับวิทยุสื่อสาร (ใช้พลังงานแสงอาทิตย์)	- ใช้ในการติดต่อ

ใบงานที่ 10.4 เรื่อง "ตารางเปรียบเทียบคำตอบ"

อัตราการเปรียบเทียบหรือตีความ

0-20	ดีมาก	21-30	ดี
31-40	ปานกลาง	41-50	พอใช้
51-60	ต้องปรับปรุงแก้ไขมากกว่า	61ขึ้นไป	ต้องปรับปรุงแก้ไขอย่างมาก

ชุดกิจกรรมแนวการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีม

ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ครั้งที่ 11

ชื่อเรื่อง ประเมินร่วมกัน (การเรียนรู้ร่วมกัน LT)

เรื่องที่จะพัฒนา การประเมินผลร่วมกัน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนตรวจสอบผลการปฏิบัติงานของทีมและตนเองเพื่อหาจุดอ่อนและข้อบกพร่องในการทำงาน
2. เพื่อให้นักเรียนสามารถปรับปรุงแก้ไขจุดบกพร่องในการทำงานครั้งต่อไปเพื่อให้เกิดความก้าวหน้าในการทำงาน ซึ่งก่อให้เกิดคุณค่าแก่การปฏิบัติงานร่วมกัน

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

นักเรียนสามารถนำข้อมูลที่ได้จากการประเมินงานร่วมกันนำมาปรับปรุงแก้ไขจุดบกพร่องในการทำงานครั้งต่อไปได้ เพื่อให้เกิดความก้าวหน้าในการทำงาน ซึ่งก่อให้เกิดคุณค่าแก่การปฏิบัติงานร่วมกัน

แนวคิด

การประเมินผลการทำงานเป็นทีม (Evaluating product and process) คือ การดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข ทุกคนต้องพบเจอกับสังคมภายนอกที่มีการทำงานร่วมกัน ถึงแม้บางครั้งจะมีปัญหาอุปสรรคในการทำงาน ทีมงานควรมีการประเมินที่ทำร่วมกัน 3 ด้าน คือ 1. การประเมินผลงานว่าตรงตามเป้าหมายมากน้อยเพียงใด 2. ประเมินวิธีการทำงานของทีมว่าทีมมีการทำงานที่ดี และบกพร่องอะไรบ้างที่จะนำมาปรับปรุงให้ดีขึ้นได้ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการทำงานครั้งต่อไป เนื่องจากวิธีการทำงานมีผลต่อผลงาน 3. ทีมงานควาประเมินให้ได้ข้อดีชมบุคคลที่ทำงานร่วมกันด้วยว่าใครทำอะไรที่ดี ทำอะไรเป็นอุปสรรคต่อหมู่และควรให้คำแนะนำในการปฏิบัติตัวในการทำงานครั้งต่อไป เมื่อมีการประเมินผลงานร่วมกัน เราควรสร้างความภาคภูมิใจร่วมกัน เพื่อให้การดำรงชีวิตในสังคมมีความสุขในอนาคต

ระยะเวลา

60 นาที

สื่อการเรียนรู้

1. เอกสารประกอบการเรียน เรื่อง การประเมินผลการทำงาน
2. ใบงานประกอบการเรียน เรื่อง การประเมินผลการทำงานเป็นทีม

ขั้นตอนการจัดกิจกรรม

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียม

1. แบ่งกลุ่มนักเรียน ออกเป็นกลุ่ม ๆ ละ 4-5 คน ตามหลักเกณฑ์ในการแบ่งเป็นทีม เพื่อนำเข้าสู่พฤติกรรมความร่วมมือในการทำงานเป็นทีม โดยสมาชิกจะมีหน้าที่ ดังนี้

สมาชิกคนที่ 1 เป็นหัวหน้าทีม

สมาชิกคนที่ 2 เป็นผู้สังเกตการณ์

สมาชิกคนที่ 3 เป็นผู้รวบรวมและเขียนคำตอบ

สมาชิกคนที่ 4 และ 5 เป็นผู้ตรวจคำตอบและนำเสนอ

ขั้นที่ 2 ขั้นดำเนินการ

1. ครูเตรียมนำนักเรียนว่านักเรียนได้เรียนรู้กระบวนการทำงานเป็นทีมมาแล้ว ครูให้นักเรียนได้ร่วมกันทำงานเป็นทีมอีกครั้งหนึ่ง ขอให้นักเรียนได้ใช้ความรู้ที่ได้เรียนมาใช้ในการทำงานครั้งนี้ ครูจะจัดให้มีการประเมินผลงานทั้ง 3 ด้าน เมื่อนักเรียนทำงานเสร็จ ดังนี้

1) ประเมินผลงานที่เสร็จเรียบร้อย

2) ประเมินวิธีการทำงานเป็นทีม

3) ประเมินวิธีสมาชิกที่ร่วมงานด้วยกัน

ขั้นที่ 3 ขั้นทำงานกลุ่ม

1. ครูมอบหมายทีม ดังนี้ “จะให้แต่ละทีมวางแผน สมมุติจะจัดงานวิชาการปีนี้ เพื่อที่จะให้นักเรียนแต่ละทีมออกแบบ การจัดการแสดงหรือนิทรรศการที่มีความเหมาะสม โดยผู้วิจัยให้การทำงานละไม่เกิน 5 นาที ในการปรึกษาหารือกัน วางแผนร่วมกันว่าจะทำอะไร เมื่อตกลงกันแล้ว ก็ให้ออกมาแสดงทีมละ 5 นาที โดยผู้วิจัยต้องคอยควบคุมการแสดงและเวลาอย่างใกล้ชิด

2. ครูให้แต่ละทีมเริ่มทำงานในขั้นวางแผน โดยย้าว่าให้เวลาหมู่ละ 5 นาที ครูชี้แจงเกณฑ์การตัดสินใจไว้บนกระดาน ดังนี้

- ความเหมาะสมความสนุกสนานของเรื่อง
- การจัดฉาก, อุปกรณ์ การแสดงความราบรื่นในการแสดง
- บทบาทของผู้แสดงหมายเหตุ: (ไม่ต้องบอกคะแนนของเกณฑ์แต่ละรายการ)

3. เมื่อครบ 5 นาที ครูให้หยุดการวางแผนและเตรียมงานอีก 5 นาทีในช่วงเตรียมงานสมาชิกในทีมอาจแบ่งงานกันเขียนบท เขียนคำกลอน เขียนคำอธิบาย หรือฝึกซ้อมแล้วแต่ทีมจะตกลงกัน

4. เมื่อครบกำหนดเวลาแล้ว ผู้วิจัยของให้แต่ละทีมส่งตัวแทนมาทีมละ 1 คน เพื่อรับเกณฑ์การประเมินผลงานการทำงานของทีม

ขั้นที่ 4 ขั้นนำเสนอและตรวจสอบผลงานทีม

1. เมื่อการแสดงผลงาน สมาชิกในทีมร่วมกันประเมินการทำงานภายในทีมของตนเอง และแต่ละทีมส่งตัวแทนออกมาอภิปรายทำงานในทีมของตน ในประเด็นต่อไปนี้

- ผลงานการแสดงของทีมเป็นอย่างไร ทีมพอใจ หรือไม่พอใจตรงส่วนใด
- วิธีการทำงานของทีมเป็นอย่างไร มีส่วนดีส่วนบกพร่องตรงไหน และควร

ปรับปรุงอย่างไร

- สมาชิกในทีมเป็นอย่างไร ใครทำอะไรที่ควรทำ ใครทำอะไรที่ไม่ควรทำเพราะอะไร และควรปรับปรุงอย่างไร

2. เมื่อถึงเวลาครูให้ตัวแทนแต่ละทีมออกมารายงานและอภิปรายผล โดยกล่าวเสริมแรง

3. จากนั้นครูให้นักเรียนทำแบบทดสอบและตรวจคำตอบพร้อมเฉลย

ขั้นที่ 5 ขั้นสรุป

ผู้วิจัยสรุปตามแนวคิดและกิจกรรมตามสาระสำคัญ คือ การทำงานระบบทีม ควรจะมีการประเมินผลการทำงาน เพื่อช่วยให้ผู้ทำงานทราบว่าผลงานนั้นเป็นไปตามเป้าหมาย จุดมุ่งหมายหรือไม่ และมีสิ่งที่เป็นผลงานออกมา ทีมมีความภาคภูมิใจร่วมกันหรือไม่ และสิ่งที่บกพร่องควรปรับปรุงทั้งในแง่ผลงาน วิธีการทำงานและบทบาทของสมาชิกในหมู่ เพื่อให้ข้อมูลดังกล่าวเป็นประโยชน์ทั้งในปัจจุบันและอนาคต

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

1. สังเกตความสนใจและความตั้งใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียน
2. สังเกตการตอบคำถาม การแสดงความคิดเห็น และการสรุปของนักเรียน

สิ่งที่ได้จากการจัดการเรียนรู้ใน เรื่อง “ประเมินร่วมกัน”

.....

.....

.....

.....

ให้นักเรียน / ลงในช่องอารมณ์และความรู้สึกในการทำกิจกรรมในครั้งนี้

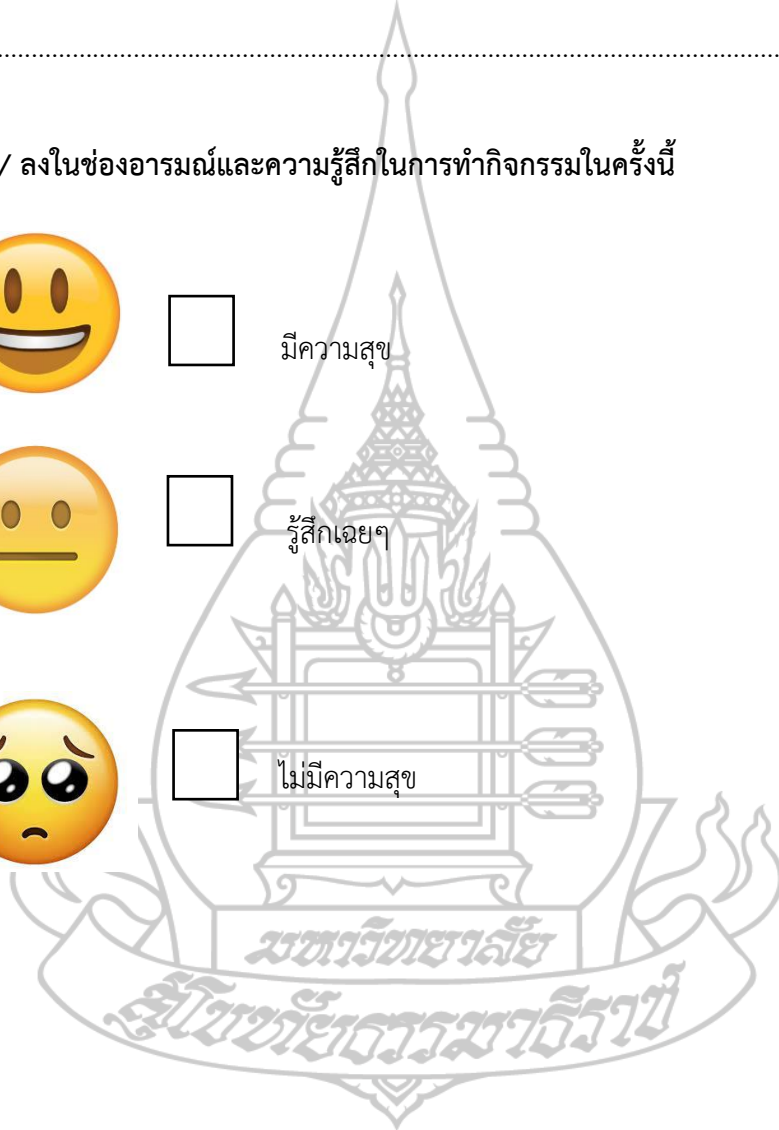
มีความสุข

รู้สึกเฉยๆ

ไม่มีความสุข

ใบงาน

เรื่อง การประเมินผลการทำงาน

คำชี้แจง ให้นักเรียนคิดวิเคราะห์ ประเมินผลการทำงาน จากปัจจัยความสำเร็จที่เกิดขึ้นของการทำงานเป็นทีม

1. ผลงานการแสดงของทีมเป็นอย่างไร ทีมพอใจหรือไม่พอใจตรงส่วนใด

.....

.....

.....

.....

.....

2. วิธีการทำงานของทีมเป็นอย่างไร มีส่วนดีส่วนบกพร่องตรงไหน และควรปรับปรุงอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

3. สมาชิกในทีมเป็นอย่างไร ใครทำอะไรที่ควรทำ ใครทำอะไรที่ไม่ควรทำเพราะอะไร และควรปรับปรุงอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

เอกสารประกอบการเรียน เรื่อง การประเมินผลการทำงานเป็นทีม

เป็นความสามารถของสมาชิกในทีมงานที่สามารถวิเคราะห์เกี่ยวกับตนเองในด้านต่างๆ ที่ใช้ความสามารถของตนเพื่อเป็นประโยชน์ในการทำงานเป็นทีม โดยที่สมาชิกในทีมสามารถประเมินการปฏิบัติงานของผู้นำในทีมงานได้ ความสามารถของผู้นำในการตัดสินใจ การให้เกียรติสมาชิกกลุ่ม การช่วยประสานงานของสมาชิก และการให้ความยุติธรรมกับสมาชิกในทีมงาน และการปรับปรุงผลผลิตในการทำงานให้มีคุณภาพ มีผลการปฏิบัติงานร่วมกันก่อให้เกิดคุณค่า

ข้อควรคำนึงในการประเมินผลการทำงานเป็นทีม

1. การประเมินเป็นระบบการแนะนำทีมงานให้ทำงานบรรลุตามเป้าหมาย
2. การประเมินเป็นพื้นฐานของการปรับปรุงทีมงาน ปรับปรุงผลสำเร็จของงาน
3. ความก้าวหน้าของงาน คือ เป้าหมายทีมงาน การตรวจสอบกระบวนการ การประเมินคุณภาพของผลงาน
4. กลยุทธ์ของการประเมินคือ การพัฒนากระบวนการวางแผน และวิธีการดำเนินงานของทีมงาน
5. วัตถุประสงค์ของการประเมินคือให้สมาชิกในทีมงานหรือผู้ที่ทำให้เกิดผลสำเร็จของงานเป็นผู้ปรับปรุง ตรวจสอบการทำงานเอง

**ชุดกิจกรรมแนวการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีม
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ครั้งที่ 12**

ชื่อเรื่อง สรุปผลกิจกรรมพัฒนาความสามารถในการทำงานเป็นทีม
เรื่องที่จะพัฒนา ปัจจัยนิเทศ (การเรียนรู้ร่วมกัน LT)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นถึงพัฒนาการทำงานเป็นทีมก่อนและหลังทำกิจกรรม
2. เพื่อสรุปผลที่ได้จากการเข้าร่วมกิจกรรมและการนำไปประยุกต์ใช้

ระยะเวลา 60 นาที

สื่อ/อุปกรณ์ที่ใช้ในการทำกิจกรรม

1. ใบงาน สรุปการทำงานเป็นทีม
2. แบบประเมินการทำงานเป็นทีม

วิธีการดำเนินการ

ขั้นที่ 1.ขั้นเตรียม

1. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 4 ทีม ทีมละ 4-5 คน โดยแบ่งทีมแบบคละ
ความสามารถ คละเพศ ตามหลักการทำงานเป็นทีม

ขั้นที่ 2.ขั้นดำเนินกิจกรรม

1. สนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นถึงการปฏิบัติกิจกรรมทั้งหมด
2. ครูสุ่มถามนักเรียน 5-6 คนจากการทำงานที่ทำมาทั้งหมด

ขั้นที่ 3 ขั้นปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม

1. แจกใบงานให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม
2. นักเรียนสรุปความคิดเห็นลงใบงาน
3. นักเรียนบอกประโยชน์และข้อคิดที่ได้จากการร่วมกิจกรรม
4. นักเรียนร่วมกันประเมินกิจกรรม

ขั้นที่ 4 ขั้นนำเสนอและตรวจสอบผลงานของทีม

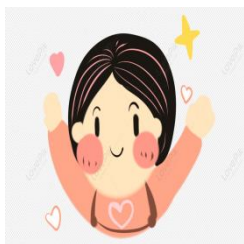
1. ส่งสมาชิกในทีมออกมารายงานทีมละ 1 คน
2. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปข้อคิดที่ได้ดังนี้
 - จากการจัดกิจกรรมในครั้งนี้ นักเรียนได้เรียนรู้เนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องอะไร
 - จากกิจกรรมที่นักเรียนได้ศึกษาในครั้งนี้ นักเรียนมีทักษะการทำงานเป็นทีมเป็นอย่างไรบ้าง
 - จากกิจกรรมที่ได้เรียนรู้ในครั้งนี้ นักเรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างไรบ้าง
 - จากกิจกรรมที่ได้เรียนรู้ นักเรียนคิดว่าควรปรับปรุง พัฒนาในเรื่องไหนบ้าง

ขั้นที่ 5 ขั้นสรุป

1. นักเรียนคิดว่าจะนำข้อคิดที่ได้จากการร่วมกิจกรรมนี้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้อย่างไร
2. ครูให้กำลังใจในการเข้าร่วมกิจกรรมและกล่าวคำชมเชยนักเรียนทุกคนที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี
3. ครูให้นักเรียนทำแบบวัดการพัฒนาการทำงานเป็นทีม

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

1. สังเกตจากการสะท้อนความคิด ความรู้สึก ความตั้งใจ และพฤติกรรมของนักเรียนที่มีต่อตนเอง เพื่อน ต่อครูในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียน
2. การทำแบบวัดการทำงานเป็นทีม

ใบงาน
สรุปการทำกิจกรรมการทำงานเป็นทีม

1. จากการจัดกิจกรรมในครั้งนี้ นักเรียนได้เรียนรู้เนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องอะไร

.....

.....

.....

2. จากกิจกรรมที่นักเรียนได้ศึกษาในครั้งนี้ นักเรียนมีทักษะการทำงานเป็นทีมเป็นอย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

3. จากกิจกรรมที่ได้เรียนรู้ในครั้งนี้ นักเรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

4. จากกิจกรรมที่ได้เรียนรู้ นักเรียนคิดว่าควรปรับปรุง พัฒนาในเรื่องไหนบ้าง

.....

.....

.....

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นางจิรพร อีระบุตร
วัน เดือน ปี เกิด	13 เมษายน 2525
สถานที่เกิด	อำเภอแม่ทะ จังหวัดลำปาง
ประวัติการศึกษา	การศึกษาระดับบัณฑิต (จิตวิทยาการแนะแนว) มหาวิทยาลัย มหาวิทาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช พ.ศ. 2554
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนเสด็จวนชยางค์กุลวิทยา
ตำแหน่ง	ครู

